

Μεταφραση

20: ΠΕΡΙ ΕΓΧΕΥΣΕΩΣ

ἙΛΛΗΝΙΚῆ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ

Ἡ΄τος Λόγος Περί
Ἐλευθερίας

Διὸ ἀπεδεικνύεται, πόσον εἶναι καλυωτέρη ἡ Νομαρ-
χικὴ Διοίκησις ἀπὸ τῆς λοιπῆς, ὅτι εἰς αὐτὴν μόνον
βουλᾶνται ἡ Ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, τί ἐστὶ
Ἐλευθερία, ὅπως μὲν μεγάλων κατορθωμάτων ἦναι
πρόξενος, ὅτι τάχιστα ἡ Ἑλλάς πρέσει νὰ συντρέ-
ψῃ τὰς ἀλύττους της, ποῖαι ἐσχίσθησαν αἱ αἰτίαι ὅτι
μέχρι τῆς σήμερον τὴν ἐρύλαξαν δούλην, καὶ ὅποια
εἶναι ἐκείνη ὁποῦ μέλλει νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ.

Συντεθειὲς τε καὶ Τύποις ἐκδοθεὲς ἰδίως
ἀναλώμασι πρὸς ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων

ΠΑΡΑ
ἌΝΟΝΙΜΟΙ ΤΟΥ ἙΛΛΗΝΟΣ

Ἐν Ἰταλίᾳ. 1836.

ὦ Ἀναγνώστα!

Ἐπειδὴ ὁ λόγος μὴ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ μία διεξοδικὴ Ἐπιστολὴ πρὸς τῆς Ἑλληνίτας: Ἐπειδὴ τὰς ἀντιρήσεις ἐκείνων ὅπῃ κατὰ συνήθειαν, καὶ χωρὶς αἰτίαν κάμνωσι, ὡς ἕδεν κρῖνω: Ἐπειδὴ οἱ λεξολάτραι, καὶ ὅσοι μὲ τὸ συντακτικὸν τῆ Γαζῆ εἰς τὸ χέρι ἤθελαν κατακρῖνῃ τῆτο τὸ ἐγχειρίδιον, εἰς ἕδεν μὲ βλάπτωσι: Ἐπειδὴ νομίζω ἄχρηστον νὰ ἀποκριθῶ εἰς ὅσας ἤθελαν ἐρωτήσῃ, διατὶ κράζωμαι ἀνόνημος: Καὶ ἐπειδὴ τέλος πάντων προσμένω μὲ πόθον νὰ λάβω καμμίαν ὀρθὴν ἐρμηνείαν, καὶ διόρθωσιν εἰς κανένα σφάλμα μὴ ἀκέραιον: Δια τῆτο εἰς ἄλλο τί δὲν χρησιμεύει ἢ παρῆτά μὴ ξεχωριστὴ Ἐπιστολὴ, εἰμὴ μόνον διὰ νὰ σὲ εἰδοποιήσῃ, ὅτι ἀνίσως ὁμοιάσεις ἐκείνας ὅπῃ προφέρωσι τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος χωρὶς νὰ ἀναξενάζωσι, νὰ μὴ χάσῃς τὸν καιρὸν σὺ ματαίως εἰς τὸ νὰ ἀναγνώσῃς τὸ Πονημάτιον μὴ τῆτο. Ἐ"ῤῥωσο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΥΜΒΟΝ

Τῷ Μεγάλῳ καὶ Ἀσκητικῷ Ἑλληνοσ

Ρ Ι Γ Α

Τῷ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος ἐσφαι-
γιασθέντος: χάριν ἀγνωμοσύνης ὁ συγρα-
φὸς τὸ Πονημάτιον τό δεῶς δῶρον ἀνα-
τίθεισι.

(a) *Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor.*
Virg.

Εἰς ποῖον ἄλλον ἔπρεπε νὰ ἀναθέσω ἐγὼ
τό παρὸν μὲ πονημάτιον ὡ ἀξιάγαγε Ἡρώε,
παρὰ εἰς ἐσὲ ὅπῃ ἐστάθης ὁ Πρόδρομος μιᾶς
ταχέας ἐλευθερίσεως τῆς κοιῆς Πατριδος
μὲς Ἑλλάδος, καὶ ἐθυσιάσῃς τὴν ζωνὴν σε
δι' ἀγάπην της; δέξαι το λοιπὸν μὲ τὸ συ-
νηθισμένον σε ἑλληνικὸν ἱλαρὸν κῆ καταδε-

(a) Ἀναφανῆσαι τίς ἐκ τῶν ὀστέων ἡμῶν ἰσθίκοις.

B. 17.

πτικόν βλέμμα, κὶ δέξαι το πρὸς τέτοις
 ὡς ἄρραβῶνα ἐκδικήσεως τῆ λαμπρῆ αἵμα-
 τός σε κατὰ τῶν τυράνων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δὲ
 Ἑλλὰς ἅπασα θέλει δοξάσει διὰ παντός τὸ
 ἀθάνατον ὄνομά σε. συναριθμῆσα αὐτὸ εἰς
 τὸν κατάλογον τῶν Ἑπαμινόντων, Λεονεί-
 δων, Θεμισοκλέων, κὶ Θρασυβέλλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑ 7

ἦτοι Λόγος Περὶ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Εσῆς ὦ ἀθάνατοι ψυχαὶ τῶν Εὐδαίμων
 Προγόνων μὲ! ἐνδυναμώσατε τώρα τὸν ζή-
 λον' μὲ μὲ τὰ ἡρωϊκάσας εἰτάγματα, διὰ
 νὰ ἐκφράσω καθὼς πρέπει τὰ τῆς Εὐδαίμο-
 νίας κάλλη εἰς τῆς Απογόνους σας. καὶ Σὺ
 ἱερά Πατρίς ἐγκαρδίωσον, καὶ σερέωσον τὴν
 πρὸς σὲ ἀγάπην μὲ, μὲ τὴν ἐνθύμησιν τῶν
 παλαιῶν τερατηργημάτων σου, διὰ νὰ πα-
 ρασησω μὲ σαφήνειαν εἰς τὰ τέκνα σου τὰς
 φοβεραὺς χρείας σου, καὶ νὰ ἐνθουσιάσω τὰς
 Ἑλληνικὰς τῶν καρδίας μὲ τὸν θεῖόν σου ἔρω-
 τα. Ναὶ Φιλτάτοι μὲ Ἕλληνες, τὸ ἐπιχείρη-
 μα εἶναι δύσκολον δι' ἐμέ, ἀλλ' ἡ Πατρίς
 τὸ ζητεῖ τὸ χρέος μὲ μὲ βιάζει, καὶ μόνον
 ἡ ἀλήθεια τῶν λόγων μὲ, μὲ προμυνίει κα-
 λὴν ἔκβασιν. Ἀντὶ ρητορικῶν φράσεων, θέλει
 καλλοπίσει τὸν λόγον μὲ, ἡ διήγησις τῶν
 θαυμασῶν ἔργων τῶν πάλαι Ἡρώων, ἡ με-

γαλήτης δὲ τῷ θέματος, καὶ τὸ κοινὸν ὄφε-
 λος μὲν τάξῃσι τὴν παρ' ἐμὲ παθεμένην ἀν-
 ταμοιβὴν, λέγω τὴν κατάπεισιν τῶν ὁμο-
 γενῶν μὲν Ἑλλήνων. ἄμποτε λοιπὸν νὰ ἀξιο-
 θῶ νὰ ἀποδείξω ἐμπράκτως τὰ ὅσα κατὰ
 τό παρὲν διὰ λόγου ἀπεφάσισα νὰ σᾶς κοι-
 νοποιήσω τὸ ὁποῖον ἐπόλχομαι εἰς ὅλῃς τῆς
 ἀγαπητῆς μοι Ἑλληνικῆς καὶ ὅλῃς τῆς ἀληθείς
 φιλοπαίτριδας. Ἀναγκαῖον πρᾶγμα εἶναι εἰς
 ὅποιον ἀποφασίση νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἀλή-
 θειαν τῶν πραγμάτων, συχνάκις νὰ δυσπιστῇ
 εἰς τὸν ἴδιον ἑαυτὸν τε, καὶ χωρὶς νὰ εἶναι
 βυκολόπιτος εἰς τῆς ἄλλης, νὰ καταπειθε-
 ται μόνον εἰς τὴν ἀναμφιβολίαν. ὡσανὺ ὅπου
 πολλάκις ἀμελῶντας πνᾶς μίαν παραμικρὰν
 ἔρβαν, καὶ δίδοντας πίσιν εἰς ὅσα ἀκρά-
 ζεται ἀπὸ ἄλλης, βυκόλως ἤμπορεῖ νὰ ἀπα-
 τηθῇ, καὶ τότε λαμβάνει μίαν περίλειψιν ἀκα-
 τάστατον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅπῃ ζητεῖ, καὶ
 ἐξακολούθως ἕτε αὐτὸς ἤμπορεῖ νὰ βῆ τὴν
 ἀλήθειαν, ἕτε ἄλλοι παρ' αὐτῆ νὰ τὴν ἐν-
 νοήσωσι. ὅταν ὁμοῦς ἐξετάξῃ τὴν ὑπόθεσιν
 μὲ προσοχὴν, συγκρίνει ἀδιαφόρως τῆς περὶ
 αὐτῆς ὁμιλήσαντας, ἐρβυνῶντας πρὸς τέτοις
 τῆς αἰτίας ὅπῃ τὸν καθένα ἐπαρακίνησαν
 νὰ ὁμιλήσῃ: ὅταν λέγω ἐκλέγει τὸ παθε-

νον ἀπὸ τὸ ἀδύνατον κὶ τὸ δύσκολον ἀπὸ
 τὸ ἀμφίβολον, τότε προχωρεῖ βαθμίδον κὶ
 φθάσει τέλος πάντων εἰς τὴν ἀλήθειαν, κὶ ὁ-
 ρίσει τὴν ἀνταμοιβὴν εἰς τὰς κόπας τὰ μὲν
 τὴν ἀκριβὴν τῆς ἀπόκτησιν. Τότε λέγω πρέπει
 καθεὶς νὰ καταπέψεται, κὶ ἀνοητότατος ἦθε-
 λεν εἶναι ὁ ἀκατάπειτος. Πολλοὶ μέχρι τῆς
 σήμερον ἐσάθισαν οἱ πολυπράγμονες τῆς
 ἀνθρωπίνης βιολογίας, πολλά ὀλίγοι ὁμως
 διετύρῃσαν τὰς προλεχθέντας κανόνας, κὶ ὀλι-
 γότατοι ἐπέτυχον τὰ σκοπῶ των, κὶ διὰ τῆτο
 ἄλλος μὲν ἤλπισε νὰ τὴν ὄρῃ εἰς τὰ πλάτη,
 ἄλλος εἰς τὴν μάθισιν, ἄλλος εἰς τὴν πτω-
 χείαν, ἄλλος εἰς τὴν φιλαυτίαν, μερικοὶ πάλ-
 λιν ἐξετάζοντες τὰ ἀνθρώπινα περιστατικά, κὶ
 ἀπαντῶντες πανταχόθεν ἐμπόδια, κὶ δυσκο-
 λίας, εἶπον ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ
 εἶναι βίτηχης κατ' ἕδνα τρόπον: ἄλλοι δὲ
 ὅπῃ δὲν ἔλαβον ἐπιμέλειαν νὰ ἐρδνήσωσι
 ὅσον ἐχρειαζέτο τὴν ὑπόθεσιν, ἀπεφάσισαν
 βίτῃς βίτῃς, ἵπ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι βίτη-
 χεῖς. ἀνάμεσα λοιπὸν εἰς τοῦτον λαβύρινθον
 τοσούτων σοχασμῶν. ἄλλο βέβαια δὲν ἠμπορεῖ
 πνὰς νὰ καταλάβῃ εἰμὴ μόνον ὅτι ἡ βίτηχία
 τῆ ἀνθρώπῃ σέκεται εἰς τὸ νὰ εἶναι βίτηχ-
 σιμένος, κὶ ἐξακολούθως μὴν ἠμπορῶντας νὰ

εἶναι κατὰ πάντα εὐχαριστημένος, ἕτε κατὰ
 πάντα εὐτυχῆς ἢ ἡμπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ. ὅθεν
 διὰ νὰ εὐτυχῆσῃ ὁ ἄνθρωπος ὅσον περισσό-
 τερον εἶναι δυνατόν, πρέπει πρότερον νὰ ἐξα-
 λείψῃ ὅσας αἰτίας τῆς δυσἀρεσκείας τῆ ἡμπο-
 ρέσι, δηλ: νὰ ὑπακῆῃ εἰς τὴν θέλησιν τῆ:
 ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουσιν ὅλοι τὰς
 αὐτὰς θελήσεις, εἶναι ἀναγκαῖον οἱ ὀλιγότε-
 ροι νὰ ὑπακῆν εἰς τὴν θέλησιν τῶν περισσο-
 τέρων, κὶ μὴ ὄντας δυνατόν νὰ εἶναι ὅλοι,
 εὐτυχεῖς, καὶ νὰ εἶναι οἱ περισσότεροι. ἡ εὐτυ-
 χεία μας λοιπὸν κρέμαται ἀπὸ τὴν διοίκησιν
 ἢ ὁποῖα ἡμπορεῖ νὰ μᾶς καταστήσῃ εὐτυχεῖς
 μόνον τότε ὅταν ἀρέσκῃ τῶν περισσοτέρων. διὰ
 τῆτο ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐξετάσῃτε μαζὺ μὲ,
 ἀνάμεσα εἰς τὰς τόσας διοικήσεις ὅπῃ τὴν σή-
 μερον ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, ποῖα εἶναι ἡ κα-
 λιοτέρα, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει σᾶς φανεῖ δύσκο-
 λον, ἐπειδὴ ἰξούρετε τὸν τρόπον ὅπῃ σᾶς
 πρεῖπον τῆς δοκιμῆς τῆς: ἀφ' ἧ δὲ εὐρωμεν
 τὴν καλιοτέραν διοίκησιν τότε θέλομεν καταλάβ-
 βει κὶ πὶ ἐστὶ ἐλευθερία, περὶ ἧς ὁ λόγος, κὶ
 πόσων ἀξίων κατορθωμάτων κὶ ἀρετῶν εἶναι
 πρόξενος, κὶ τέλος πάντων εἰς πὶ συνίσταται ἡ
 ὁμοιότης, κὶ ἡ ὁμόνοια, ὅπου βεβαιοθέντες εἰς
 αὐτὰ νὰ προσπαθῆσωμεν νὰ τὰ ξαναποκτή-

σωμεν, κ̄ νὰ ἀναλαμπρύνωμεν τὸ Γένος μας, τὸ
 ὁποῖον ἡ Τυρανία τόσον ἠμαύρωσεν. Ὁ ἄνθρω-
 πος εἶναι παπρῶικισμένος ἀπὸ τὴν φύσιν μὲ
 τὸ λογικόν, διὰ μέσον τῶ ὁποῖα συγκρίνει τὰ
 πράγματα ἀναμεταξύτων, κ̄ προκρίνει ἀπὸ
 αὐτὰ ὁποῖον τὸν ὠφελεῖ περισσότερο, ἔχει δὲ
 μίαν κλίσιν πρὸς τὸ βελτίον, ὅπῃ πάντοτε
 τὸν παρακινεῖ εἰς ὁποιανδήποτε κατὰστασιν
 ἤθελεν εἶναι, νὰ ζητῇ μίαν καλλιοτέραν ὁ
 πρῶτος τε λοιπὸν κ̄ ἀναγκασιότερος σοχασμὸς
 εἶναι τὸ νὰ διαφυλάξῃ τὴν ζωὴν τε κ̄ νὰ τὴν
 διαυθεντῶσῃ ὅσον ἠμπορεῖ ἀπὸ κάθε ἐναν-
 τιον. ἕως ὅπῃ ὁ ἄνθρωπος ἠμπόρευε νὰ τραφῇ
 κ̄ νὰ διαυθεντῶθῃ μόνος τε, ἕως τότε ἐσώθη
 ἡ φυσικὴ ζωὴ, κ̄ βέβαια ἡ ὀτυχεστέρα διὰ
 ἡμᾶς τῆς θνήτῆς. ἀφ' ἧ ὁμως ὁ ἕνας ἔκραξεν
 πρὸς βοήθειαν τὸν ἄλλον, τὸ φυσικὸν συ-
 στήμα ἐτελείωσεν, κ̄ ὀδύς ἤρχισεν διὰ νὰ
 εἰπῶ ἔλζι τὸ ἐλεεινὸν θέατρον τῶν ἀνθρωπί-
 νων περιστάσεων. ἴσως πνὰς ἤθελεν ἐρωτήσῃ
 πόθεν προῆλθεν ἡ ἀνάγκη ὅπῃ ἐβίασεν τὸν
 ἄνθρωπον νὰ ζητήσῃ βοήθειαν παρ' ἄλλῃ,
 ἀλλὰ ἤθελεν εἶναι τὸ ἴδιον νὰ ἐρωτᾷσε πνὰς,
 διὰ ποῖον τέλος κ̄ διαπὸ τὸ ὑπέρτατον Ὄν,
 ἔκτισε τὴν οἰκουμενὴν, ἡ μεγαλητέρα ἀμάθεια
 εἶναι ἀδελφοὶ μὲ, τὸ νὰ θέλῃ πνὰς νὰ μάθῃ

ἐκεῖνα ὅπῃ δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταλάβῃ: ὅθεν
 ὅποιος γνωρίζει τὰ ἴσα δὲν δύναται νὰ ἐννοή-
 σῃ κὶ τὰ παρατεῖ, εἶναι ὁ σοφότερος τῶν ἀν-
 θρώπων. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔπαυσεν ὡς εἶπον τὸ
 πρῶτον σύστημα τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸ ὅποιον
 ἡ φύσις ἦτον ἀντὶ τῶν νόμων, ἡ γῆ ὅλη ἀντὶ
 τῶν πολιτειῶν, κὶ ἡ θέλησις τῆ καθενὸς ἀντὶ
 τῶν ἡθῶν. ἀφ' οὗ λέγω ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠθέ-
 λησεν νὰ εὐχαρισηθῇ μὲ τὴν σημερινὴν τρο-
 φὴν, ἀλλ' ἐζήτησε νὰ προητιμάσῃ κὶ διὰ τὴν
 αὐριον, κὶ ἀφ' οὗ τέλος πάντων ἀπεφάσισε νὰ
 ζῆσιν μαζὺ μὲ ἄλλους: ἔχασε τὴν ἀληθῆ εὐτυ-
 χίαν, κὶ ἔγινε δῦλος ὄχι μόνον τῆ ἑαυτῆ
 τε, κὶ ἄλλων, ἀλλὰ κὶ τῶν ἰδίων ἀψύχων
 πραγμάτων. Πρῶτη λοιπὸν ἐστάθη ἡ Ἄναρ-
 χία νὰ φανερωθῇ ἀνάμεσα εἰς τὰς ἀνθρώ-
 πους: ὁ θύς ὁ δυνατότερος ἄρχισε νὰ δώσῃ νό-
 μον τῆ ἀδυνατίᾳ κὶ οἱ περισσότεροι νὰ ἀρπάζω-
 σι τὸ δίκαιον ἀπὸ τῆς ὀλιγοτέρας: ἐκεῖ φῶ-
 νοι, ἐκεῖ ἀδικίαι, ἐκεῖ τέλος πάντων μύρια
 ἀναγκαῖα πλημελήματα ἕως τότε ἀγνώριστα.
 εἶδεν ἡ ἀνθρωπότης τὸ καλὸν ὅπῃ ἔχασεν,
 ἀλλὰ δὲν τῆς ἦτον πλέον δυνατὸν νὰ τὸ ξα-
 ναποκτήτῃ, κὶ ἀναγκάσιως ἐχρειάσθη νὰ βασ-
 σανισθῇ ὄχι ὀλίγον καιρὸν, ἕως ὅπῃ ἡ σκιά
 τῆ θρόνου ἤρχισε νὰ ἀπομωράνη τὰς ψυχὰς

πῶν ἀνθρώπων, κὶ ἰδὲ ἡ Μοναρχία ἐμφανί-
 σθη ἡ ὁποία ὡς πρόξενος, κὶ γεννήτρια τῆς
 πολιτικῆς ἀνομοιότητος πῶν ἀνθρώπων, μετ'
 ἕ πολλῆ μεταβληθεῖσα εἰς Τυρανίαν, ἔφε-
 ρεν εἰς τὴν Γῆν ὅλα τὰ κακὰ ὅπῃ ἤμπο-
 ρῆσεν νὰ δοκιμάσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος: ἰδὲ
 ὁ Τύρανός ὡς εἰμήθεος νὰ δίδῃ τὸν θάνα-
 τόν εἰς τὲς ἄλλας, κὶ νὰ χαρίσῃ τὴν ζωὴν
 ὅσων δὲν θανατώνει. ἰδὲ τὰ ἐλαττώματα ὅχι
 πλέον μισιτὰ, ἀλλὰ ἐπαινετὰ, κὶ ἐπιθυμη-
 τὰ. ἰδὲ ἡ ἀδικία μὲ τὸ ξίφος εἰς τὴν δε-
 ξίαν, νὰ καταπατῇ τὴν ἀρετὴν, κὶ νὰ διώ-
 κῃ τὴν δικαιοσύνην. ἰδὲ . . . ἀλλὰ τέλος
 πάντων αὐτὰ τὰ ἴδια κακὰ, κὶ ἀνυπόφοροι
 δυσυχίαι, ἐδίδαξαν τὴν ἀνθρωπότητα νὰ βῆ-
 ρη μίαν διοίκησιν, εἰς τὴν ὁποῖαν νὰ ἐπιτύχῃ
 τὴν ἀνάπαυσιν τῆς, κὶ τὴν βῆτυχίαν τῆς,
 αὐτὴ εἶναι λοιπὸν ἐκείνη ἡ διοίκησις, ὅπῃ ἐγὼ
 θέλω νὰ τὴν ὀνομάσω ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ, ἡ
 ὁποία ὅσον περισσότερον οἱ ἄνθρωποι ἀγα-
 πῶσι τὴν βῆτυχίαν των, τόσον αὐτὴ σεραῖ-
 ται, κὶ φυλάττεται ἀμετάτρεπος, ἕσα ἢ
 ὑπερινῆ μεταμόρφοσις, διὰ νὰ εἰπῶ ἕτως, πῶν
 διαφόρων διοικήσεων, κὶ ἡ μόνη πρόξενος τῆς
 Ἀρετῆς, τῆς Ὁμοιότητος, κὶ τῆς Ἐλευθερίας.
 Πολλάκις βλέπωμεν νὰ μὴν ἀκολουθῆν τὸν

εἰρημένον κανόνα εἰς τὰς μεταβολὰς τῶν αἰ-
 διοικήσεων, αὐτὸ ὁμως προέρχεται ἀπὸ δια-
 φόρης αἰτίας, ὅπου τὸ παρὸν θέμα δὲν συγ-
 χαρεῖ τὴν ἐκπιταμένην τῶν διήγησιν: Φθάνει
 μόνον νὰ ἰξούρη καθ' εἰς, ὅτι ὅποιαδήποτε
 διοικήσεις πρέπει νὰ εἶναι μία ἀπὸ τὰς εἰρη-
 μένας τέσσαρας, πῶς ὅποιας ὡς γενικὰς κρί-
 νω, κὶ ὅτι ἡ ὑπεριή ἐναι ἡ καλλιοτέρα κὶ ἀρ-
 μοδιοτέρα πρὸς τὸ ἡμέτερον εὖ ζεῖν. Αὐτὴν
 λοιπὸν ἄς ἐξετάσωμεν ὅσον δινηθῶμεν ἀκρι-
 βέστερα κὶ βέβαια εἰς αὐτὴν θέλομεν εὐρη-
 τὴν Ἐλευθερίαν διασωσμένην, κὶ ἐξακολούθως
 τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην βίβαιομόνιαν.
 ἡ ΝΟΜΑΡΧΙΑ, ἀδελφοὶ μου, βρῖσκειται
 τόσον εἰς τὴν Δημοκρατίαν, καθὼς κὶ εἰς τὴν
 Ἄριστοκρατίαν αἱ ὅποια εἰς ἄλλο δὲν διαφέρου-
 σι εἰμὴ μόνον ὅτι ἡ μὲν Δημοκρατία κλίνει εἰς
 τὴν Ἀναρχίαν, ἡ δὲ Ἄριστοκρατία εἰς τὴν
 Ὀλιγαρχίαν, ἡ ὅποια πολλάκις εἶναι χει-
 ροτέρα κὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν Τυρανίαν: ἐπειδὴ
 ὁμως κὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς διοικήσεις σώζε-
 ται ἡ Ἐλευθερία, ἀδιάφορος εἶναι ἡ ἐκλο-
 γή: ὅθεν κατὰ τὸ πλῆθος τῷ λαῷ, κὶ κατὰ
 τὸ κλῆμα, ποτὲ μὲν προτιμᾶται ἡ μία, πο-
 τὲ δὲ ἡ ἄλλη. Ἀλλὰ πὶ ἐστὶ Ἐλευθερία; εἰς
 τὴν Ἀναρχίαν ὡς Ἕλληνας ἔλευθεροὶ εἶναι μό-

νον οἱ ἰσχυρότεροι, εἰς μὲν εἰς τὴν Μοναρχίαν,
 ἕδεις δὲ εἰς τὴν Τυρανίαν, καὶ ὅλοι εἰς τὴν
NOMARXIAN. ὅθεν κατὰ μὲν τὰς πρώτας
 ἢ Ἐλευθερία ἄλλο δὲν εἶναι, εἰμὴ ἢ ἐκτέλε-
 σις τῆς Φελήσεως τῆ καθενός, ἐπειδὴ ὀφεισκό-
 μενοι χωρὶς νόμου, καὶ χωρὶς κρητῶν ὁ μὲν ἄρ-
 παξ ὀνομάζει τὰς ἀρπαγὰς τε ἀποτέλεσμα τῆς
 Ἐλευθερίας τε, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄσωτος τὰς
 ἀσάπιας τε, καὶ ὁ κακὸς τὰς κακίας τε. κα-
 τὰ δὲ τὰς δεύτερας ὡσαν ὅπῃ ἐπώλησαν τὴν
 Ἐλευθερίαν τῆς ἑνός. ἄλλο δὲν ἐννοῶσι μὲν
 αὐτὴν τὴν λέξιν, εἰμὴ τὰς προσαγαῖς τῆ
 Κυρίας των, καὶ εἶναι μόνον Ἐλευθεροὶ δια-
 νὰ τὸν ὑπακῶσι. ὁ Τύρανός δὲ καὶ οἱ δούλοι
 τε ἀγνοῶσι παντάπασιν τοιαύτην λέξιν, ἐπει-
 δὴ ποτὲ δὲν τὴν ἐδοκίμασαν διὰ νὰ ἔχον
 ἰδέαν περὶ αὐτῆς. ὑπὸ τῆς **NOMARXIAS**,
 τέλει πάντων ἢ Ἐλευθερία ὀφίσκεται εἰς
 ὅλης ὡσαν ὅπῃ ὅλοι κοινῶς τὴν ἀφαιρέω-
 σαν εἰς τὰς Νόμους, τὰς ὁποῖας διέταξαν αὐ-
 ποὶ οἱ ἴδιοι, καὶ ὑπακῶντας τὰς καθῆς ὑπα-
 κῶα εἰς τὴν Φελήσιν τε, καὶ εἶναι Ἐλευθε-
 ρος. ἰδὲ λοιπὸν ὅπῃ κατ' αὐτὰς ἢ Ἐλευ-
 θερία εἶναι ἢ ὑπακοὴ εἰς τὰς Νόμους, καὶ ἐν
 ἐνὶ λόγῳ ἄλλο δὲν εἶναι ἢ Ἐλευθερία παρὰ
 ἢ αὐτῆ **NOMARXIA**. αὐτὴ εἶναι ἀγαπῆ-

τοὶ μὲν ἐκείνη ἢ Ἐλευθερία, ὅπῃ ἄλλοι μὲν
 ἀσοχάσως ἐνόμιζον τὴν ἀπάλειαν, ἄλλοι δὲ
 παραφρόνως τὴν ἀπείθειαν, καὶ ἄλλοι ἄλλως,
 ὡς ἡ ἀπαιδούσια ἐδίδασκε τὸν καθένα, ἀ-
 φθικτὰ ἀποπλέσματα τῆς δουλείας, ἢ ὅποια
 ἐβαρβαίρωτεν τῆς ἀνθρώπου, κατέφθηκεν τὰ
 ἦθη, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἡμεῖς διαφέρομεν τόσον
 ἀπὸ τῶν προγόνων μας, ὅπῃ εἰς μερικῆς φαι-
 νόμεθα αλλοτρίαν γένεσιν. Φεῦ! πῦ εἶσαι
 Ἐλευθερία ἱερά! πῦ Νόμοι! πῦ Νομοδό-
 ται! ὅσον γνωρίζομεν τὴν ἀληθῆ σημασίαν-
 σου, τόσον αὐξάνει ὁ πόθος μας εἰς τὸ νὰ σε
 ἀπολαύσωμεν: ἐσὺ εἶσαι ἡ μήτηρ τῶν μεγά-
 λων Ἀνδρῶν, σὺ ὁ σῆλος τῆς δικαιοσύνης, σὺ
 ἡ πηγὴ τῆς ὀτυχίας. αἱ πόσον καλὸν λεί-
 πει ἐκείνων ὅπῃ σε ὑπερεῦνται! πόσον θέλων
 κλαύσει ὅσοι μέχρι τῆδε δεῦν σε ἐγνωρίζον!
 ἡμεῖς δὲ, ναὶ ἱερά Ἐλευθερία: μὲ τῆς ὀδοῦντας
 μας θέλωμεν συντρίψαι τὰς ἀλύτους μας δια-
 να τρέξωμεν πρὸς ἀπάντησίν σου: εἶναι ἀδύνα-
 τον αἱ Ἑλληνικαὶ ψυχαὶ νὰ κυμηθῆν πλέου
 εἰς τὴν ληθαργίαν τῆς Τυρανίας, ὁ λαμπρὸς
 ἦχος τῶν ἀεμάτων τῶν πάλιν θέλει ἀκυσθεῖ
 πρὸς κατατρόπωσιν τῶν Τυράνων τῶν, καὶ ταχέ-
 ως. Ἀλλὰ πρὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐπαρίθμησιν
 τῶν καλῶν τῆς αὐτῆς ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ, κρίνω ἀ-

ναγκᾶιον νᾱ σᾶς Φανερόσω πὶ προλλαβόντως
 περὶ τῆς ὁμοιότητος τῶν ἀνθρώπων, κὶ τῆτο
 διᾱ νᾱ μην̄ ἀπατηθῶσιν ὅσοι ἤθελαν νομί-
 ση νᾱ δῦρωσιν εἰς αὐτὴν τὴν διοίκησιν μίαν
 ἀπόλυτον ὁμοιότητα. Τρεῖς εἶναι λοιπὸν αἱ
 αἰτίαι τῆς ἀνομοιότητος τῶν ἀνθρώπων Ἀδελ-
 φοὶ μὲν, ἀγκαλὰ κὶ αὐτοὶ νᾱ διαφέρωσι κα-
 τὰ πολλὰς τῆτο. ἡ πρώτη ἀπὸ αὐτὰς εἶναι
 ἡ ἰδία Φύσις. ἡ ὁποῖα ἄλλης μὲν ἔκαμψυ
 δυνατῆς κράσεως, κὶ ἄλλης ἀδυνατῆς, ἐχάρι-
 σε μερικῶν περιοσότερον πινδῶμα, κὶ ἄλλων
 πινῶν ὀλιγότερον, κὶ ἔτιωσ οἱ ἀνθρώποι δια-
 φέρωσι ἐν πρώτοις ἀναμεταξύτων κατὰ φυ-
 σικὸν τῆτο. ἡ δὲ δὲυτέρα εἶναι ἡ ἀνατσο-
 Φη διᾱ τῆς ὁποῖας ὁ ἀνθρώπος ἀποκτᾶ σᾶς
 ἀρετᾶς, κὶ τὴν σοφίαν, ἡτοι τὰ καλὰ ἤθη.
 ὅθεν οἱ ἀνθρώποι διαφέρωσιν ἀκόμι κὶ κα-
 τὰ τὰ ἤθη. Ἡ Τρίτη τέλος πάντων εἶναι ἡ
 τύχη, κὶ ἔτιωσ ὁ πτωχὸς διαφέρει δᾶπο τὸν
 πλούσιον. Ἡ Ἀναρχία λοιπὸν κατέσισε κατ'
 ἀρχᾶς τὴν ἀπλην φυσικὴν ἀνομοιότητα ἀνυ-
 πόφορον, κὶ ὄξακολῆθωσ ἡ Μοναρχία, κὶ
 μετ' αὐτῆς ἡ Τυρανία, ἡθέλησαν νᾱ μετριά-
 σην ὁποσῆν τὴν φυσικὴν ἀνομοιότητα, κὶ αἰ-
 φινθῶσ ἐπροξένησαν εἰς τὴν ἀνθρώποτητα τῆς
 ἀκατάσταν κὶ Φοβεραν ἀνομοιότητα τῶν ἡ-

θῶν τε καὶ τῆς Τύχης, ὅπῃ θεωρῶντας τὴν
 σήμερον πᾶσι τῆς ἀνθρώπου, πρέπει νὰ ἀνα-
 τριχιάζῃ ἀπὸ τοιοῦτον ἐλεεινὸν θεῆμα, ὀρί-
 σκωντας πολλὰ μεγαλητέραν διαφορὰν ἀπὸ
 ἓνα ἄνθρωπον εἰς ἄλλον, παρὰ ἀπὸ τοῦ ἄν-
 θρωπον εἰς ἓνα ζῶον. (α) ἄλλο μέσον δὲν ἦτον
 λοιπὸν νὰ παρηγορήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς
 τόσον κακὴν κατάστασιν βίαισκομένην, παρὰ
 μία καλὴ διοίκησις, καὶ διὰ τῆτο ἡ Ν.Ο.
 ΜΑΡΧΙΑ, χωρὶς νὰ θελήσῃ ματαίως νὰ
 κάμῃ ὅλας δυνατὰς, ὅλας πεπαιδευμένους, ὅ-
 λας πλοσίους, ἢ τὲναντιον, ἐμετρίασε μόνον
 μετὰ τῆς Νόμου τὴν φυσικὴν ἀνομοιοσύνην, καὶ
 τόσον καλῶς ἐξείσωσε τὰς λοιπὰς, ὥστε ὅπῃ
 ἔκαμε νὰ χαίρωνται οἱ ἄνθρωποι μίαν ἐπι-
 λῆ ὁμοιότητα. ἀγκαλὰ καὶ κατὰ φύσιν ἀνό-
 μοιοι. αὐτὴ ἔδωκεν εἰς τὸν τόπον τῶν δυνα-
 τῶν, νὰ διαυθεντόσῃ τὴν Πατρίδα των,
 ἐπαρηγόρησεν τὰς ἀδυνατὰς, μετὰ τὸ σκῆπτρον
 τῆς δικαιοσύνης, ἐδίδαξε τὰς ἀτάκτους νὰ βίρω-

(α) ὡς θεωρήσῃ δὲ μίαν σιγμὴν ὁ ἀναγνώστης
 ἓνα τεχνίτην μετὰ τὰ τέκνα, καὶ ὁ Τύρανὸς τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως καὶ ἔπειτα ὡς μὴν καὶ ποιεῖται ἂν ἠμ-
 πορίσῃ.

σι τὴν ἄτυχίαν των εἰς τὴν χρησούθειαν,
 ἐβράβδωσεν τὰς καλοῦθεις, καὶ τέλος πάντων
 χωρὶς ναὶ ἐμποδίσῃ τὸ ἀκατάστατον τῆ Συμ-
 βεβηκότος, ἐπίμνησε μόνον τὴν ἀξιοῖτητα τῆ
 ὑποκειμένη, καὶ ἔτιωσ μὴ καταφρονῆσαι τὸν πτω-
 χον, ἀπεδείωξεν ἀπὸ τοῦ πλείσιον τὴν λύσ-
 σαν τῶν Χρημάτων: καὶ ἰδὲ πάραυθα ὁ στρα-
 τηώτης ναὶ γίνηται Ἡρώς, ὁ Πολίτης ναὶ κερ-
 δίσῃ τὴν ζωτοφίαν τε χωρὶς ναὶ ζημιώσῃ
 τὸν ἀδελφὸν τε, ὁ πτωχὸς ναὶ μὴν βλέπῃ
 τὴν πτωχείαν τε ὡς ἀπμίαν, καὶ ὁ πλείσιος
 ναὶ μὴν σοχάζεται πλέον τὰ πλῆθη τε ὡς
 ἀρετοδοχεῖον: ἀλλ' ἀπαξάπαντες ναὶ δέρισκω-
 σι τὴν ἄχαρησιν των χωρὶς τὸν παραμι-
 κρὸν κόπον, καὶ ναὶ ἀτυχῶσι. διότι εἶναι φα-
 νερον ὅπῃ ὅταν ὁ ἀδύνατος δὲν βλάπτται
 ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ, δὲν τὸν θλίβει ἢ ἀδυνα-
 μία τε, ὁ πτωχὸς δὲ βλέπωντας τὴν ἀδια-
 φορείαν τῶν λοιπῶν εἰς τὰ τυχερὰ ἀποκτή-
 ματα δὲν τὸν λυπεῖ ἢ ὑσέρησις των, καὶ ἔτιωσ
 ὅλοι δέρισκωνται ἀχαρησμένοι, συνζῶσι ὁ-
 μοιοι, καὶ ἐλόφθηροι ὡς ἀδελφοὶ πρὸς εἰς τὸν
 Πατρικὸν των οἶκον, καὶ καθῶς τῆτοι διαυθεν-
 τάσῃ τὰς γονεῖς των καὶ τὰς ἀγαπῶσι, ἔτιωσ
 καὶ ἐκαῖνοι χύσῃ τὸ αἷμα των διὰ τὴν ἀγά-
 πην τῆς Πατρίδος των, καὶ διὰ τὴν φύλαξιν

τῶν Νόμων τῶν. Οἱ Νόμοι, (διὰ μέσθ τῶν
 ὁποίων εἰς τὴν ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ χαίρωνται οἱ
 ἄνθρωποι μίαν ἀπόλυτον Πολιτικὴν ὁμοιότη-
 τα) Ἀγαπητοὶ μὲ εἶναι εἰς τὴν διοίκησιν,
 ὡς ἡ ψυχὴ εἰς τὸ σῶμα, αὐτοὶ δίδουσιν τὴν
 κίνησιν εἰς τὰ πολιτικά σώματα, καὶ ὁ κα-
 λὸς Νομοδότης εἶναι ὁ ἀξιότερος καὶ τιμιότερος
 τῶν ἀνθρώπων. διὰ τῶν καλῶν νόμων ἀπο-
 καταστῶνται χρηστὰ τὰ ἔθνη τῶν Πολίτων, καὶ
 ὅσον περισσότερο εἶναι καλοῦθῆς ὁ λαὸς, τό-
 σον δὺκολοτέρως ὑπακύνονται οἱ Νόμοι: αὐτοὶ
 ἐνόησι μὲ Θαυμασίαν τέχνην, τὴν μερικὴν
 μὲ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, καὶ προετοιμάζουσι τὰς
 πολῖτας εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν δόξαν,
 ἀπὸ τὴν πλεονεκτικὴν ἡλικίαν τῶν, διὰ
 μέσθ μιᾶς ἀνατροφῆς, ἀληθοῦς καὶ γλυκείας.
 Ἡ ἀνατροφὴ τῶν νέων εἶναι ὁ κυριότερος σο-
 χασμὸς τῶν Νομοδότην: ὁ Θαυμασιότερος καὶ
 κτηνεχέστερος Νομοδότης ὅπῃ μέλει τῆς τι-
 μερον ἐφάνη εἰς τὸν κόσμον κατα πάντα χρό-
 πον, ἐσάθη βέβαια ὁ μέγας Λυκῆργος, ὁ
 ὁποῖος δὲν ἠπατήθη τὰ σοχασθῆ τὰς ἀνθρώ-
 πους, καθὼς ἔπρεπε τὰ ἦτον, ἀλλὰ γνωρί-
 ζωντὰς τὰς ὁποίας λογῆς εἶναι, τὰς ἀπεκα-
 τέθησε ὅσον ἦτον τὸ δυνατόν καλοῦθῆς. Ἡ
 Ἀνατροφὴ διὰ τὰ εἰπῶ ἔτις, εἶναι μία δὺ-

πέρα Φῦσις εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τῆτο
 πρέπει νὰ ἀρχήσῃ μαζὺ μὲ τὴν ζωὴν τῆ.
 Ἡ Ἑλλάς μᾶς παρασαίνει μύθια παραδείγ-
 ματα τῆς καλῆς ἀνατροφῆς τῶν προγόνων μας.
 τὰ Γυμνασῆμα ἦτον ἀνοικτὰ εἰς ὅλας κοι-
 νῶς, καὶ ἀδιαφόρως πρὸς Φωτισμὸν τῶν ἄλων.
 Ἀλλὰ πῶς, ἴσως πνὰς ἤθελεν ἐρώτησις, ἢ
 ἢμπορεῖ ἓνας πτωχὸς Πατὴρ νὰ δώσῃ τῶν
 τέκνων τῆ μίαν τοιαύτην ἀνατροφήν; αἱ τοι-
 αύτη ἐρώτησις ἰξόβρω δὲ ποῖος θέλει ἀρ-
 χήσῃ: βέβαια οἱ τοιοῦτοι εἶναι ὑπὸ Τυρα-
 νίας: ἄς μάθῃν λοιπὸν ὅλοι οἱ πτωχοὶ Πα-
 τῆρες, ὅτι ὑπὸ τῆς ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ καθ' εἰς
 ἢμπορεῖ νὰ ζήσῃ καλὰ καὶ χωρὶς νὰ εἶναι
 πλῆσιος. Οἱ Νόμοι προβλέπουν εἰς τὴς μὴ
 ἔχοντας: τὰ τέκνα ὄλων εἶναι τῆς Πατρίδος
 τέκνα, καὶ αὐτὴ τὰ ἀνατρέφει, τὰ γυμνάζει,
 καὶ τὰ προκόπτει, διὰ τῆτο καὶ αὐτὰ τὴν ἀγα-
 πῶσι διὰ ἀγνωμοσύνην, καὶ διὰ τῆτο τέλος
 πάντων προτιμᾶται αὐτῇ ἢ διοίκησις, ἢ ὁ-
 ποῖα ὄχι μόνον δὲν ἔχει τὰ κακὰ ὅπῃ Συ-
 λάττεσιν αἱ ἄλλαι, ἀλλὰ καὶ πλημμελεῖ δὲ
 καλὰ, καλὰ ἐπιθυμητὰ, ὠφέλημα, καὶ ἀναγ-
 καῖα. ποῖος δὲν καταλαμβάνει πῶρα ἀδελ-
 φοὶ μῆ, ὅτι εἰς τὴν ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ μό-
 νον δέρεσκεται ἢ δὲτυχία μας, καὶ ἴπ ἢ Ἑλλ-

Φερία κὴ ἡ ὁμοιότης εἶναι τὰ πρῶτα κὴ κύρια
 μέσα τῆς ἀνθρωπίνης βίαιμονίας; βέβαια
 εἶδεις. πολλοὶ ὅμως ἂν κὴ καταλαμβάνουσι,
 ὅτι καλὸν πρᾶγμα εἶναι ἡ ἐλευθερία, δὲν
 ἠμποροῦσι νὰ καταλάβωσι μὲ τὴν ἰδίαν δι-
 κολίαν πόσον ἀναγκαῖα εἶναι εἰς τὸν ἀνθρω-
 πον: κὴ διὰ τῆτο σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκροα-
 σθῆτε. Ὁ Ζῶς „ λέγει ὁ φιλόσοφος Ποιη-
 τῆς Ὀμηρος „ ὑπερεῖ τὸ εἶμησι τῆ λογικῆ δᾶτο
 ἓνα λαὸν ὑποδουλομένον. εἰς τρόπον ὅπῃ φαί-
 νεται φανερῶς ὅτι ἐνόμιζεν τὴς δούλης νὰ εἶναι
 μιᾶς διαφορετικῆς φύσεως, κὴ πολλὰ κατω-
 τέρας ἰκανότητος δᾶτο τὴς ἐλευθέρης: τόσον δὲ
 ἀναγκαῖαν τὴν ἐλευθερίαν ἔκρινε εἰς τὸν ἀν-
 θρωπον, ὅπῃ χωρὶς αὐτὴν δὲν ἠμποροῦσε νὰ
 ὀνομασθῆ ἀνθρωπος. Ἡ ἐλευθερία λοιπὸν
 ὦ Ἕλληνες εἰς ἡμᾶς εἶναι, ὡς ἡ ὄρασις εἰς
 τὴς ὀφθαλμῆς: ἂν ὁ ἀνθρωπος δὲν εἶναι ἐλευ-
 θερος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίσῃ τὴν δια-
 φορὰν τῆ δᾶτον, κὴ ἔξακολούθως εἶναι
 ἀναγκαῖον πρᾶγμα εἰς τὸν δούλον νὰ γνω-
 ρίσῃ τὴν ἐλευθερίαν, διὰ νὰ μισήσῃ τὴν
 δουλείαν κὴ νὰ τὴν ἀποσραφῆ. ἄς μὴν σᾶς
 φανῆ λοιπὸν παράξενον, ἂν ὁ σκλάβος δὲν
 γνωρίζῃ παραχρῆμα τὴν ἡδύτητα τῆς ἐλευ-
 θέρης ζωῆς, αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ παρομοιασθῆ

εἰς ἓνα ἄρρωστον, ὃ ὁποῖος ἀποσπρέφεται καὶ τε
 νόστιμον φαγητόν, ὡσανὺν νὰ μὴν ἦτον πλέον
 συνθεμένον ἀπὸ τὰ ἴδια πράγματα ὅπῃ πρό-
 τερον τῆ ἡρεσκον. ἀναγκαῖα λοιπὸν τῆ εἶναι
 ἡ ὑγιεία. ἡ Ἐλευθερία εἶναι περαιοτέρου
 ἀναγκαῖα εἰς τὸν δῆλον, ὅπῃ ἀσθενεῖ κατὰ
 τὴν ψυχὴν, καὶ μὴν γνωρίζωντας εἰς τὴν συ-
 νίσταται αὐτῇ ἡ πρόσκαιρος ζωὴ, ζεῖ διὰ νὰ
 πλώγη, καὶ εἶναι ὡσανὺν νὰ μὴν εἶναι. σοχα-
 σθῆτε ἀγαπητοὶ μὲ ὅπῃ ὁποῖας καταστάσεως
 καὶ ἂν εἶναι ὁ δῆλος πρέπει δεῖ ἀνάγκης νὰ
 εἶναι δυστυχῆς: εἰμὲν πλῆσιος φοβεῖται νὰ
 μὴν πτωχεύη, εἰδὲ πτωχὸς λυπῆται ὅπῃ νὰ
 μὴν εἶναι πλῆσιος, ὁ ἐνάρετος ὑπὸ τῆς δα-
 λείας χλευάζεται, ὁ φιλαλήθης δὲν εἰσα-
 κῆται, ἐκεῖ ἡ τιμὴ συνοῦθει μὲ τὴν πτω-
 χείαν, ἡ ἀρετὴ μὲ τὴν ἀδιαφορίαν, ἡ δυ-
 σπιστία ὁ φθόνος, καὶ τὸ μῖσος εἶναι ἀφθικτα
 γεννήματα τῆς δαλείας, καὶ δαπκαταξῶσι εἰς
 εἰς τὸν νῦν τῶν δῆλων, τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν
 Φιλίαν, καὶ αὐτὴν τὴν Φιλανθρωπότητα, πάν-
 τος ἀνωφελῆ, καὶ πολλακίς ἐπιζήμια. πῶς
 λοιπὸν εἶναι δυνατόν ὁ ταλαίπωρος δῆλος, ὁ
 ὁποῖος ἀφ' ἧ ἐγεννήθη μέχρι τέλους τῆς ζωῆς
 τῆ ἄλλο δὲν ἔμαθε παρά νὰ ὑποτάσσεται
 εἰς ἓνα ἄλλον, πῶς λέγω ἡμπορεῖ νὰ κατα-

λάβη, ὅτι ἡ Φύσις μᾶς ἔκαμψεν ὅλας ὁμοίως
 καὶ ὅτι οἱ Νόμοι πρέπει νὰ βλέπωσιν ἀδια-
 φόρως ὅλας τὰς Πολίτας; πῶς εἶναι δυνατόν
 ἐκεῖνος ὁ σκληροτράχυλος τύραννος νὰ σοχα-
 σθῆ ποτὲ, καὶ νὰ καταπεισθῆ ὅτι ὅποιος νο-
 μίζει νὰ ἀναίβῃ εἰς τὸν θρόνον διὰ νὰ γίνῃ
 μεγαλύτερος τῶν ἄλλων, ἀποκαταστῆται ὑπο-
 δεέστερος! πῶς τέλος πάντων εἶναι δυνατόν ἀγα-
 πητοὶ μὲν „ αἱ ταλαίπωρος ἀνθρώποις! „ πῶς
 εἶναι δυνατόν λέγω ἐκεῖνος ὁ σκλάβος ὅπως
 πάντοτε πίπτει, καὶ γυμνός, πεινασμένος,
 καὶ ἀδικημένος, ὑπακίει ὡς οἱ βόες τῷ γεωρ-
 γῶ, κατὰ χρέος καὶ κατὰ συνήθειαν, συχνά
 κίς δὲ ὁ κύριος εἶναι ποταπότερος τῆ δούλης,
 πῶς λέγω εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίσῃ αὐτὸς,
 ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος πρέπει νὰ εἶναι ἕν μέρος τῆ
 ὄλης, καὶ ὅτι ἡ ζωὴ τῆ Χρησιμότητος εἰς ὅλης,
 καὶ ὅτι ὁ θάνατός τῆ; . . . πῶς ἐν ἐνὶ λό-
 γῳ νὰ ἀγαπήσῃ τὴν ἐλεύθερον ὄντως δού-
 λην καὶ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκτή-
 σεώς τῆς; Φόβ! αὐτὸς βέβαια νομίζει καὶ
 ἀπόδεικτως νομίζει ὅτι ἐγεννήθη σκλάβος, καὶ
 ἔπειτα τολμᾷ καὶ νὰ κατοχυρῆσῃ τὴν γέννησιν
 τῆ θούλης πῶς ἤθελε μείνῃ ἐκστατικὸς ὁ ποιῆτος,
 ἀν ἕνας ἐλεύθερος ἤθελε τῆ εἶπῃ: τυφλὴ καὶ
 ἀνόητη ἀνθρώπε, μάθε ὅτι ἡ φύσις εἶναι μία,

κὶ ὅτι δὲν διαφέρει εἰς ἕδεν ὁ τύρανός σε
 ἀπὸ ἐσένα. τὰ περιστατικὰ κὶ ἡ κακὴ διοί-
 κησις μόνον σε κατέστησαν τόσον διαφορετι-
 κόν, ὅπερ σχεδὸν ὅσον διαφέρει ὁ χαλκὸς
 ἀπὸ τὸν ἄργυρον, τόσον κὶ σὺ διαφέρεις ἀπὸ
 τὸν κύριόν σε. ἀνοιξὸν τὰς ὀφθαλμοὺς τῶ
 νοός σε δύσηχε θνητῆ, ἴδε ὅτι ὁ Οὐρανὸς
 βρέχει διὰ ὅλης, ἡ Γῆ βλαστάνει διὰ ὅλης,
 τὰ φυσικὰ χαρίσματα εἶναι κοινὰ, κὶ σὺ τα-
 λάπτωρε νὰ νομίζης ἓνα ἄλλον ὅμοιον σε ὡς
 ἓνα θεόν, νὰ θέμης ἐμπροσθεν τῆ, κὶ νὰ
 τῆ πωλήσης τὸ ἀξιόπερον δῶρον τῆς φύσεως,
 τὴν Ἐλευθερίαν σε. πῶς ἡμπορεῖς. . . κὶ ἄλ-
 λα τοιαῦτα. πσοχάζεσθε νὰ ἤθελε τῆ ἀπο-
 κριθῆ ὁ σκλάβος, ὡ ἀγαπητοί; βέβαια ἡ
 ἤθελε τὸν νομίτη θελόν, ἡ δὲν ἤθελε κα-
 ταλάβῃ πίποπε, κὶ πῶς ἡμπορῆσεν ἂν διὰ
 μίαν σιγμὴν ἤθελε γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν
 νὰ ὑποφέρῃ τὰς ἀλύτους τῆ; πῶς ἦτον δυ-
 νατὸν νὰ ἰδῆ ὁ φυλακομένος ἀνοικτὴν τὴν
 θύραν τῆς φυλακῆς τῆ, κὶ νὰ μὴν Φύγῃ;
 ἀδύνατον βέβαια ἤθελεν εἶναι ἓνα παρόμοιον.
 Ἴδὲ λοιπὸν πόσον ἀναγκαῖα εἶναι ἡ ἐλευθε-
 ρία εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ εἶναι
 τῆ. ὁ δῦλος ἀδελφοί με δὲν γίνεται ποτὶ
 ἐλεύθερος, ἂν δὲν γνωρίσῃ τὴν ἐσὶ ἐλευθερίαν.

κὴ ὅσις ἀγνοεῖ τὴν Ἐλευθερίαν, ἀγνοεῖ τὸ
 εἶναι τὴν. ὁ δὲ ἄλλος πιστεύει μοι τοῖς ἀδελφοῖς,
 ποτὲ δὲν σοχάζεται ὅτι εἶναι ὅμοιος μὲ τὸν
 κύριον τὴν, ἀλλὰ εἶναι σχεδὸν βέβαιος, ὅτι
 αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι δῆλος, κὴ ἐκεῖνος κύ-
 ριος. βαβαί! πῶς φλογίζεται ὁ μῆς ἡ καρ-
 δία ἐκείνων ὅτι γινώσκουσι τὴν Ἐλευθερίαν,
 κὴ δὲν τὴν ἔχουσι. ἐκεῖνοι ἀληθῶς τυραννῆται,
 κὴ ἑξακολούθως ἐκεῖνοι μόνον γινώσκουσιν ἐπι-
 λῶς τὴν ἀνάγκην τοιούτου καλῆ. εἰς αὐτὸς πρέ-
 πει νὰ ἐλπίζουσιν οἱ ὑπόδηλοι λαοὶ, ἐπει-
 δὴ αὐτοὶ τρόπον πῶς μετριάξουν τὴν ἀσχι-
 μότητά των, ὡς μερικὰ κτήρια μίαν κατα-
 σταφισμένην Πόλιν εὐολίζουσι. Αὐτοὶ λοιπὸν
 ἄς διδάξουσι τὴν ἀλήθειαν, κὴ ἄς καταπέ-
 σωσι μίαν Φορὰν τὴν ἀγαπητὴν μὲ Ἑλλη-
 νας νὰ γινώσκουσιν ὅτι μόνη ἡ θελεῖα εἶναι
 πρόξενος τῶν ὄσων κακῶν αὐτοὶ πάσχουσι, κὴ
 ἄς καταλάβουν πόσον τὴν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ
 Ἐλευθερία διὰ νὰ ζήσωσι ὅσον τὸ δυνατὸν
 ὀτυχεῖς, ἐπειδὴ χωρεῖ αὐτὴν δὲν ἡμπορῶν
 νὰ ἔχουσι ἢτε δικαιοσύνην, ἢτε ὁμοιότητα,
 ἢτε ἀγάπην, κὴ ἐν ἐνὶ λόγῳ ὑδεμίαν ἀρε-
 τὴν, τὴν ἀνὴρ δὲ εἰς τὴν Ἐλευθερίαν ζωὴν, ἡ
 ἀξίότης πῶς αἰται, ἕκαστος συμπολίτης θεύσκει
 τὸ καλὸν τὴν εἰς τὸ καλὸν τῶν ἄλλων, ἐκεῖ

κάθ' εἰς εἶναι μέρος τῶ ὅλων, ἐκεῖ ἡ ἀρετῆ
 δοξασμένη, ἐκεῖ ἡ ἀνδρεία γνωρισμένη, ἐκεῖ
 ἡ ἀγαθότης ἐνεργημένη, ἐκεῖ ἡ Φιλία φυ-
 λαττωμένη, ἐκεῖ ἡ πρὸ ἀξιοπῆμτος, ἡ Κρι-
 τῆς ἀπροσωπόλυπτος, ὁ κρινόμενος, ὁ
 Νόμος οἱ διαυθεντότατοι, Νόμοι οἱ δικα-
 σαι, ἡ ἀθωότης ἀπτόητος, ἡ τοιμωρία δικαία,
 ἡ ἀντοίμειψις κοινῆ, καὶ μύρια ἄλλα χηρὰ
 κατωρθώματα ὅπῃ χάριν συντομίας δὲν ἀνα-
 φέρω, καὶ ποῖος δὲν βλέπει πόσον εἶναι ἀναγ-
 καία ἡ Ἐλευθερία, ὁ Ἐνάρετος θέλει γνω-
 ρίσει τὴν ἀνάγκην καὶ θέλει προκρίνει τὴν
 ἐλευθερὰν ζωὴν, ὅπῃ βλέπει γὰ εἶναι ἡ ἀρε-
 τῆ πημιμένη καὶ δοξασμένοι οἱ ἐνάρετοι, ὁ
 γενναῖος τῆ ψυχῆ, καὶ αὐτὸς δὲν θέλει εὖρει
 διαγμὸν, βλέπωντας τὰς ἐλευθερίας λαβεῖν γὰ
 αἰωνιάζωσι τὰ ὀνόματα πῶν γενναίων ἀνδρῶν,
 καὶ πῶν Ἡρώων: ποῖος ὅπῃ αἰσδήποτε κατα-
 σάσεως τέλος πάντων δὲν θέλει γνωρίσει τὸ
 μέγα ὄφελος τῆς ἐλευθερᾶς ζωῆς, εἰς αὐτὴν
 ὁ πραγματότης δέσκει ἀσφάλειαν εἰς τὸ
 ἔχειν τῆ, ὁ τεχνήτης ἔπαινον εἰς τὰ ἔργα
 τῆ καὶ ποιήματα τῆ, ὁ ὑπανδρῶμένος βεβαί-
 τητα εἰς τὴν πημὴν τῆ, ὁ νέος εὐρήχωρον ὁδὸν
 εἰς τὸ γὰ διδύμῃ τὴν Φυσικὴν κλίσειν τῆ,
 καὶ γὰ δείξῃ τὴν ἀγχήνειαν τῆ, ὁ στρατιώτης

ἔχει ἀναμφίβολον τὴν βεργεσίαν εἰς τὰς
 ἡρώικας πράξεις τε, ὁ πτωχὸς δὲ φοβεῖται
 ἀπμίαν, ἀλλ' εὐρίσκει συμπάθειαν κὶ βοή-
 θειαν εἰς τὰς δυσυχείας τε, κὶ ἔχι ὕβρις
 κὶ ἀνυποληψίαν, τέλος πάντων καθε καλὸς
 ἀνθρώπος βλέπει φανερά τὴν ἀνάγκην τῆς
 ἐλδοθέρας ζωῆς, κὶ μόνον ὁ κακὸς θέλει προ-
 κρίνει τὴν ὑπόθελον, αὐτὸ εἶναι φανερόν
 ἀδελφοί μὴ κὶ ἐσεῖς πολλὰ καλὰ πέπει καὶ
 τὸ καταλάβητε. Ὡς τὰς φανερόν λοιποῦ ὅτι
 μόνον ἡ ἐλδοθερία σκοπεύει τὰς ἀνθρώπων
 ἐναρέτους, κὶ ἐμφυτεύει εἰς τὰς καρδίας ὅλων
 τῶν πολιτῶν τὴν ἀμύλλαν πρὸς τὸ εὖ πράτ-
 τειν, διὰ τῆτο εἰς μόνον τὰς ἐλδοθέρας Πό-
 λιτείας γεννῶνται τὰ μεγάλα ὑποκείμενα,
 κὶ ἰδὲ τὸ πῶς ἡ ἐλδοθερία εἶναι πρόσθενος
 τῶν μεγάλων καταρτωμάτων, κὶ καθὼς ἐν ἀν-
 θρωπῶσι δῶδες ὅταν γεννᾶται ἀνάμεσα εἰς τὰ
 δάστη, ὅ, πῃ κἄνεῖς δὲν τὸ βλέπει, ἢ κατα-
 βιβρόσκειται ἀπὸ τῆς θηρίας, ἢ κατασύπεται
 ἀπὸ τοῦ καιροῦ: τοιούτης λογῆς ἀκολουθεῖ κὶ
 εἰς τὰς ὑποδηλομένους Πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας
 ἴταν εὐρίσκειται κἄνενα ἀξίον ὑποκείμενον,
 μὴν ἔχωντας τοῦ τρόπου καὶ ἐμφανισθῆ,
 ἀποθνήτκει χωρὶς πινᾶς καὶ γνωρίσῃ τὴν ἀξία-
 τητᾶ ἐν. διὰ τῆτο κὶ ἡ ἴσορῖα πανπλῶς

χεδόν, ἢ πολλὰ σπανίως μᾶς ἀναμνύει ὑπο-
 κείμενα ἄξια, ὑπὸ τῆς δουλείας, τὴναντίον δὲ
 πλῆθισιπαρόχως ἴξισορεῖ μύθια ὀνόματα με-
 γάλων ἀνδρῶν, ἐλδοθέρων Πολιτειῶν, ὡσανὺ
 ὅτῃ μία ἐλδοθέρα Πολιτεία εἶναι πρὸς τὰ
 ἄξια ὑποκείμενα τῆς, ὡς ἐν καληεργημένον
 περιβόλαιον, πρὸς τὰ ἄνθη τε τὰ ὅποια κῆ
 γνωρίζονται, κῆ χρησιμώσσι, κῆ ἐπαινῶνται.
 Ἀλλὰ πόσας Φορὰς πρέπει νὰ ἐκφωνήσω,
 ὅτῃ ἡ Ἐλδοθερία εἶναι ἀναγκαιοτέρα κῆ δὲ
 τὴν ἰδίαν ὑπαρξίν εἰς τὸν ἀνθρώπον! αὐτὴ
 γὰρ δσποκατασεῖ γλυκεῖαν τὴν ζῶν, αὐτὴ
 γεννᾷ διαυθεντότας τῆς Πατριδος, αὐτὴ
 Νομοδότας, αὐτὴ Ἐναρέτες, αὐτὴ Σοφες,
 αὐτὴ Τεχνήτας, κῆ αὐτὴ μόνον τέλος πάν-
 των πμᾷ τὴν ἀνθρώπιότητα. Πόσοι ἄραγε
 ἄνδρες ἄξιοι γεννῶνται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλ-
 λά καδὼς γεννῶνται, ἔσως κῆ δσποθνήσκην μὴν
 ἔχοντες τὰ ἀναγκαῖα μέσα εἰς τὸ νὰ κατορ-
 θώσθην μεγάλα πλάγματα. (α) ὦ Ἑλληνας!

(α) ἂν εἷας νέος μεγάλη πνδύματος παρ: χάριτι
 γενῶσαι ὑπὸ δουλείας ἢ ὅς ἐνὸς χαλκίως, πᾷ ἄλλο ἢ μ.
 περι νὰ γίνῃ ἀδελφὸς εἷας χαλκῶς; ἂν ὅμως ὁ ἀσπὸς
 ἢ ὅς δεικτεῖτο εἰς ἐλδοθέραν Πολιτείαν, τότε εἰς πᾷ

οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ πρῶσι τὰς ἀξίους ἀνθρώ-
 πους κὶ ζόντας κὶ μετὰ θάνατον, ζόντας μὲν
 μετὰ τὸ κοινὸν σέβας, μὲν τὰς ἀληθεῖς ἐπαί-
 νους, μετὰ γενναῖα βράβεια, μετὰ ἐνδόξους σεφά-
 νους ὅπως προσφέρουσιν εἰς αὐτοὺς, θανόντας δὲ,
 μετὰ τὴν αἰώνιον μνήμην. εἰς τὰς Ναὺς, εἰς
 Πυράμιδας, εἰς εἶλους, δέρεται ἐγκεχα-
 ραγμένον τὸ ὄνομά των, κὶ καθὲς βλέπει πάν-
 τῳ τὸν θανόντα ἥρωα, ἢ ζωγραφισμένον,
 ἢ εἰς ἀγάλμα, κὶ βλέπωντάς τον δὲκόλως πα-
 ρακινεῖται εἰς τὸ νὰ δαυδύσῃ πισῶς τὴν Πα-
 τέρδα τῆ, κὶ μετὰ πάσης χαρᾶς νὰ θυσιά-
 σῃ τὴν ζωὴν τῆ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς. κά-
 θε συμπολίτης θεωρῶντας τὴν μορφήν τῆ
 θανόντος ἥρωος, λέγει εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆ.
 αἰ! ἄμποτες νὰ ἀποκατασταθῶ κὶ ἐγὼ ἀξίος
 τοιαύτης δόξης, κὶ νὰ ἀθανατήσω τὸ ὄνομά
 μου: ἀλλ' εἰς τὴν **NOMARΧΙΑΝ** φθάνει
 μόνον ὁ πόθος πρὸς τὸ εἶ πράττειν, κὶ μύ-

κοινὰ φροντιστήρια ἤθελε φανῆ μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ
 εἶναι αὐτῶν, κὶ ἔξασχολῆσαι ἤθελεν ἀποκρῖσαι ὅσον
 ἠμποροῦσαν ἀξιότερος, κὶ ἡ Πατέρδα δὲν ἤθελε χάσῃ
 εἰς αὐτὸν εἰνα δαυδευτώτην, κὶ αὐτὸς ἤθελεν ἀπαιδα-
 νῆ μεγάλης ἀνδρῆτος.

θα είναι τὰ μέσα τῆς ἐπιδόσεως, κὶ ἀναμ-
 φίβηλα. Πῶ νὰ δὴ τινὰς τοιαύτην ἀμυλ-
 λαν ὑπὸ δουλείας; πῶς νὰ ἀποκτήσῃ δόξαν
 ὁ ἐνάρετος, ἐκεῖ ὅπῃ ἡ ἀρετὴ καταφρονεῖ-
 ται κὶ ἀτιμάζεται. πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτων
 κὶ πρὸς κατάπεισιν, παρακαλῶ τὴν ἀναγνώ-
 ζαν νὰ λάβωσιν μόνον εἰς τὰς Χεῖρας τῶν τῆν
 Ἰσορίαν τῶν προγόνων μας, αὐτὴ εἶναι ἕνας
 καθρέπτης ἀψευδῆς τῶν ἀθροπίνων πραγμά-
 των, δι' αὐτῆς φωτίζεται ὁ ἀμαθῆς, κὶ ὁ
 σοχαστικὸς δι' αὐτῆς προβλέπει σχεδὸν τὰ
 μέλλοντα, ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι ὅταν βεῖσκον-
 ται εἰς τὰς ἰδίας περιστάσεις, πάντοτε ὅλοι
 κάμνουν τὰ ἴδια πράγματα. ἄς λάβῃ ἐπὶ
 χεῖρας λοιπὸν ὁ δύσπιστος τὸν ἀξιάγαστον
 Πλάταρχον, κὶ Ξενοφῶντα τὸν ἡδύτατον, διὰ
 νὰ μάθῃ πόσα ὁ ἀνθρώπινος νῦν ἠμπορεῖ νὰ
 πράξῃ εἰς ἐλεύθεραν πολιτείαν, κὶ νὰ ἰδῇ
 ἐν ταυτῷ ὅπ' ὅσα φαίνονται ἀδύνατα εἰς τὴν
 δουλείαν, μόλις εἶναι δύσκολα εἰς τὴν ἐλεύθε-
 ρον κὶ μεγαλοψύχον ἄνδρα. Ἡ Ἰσορία ἀδελ-
 φοὶ μὲν, πάλιν σὰς τὸ ξαναλέγω, εἶναι τὸ
 ἐπικολότερον μέσον εἰς τὸ νὰ καταλάβητε πό-
 σων μεγάλων κατορθωμάτων εἶναι πρόξενος
 ἡ Ἐλευθερία. αὐτὴ πᾶσι πάντων ἡ Ἰσο-
 ρία εἶναι ὁ πλέον σοφὸς διδάσκαλος εἰς τὴν

ἀνθρώπους ὅπῃ ἀγαπῶσι νὰ μάθωσι τὴν ἀλή-
 θειαν, καὶ μάλιστα οἱ νῦν Ἕλληνας ὅπῃ το-
 σαύτην ἔχουσι χρεῖαν. Ἀνάμεσα εἰς πολλὰ
 ἄλλα ἀποτελέσματα τῆς Ἑλβετικής ὅπῃ
 θέλωσι σὰς προξενήσει θαυμασμόν ὡ ἀδελ-
 φοὶ μὲν, ὅταν ἀναγνώσετε τὰς νίκαις τῶν
 προγόνων μας, καὶ συγκρίνετε τὴν ποσότητα
 τῶν, μὲ τὴν ποσότητα τῶν ἐχθρῶν τῶν, βέ-
 βαια θέλετε μείνει ἐκθαμβοί, καὶ ἴσως, ἴσως
 τινὲς θέλει ἀμφιβάλλουσι. ἀφῆνόντας λοι-
 πὸν κατὰ μέρος τὰ ὅσα ἄλλα ὅπῃ θέλει
 σὰς φανῆσι παράξενα, ἀγαπῶ μόνον νὰ σὰς
 εἰπῶ πὶ πολλοβρόντως περὶ τῆς πολέμου, ἀγ-
 καλὰ καὶ νὰ μὴν εἶναι ὁ τόπος τοιαύτης ὁμι-
 λίας εἰς τὸν παρόντα λόγον, ἕτε ἐγὼ ἴκα-
 νὸς ὅσον χρειάζεται εἰς τὸ νὰ τὴν ἐκφρά-
 σω, μ' ὅλον τῆτο ἐλπίζω νὰ μὴν σὰς δυσα-
 ρέσση. Ὁ Πόλεμος ποτὲ μὲν εἶναι δίκαιος,
 ποτὲ δὲ ἀδίκος, καὶ αὐτὸ κρίνεται ὑπὸ τὰς
 αἰτίας ὅπῃ τὸν προξενῶν: εἶναι δίκαιος παρ-
 χασιν, ὅταν κινεῖται πρὸς διαυθέντησιν τῆς
 ἰδίας ζωῆς καὶ Ἑλβετικής, ἀδίκος δὲ ὅταν
 ἕνας φθονερός καὶ ἄρπαξ συναφροῖζωντας μα-
 ζὺ τα, ἢ διὰ χρημάτων, ἢ διὰ τινῶν ἄλ-
 λων ἠτιδιανῶν μέσων, τινὰς κακοβότους καὶ
 κακοῦθεις ἀνδρας, ὁρμεῖ ἐναντίον τῶν ἰδίων

τε συμπαθείων, κλέπτει, αρπάζει, λεηλα-
 τεί, κ' ασπλαγχνως καταφθαίρει το πᾶν
 διὰ τὴν χωρτάση τὴν λύσαν τῆς φιλαργυ-
 ρίας τε, ἢ τῆς καινοδοξίας τε. Ἄν θελησω-
 μεν νὰ ἀναίβομεν εἰς τὴν παλαιότητα τῶν
 ἀπελθόντων αἰώνων, κ' νὰ ἐξετασώμεν μὲ
 ἀκρίβειαν τὰ συμβεβηκότα τῶν ἀνθρώπων,
 θέλομεν εὖρε βέβαια τὸν πόλεμον τοσούτου πα-
 λαιοῦ, ὅσον τὴν αὐτὴν ἀνθρωπότητα, κ' θέ-
 λομεν ἰδεῖ ὅτι διὰ πολλὰς αἰώνας ἐχρησί-
 μωσεν διὰ Νόμους, ἐπεὶ ὁ καθ' εἰς ἐκδι-
 κήτο μόνος τε, κ' ἔτις ἀπὸ τοῦ πόλεμου ἀδι-
 κῶν τῶ ὀρμήσαντος ἐγεννήθη ὁ πόλεμος δικαι-
 ος τῆς διαυθεντῆσεως. εἶναι ὁμως ἀναντήρη-
 τον ὅτι, ὑποθέτωντας τοὺς ἀνδρας τῆς αὐ-
 τῆς δυνάμεως, κ' εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον, οἱ οὐ-
 ἔξ ἀνάγκης πρέπει νὰ νικήσῃν τὸν ἕνα· αὐτὴ
 ἡ ἀνάγκη λοιπὸν ἐδίδαξε εἰς τὰς ὀλιγοτέ-
 ρους μυθίας τέχνας κ' τέχνας πρὸς διαυθεντῆ-
 σιν τῶν ἐναντίων τῶν περαιοτέρων· ἀλλ' ἐπει-
 δὴ ἡ ζωὴ τῶν τεχνῶν διὰ νὰ εἰπῶ ἔτις, εἶναι
 μεγάλη καταπολλὰ, διὰ τῆτο κ' ἡ νηπιό-
 τῆς αὐτῶν εἶναι μακρὰ, ὅθεν ἐχρηάσθησαν
 πολλοὶ αἰῶνες, ἕως τοῦ καιροῦ τῶν Ἀιγυ-
 πτίων, Περσῶν, κ' τέλος πάντων τῶν ἀξίων
 Προγόνων μας Ἑλλήνων, εἰς τὸν ὅποιον ἡ

τέχνη τῆς διαυθεντόσεως σμικρύνουσα τὸν φόβον εἰς τὰς ὀλιγοτέρους, καὶ αὐξάνουσα τὰς δυσκολίας εἰς τὰς περισσοτέρους, ἐσύζησεν πρόπον πινὰ ἀφ' ἑαυτῆς τῆς τῆν Θαυμασίαν Ἐπισημν, ἢ τέχνην τῆς Τακτικῆς, διὰ μέσον δὲ τῶν κανόνων αὐτῆς καὶ ἐνασχολήσεως μερικῶν ἀξιολόγων ἰσοκείμενων ἀπεκατεστάθη τὸσον ἐνπλήρως εἰς τὰς Ἑλληνας, ὅπῃ διὰ πολλὰς αἰῶνας ἐνίκησαν ἐχθρὰς δεκαπλασίως μεγαλύτερας ποσότητος κατὰ τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἔξακολλήτως ἐτρώμασαν σχεδὸν ὅλην τὴν Οἰκομένην. Αἱ νίκαι τῶν ὀλιγοτέρων ἐναντῖον τῶν περισσοτέρων, ἢμπορῶν νὰ παρομοιασθῶσι εἰς τὰ περάματα τῆς Μηχανικῆς, εἰς τὰ ὅποια ἐκεῖνος ὁ Θεατὴς ὅπῃ ἀγνοεῖ τὰς αἰτίας μένει ἐκθαμβος. ποῖος δὲ αὐτὸς θέλει πισθῶσι τὸν Μηχανικὸν ὅπῃ λέγει ἵπ-μὲ ἐν βάρους ἕως δέκα, σηκώνει ἐν ἄλλο ὡς δέκα Χιλιάδες; (α) ἀναγκαῖον λοιπὸν εἶναι νὰ τὰς καταπέσῃ με παραδείγματα, καὶ ἀποδείξεις ὅπως καὶ εἰς τὴν Τακτικὴν, λέγωντας ἕνας Ἀρχιστράτηγος, ὅτι οἱ δέκα πολλάκις νικῶσι τὰς ἑκατὸν, δυσκόλως θέλον πισθῶσι οἱ ἀγνο-

---

(α) τὸ παράδειγμα τοῦ ζυγίου εἶναι ἄρκετον νὰ καταπέσῃ καθένα.

ἔντες τὴν αὐτὴν τέχνην, πλὴν φέρωντας αὐ-
 τῶν χίλλια παραδείγματα τόσον τῶν παλαι-
 ῶν καθὼς κὶ τῶν νέων, ἀναμφιβόλως πρέπει
 νὰ καταπεισθῶσι. (α) Ἐγὼ ὁμῶς παραιτῶ
 τὰ περισσότερα χάριν συντομίας, μάλιστα ὅπῃ
 παρεμπρὸς θέλει παρήσιασθῶσι διάφοροι αἰ-
 πιαί εἰς τὸ νὰ ἀποδείξω τὴν διαφορὰν τῶν Ἐλδι-
 θέρων στρατομῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἰσοδυλομένων,
 κὶ μόνον τὸ παράδειγμα τῆς Λεονείδα θέλω
 ἀναφέρει, το ὁποῖον ἀρκετῶς ἀποδεικνύει τὴν
 γενναϊότητα κὶ μεγαλοψυχίαν ὅπῃ ἡ Ἐλδι-
 θέρα ζωὴ ἐμφυτεύει εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀν-
 θρώπων, ἔσαι αὐταὶ αἱ δύο ἀρεταὶ ἡ πρῶ-
 τη κὶ ἀναγκαιοτέρα βᾶσις, τῆς Πολεμικῆς
 Ἐπισημῆς. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Μέγας Λεονεί-
 δας ὄρισκόμηνος μὲ δύο χιλιάδας εἰς τὸ
 σενὸν τῶν θερμοπύλων, κὶ βλέπωντας τὸ πλῆ-
 θος τῶν ἐχθρῶν τῆς Περσῶν νὰ πλησιάσῃ,
 οὐδὺς ἀπεφάσισε νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῆς σω-
 τηρίας τῆς Ἑλλάδος Πατρίδος τῆς, κὶ ἔτις εκ-
 λέξας μόνον τετακοσίους Σπαρτιάτας, ἀνέπεμ-
 ψεν τῆς λοιπῆς εἰς τὰ ὀπίσω, ἔπειτα ἔσρε-

(α) ὁ πόλεμος τῆς Σαλαμίνης, τοῦ Μαραθῶνος
 κὶ τῆς Πλατείας, εἶναι ἀρκεταὶ ἀποδείξεις ὅτι νὰ κα-
 ταπίσῃν κάθε νοῦν ἔχοντα ἄνθρωπον.

ψεν πρὸς τὰς τριακοσίας κὶ τὰς εἶπεν; δεῦτε
 ἀδελφοὶ μὲν: ἡ Ἐλβθερία τῆς Πατρῆδος μας
 κρέματα σήμερον ἀπὸ τὴν ἀνδρείαν μας, ἄς
 μὴν διλιάση τις ἔμπροσθεν τῶσων ἐχθρῶν,
 αὐτοὶ αὖ εἶναι πολλοὶ, εἶναι ὁμῶς ἀνάνδροι
 κὶ θηλυμανεῖς, οἱ βάρβαροι θέλουν προμάξει,
 ἀφ' ἧ ἰδὼν τὰς Ἑλληνας νὰ ὀρμήσῃν ἕναν-
 πὸν πῶν, ἄς ἰσπάγωμην λοιπόν, ἡ δόξα τοι-
 αύτης ἐπιχειρήσεως δὲν εἶναι καθημερινή, ἀλ-
 λά σπανίως συμβαίνει, ἄς μὴν χάσωμην τοι-
 αύτην πμην, ἄς αἰωνιάσωμην τὰ ὀνόματά
 μας, κὶ ἄς δὲ Φημίσωμην τὴν Πατρίδα μας.
 ἐγὼ ἔχω χρέος νὰ θυσιάσω δι' αὐτὴν, κὶ
 ἔστεῖς εἰσθε συμπατριῶται μὲν, ἔτε ἀλλέως ἡμ-
 πορεῖτε νὰ σοχασθῆτε ἔτε διαφορετικῶς ἀπὸ
 ἐμένα. ἡ ζωὴ τῆ ἀληθῆς Πολίτης πρέπει νὰ
 τελειώγῃ ἢ διὰ τὴν Ἐλβθερίαν τῆ, ἢ μὲ τὴν
 Ἐλβθερίαν τῆ. ἀλλὰ πῶς νὰ ἐκφράσω τὸν
 ἐνθυσιασμὸν ἐκείνῃ τῆ Ἡρώος, κὶ τὸν ἐνθερ-
 μὸν ζῆλον τῶν ἐπακολούθων αὐτῆ; τὰ τοιαῦ-
 τα ὡ Ἑλληνες δὲν γράφονται, ἔτε διηγῶν-
 ται, ἀλλὰ μόνον αἰσθάνονται. ὅθεν μόλις
 οἱ λοιποὶ τὸν ἀφῆσαν νὰ τελειώσῃ τὸν λό-
 γον τῆ, κὶ λαμβάνοντας καθεὶς τὰ ἴδια ἄρ-
 ματα ὁμοθυμαδὸν κὶ μὲ ἀνύκτες ἀνδρείαν
 ὄρμησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν: ἔτε ἄλλα

ἔβλεπον παρὰ τὴν δόξαν τῆς νίκης, τὴν χα-
 ρὰν τῶν συμπατριῶτων πῶν, τὴν ἀναυδρεῖαν
 τῶν ἐχθρῶν τῶν, καὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ὀνό-
 ματος τῶν. καὶ ἐν ῥοπή ὀφθαλμοῦ ἀπέκτεινον
 πλῆθος βαρβάρων, καὶ Φοινύθεντες μὲ τὰ ἄρ-
 ματα εἰς τὰς χεῖρας ἕως εἰς τὸν ὕπερον ἠτοί-
 μασαν εἰς τὴς συμπατριώτας πῶν τὴν ἐγτελή
 νίκην κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν, οἵπνες Φοβηθέν-
 τες ἴσθ' τὰ ἴσθ' ἀποτέλεσματα τόσων ὀλίγων Ἑλ-
 λήνων, μόλις ἐτόλμησαν νὰ δοκιμάσθω τὴν ἀν-
 δρεῖαν τῶν λοιπῶν: ὅπως δὲ ἡ γενναῖα ἴσθ'-
 φασίς τῆς αἰμνήτης Λεονείδα ἐγένετο πρόξενος
 τῆς καθολικῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος καὶ
 ἀνυποφόρη ἐνθροπῆς τῶν βαρβάρων. ὡς τῆς
 μεγαλοψυχίας σε θαυμάσιε Λεονείδα, ὡς τῆς
 λαμπρᾶς σε τύχης Πανολβία Ἑλλὰς, ἴδ' ἂν
 ὁ καρπὸς τῶν καθημερινῶν ἀγόνων τῶν τέκ-
 νων σε, ἴδ' ἂν τὰ θαυμαστὰ ἴσθ' ἀποτέλεσματα τῶν
 φοβερῶν Νόμων τῆς Μεγάλου Λυκέρου, ἴδ' ἂν
 τὸ τέλος πάντων ὁ σκοπὸς τῶν γυμνάσεων, διὰ
 μέσθ' τῶν ὁποίων οἱ πολῖται διὰ παντὸς δι-
 εἰσκοντο εἰς ἓνα πόλεμον, ὁ ὁποῖος ἀγκαλὰ
 καὶ πλασὸς, ἐδίδασκε ὅμως μὲ μεγάλην δι-
 κολίαν τὰ ἀναγκασιότατα μαθήματα τῆς στρατιω-
 τικῆς τέχνης, ἡ ὁποῖα ἐνωμένη μὲ τὴν με-
 γαλοψυχίαν ἔφερεν εἰς τέλος καὶ ἐπίτρεξεν

τὰ πλέον δύσκολα ἐπιχειρήματα. Ἡ Τακτική εἰς τὸ σπράτμα ὡς Ἀδελφοὶ μὲν, εἶναι ὡς ἡ ψυχὴ εἰς τὸ σῶμα, καὶ εἶναι βεβαιομένον ἀπ' ὅλης τῆς μεγάλης πολεμάρχης ὅτι δέκα χιλιάδες σπαιτῶται καλῶς γυμνασμένοι, καὶ ὀδηγέμενοι ἀπὸ Ἀρχισπαιτηγὸν ἀξιόν, ἡμποροῦν νὰ νικῆσιν ἑκοσι χιλιάδας ἐχθρῆς, καὶ περιωτότερης τῆς ἰδίας ἀνδρείας, πλην ἀμοίρης τῆς τακτικῆς. Ἡ Ἐπισημη τῶν ἀρμάτων δὲν εἶναι βέβαια τόσον ὄχιλος, ὅσον πνὲς ἴσως νομίζουσι, ἀλλὰ μάλις αἰμία ἀπὸ τὰς πλέον δυσκολοτέρας. ὡς πόσον οἱ Προπάτορες μας ἠγονίζοντο ἐκ νεαρῆς πον ἡλικίας διὰ νὰ μάθωσιν τὴν πολεμικὴν τέχνην! διὰ μέσθαι λοιπὸν αὐτῆς οἱ ὀλιγότεροι νικῶσι τῆς περιωτότερης, ἢ σπανιότης ὅμως τῶν μεγάλων Ἀρχισπαιτηγῶν, ἀρκετῶς ἀποδεικνύει τὴν δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃ πνὰς ἀξίως τοῦτον ὄνομα. καὶ ἀκῆσατε τὴν αἰτίαν. Ὁ ἀληθῆς Ἀρχισπαιτηγὸς πρέπει νὰ ἐνώσῃ εἰς πολλὰ φυσικὰ χαρίσματα πολλὰς ἀρετὰς καὶ μαθήσεις. πρέπει λέγω ἐν πρώτοις νὰ ἔχῃ τὴν καρδίαν σταθερὰν καὶ ἀφοβον, διὰ νὰ μὴν δηλιάσῃ εἰς ὅποιονδήποτε κύνδινον ἠθελεν ὄρεθῆ, καὶ νὰ μὴν ἀφήσῃ εἰς τὴν τύχην, ὅσα ἡμπορεῖ νὰ ἐκτελέσῃ ὁ ἴδιος. νὰ εἶναι ἀγ-

χίνες, διὰ τὰ προβλέπη ἐν καιρῷ τῷ δέοντι
 τὰ ἐπιτηδύματα κὲ βυλας τῷ ἐχθρῷ. νὰ
 εἶναι ἄοκνος, διὰ τὰ προλαμβάνη καθε δίκαι-
 εῖαν, κὲ ἕως τὴν παραμικρὰν, αἱ ὁποῖαι εἰς
 τὸν πόλεμον συχνάκις συμβαίνουσι, κὲ αἱ πα-
 ραμικρὰ ἀμέλειαι πολλάκις προξενεῖν μεγά-
 λας καταστροφὰς. νὰ εἶναι δίκαιος κὲ φιλα-
 λήθης, διὰ τὰ ἀπολαύσῃ τὸ θαῖμα κὲ ἀγά-
 πην τῶν στρατιωτῶν τε. πρέπει νὰ πρῶ, κὲ
 νὰ βραβώῃ τὴν ἀξιότητα, εἰς ὅποιον τύπο-
 κείμενον ἤθελεν τὴν ἐπιτύχη, διὰ τὰ πα-
 ρακινήσῃ τοιοῦτόπως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Δό-
 ξης κὲ τῆς παραμικροτέρας. νὰ παιδεύῃ κα-
 τὰ τῆς Νόμου, κὲ ἀντὶ προσωποληψίας πρὸς
 τὸν πταίτην, ὅποιος κὲ ἂν εἶναι, διὰ τὰ ἀπο-
 δειώξῃ τὸν πρὸς τὸ κακὸν ἑσυχασμὸν ἀπὸ αὐ-
 τῆς. νὰ ἀνεροάζεται τὴς γνώμας ὄλων, κὲ νὰ
 διορθώνῃ τὰ ἴδια σφάλματα, διὰ τὰ λα-
 τρέεται νὰ εἰπῶ ἕως ἀπὸ τῆς πίστεος τε στρα-
 τηώτας. (α) κὲ τέλος πάντων νὰ γνωρίζῃ τὸν

(α) ἀναγκαῖον εἶναι πρὸς τούτοις νὰ εἶναι Γεωμέ-
 τρης, κὲ Γεωγράφος, νὰ γνωρίζῃ τὴν Μηχανικὴν τὴν
 Φυσικὴν, κὲ τὴν Ῥητορικὴν ὅτι τῆς ἑποίας πολλάκις
 ἀρπάζει τινὰς τὴν βίχην κερδὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῷ
 ἐχθρῷ.

τύπον τῆς πολεμικῆς θεάσεως, ὡς τὸ ἴδιον τῆς ὁσπύπου. διὰ τὴν ἀποθόρυγον καὶ τὴν ἐννεδραν τῆς ἐχθρῆς, καὶ τὴν ἀπάτα τῆς σοχασμῆς τῆς. Ὁ Ἐντελής Ἀρχιστράτηγος, πρέπει ἀκόμη νὰ γνωρίζῃ τὴν γλῶσσαν τῶν ἐχθρῶν τῆς, καὶ τὰς φυσικὰς κλήσεις τῶν, νὰ γνωρίζῃ κατὰ μέρος τὸν Ἀρχιστράτηγον αὐτῶν, καὶ τὴν ἀξιότητά τῆς, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅλας τὰς στρατηγικὰς γυμνάσεις, τῆς περὶ Ἰππικῆς καὶ τῆς παιζῆς στρατεύματος, καὶ τὰτο διὰ τὴν προσάξῃ ὀρθῶς, καὶ νὰ ἰσακχέεται ὁμοίως: ὡσανὸν ὅτι ὅποιος Ἀρχιστράτηγος, ἢ ὁποιοῦνδήποτε ἄλλου μεγαλοῦ ἐπαγγέλματος ἀνθρώπος δὲν ἰσακχέεται, τὰς περισσότερας Φηρὰς τὸ σφάλμα εἶναι ἐδικὸν τῆς, ἐπειδὴ ὅποιος ἰξόβρει νὰ προσάξῃ, ἀναμφιβόλως καὶ ἰσακχέεται. (a) Τοιαῦται

(a) Οἱ Προπάτερές μας ἀνάμεσα εἰς τὰ τόσα ἄλλα μαθήματα ὅσα ἀναγκάζοντο νὰ ἀποκτήσωσι, ἡ Μουσικὴ, καὶ ὁ Χορός, συναριθμοῦντο ἐκ τῶν ἀναγκασιωτέρων, ὡσανὸν ὅτι ὁ Ἀρχιστράτηγος ὅχι μὲν τῆς Μουσικῆς, ἢ ὅποια ἔχει τοιαύτην συνέχειαν μετὰ τὰ ψυχικὰ πάθη, ἐποῦ ποτὲ μὲν τυγχίξει, ποτὲ δὲ κατὰ πρόθεσιν θέλει ἐρεθίζει καὶ τὴν χρεῖαν, καὶ ἐξυπιά τὸ θάρρος καὶ ἐνθουσιασμὸν τῶν στρατιωτῶν. ὅχι

γυμνάσεις, κὲ μαθήσεις, μὲ πολλάς ἄλλας
 ὅπῃ χάριν συντομίας δὲν ἀναφέρω, ἐνεργῶντο
 μέ πᾶσαν προσοχὴν κὲ πλειότητα παρὰ τῶν
 προγόνων μας, κὲ αὐταὶ ἐσύνθετον τὴν τέ-
 χνην τῆ Πολέμου, ἤτοι τὴν τακτικὴν. Περὶ
 δὲ τῶν στρατηγῶν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γνωρί-
 ζον διὰ τῆς πράξεως ἐνπλῶς τὴν γύμνασιν
 τῶν ἀρμάτων, κὲ νὰ βαδίζον τακτικῶς, νὰ
 ἰσχυρῶν ὄψιν εἰς τὰς προσαγὰς τῶν ἀρχη-
 γῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυ-
 νατὸν βραχύλογοι. τέλος πάντων πρέπει νὰ
 εἶναι συνηθισμένοι εἰς τὸ νὰ ἰσποφέρων κἀθε
 κόπον, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα διὰ μέσον τῆς κα-
 λῆς διοικήσεως μόνον ὑποκτώνται, κὲ μόνη ἡ
 Ἐλευθερία εἶναι πρόξενος, κὲ πρώτη αἰτία τῶν

δὲ τοῦ Χερσὺ, ὅτε τοῦ ὁποῖα μανθάνει ὁ ἀνθρώπος
 νὰ προσκαρμύζῃ τὰ βήματα ἐν καιρῷ μὲ τὸ μουσι-
 κὸν λόγημα, ἢ ὅτε νὰ ἴπῳ καλύτερα, νὰ μετρεῖ
 μὲ πᾶς πόδες τὸν χαιρον' τοῦ λαλήματος, εἰς τρό-
 πον ὅτου ὅσον δέκα, ὅσον κὲ χίλλιοι, κινουῦνται κὲ
 περιπατοῦσιν ὅλοι μαζὺ, κὲ εἰς τὸν αὐτὸν χαιρον' ὁ
 φωνῶς καθὼς κὲ ὁ ὕψος, ὅτε μίσην τῆ λέγω θε-
 λει βιάζει, ἢ βραδύνει, τὸ περιπάτημα τῶν στρα-
 τῶν τε.

μεγάλων κατορθωμάτων. Ἡ Τακτικὴ ὅμως δὲν
 συνίσταται μόνον εἰς τὸ νὰ ἰξόρῃ πνᾶς πῶς
 νὰ πολεμήσῃ εἰς ἀνοικτὴν παιδιάδα, ἐπει-
 δὴ ἤθελεν ὑποκατασταθῆ κατ' ὅλη ἀνωφελῆς,
 ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἤθελεν ἀρεθῆ περὶ Φαλισμέ-
 νος εἰς ἓνα κάστρον, ἢ περιφυλαγμένον μέσα
 εἰς δύσβατα ὄρη κὶ δάοσι. Ὅθεν ἡ Τακτικὴ
 περιέχει τὰ τῆ πολέμου ἅπαντα, κὶ μᾶλλον
 τὰ περὶ τῆς διαυδεντόσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν
 χρεῖα εἶναι ἡ τέχνη μόνη νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν
 ἑλλειψιν τῆς δυνάμεως, ἢ κὶ νὰ τὴν ἰσπεραί-
 ρῃ. ἡ Διαυδεντόσις εἶναι λοιπὸν τὸ δυσκολό-
 τερον μάθημα τῆς Τακτικῆς, κὶ διὰ μέση τῆς
 καλῆς διαυδεντόσεως, συχνάκις οἱ ἑκατὸν
 δὲν νικῶνται ὑπὸ τῆς χιλλίως. Ἡ Νίκη ἐξέ-
 ται ὡς καθεὶς τὸ ἐννοεῖ, εἰς τὸ νὰ θέσῃ πνᾶς
 ἀπέναντι τῆ δυνατῆ τὸ δυνατότερον. ἀλλ' ἡ
 τέχνη μόνη διδάσκει τὸν Ἀρχιστράτηγον νὰ
 τὰ γνωρίσῃ. δι' ὅ τῶν ἀρμάτων ἡ Ἐπισημὴ
 εἶναι διεξοδικωτάτη, κὶ Χρειάζεται ἓν πόνη-
 μα ὄχι μικρὸν περὶ αὐτῆς, διὰ τὸ ὁποῖον
 οἱ νῦν Ἕλληνας μεγάλην χρεῖαν ἔχουσι, κὶ
 ἀμποτεὶ κανένας Φιλογεννῆς νὰ τὸ κατορθώ-
 σῃ. διὰ νὰ μάθωσιν ὅλοι, πόσον ἡ τέχνη τῆ
 πολέμου εἶναι μεγάλη, κὶ νὰ κλάυσεν πιερῶς
 βλέποντες τῆς ἐπεροφύλης, οἵτινες ἐδανίσθη-

σαν τὰς τέχνας, καὶ ἐπισημαίω δὸ τὰς προ-
 γόνους μας, νὰ μᾶς καταφρονῶσι τόσον καὶ ἀψι-
 φίλωσι. Ἀλλὰ δι' ὀλίγον θέλωσι χαρεῖ εἰς
 τὴν ἀγνοιωσύνην πῶν ἐλπίζω. Ἡ διαυθέντ-
 σις πῶν Σηλιότων κατὰ τὴν τῆς Εἰπήρης Τυρά-
 νου, ἀρκετῶς θέλει τὰς δαυδείξει, ὅτι ἡ Ἑλ-
 λάς γεννᾷ ἀκόμι Λεονείδας, καὶ Θεμιστοκλεῖς.
 ὡ πόσον θέλην μένει ἔκθαμβοι ὅταν ἀναγνώ-
 σην τὰ θαυμασὰ κατορθώματα τῶ μεγάλῃ
 Φώτῃ, ἐκείνη λέγω τῶ Ἡρώος τῶ Σέλιου, καὶ
 ὄλων πῶν Σηλιότων, πῶν ὁποίων ἡ ἀνδρεία,
 ἡ μεγαλοψυχία, καὶ ὁ ζῆλος περὶ τῆς ἐλευ-
 θερίας τῆς Πατρίδος πῶν, ἀθανάτησαν τὸ ὄνο-
 μα πῶν, καὶ ἔφερον εἰς ἀπελπισμον' χίλλιας
 φορὰς τὸν ἐχθρὸν τῆς Τύρανου, τὸν ἀχρεῖ-
 στατον λέγω αἰλῆ. Ἡ Ἑλλάς, ἔχι! ἔχι!
 δὲν εἶναι πάντως ὑσερημένη δὸ μεγάλης ἀν-
 θρώπῃς ἡ διαυθέντῃσις πῶν διὰ δέκαπέντε
 χρόνῃς, περιέχει τσαύτας, καὶ τοιαύτας ἡρώϊ,
 καὶ πῆξαι, ὡσε παραδόξον ἤθελε Φανῆ καὶ
 εἰς ἡμᾶς τὰς ἰδίῃς, ἀν δὲν ἔμεθα μάρτυρες
 αὐτόπται πῶν κατορθωμάτων πῶν. Αὐτοὶ ἦτον
 μόνον χίλλιοι, καὶ διὰ τῶσθς χρόνῃς καθημε-
 ρινῶς σχεδὸν συνεκρώτην πολέμῃς μετὰ τῶ Τυ-
 ράνῃ ἐχθρῶ πῶν, ὁ ὁποῖος διὰ πολλὰς φο-
 ρὰς ἐκινήθη ἐναντιὸν πῶν με' ἕως δέκαπέντε

χιλιάδας στρατεύματα, κὶ πάντοτε ἐνικήθη. ἔπλεπε βέβαια νὰ ἔζη ὁ Θεκιδίδης. ἢ ὁ Ξενοφῶν, διὰ νὰ γράψῃ τὴν Ἱστορίαν αὐτῶν τῶν Πολέμων, κὶ τὰς κακίας αὐτῆ τῆ Αἰμοβόρου τέρατος. ὅπῃ ἕως ἄπο τῆς 1787, μέχῃ τῆς σήμερον δὲν ἔπαυσεν ἄπο τὸ νὰ τυρανῇ τῆς ταλαιπώρου Εἰπιρότας, κὶ θετταλῆς, σκληρῶς κὶ ἀσπλάγχχως. Αὐτὸς ἀφ' ἧ ἤρπασε μέ διάφορα πονηρὰ μέσα τὸ ἀνδξάρτητον κράτος τῆς Εἰπῆρου κὶ θετταλίας, κὶ γνωρίζωντας κατὰ πρᾶξιν τὰ πρὸς τὴν Τυρανίαν δέοντα, ἐσκεπάσθη κατ' ἀρχαίς με' τὸ ἐνδύμα τῆς ὑποκρήσεως, κὶ ἔτιωσ πλανῶντας με' ψευδεῖς ἐπαίνεσ, κὶ πλεσιοπάροχα ταξήματα τῆς ἀρχονταίης κὶ προεσῆς. ἠπάτησεν σχεδὸν ὅλησ, κὶ κατ' εἰς ἐνόμισε διὰ ὀλίγον καιρὸν, νὰ ἀρῆκεν εἰς αὐτὸν ἢ ὁ ἄκαρπος Γῆ τῆς Εἰπῆρου κὶ θετταλίας, κὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν. ἕνα διαυθεντοβλήτην κὶ ἕνα Πατέρα: ἀλλ' ἀφ' ἧ ὁ ἀσπλάγχχος, κὶ σκληρὸς Τύρανὸς ἐσερέωσῃ τὴν δυναστείαν τῆ, ἔειψεν ὄψυς τὴν σκέπην τῆς προαποίησεως, κὶ παραχρῆμα ἐξατμήθη ὅλη ἡ δεισωδία τῆς Τυρανίας τῆ. τότε οἱ Εἰπιρῶται ἀνοιξαν τῆς ὀφθαλμῆς των, ἀλλὰ φῶν δὲν εἶδον ἄλλο, εἰμὴ τὸν φοβερὸν ἴτρόνον τῆ Τυράνε ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς των: κεχαινωμένοι

ἔν δ' αὖ τὴν Τυρανικὴν μέθην, δὲν ἀπεφά-
 σισαν ἐν καιρῷ νὰ συντρίψῃ τὸς ἄριστον ζυγόν,
 ὅθεν κ' ἠύξησεν βαθμυδὸν κ' ἐς εὐρέωσθαι τό-
 σον, ὡς ὅτ' ὁ ἴδιος Τύρανός θ' αὖ μάλα δια-
 τὴν ἀναισθησίαν τῶν δούλων τῶν. (a) ἔπε εἰς
 τὴν γενικὴν ἰσορίαν δ' ἴσκειται παρόμοιος τῶν.
 ὡ τῆς παλαιωρίας σὺ ἀνθρώπιος! ὡ ἀνυπό-
 φορος ἐντροπή! ὡ θέλημα ἐλεεινόν. Ἀνάμε-
 σα ὅμως εἰς τὰς Τυρανικὰς τῶν ψόδεις δόξας,
 ἴσως ἐνόμιζεν ὁ ὠμότατος Τύρανός νὰ εἶναι
 ἀνίκητος, ἔπε νὰ ἐσώζετο πλέον εἰς τὴν γῆν
 τῆς δυναστείας τῶν πινὰς ὅτ' ἠθελεν τῶν
 ἐναντιωθῆ: ἀλλ' ἴδ' ὅτ' ἡ Εὐδοκείας τὸ ξι-
 φος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτὴν γῆν τῶν ἀποδεικνύει τὴν
 φυσικὴν μικρότητα τῆς Τυρανίας, κ' τὸν ἀπο-
 κατασταεῖ ποταπότερον τῶν ἰδίων τῶν Τυρανικῶν

(a) αὐτὸς ἔχει ὅλας τὰς ἐλαττώμασιν ἔλων τῶν Τυ-
 ράνων: χωρὶς θρησκείαν, χωρὶς συνήθειαν, ἀρπαξ-
 φονίαν, θηλυμανίαν, ἀρσενικίαν, ἀσπλαγχνίαν, σκλη-
 ρὸς τῆ καρδίας, κλέπτως φοβερὸς, αἰμοβύρος, ἀδικος
 τέλος πάντων κ' ἀναιδέστατος ὡς οὐδεὶς ἄλλος. ἡ πο-
 νηρία τῶν δ' κ' ἀδιατρονπία τῶν παρακινῶσι τῶν ὅταν
 θρωποπαίους κέλευσας τῶν νὰ ἢ νομιζῶσι πινώματι
 κ' ἄξιον.

ὀνόματος. δὲν τῆ χρησιμότητι πλέον, αἱ συ-
 νιθισμένοι τε ἀπάται, ἔτε χλήματα, ἔτε δό-
 λοι, διὰ μέσθ τῶν ὁποίων διὰ παντός ἐνί-
 κησεν κῆ κατέφθειρε τὰς ἀνάνδρους κῆ ἀνοήτους
 ἔχθρη τε. Ἐν μικρὸν χωρεῖον, τὸ προειρημέ-
 νον λέγω θαυμασῶν Συλλι, ἔφερον εἰς φῶς
 τὴν ἀλήθειαν, ὅπῃ οἱ ὑπὸ τῆ δολειας ἀγνοῦ-
 σι, ἦτοι τὴν μεγαληότητα τῶν κατορθωμά-
 των τῆς Ἐλδοφείας. Οἱ Συλλιωτες ἄνδρες συ-
 νιθισμένοι εἰς τὸν θεληματικὸν κόπον μιᾶς
 ἡσύχης ζωῆς, ἀνυπόδουλοι, ἔξ ἀρχῆς τῆς κα-
 τοικήσεως των εἰς ἐκεῖνα τὰ ὑψηλὰ βουνά,
 ἔξεν ὀτυχεῖς μακρὰ ὑπὸ τὴν πολυτέλειαν κῆ
 κακοήθειαν τῶν διεφθαρμένων Πολιτειῶν, ἀν-
 δρέσι ὡς Ἐλδοφείροι, φιλόξενοι ὡς Ἐλληνες,
 κῆ στρατηῶται ὡς διαυθεντόται τῆς Πατρίδος
 των. Αὐτοὶ λέγω οἱ Ἡῤῥωες. ἡ πμὴ τῆς ὑπο-
 δουλομένης Ἑλλάδος, κῆ βεβαία ἀρχὴ τε κῆ
 πρόσξενος τῆς πλησίον Ἐλδοφείσεως τῆ . πα-
 ρακινέμβουοι ὑπὸ τὸν θεῖον ἔρωτα τῆς Ἐλδοφε-
 ρείας κῆ Πατρίδος των, ἐταπείνωσαν τὴν αὐθά-
 δειαν τῆς Τυρανν, πολεμῶντες τὸν ἀδιακό-
 πως, κῆ νικῶντες τὸν, κῆ ἔτος ἐδιαυθέντοσαν
 διὰ δεκαπέντε χρόνους τὴν Πατρίδα των, με-
 ἀνήκυσον θάρρους κῆ μεγαλοφυχίαν. Τίς ἄλ-
 λη παρακαλῶ ἠμπορέσε νὰ ἦτον ἡ αἴτια, εἰ-

μή ὁ ἔρως τῆς ἑλδθερίας ζωῆς; μήπως δὲν
 ἦτον κ' ἄλλα χωρία εἰς τὴν Εἴπηρον ἄξια
 νὰ ἐναντιοθῶσι τῷ Τύρανῳ; διαπὶ τὰ χατῆς ὅλα
 κλίνην τὸν οὐχένα; δὲν ἦτεν ἴσως κ' μετ' α-
 λήτερα, κ' εἰς ἰδίαν καλὴν τοποθεσίαν κα-
 θῶς τὸ Σέλλι; αἱ! Φανερά εἶναι ἀδελφοὶ μὴ
 ἢ αἰτία: ὅσα ἰσοδομώθησαν παρ' αὐτῆ, ἦτον
 κ' πρότερον ἰσοδομημένα, κ' μόνον ἄλλαξαν
 Τύρανον. τὸ Σέλλι ὅμως, μόνον τὸ Σέλλι δὲν
 ἰσοστάσεται, ἀλλ' ἀψιφεί τὸν Τύρανον, ὅσον
 ἀγαπᾷ τὴν ἑλδθερίαν τῆ, τὸν πολεμῆ,
 τὸν νικᾷ, κ' τὸν καταπατεῖ μὲ τῆς πόδας
 τῆ, εἰς αὐτὸ λοιπὸν ἄς σρέψεν τῆς ὀφθαλμῆς
 των οἱ δῦλοι, δια' νὰ καταπεισθῆν εἰς τὰ τε-
 ρατηργήματα τῆς ἑλδθερίας: εἰς αὐτὸ θέ-
 λην ἰδεῖ ἐνθυσιασμένους ὑπὸ τὸν θεῖον ἔρω-
 τα τῆς Πατρῆδος ἢ μόνον τῆς ἄνδρας κ' νέες,
 ἀλλὰ κ' τῆς γέροντας, κ' τὰ παιδία κ' αὐταῖς
 ταῖς ἰδίαις γυναῖκας. θέλην ἀκήσει τὴν Φο-
 βερὰν Φωνὴν τῆς Θαυμασῆς Μόσχῳ, ἢ ὅποια
 ἀνάμεσα εἰς τὸν πολεμικὸν θόρυβον πολε-
 μῆσα κ' θέχῆσα, βλέπει ἔμπροσθεν τῆς
 Φονδόμενον τὸν υἱὸν τῆς, κ' ἐγκαλιάζῃσα μὲ
 ἐνθερμον ἀγάπην τὸ νεκρὸν σῶμα τῆ, κα-
 λότυχε λέγει σὺ ὦ ἡμέμῃ ὅπῃ τὸσον πρῶτος
 ἀπαίθανες: τὸ ὄνομά σε ἐγράφη εἰς τὸν κα-

τάλογον τῆς Ἀθανασίας. ἀσπάζεσθα δὲ τὸ αἰμαπομένον ἠρωϊκὸν τε πρόσωπον. χαίρεται διὰ τοιῆτον διαυθεντότην τῆς Πατρῆδος ὅπῃ ἐγέννησε, κὶ λαβῆσα τὸ ἴδιον τε σπαθί, ὀρμεῖ κατὰ πῶν δειλῶν κὶ μισθῶν δειλῶν τῆς Τυράνης, κὶ ἐκδικεῖ τον θάνατον τῆς μόνη τῆς. Ἄς ἰδῆν τον ἄλλον Ἥρωα ὅπῃ διὰ την σωτηρίαν τῆς Πατρῆδος τε παραδίδεται ἐκυσίως εἰς τον Τύρανον διὰ ἐνέχειρον πῶν συνθήκων των μετ' αὐτῆ. κὶ ὑσερον ἀπ' ὀλίγον καιρον, θέλωντας ὁ ἀπίστος Τύρανός να τον ξαρματώσῃ αὐτὸς φονόεται μόνος τε. κὶ τέλος πάντων βλέποντες ἐν τόσον μικρὸν χωρίον, ἀπὸ μόνον χιλλίης διαυθεντόταις χερσὶ πινὰ μάθησιν, ἔτε κρονημασίαν, να φυλάττεται σώον διὰ τόσους χρόνους ἐναντιον ἐνὸς Τυράνης τόσον μεγάλῃ, ἄς συλλυγισθῆν κροσεκτικῶς, ὁποίων μεγάλων κατορθωμάτων, εἶναι πρόξενος ἢ Ἐλδθερία, κὶ ἄς βραυιωθῶτι πλέον ὅτι μόνον τὸ ὄνομα τῆς Ἐλδθερίας φθάνει διὰ να δηλιάσῃ τοῖς ἀνάδρεθς καρδίαις ὄλων πῶν μυαρῶν Τυράνων τῆς Γῆς. Αἱ πῖσον ἦθελε το ἀποδείξῃ ἐμπράκτως, ὁ σείμνητος Ἐλλην, ὁ Ἥρωας, ὁ μέγας λέγω κὶ θαυμασὸς ΡΙΓΑΣ, ἂν μία ἀνέλιπτος κροδοσία δεν ἦθελε τον θανατώσῃ. Αὐτὸς ὁ ἀξιάγασος

ἀνὴρ, ἦτον ἐσολισμένος ἀπὸ τὴν φύσιν μὲ
 ὅλας τὰς χάριτας τῶν μεγάλων ὑποκειμένων,
 οὐφύης, ἀγχίνου, κὶ ἄσκου, ὠραῖος τῷ σώ-
 ματι, κὶ ὠραιότερος τῷ πνεύματι, δίκαιος, κὶ
 δεξακολύθως ἀληθῆς φιλέλληνα, κὶ φιλόπα-
 τρις. δεξ ἀρχῆς ἔν ἐπιχειρήσθη τὸ ἐμπορι-
 κὸν ἐπάγγελμα εἰς ἀλλοτρίαν γῆν, ἀλλ' ὁ
 θεὸς ἔρωσ τῆς Πατρῆδος τῆς Ἑλλάδος, τὴν
 ὁποῖαν ἔβλεπεν ὑπὸ δουλείας τοσούτον ἀδίκως
 βασταυζομένην, μὴν συγχωρῶντας εἰς τοιοῦτον
 ἄνδρα, τοιαύτας μικρὰς ἀσχολίας, ἀναυβίβαζε
 τὰς ἐλπίδας τῆς εἰς ἄκρον, κὶ ἕως ἀπὸ τὴν
 νεαρὰν ἡλικίαν τῆς προεμελέτη κατορθώματα
 ἡρώικα, κὶ μόνον ἀνέμψυε τὴν ποθυμένην
 οὐκαιρίαν διὰ τὰ βάλῃ εἰς ἔργον, ὅθεν
 γνωρίζωντας τὴν χρείαν τῆς μαθησεως, δὲν
 ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ ἀγωνισθῆ ὡς οὐδεὶς ἄλ-
 λος εἰς τὰς ἐπισήμας, κὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν
 ἔμαθεν ἐντελῶς τὰς χρησιμότητας. τότε λοι-
 πὸν ἤρχισε νὰ βάλῃ θεμέλιον εἰς τὸ με-
 γάλον κτήριον ὅπῃ ἠτοίμαζε, κὶ κατ' ἀρχαίς
 ἐσύνθεσε εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον μὲ ἀκρο-
 τάτην σαφῆνειαν τὰς δώδεκα Γεωγραφικὰς
 Πίνακας τῆς Ἑλλάδος, κὶ διάφορα ἄλλα ἐπω-
 φελῆ ποιήματα ἔδωκεν εἰς φῶς ἰδίῳις ἀνα-
 λώμασι πρὸς φωτισμὸν τῶν συναδελφῶν τῆ

Ἑλλήνων, ἔπειτα δὲ συλλέγωντας τὸ ἔχειν
 τε ὅλον κὶ συνδρομίαις ἐπιτυχῶν, κὶ συνερ-
 γῆς, ἠτοιμάσατε κηδεμόνας κὶ μετα πάσης τῆς
 καλῆς τάξεως ἄλλα τὰ ἀναγκαῖα, κὶ εἰς ἀκμὴν
 ἔφεραν βεβαίως ἐπιδόσεως, ἀλλὰ φόβῳ τῆς
 βασκάνης κὶ φθοραῖς τύχης τῶν Ἑλλήνων,
 ὅτε ὁ τῆς Ἑλλάδος ἐλόθερωτής ἦτον ἔτοιμος
 διὰ νὰ μισθώσῃ πρὸς κατατρόπωσιν τῶν Τυ-
 ράνων αὐτῆς, κὶ νὰ συνθλάσῃ τὰς ἀλύτους
 ὅπῃ τὴν φυλάττωσιν ἐπὶ τῆς δουλείας, μὲ
 μίαν γενικὴν ἐπανάστασιν κὶ ἐπανόρθωσιν τῶν
 παλαιῶρων συμπατριῶτων τε, ὅταν λέγω ὁ
 ἄξιος ΡΙΓΑΣ βλέπωντας τὰ πάντα ἔτοιμα
 ὡς ἐβέλετο, ἐκαλοτύχζε τὸν ἑαυτοῦ τε, διὰ
 μίαν τότεν πρῶτην κὶ μεγάλην ἐπιχείρησιν,
 κὶ ἐπρόσμενε νὰ ἰδῇ ὀγλύγῳρα ἐλόθεραν
 τὴν Ἑλλάδα ἅπασαν, ὄξλειμμένον δὲ τὸ
 ὠθωμανικὸν κράτος, ὅταν πῖλος πάντων σχεδὸν
 βέβαιος διὰ τὸ καλὸν τέλος τῶν ἔργων τε, ἐσο-
 χάζετο εἰς τὴν μέλλουσαν ὀτυχίαν τῆς Πα-
 τριδος τε κὶ ὀφραίνετο, τότε ἕνας προδότης ὁ
 ἐπιδανόπρος τῶν ἀνθρώπων, ὁ πλέον μυαρὸς
 σκλάβος τῆς Γῆς, ἀναπίως κὶ παραλόγως τὸν
 παραδίδει εἰς χεῖρας τῶν Τυράνων, κὶ ἡ Ἑλ-
 λάς χάνει εἰς αὐτὸν ἕνα ἀντλήπτῳρα κὶ Σω-
 τῆρα τῆς. Ἀλλ' ἂν ἡ φθοραῖς τύχῃ ἐκλεψεν

τὴν Ἐλδιθερίαν τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ζωὴν
 τοιαύτην ἠΐως, δὲν ἠμπόρεσεν ὅμως νὰ ἐμπο-
 δίσῃ τὸν ἀναγκαῖον καὶ φοβερὸν κρότον, ὅπῃ
 ἡ Φήμη τοιαύτης ἐπιχειρήσεως ἀνέπεμψεν εἰς
 τὰς ἀκοὰς τῶν Ἑλλήνων, ἕτε ἠμπόρεσε λέ-
 γω νὰ ἐκλείψῃ εἰς τὴν ὄρασιν τῶν τὴν λαμ-
 πρότητα τοιαύτη ἔργα. τὸ ἀθῶον αἷμα τῆ
 ΡΙΓΑ, προετίμασε τὴν ταχεῖαν ἐξάλειψιν
 τῶν βαρβάρων Τυράνων, καὶ ὀγλύγυρα θέ-
 λουσιν ἐμφανισθεῖ βέβαια οἱ ὀπαδοὶ τῆ. τότε
 δὲ θέλομεν δαποδείξει ἐμπράκτως τὴν πρὸς αὐτὸν
 ὀγνωμοσύνην μας, ὑψόνοντες εἰς τὸ κέντρον
 τῆς Ἐλδιθέρας Ἑλλάδος σεφάνης δόξης, καὶ
 Ἰουάμβου εἰς μνημόσυνον αὐτῆ τῆ μεγαλῆ
 ἀνδρὸς, ὡς ἀρχηγῆ, καὶ πρώτῃ συνεργῆ εἰς
 τὴν τῆς Ἑλλάδος Ἐλδιθέρωσιν. ἴσως πνὲς τῶν
 Ἑλλήνων μὴν σοχαζόμενοι εἰς βράθος τὰ ἀν-
 Ἰρώπινα πράγματα νομίζουσιν εἰς τὸν εαυτὸν
 τῶν ὡς μάταιον τὸν σκοπὸν αὐτῆ τῆ μεγα-
 λῆ ἀνδρὸς. ἀφίνωντας λοιπὸν κατὰ μέρος ὅλης
 ἐκείνης τῆς δυσχιρογνόμωνας, ὅτινες δὲν κα-
 ταπέθονται, εἴμῃ εἰς τῆς ἰδίης τῶν σοχα-
 σμῆς, καὶ ἐξακολούθως μὴν ἐξεταζωντας τὰς
 ἐτέρων γνώμας, μένουν πάντοτε σαθεροὶ εἰς τὴν
 ἀμάθειαν τῶν: παρακαλῶ ὅσους τὴν ἀλήθειαν
 ἀγαπῶσι νὰ μάθωσι, καὶ νὰ κρίνωσι διακρί-

ως, να συλλογισθῆν ὅτι ἡ Τύχη εἰς τοιαύτας
 Ἐπιχειρήσεις ἔχει ἄκραν δύναμιν, ὡσαν ὅπερ
 τὸ παραμικρὸν συμβᾶν εἰς τὰς μεγάλας ὑπο-
 θέσεις δύναται πολλάκις νὰ ἀνατρεῖται τὸ
 πᾶν, καὶ κανένα ἄλλο παράδειγμα δὲν μᾶς
 το βεβαιεῖ περιωτότερον ὅσον τὸ Φλιβερον̄ συμ-
 βεβηκὸς τῆ ΡΙΓΑ. Αὐτὸς ὁ Ἀξιάγαθος
 ἀνὴρ, γνωρίζωντας ἀρκετῶς τὴν ποταπότητα
 καὶ δειλίαν τῆ μυαρεῖ συντρόφου τῆ, τῆ ἀχι-
 εστάτη λέγω προδότη τῆ Οἰκονόμου: μετ' αὐ-
 τὴν ἐπιμέλειαν ἔκρηψεν εἰς αὐτὸν τὰ προμε-
 λετήματά τῆ, ὅπερ καθ' ὅλην ὁ χειραιοτάτος
 δὲν ὑποψίαζεν. ἀλλὰ φεῖ τῆς ἀτυχίας! ὀλί-
 γας ἡμέρας ὑστερον ὑπὸ τὸν μισθμον̄ τῆ ΡΙ-
 ΡΑ, ἔφθασεν μία γραφὴ τῆ, καὶ ἔπεσεν εἰς
 χεῖρας αὐτῆ τῆ προδότη τῆ, ὁ ὁποῖος ἀνοί-
 γωντας τὴν ἀνέγνωσεν εἰς αὐτὴν σχεδὸν τὰ
 πάντα, καὶ παραχρῆμα πρέχει καὶ τὸν προδίδα.
 ἰδὲ λοιπὸν ὅπερ ἡ Τύχη ἤγυν μερικὰ ἀνα-
 γκαῖα συμβεβηκὸτα ὅπερ ὁ ἀνθρώπινος νῦς
 δὲν δύναται νὰ προῖδῃ, ἀνέτρεψε καὶ ἠφάνισε
 ὅλα τὰ προμελετήματα καὶ κατορθώματα τῆ
 μεγάλῃ ΡΙΓΑ, καὶ ἔξακολούθως εἶναι βέβαιον
 ὅτι ὅσον ἄξιος καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀνθρώπος δὲν
 ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ προῖδῃ τὰ πάντα, μάλιστα
 δὲ εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις ἡ Τύχη ἔχει

μεγάλον μέρος, ὡς προεῖπον, καθὼς ὁ ἐσφα-
 γισμὸς τῆ μεγάλης ΡΙΓΑ μᾶς τὸ βεβαιῆ.
 Ἐπαδὴ ἀγκαλὰ κὴ ἡ φρόνησίς τε νὰ ἐσάθη
 μεγάλη, ἢ καταδρομὴ τῆς Τύχης μόνον ἔφ-
 θασε, νὰ ἀφαισῆ τὸν σκοπὸν τῆ, κὴ νὰ ἀφῆ-
 σῆ τὴν Ἑλλάδα μέχρη τῆς σήμερον ὑπὸ τῆς
 Δηλείας: ταχέως ὅμως ἢ σάλπτυξ τῆς ἐλδ-
 θερίας θέλει ἀντιβοῆσαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
 Γῆν κὴ ἀφάκτως καθὼς κατωτέρω δειχθήσε-
 ται. Ἴδὲ λοιπὸν ὅπῃ ἀπεδείχθη, ἀγκαλὰ
 κὴ συντόμως πλὴν μὲ σαφῆνειαν κὴ ἀλήθειαν,
 πὶ ἐσὶ ἐλδθερία, ὅπόσον εἶναι ἀναγκαῖα εἰς
 τὴν ἀνθρώπινον βίδαιμονίαν, κὴ ὅπόσων με-
 γάλων κατορθωμάτων πρόξενος. πῶρα δὲ φα-
 νερον ἄποκαθίσαται τὸ ἀμέτρητον χρέος ὅπῃ
 ἔχουσιν οἱ ἐλδθεροὶ λαοὶ εἰς τὸ νὰ τὴν διαυ-
 θεντῶσι μὲ τὸ ἴδιον αἷμα πων, κὴ τοιῶτον
 χρέος ὡς προερχόμενον ἀπὸ βίγνομωσύνην,
 διὰ τῆτο κὴ τὸ ἐκπληρῶσι παντοπνᾶ, κὴ μὲ
 ἄκραν βίχαρίσῃσιν. Ἡ βίγνομωσύνη ὡ Ἑλ-
 ληνες εἶναι τῶσον γλυκεῖα ἀρετῆ, ὅπῃ μισι-
 τότερον πράγμα ἀπὸ τὸν ἀγνόμωνα θεὸν εἶναι
 εἰς τὸν κόσμον, κὴ τῶσον εἶναι φυσικὴ αὐτῆ
 ἢ ἀρετῆ διὰ νὰ εἰπῶ ἕπως, ὅπῃ τὰ ἴδια ζῶα
 τὴν διατηρῶσι μὲ ἄκραν ἀκρίβειαν. εἶαι δὲ
 ἐν χρέος τῆ βίεργετηθέντος ἢ βίγνομωσύνη,

κὶ ἔτις ἄκόλως γεννᾶται εἰς τὰς καρδίας
 ὄλων τῶν ἐλδιθέρων ἀνδρῶν, ὡσανὶ ὅπῃ μύ-
 ραι εἶναι αἱ χάρεις ὅπῃ παρὰ τῆς Πατρί-
 δος τοῖς χωρηγῶνται. ἀλλὰ διὰ νὰ κατα-
 λάβητε ὡς Ἑλληνας ἄκολότερα, τὴν μεγα-
 ληότητα τοιαῦτα χρέως, κὶ τὴν ζέσιν μὲ τὴν
 ὁποῖαν οἱ Ἑλδιθεροὶ λαοὶ τὸ ἐκπληρῶσι.
 ἀναγκαῖον εἶναι νὰ μάθητε πρότερον τὴν ἀλη-
 θῆ σημασίαν τῆς λέξεως „Πατρίς,“ κὶ τότε
 θέλετε καταλάβει πόσον ἀναγκαῖα ἐξακολύ-
 θησις εἶναι ὁ πρὸς αὐτὴν ἔρως, κὶ τὰ ἐξ αὐτῆ
 παραγόμενα θαυμάσια ἔργα. Πατρίς εἶναι
 μία λέξις διὰ τῆς ὁποίας ὄλοι κοινῶς ἐνωθῶσι
 τὴν γῆν εἰς ἣν ἐγεννήθησαν, οἱ μόνον ἐλδι-
 θεροὶ ὁμως δύνανται νὰ καταλάβωσι τὴν με-
 γάλην αὐτῆς σημασίαν, κὶ διὰ τῆτο αἱ δεῦ-
 λοι ἀδιαφόρως προφέρωσι τοιαῦτον ὄνομα. ὡ
 πόσον διαφέρωμεν δὲ τῆς προγόνου μας οἱ
 Ταλαίπωροι! ἐκεῖνοι ὅταν ὄμνυον εἰς τὴν Πα-
 τρίδα των ἔθεμον, κὶ ἐφύλαττον τοιαῦτον ὄρ-
 κον μέχρι θανάτου, ἡμεῖς δὲ ἔτι καὶ διὰ
 ὄρκον νομίζομεν τοιαύτην λέξιν, κὶ αὐτὸ ἀδελ-
 φοὶ μὴ προέρχεται δὲ τὴν θυλείαν, ἢ ὁποῖα
 ἔσα ἀντικειμένη καθ' ὅλα εἰς τὴν Ἑλδιθερίαν,
 ὅσα ἔργα εἰς τὴν μίαν δοξάζονται εἰς τὴν
 ἄλλην καταφρονῶνται, κὶ ὅσα εἰς ἐκείνην πολ-

λά δ' λαβῆνται, εἰς ἐτέτην ὡς ἕδεν' λογιζωνται. τὰ ὀνόματα ἀγαπητοὶ μὲ λαμβάνεν τὴν σημασίαν ὑπὸ τὴν ιδιότητα τῶν πραγμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται: ὅθεν ἂν πνὰς δὲν γνωρίζει τὸ πρᾶγμα, εἰς ἕδεν' τῆ χρησιμότης ἢ ὀνομασία τῆ. κὲ καθὼς ὁ ἐκ γενετῆς ἀόμματος, προφέρωντας τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν χρωμάτων ἕδεν' ἐννοεῖ, ἐπειδὴ δὲν εἶδε ποτὲ τὰ χρώματα, ἕτως κὲ αἱ νῦν Ἑλληνας μὲ τὸ Πατρίς ἄλλο δὲν ἐννοεῖσι, εἰμὴ τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγεννήθησαν, ἐπειδὴ τὸς λείπει ἢ Ἑλθερία. Ἡ λέξις „Πατρίς“ ἐρέθιζε εἰς τὴν ἐνθυμήσιν τῶν προγόνων μας ὅλας τὰς ιδέας τῶν καλῶν τῆς Ἑλθερίας, κὲ ὅλην τὴν δ' δαιμονίαν τῆς ζωῆς τῶν. (a) κὲ δια

(a) τὰ παιδία ἐπὶ παρ: ἐνθυμῶντο πᾶ κοινὰ φροντιστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα ὅλα μαζὺ ἐδιδάσκοντο τὰς ἀρετὰς, μὲ κοινὴν δ' χαρίστην, ἐνθυμῶντο τὰς γλυκεῖας κὲ ὀρθὰς συμβουλὰς τῶν καθηγητῶν τῶν, ὡς ἐνθυμῶντο τὰ βραβεῖα ὁποῦ ἐλάμβανον εἰς τὰς χρηστὰς ἔργων, κὲ τὰς σεφάνους εἰς τὴν προκοπὴν τῶν, τὴν ἀγάπην κὲ ὀνοιαν τῶν μεγαλητέρων, τὰς περιδιαβάσεις τῶν, κὲ τέλος πάντων μὲ τὴν λέξιν τῆς Πατρίδος ἐνθυμῶντο τὴν ἀληθῆ δ' δαιμονίαν τῶν. Οἱ γὰρ ἐπέ-

τῆτο ὅλοι ὁμῦ εἰς τὴν Πατρίδα των μόνον
 δόμισκον τὴν δὴ τυχεῖαν των κὶ δι' αὐτὴν μό-
 νον ἐφύλαττον τὴν ζωὴν των, τὴν ὁποίαν
 ἐθυσίαζον εἰς κάθε της χροῖαν. Θαυμάζον
 οἱ δὲ ὅλοι βλέποντες τὰς Ἐλευθέρας στρατηγῶ-
 τας νὰ ἀψηφῶσι τοσῶτον τὸν θάνατον, κὶ
 νὰ ὀρμῶσι μὲ ἀνέκφραστον θάρρος εἰς ἀπάν-
 τησιν τῶ: δὲν μῦ φαίνεται λοιπὸν ἄχρηστον
 νὰ σᾶς φανερόσω ἐν συντόμῳ τὰς αἰτίας, μά-
 λις νομίζω νὰ εἶναι ἀναγκαιότατον, διὰ νὰ

σθεσὶν εἰς πᾶ ῥηθέντα, τῶς πολυμικροῦς ἀγῶνας, πὴν
 εὐξάν πῶν ἀρεμάτων πὴν ἀνωτέραν χαρὰν πῶς κοιτῆς
 ἐπολείψεως, πὴν ἐλπίδα πῶς σπαχίαις συναρθεμισεῖς
 των εἰς τὸν χῆλιγον πῶν Συμπολίτων κὶ πῶν διευθε-
 τῶτων πῶς Πατρίδος, κὶ πὴν ἀνέκφραστον χαρὰν πῶς
 φιλίας. Οἱ ἄνδρες παρομοίως ἐκτός πῶν ῥηθέντων ἐν-
 θυμοῦντο πὴν ἐμπιστοσύνην πῶν ἁγίων συμβίων των,
 πῶς γλυκυπέτης καρπὸς πῶ γάμου των, κὶ πῶ πιασῶ
 πε, εἰ Γέροντες τέλῃ πάντων ἐυθυμοῦντο πὴν δυ-
 καιοσύνην, πὴν ὀλιβειαν πρὸς τῶς Νόμους, κὶ τὸ
 σέβας εἰς αὐτῶς, ὅλα πῶ ἀγαθὰ πῶς ζωῆς των δια-
 μιᾶς λέξεως ἐπαρῆρσιαζοντο εἰς πῶς ιδέας των, κὶ
 ἡ βεβαία ἀθανασία πῶ ὀνέματός των ὄφρανε πῶς
 καρδίας των.

μάθωσιν ὅσοι τὸ ἀγνοῦσιν, ὅτι ὁ ἐλπίθε-
 ρος ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν τε ὡς καὶ ὁ θεὸς καὶ
 περισσότερο: ἀνὰ δὲ εἰς διαυθέντοισιν τῆς Πα-
 τριδος τε μετὰ τὴν ἀδιαφορίαν τὴν θυσιάζει
 καὶ μετὰ δὲ χαίρεισιν, αὐτὸ ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν
 ἀγαπᾷ περισσότερο τὴν Πατρίδα τε ἀπὸ
 τὴν ζωὴν τε, ἢ διὰ τὴν εἰπὼ καλῆτερα μετὰ
 τὴν ἀμὴν ξεχωρίζη τὴν Πατρίδα τε ἀπὸ
 τὴν ζωὴν τε: τὸ ὁποῖον εἰς τὰς δὲ δὲ δὲ
 δέσκειται. Ἡ ὑπαρξίς βέβαια εἶναι κατα-
 πολλα γλυκεῖα, καὶ ἡ ζωὴ εἶναι τὸ πριμώτε-
 ρον πρᾶγμα εἰς τὸν ἀνθρώπον, ἀνόητος λοι-
 πὸν ἤθελεν εἶναι ὁποῖος δὲ τὴν νομίζει τοιαύ-
 την: ἀλλὰ πῶς τοσῶτοι διὰ μικρὸν τι κυν-
 διόθεν αὐτὴν τὴν ζωὴν των, καὶ ἐκ ὀλίγου
 ἀτόκτονοι ἀποκαθίστανται: ὅθεν εἶναι φανε-
 ρόν, ὅτι ἀνὰ καὶ ἡ ζωὴ εἶναι τὸ πριμώτερον πρᾶγ-
 μα τῆ ἀνθρώπου, ἢ δὲ τυχεῖα ὁμως καὶ τὸ κα-
 λῶς ἔχειν τε εἶναι πολλὰ περισσότερο τῆς
 ἀξία, καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἰδίαν τε ζωὴν.
 Ἡ ὑπαρξίς δὲ φραίνει ὅταν ὁ ἀνθρώπος ζεῖ δὲ
 χαίρεισιν, καὶ ὅταν χωρὶς θλήψαι καὶ βίας-
 σανα, ἀπερνᾷ τὸν καιρὸν τῆς ὑπαρξείως τε
 ἐλπίθερος μετὰ ἡσυχίαν, χωρὶς κυρίως ἔτε πῶν
 ἔργων τε, ἔτε πῶν λόγων τε, πέλας πάντων
 ὅταν ζεῖ δὲ τυχεῖς: ἀλλὰ ὁποῖαν ἡδύτητα ἡμ-

πορεῖ νὰ ἴρῃ ὁ ταλαίπωρος δῆλος εἰς αὐτὴν
 τὴν ζωὴν τε, ὅταν ἔτε νὰ ὀμιλήσῃ, ἔτε καὶ
 νὰ σοχασθῇ ἢ μπορεῖ ὡς βέλεται; Διὰ νὰ
 φυλαχθῇ ὅμως τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς το-
 σάυτας δυσυχίας, κὶ διὰ νὰ μὴν αὐτοφο-
 νήθῃ οἱ περισσότεροι, ὄντες ἰσὸς τῆς δουλεί-
 ας, τὸ ὑπέρτατον ὃν ἐμφύττωσεν εἰς τὰς καρ-
 δίας ὄλων τῶν ἀνθρώπων, μίαν κλίσιν πρὸς
 τὸ βελπῖον, δηλ: τὴν ἐλπίδα. ἐπειδὴ μὲ φαί-
 νεται ἀδύνατον ἢ Ἕλληνες νὰ ἢμπορῆσεν νὰ
 ζήσῃ ὁ δυσυχὴς, κὶ μᾶλλον ὁ δῆλος ἔτε μίαν
 ἡμέραν, ἂν αὐτὸ τὸ φυσικὸν δῶρον, αὐτὴ λέγω
 ἢ ἐλπίς δὲν ἤθελε τὸν παρηγορῆ διηνεκῶς
 κὶ δὲν ἤθελε τῆ βασιᾶ διὰ νὰ εἰπῶ ἔπος,
 τὴν θανατηφόρον μάχαιραν τῶσας φορὰς,
 ὡσάκις ἢ δυσυχία τε τὸν βιάζει νὰ τὴν κι-
 νῆσῃ ἐναντῖόν τε. ὅταν ὅμως ἢ δυσυχία ἰσπερ-
 βραίνει τὰς δυνάμεις τῆ πάσχοντος, τότε ἢ ἐλ-
 πὶς παύει, κὶ ὁ πάσχων θανατῆται, μίαν
 ἀσθένειαν παρ: χάσιν ἀνίατος κὶ πολυχρόνιος,
 κὶ ἀνυπόφορος, ἀποκαταστῆ αὐτόκτονα τὸν ἄρ-
 ρῶσον, καθὼς φονδῆει ἕνα γεννητῆρα, μίαν
 βεβαίαν κὶ μεγάλην ἔνδειαν, ἢ ὅποια ὑστρεῖ
 τὴν ζωτσοφίαν τῶν τέκνων τε κὶ τῆς συζύ-
 γου τε. τὰ πάθη πρὸς τέτοις τῆς ψυχῆς, μὲ
 τὰ ὅποια εἶναι πεπλοικισμένος ὁ ἄνθρωπος

ἔχον τὴν ἰδίαν δύναμιν κὶ συχνάκις πολλὰ
 μεγαλιτέραν, ὅπῃ τὰς καθ' αὐτὸ χρείας τῆ
 ἀνθρώπου, κὶ διὰ τῆτο βλέπομεν πολλάκις
 ἓνα ἔρασην νὰ φονόβεται διὰ τὴν ἀπιστίαν
 τῆς Φίλης τε, καθὼς κὶ ἓνας Φυλάργυρος θά-
 νατῆται ὅταν τῆ κλεφθῆ ὁ θυσαυρὸς τε, κὶ
 ἕπως καθεξῆς. Φανερόν ἐστὶ λοιπὸν ὅτι τὰ
 πάθη, κὶ αἱ δυσιχίαι ὅταν ἀυξάνησι περισ-
 σότερον ὅπῃ τὰς δυνάμεις, τῆ πάσχοντος, τότε
 ἢ ἐλπίς ἀφανίζεται, κὶ ἔξακολούθως ὁ πάχων
 φονόβεται. ἀλλὰ τὰ πάθη κὶ αἱ φυσικαὶ κλη-
 σεις κὶ διαθέσεις τῶν ἀνθρώπων εἶναι διάφο-
 ροὶ κὶ πολυποίκιλοι, διὰ τῆτο ἄλλος μὲν πρέ-
 χει μὲ θάρρος, κὶ χωρεῖ φόβον ἐναντῶν δέ-
 κα ἔχθρῶν, ἀρισκόμενος δὲ αὐτὸς ὁ ἴδιος
 εἰς ταξήδιον διὰ θαλάσσης, πρέμει εἰς καθέ
 παραμικρὸν ἀυξημα τῆ ἀνέμου, κὶ ὁ Ναύκλη-
 ρος ἔξ ἐναντίας ὅπῃ τόσον μεγαλοψύχως πο-
 λεμῆ μὲ τὰς Τρυκιμίας, φοβεῖται νὰ ἀπαν-
 τήσῃ ἓνα ἔχθρον κὶ νὰ πολεμήσῃ. ποῖος μὲ
 ἄκρον ἢ συχίαν, κὶ ἀδιαφορίαν μονομάχεται
 συχνά, κὶ θεωρεῖ μὲ ὄμμα ἀπτόητον πν
 θάνατον τε εἰς τὸ ἄκρον τῆ ἀντικειμένη ἀρ-
 ματος, ἀλλὰ φύγει ὅπῃ τὸ στρατηρικόν σώ-
 μα ἀπέναντι τῆ ἔχθρῃ: κὶ ἕπως καθ' εἰς δια-
 φέρι τῆ ἄλλη. ἀνάμεσα ὅμως εἰς τὰ ἀνθρώ-

πινα πάθη, τὸ μόνον ὅπῃ νὰ παρακινή ὄλης
 ὁμοίως, κὶ τὸ ἀνώτερον, εἶναι ἡ φιλοδοξία, δια-
 μέσον τῆς ἀληθῆς φιλοδοξίας, ὑποκαθίσταν-
 ται Ἡῤωες οἱ Ἐλόθεροι, τῶν ὁποίων ὄλη ἡ
 δόξα συνίσταται εἰς τὴν διαυθεντόσιν τῆς Πα-
 τηίδος των κὶ τῆς ἐλόθερίας των. τῇ ἀληθείᾳ
 προξενεῖ θαυμασμόν. εἰς ὅποιον σοχάζεται
 τὰ ὅσα βλέπει νὰ ἀκολουθῆν, κὶ τὰ ἴσα οἱ
 ἴσορικοὶ διηγῶνται νὰ ἠκολούθησαν. νὰ βλέ-
 πη λέγω νὰ πολεμῆν δῦλοι μὲ δῦλης ἐλό-
 θεροι μὲ ἐλόθερος, κὶ δῦλοι μὲ ἐλόθερος,
 νὰ φονδύονται ἀλλήλων των τὸσον ἀσπλάγ-
 χως, κὶ τὰς περισσότερας φορὰς χωρὶς με-
 γάλας αἰτίας: τί ἄραγε γὰ τὰς παρακινή εἰς
 αὐτὸν τὸν ἀμοιβαῖον ἀφανισμόν ὧ Ἐλληνας;
 διὰ μὲν τῆς ἐλόθερος, λοιπὸν θέλει παύσει
 ὁ θαυμασμός σας, ἀφ' ἧ ἐνθυμηθῆτε τὰ ἀνω-
 ρηθέντα περὶ αὐτῶν: ἀφ' ἧ λέγω σοχασθῆτε
 ὅτι ὁ Ἐλόθερος εἶναι παρακινημένος ὑπὸ τὴν
 δόξαν, αὐτὸς φονδύεται διὰ νὰ διαυθεντόσῃ
 τὴν Πατηίδα τε, θυσιάζεται διὰ νὰ διαφυ-
 λάξῃ τῆς Νόμης τε, κὶ πολελεῖ διὰ νὰ διατυ-
 ρήσῃ τὴν ἐλόθερίαν τε, ὁ Ἐλόθερος ὧ Ἐλ-
 ληνες, δὲν ἰξούρει νὰ ζήσῃ ἀλλοσθόπως, εἰμὴ
 ἐλόθερος λοιπὸν ἀγωνάζει τὴν ζωὴν τε διὰ
 νὰ εἰπῶ ἕτως μὲ τὸν θάνατον τε, ἔτι καὶ

ἀμφοιβάλλει ὅτι ἄνδρ' ἐλόθερίας εἶναι ζωὴ δι' αὐτὸν. Ὁ Ἐλόθερος λαὸς ὡς ἀγαπητοὶ μὲν, ἠμπορεῖ νὰ παρομοιοθῆ εἰς μίαν Φαμηλίαν; οἱ Νόμοι εἰς τὴς Πολίτας εἶναι ὡς οἱ Γεννήτορες εἰς τὰ ἴδια τῶν τέκνα, κὶ καθὼς αὐτὰ ἔλαβον ὑπὸ τὴν ἰδίαν φύσιν τὸ ἀπαραίτητον χρέος εἰς τὸ νὰ διαυθεντόσθην τὴς γονεῖς πῶν, ἕως κὶ οἱ συμπολίται διὰ μέσον τῆς ἐλόθερίας χρέος ἔχουσι νὰ διαυθεντόσῃσι τὴς Νόμου τῆς Πατρίδος πῶν. ἀλλὰ ποῖος δὲν διαυθεντόσει τὴν Μητέρα τῆ; ἐγὼ νομίζω νὰ μὴν ἀπμάζη τὸ ἀνθρώπινον γένος, κὶ νὰ βέρισκεται ἔν τῶσον μισιτὸν πέρας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἕως λοιπὸν ἂν ὁ ἐλόθερος διαυθεντόσει τὴν Πατρίδα τῆ μὲ τὸ ἴδιον τῆ αἷμα, κάμνει τὸ χρέος τῆ; κὶ καθὼς ἂν νικτὸς εἰσέλθῃν κλέπται εἰς οἶκον πνὰ τὰ δὲ τέκνα διαυθεντόσωντας τὴς γυνήτεράς πῶν, κὶ τὴν περιουσίαν πῶν, ἤθελεν φονόθῃ ὅλα. κατ' εἰς χωρὶς ποσῶς νὰ θαυμάση, ἤθελεν ἐπαινέση μόνον τὴν ἀξιοσύνην κὶ βίγνομωσύνην τῶν τέκνων: πολλὰ περιωρότερον δὲν πρέπει νὰ θαυμάση πνὰς ὅταν θεωρεῖ τὴς ἐλόθερος νὰ ὀρμῶσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν πῶν, διότι αὐτοὶ διαυθεντόσῃσι τὴν Πατρίδα πῶν ὑπὸ τὴν ὁποῖαν πάντοτε ἀγαπήθησαν, εἰς αὐτὴν

ἀνεπράφησαν, ὅσοι τὸς Νόμους τῆς ἐδικαιώθη-
 σαν, καὶ εἰς αὐτὴν μόνον χαίρωνται τὴν ἀλη-
 θῆ ἀνθρώπινην βιόδαιμονίαν, πῶς ἤμπορεῖ ὁ
 Ἐλδύθερος ὡς Ἕλληνας νὰ ἀκῆσῃ τὸν πο-
 λεμικὸν ἦχον τῆς Σαίπιγκος, καὶ νὰ μείνῃ
 ἀκίνητος; πῶς λέγω νὰ μὴν ὀρμήσῃ ὁ υἱὸς
 ἐναντῖον τῷ ἐχθρῷ ὅπῃ μέλλει νὰ φονεύσῃ
 τὴν Μητέρα τῆ; πῶς μένει τόπος τῆς Φιλοζωίας,
 ὅ, πῶς εἰσέρχεται ὁ Θεὸς καὶ ἡρωικὸς ἐνθῆ-
 σιασμός τῆς Ἐλδύθερίας; πῶς σοχαζέται τὸν
 θάνατον ὁ Ἐλδύθερος, ὅταν βλέπει νὰ πλη-
 σιάζῃν εἰς τὴν Πατρίδα τῆ αἱ φοβεραὶ ἀ-
 λύσσοι τῆς δουλείας. αἱ ἀδύνατον εἶναι ὁμο-
 γενεῖς μὴ Ἀγαπητοὶ, ἀδύνατον βέβαια εἶναι
 νὰ περιγραφῶν ὅσον αἰσθάνωνται, ἐκεί-
 νη ἢ μεγαλοψυχία, τὸ θάρρος ἢ ἀνδρεία,
 καὶ ἡ χαρὰ, ὅπῃ μόνον εἰς τὸς Ἐλδύθερος φαί-
 νονται, ὅταν ὁ Ἀρχισπράτης κράζῃ, ἄγο-
 μβη συμπολιταὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἄς ὑπά-
 γαμβη νὰ διαυθεντόσωμβη τὴν γλυκυτάτην
 μας Πατρίδα, ἄς δεχθῶμβη βιγνόμωνες εἰς
 τὰς καθημερινὰς χάριτας ὅπῃ μὲ τὴν Ἐλδύ-
 θερίαν μᾶς δίδει. καὶ ἄς ἐκπελέσωμβη τὸ χρέος
 μας: ὁ Πατὴρ χαίρεται βλέπωντας τὴν προ-
 θυμίαν τῆ ὑῆ τῆ εἰς τὸ νὰ λάβῃ τὰ ἄρμα-
 τὰ τῆ, καὶ νὰ τῆξῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ὁ νέος

αἰσθάνεται εἰς τὴν καρδίαν τε βαθυμῆδον νὰ
 αὐξάνῃ ὁ παθησιπικός κὲ τῆς δόξης ἔρος θεο-
 ρῶνται τον' πατέρα τε νὰ ἠτοιμάζεται, αἱ Μη-
 τέρες κὲ Ἀδελφοὶ μὲ ἀμίμητον ἠδονὴν βλέ-
 πῃσι τον' ἔνθερμον ζῆλον τῶν υἱῶν των, κὲ
 ἀδελφῶν των, εἰς το νὰ διαυθεντόσων τὴν
 κοινὴν Μητέρα των. τὰ παῖδια κὲ οἱ Γέρον-
 τες μὲ ὄχας, κὲ φωνὰς ἀγαλλιάσεως δεικνύου-
 σι τὴν ὄχαισιν των. ὦ θεάθεον ὄφρο-
 σύνης, ὦ καλότυχοι ὅπῃ εἶναι αἱ ἐλόθεροι!
 Ἐκεῖνοι οἱ θαυμαστοὶ Σπαρτιαῖτες, ὦ Ἕλλη-
 νες, εἶχον ἀμύλλαν ἀναμεταξύτων, εἰς το νὰ
 προπορόθῳσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν, κὲ καθ' εἰς
 ἐποθῆσε νὰ προτοχύση τὸ αἷμα τε δια τὴν
 Πατρίδα, ἐκεῖνοι λέγω οἱ ὀλίγοι, ἀλλ' Ἐλό-
 θεροι Σπαρτιαῖτες, ἔκαμαν νὰ θεομάξων ὅλοι
 οἱ ἐχθροὶ των, κὲ ὅλα τὰ πλήθη τῶν βαρ-
 βάρων, κὲ ἔπως ἐφύλαξαν τὴν ἐλόθεριαν
 τὴς διὰ πολλὰς αἰῶνας. Ἐκεῖνοι οἱ ἥρωες
 ἔταν ἐμπορόσῳσι πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρῶν
 των, αἱ ἴδιαι Μητέρες ἔδιδαν αὐτῶν τὰς πε-
 ρικεφαλαίας, κὲ τῶν ἔλεγον. ἢ ἐπιστρέψετε
 μὲ αὐτὰς εἰς τὴν κεφαλὴν, ἢ ἐπάνω εἰς αυ-
 τὰς. ἐπειδὴ ἐσυνήθιζον τὴς ἐν πολέμῳ θα-
 νόντας, νὰ φέρωσιν ἐπάνω εἰς τὰς ἰδίας των
 περικεφαλαίας, κὲ κἀνεὶς ἐπὶ ζῶν δὲν ἐου-

νατο να παρατήσῃ τὰ ἄρματα τε, διὰ τὴν
 ἄκραν ἀπμίαν ὅπερ μία τοιαύτη δειλία ἐπρο-
 ξενῆσεν εἰς ὅποιον ἤθελε τὴν κάμη. τὸ κοι-
 νὸν χρέος ὑποχρεῖ τὰς ἐλδιθέρας ἄνδρας,
 ἢ να νικήσῃν, ἢ να ἀπαιθάνῃν. Αλοίμονον
 ὦ Ἕλληνας εἰς τὰς λειποτάκτας, κὲ αὐτομό-
 λης, αὐτοὶ εἰς τὰς Προγόνους μας δὲν ἤμπο-
 ρῆσαν πλέον να χαρῶν ἕδενά δαπὸ τὰ νόμι-
 μα δίκαια τῶν Συμπολίτων, αὐτοὶ ἐμισθῶ-
 ντο ὄχι μόνον δαπὸ τὰς λοιπὰς συμπατριωτὰς
 των, ἀλλὰ κὲ δαπὸ τὰς ἰδίαις των γεννήτορας,
 οἱ συγγενεῖς των ἐπιθέποντο ὅταν ἤκουον τὰ
 ὀνόματα των, εἰμὲν ἦτον ἄγαμοι, κἀνεῖς δὲν
 τὰς ἔδιδε τὴν θυγατέρα τε διὰ γυναῖκα,
 κὲ αὖ ἦτον ὑπανδρούμενοι, ἐβδελίττοντο δαπὸ
 τὰς ἰδίαις των συζύγῃς κὲ δαπὸ αὐτὰ τὰ ἴδια
 τέκνα των. πῶς λοιπὸν να μὴν προκρίνη ὁ
 ἐλδιθέρος χίλλιας Φορὰς καληόπρα τὸν θά-
 νατον, δαπὸ μίαν τοιαύτην ἀπμιον ζωὴν, κὲ
 να φύγη; μήπως τῆ ἐμνεσκειν ἴσως Ἐλπίδα
 να σμικρίνη τὴν ἀπμίαν τε διὰ μέση των
 προγόνων τε; αἶ τὰ τοιαῦτα ἕπιδανὰ μέσα
 ὅπερ ὑπὸ τῆς θηλείας ἀνδίζων, ὡς ἕδεν λο-
 γίζονται εἰς τὰς ἐλδιθέρας Πολιτείας, κὲ ὄχι
 μόνον ὁ δειλὸς ἐκατάσαινε τὸν ἑαυτὸν τε τό-
 σον ἀπμιον, ἀλλὰ διεδίδετο τοιαύτη ἀπμία

κῆ εἰς τὰς ἀπογούνας τες, εἰς τρόπον ὅπῃ τὰ
 πέννα τες τὴν ἀναθεματίζον κῆ ἐντρέποντο νὰ
 κράζωνται ὑοί τες. ἕως ὅπῃ ἀφ' ἑαυτῶ των
 μὲ κἀνένα ἄξιον ἔργον ἤθελαν ἠμπορέσει νὰ
 ξαναλάβην τὴν χαμένην των δόξαν κῆ κοινήν
 ὑπόληψιν. διὰ τῆτο λοιπὸν ὁ ἐλόθῃρος πα-
 ρακινήμενος ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ἀπὸ τὴν ἀγά-
 πην τῆς Πατρὶδος τες, κῆ ἀπὸ τὴν πρὸς αὐτὴν
 ὀγνομωσύνην τες, ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ πεφο-
 βισμένος ἀπὸ τὴν ἀφόκτον ἀπμίαν κῆ κοι-
 νὴν καταφρόνησιν, δὲν αἰσθάνετο ποσῶς τὰ
 ἀνάξια κεντήματα τῆς δειλίας, ἔτε ἐσοχάζε-
 το κἀν εἰς τὴν ζωνὴν τες, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν
 δόξαν τῆς νίκης κῆ εἰς τὸ χρέος τὸ πατριω-
 τικόν. Ἴδῃ ὅπῃ παύει ὁ θαυμασμὸς ὡς Ἑλ-
 ληνες ὡς πρὸς τὰς ἐλόθῃρας, ἀν' μὲ τὴσσην
 ἀφθονίαν ἐκχύσει τὸ αἷμα των. Πόσον ὁμως
 πρέπει νὰ θαυμάζη πναὶ ὅταν βλέπει, κῆ
 καθημερινῶς τὸ βλέπει, τὰς δέλης νὰ φο-
 κῶνται εἰς τὰς πολέμους χωρεῖς νὰ ἰξόρην
 τὸ διαπὶ, ἐκείνους λέγω τὰς παλαιτέρους στρα-
 τηῶτας, οἱ ὅποιοι μὲ βίαν κῆ δυνασίαν ἀρ-
 πάζωνται διὰ προσαγῆς τῶν σκληρῶν Τυρά-
 νων των ἀπὸ τὰς πτωχικὰς των οἰκίας, κῆ
 ἀκυσίως βαδίζην εἰς ἀφόκτον ἐσφαγιασμόν,
 ἐκείνους τὰς ἀθλίους λέγω κῆ μισθῶτας ἐχμα-

λώτες κ' ἐπὶ ζωῆς των ἀνελοθέρας, οἱ ὅποιοι
 ἀπὸ τὴν νεότητά των μέχρη τῆ ἑκάστη γήρα-
 τὸς των τυραννεῦνται, κ' βρασιανίζονται, κακῶς
 ἐνδυμένοι, κ' συχρῶς ραβδισμένοι, ἕσα ἢ
 προφῆ των πολλὰ χειροτέρα ἀπὸ ἐκείνην των
 ἰδίων ἀλόγων ζῶων, χωρὶς ποτὲ νὰ ἄλπιζεν
 βεβαίως βραβεῖα εἰς τὰ ἄξια κατορθώματα
 των, χωρὶς νὰ εἶναι κύριοι τῆ ἑαυτῆ των ὄχι
 εἰς τὸ νὰ πράξεν κατα τὴν θέλησιν των,
 ἀλλ' ἔτε καὶ νὰ ὁμιλήσεν, πάντοτε ὑβρισ-
 μένοι κ' καταφρονημένοι. ἰσοφύροντες μίαν
 ἀδικον κ' βιασικὴν παρθενίαν. κ' γηράζον-
 τες χωρὶς νὰ ἠμπορῆν νὰ εἰπῆν ὅτι ἔζησαν.
 τῶσον πληθος λέγω ταλαιπόρων θνητῶν, ὅπῃ
 τὰ ἀφύκτα ἐλαττώματα μιᾶς ζωῆς παντά-
 πασιν ὀκνηρᾶς, φθείρην τὰ ἦθη τῶσον πο-
 λίτων, οἱ ὅποιοι εἰς ἐλοθέραν Πολιτείαν
 ἠθέλον ἦτον οἱ πμνώτεροι κ' ἐνδοξότεροι παν-
 των, τέλῃ πάντων τῶσης δέλης οἱ ὅποιοι
 δὲν γνωρίζην ἔτε ἔχην Πατρίδα. πότε παρ-
 χάρην ὁ ἀθῶος ἐφυλάχθη ἀπὸ τῆς Νόμης;
 πότε ἐτόλμησεν κανεὶς ἀπὸ αὐτῆς νὰ φωνά-
 ξη μέ θάρρος ἔμπροσθεν ὄλων των ἐχθρῶν
 τῆς: ἔχι! δὲν σὰς φοβεῖμαι, ἐγὼ εἶμαι διαυ-
 θεντόμενῃ ἀπὸ τῆς Νόμης, οἱ ὅποιοι θέλει
 σὰς τοιμωρήσεν διὰ τὴν συκοφαντίαν σας;

ἠδέποτε Ἀγαπητοὶ με. Αὐτοὶ δὲν εἶδον καὶ
 τὸ πρόσωπον τῆ Κυρίας των, καὶ θέμισσι εἰς
 κάθε προσαγνῆν τῆ, χωρεῖς νὰ γνωρισωσι τὴν
 αἰτίαν. Αὐτοὶ λοιποὶ οἱ τόσον βδελικτοὶ ἄν-
 θρωποι, καὶ ἐνταυτῷ τόσον ἄξιοι συμπονώσεως,
 Φονδύονται καὶ αὐτοὶ καὶ ὄρμισσι κατὰ τῶν ἐχ-
 θρῶν. βέβαια μεγάλη εἶναι ἡ ἀνακισθητικὰ
 αὐτῶν τῶν δέλων, καὶ ὠφέλημον εἶναι νὰ ἐρβ-
 νήσωμεν τὰς αἰτίας διὰ νὰ μὴν θαυμάζωμεν
 πλέον ἔτι δι' αὐτὰς. Ἀπεδείχθη ἀνωτέρω
 ὅτι ὁ ἐλδύθερος ἄνθρωπος Φονδύεται εἰς τὸν
 πόλεμον ἐκυσίως διὰ δύο ἁθρομάς, διὰ ὄγ-
 νωμοσύνην δηλ: πρὸς τὴν Πατρίδα τῆ, καὶ διὰ
 πρηνὴ καὶ δόξαν τῆ γένους τῆ, ἥτοι τῆ ἑαυτῆ
 τῆ. ἀλλὰ εἰς τὰς δέλους ἀμφοτέρα δὲν ἔχον
 τὸν τόπον τῆς, ἐπειδὴ ἔτι Πατρίδα ἔτι πρηνὴ
 ἔχουσιν οἱ Ταλαίπωροι: τὴν Πατρίδα των
 τὴν ἐπωλησαν τῆς ἰδίας ἀπμίας ὅπως εἰς τὸν
 θρόνον δρεῖτκεται, καὶ Ἰσακολύθως αὐτοὶ ὡ
 Ἐλλήνες δὲν ἠμπορεῖσι νὰ ἔχωσι τὴν ἀληθῆ
 πρηνὴ, ἡ ὁποῖα συνίσταται εἰς τὴν κύρωσιν
 τῶν Νόμων καὶ τῶν λοιπῶν συμπολίτων εἰς τὰς
 κατὰ μέρῳ πράξεις τῆ καθενός. εἰς αὐτὰς
 φθάνει ἡ κύρωσις μόνον τῆ Τυράνης διὰ νὰ
 καταστήσῃ χρηστὰ τὰ πλέον βδελικτὰ ἔργα.
 ἄλλη λοιποὶ δὲν εἶναι ἡ αἰτία ὅπως τὰ πα-

ρακινεῖ νὰ θυσιάζωνται τόσον ἀνοήτως, εἰμὴ ὁ φόβος. Ἡ φύσις ἀδελφοὶ μὲ ὅπῃ ἐμφύ-
 τασεν εἰς τὰς καρδίας μας τὴν κλίσιν πρὸς
 τὸ βελπῶν, ἦτοι τὴν ἐλπίδα, διὰ νὰ μᾶς
 φυλάξῃ ἀπὸ ἑνα ἄφελκτον κὲ γενικὸν ἀφα-
 νισμόν, ὡς ἀνοθεν εἶπον, μετὰ τῆς ἐλπίδος
 ἡ ἰδία φύσις διὰ νὰ μὴν μᾶς ἀποκαταστήσῃ
 παντάπασιν ἀναισθητὴς, μᾶς ἔδωκε τὴν ἰσο-
 ψίαν πρὸς τὸ χεῖρον. ἦτοι τὸν φόβον. ὁ μὲν
 ἐλόυθερ[⊕] λοιπὸν ἔπε ἐλπίζει ἔπε φοβεῖται
 εἰς τὸ ὅτι μέλλει νὰ πράξῃ, διότι εἶναι βέ-
 βαι[⊕], κὲ πολλὰ βέβαι[⊕], ὅτι ἂν πράττῃ
 καλῶς ἦτοι κατὰ τὰς νομικὰς διαταγὰς βρα-
 βύεται, κὲ ἂν πράττῃ ἐναντῶν αὐτῶν παι-
 δόεται: ἀλλ' ὁ δῆλος ἔξ ἐναντίας ἀπὸ μίαν
 ὥραν εἰς ἄλλην, ἀπερνᾷ ἀπὸ μεγάλας ἐλ-
 πίδας, εἰς ἄκρον φόβον, ὡς βέβαι[⊕] κὲ
 αὐτὸς κὲ πολλὰ βέβαι[⊕] ὅτι ἢ καλῶς, ἢ
 κακῶς πράξῃ, ποτὲ μὲν βραβύεται, ποτὲ
 δὲ θανατῆται, ὡσανὸς ὅπῃ εἶναι ἀδύνατον νὰ
 προῖδῃ τῆς Τυρανίας τὴν θέλησιν, ἢ ὅποια με-
 ταβάλεται κάθε στιγμὴν. Καθὼς ἔν ἡ Ε'λόυ-
 θερία ἀποκαταστῆ τὸν ἀνθρώπον γενναῖον, ἐνά-
 ρητον, κὲ φιλοπάτριδα, ἔτι κὲ ἡ Τυρανία
 τὸν ἀποκαταστῆ ἑπιδανότερον πᾶν ἰδίῳ ἀλό-
 γων ζώων, καθὼς κατωτέρω δειχθήσεται, κὲ

τούτων οἱ δῆλοι χάνου τὸ ἀνθρώπινον λο-
 γικόν, ὅπῃ πάντοτε φοβῶνται τὸ ὅτι δὲν ἡμ-
 πορεῖ νὰ τῆς φοβῆσῃ: πλην ἡ ἀνασθησῖα
 των τῆς κρίπτει τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Τύρανός
 πέμει, ἐπειδὴ αὐτὸς μόνον γνωρίζει τὴν καθ'
 αὐτὸ ἀδυναμίαν μιᾶς ἀπολελυμένης ἀρχῆς,
 καὶ κάθε φοράν ὅπῃ βλέπει τῆς τυφλῆς δέ-
 λης τῆς, βλέπει ἐνταυτῷ τὴν βρομερὰν ζω-
 ῆν τῆς νὰ κρέματα ἀπὸ ἐν' πτενον ῥάμα,
 καὶ πάντοτε λέγει εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς: αἰ! αἰ!
 αὐτοὶ προφέρου μίαν φοράν τὸ ὄχι, ἡ δὲ
 ναμὶς μὲ τελειῶται. πλην ματαίως καὶ οἱ πε-
 ριστότεροι ἀπὸ αὐτὰ τὰ πωρινὰ τέρατα φοβῶν-
 ται, ὡσαν ὅπῃ οἱ δῆλοι τῆς εἶναι τὸσον κε-
 χαυνομένοι καὶ πεφοβισμένοι ὅπῃ ἔτε καὶ
 γνωρίζου πῶς ὑπόκεινται. αὐτὸς λοιπὸν ὁ
 φόβος, ὁ σερρόπρⓄ σῖλⓄ τῆς Τυρανίας,
 αὐτὸς ὡ Ἐλλη εἰς ὁδηγεῖ τῆς δέλης εἰς τὸν
 πόλεμον, καὶ ἐπειδὴ ὅλοι οἱ δῆλοι εἰς αὐτὸ
 παρομοίως ὑπόκεινται, ἔπος ὁ δόλιπος ἀκο-
 λυθεῖ τὰ βήματα τῆς πρώτης, καὶ ὁ κλίτⓄ τῆ
 δολιπῆς μέχρη τῆς ἐσχάτης. ὑπάγου, πολεμῶσι,
 κοπιάζου, φονδύωνται τέλⓄ πάντων, χωρεῖς
 νὰ ἰξούρου ἔπει διαπὶ ἐπήγαν, ἔπει διαπὶ δὲν
 ἔπεπε νὰ ὑπάγου. Ἀν ὅμως ἡ ἀνασθησῖα των
 καὶ ὁ φόβος τῆς φέροι εἰς τὸν πόλεμον, ἡ δολία

ὡς ἀναγκαῖα ἐξακολούθησι τῆς δουλείας, ὁ δὲ
 ἐσκαπάζει τὸν χαρακτῆράτων, καὶ ἔτι πάντο-
 τε βλέπομεν πολυάριθμα στρατεύματα δούλων,
 ὅταν δρέσκουσιν ἀνδίσασιν εἰκαὶ παραμιεραῖ,
 ὁ δὲ καὶ φύγεν. Οἱ δὲ λοιποὶ δὲν κάμνουσιν ἄλ-
 λην φορὰν βέβαια τὸ χρέος των καλιόπρα,
 παρὰ ὅταν φύγεν. καὶ διατὶ νὰ μὴ φύγεν
 οἱ ταλαίπωροι; ἴσως διὰ τὰς πείρας, ἢ πόντα-
 ρες ὀβολοὺς ὅπῃ ὁ Τύρανός των τὰς δίδει διὰ
 μισθόν; ἢ διὰ τὸν φόβον τῆς ἀτιμίας; αὐ-
 τοὶ καὶ Νικηταὶ καὶ νικημένοι τὸν μισθὸν τὰς
 θέλων τὸν ἔχει, καὶ Νικηταὶ, καὶ Νικημένοι
 ἀτιμίαν δὲν φοβῶνται ἔτε τιμὴν ἔχον. ἢ μή-
 πως ἔχον πένθος πάντων συγγενεῖς, φίλους,
 καὶ Πατρίδα ὅπῃ νὰ τὰς παρακινήσων; αὐτοὶ
 οἱ δυστυχεῖς εἶναι ἀγωρασμένοι ὑπὸ τὸν Τύ-
 ρανόν τὰς, ὡσανὺ τόσα βόδια, ἢ ἄλογα. Φύ-
 ῶ ἀνυπόφορος ἐπιτοπὴ τῆς ἀνθρωπότητος!
 ἕως πότε ἡ Φωνὴ τῆς Φιλοσοφίας θέλει λαλεῖ
 τὴν ἀλήθειαν ματαίως! ἕως πότε οἱ ἄνθρωποι
 νὰ ἀτιμάζων τὴν ἀνθρωπότητα! Οἱ δὲ λοιποὶ ὡς
 Ἕλληνας φυλάττῃσι εἰς τὴν φουσιογνωμίαν
 των τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῆς δουλείας των,
 καὶ καθεὶ ἐλδύθερος μὲ μεγάλην δόκιαν
 γνερῖζει τὸν δούλον. Ἡ δουλία εἶναι τὸ πρῶ-
 τον καὶ ἀφύκτον σημεῖον εἰς αὐτὰς, ἢ ὅποια

ἀυξάνει εἰς τὰς ἰδέας των κάθε παραμικρὸν
 κύνδιον, κὲ κάθε δύσκολον ἐπιχείρημα δι' αὐ-
 τὸς εἶναι ἀδύνατον. διὰ τῆτο κὲ ὁ θαυμαστὸς
 τῶν Ἀθηῶν ἀρχισπράτηγⓄ, γνωρίζοντας νὰ
 δεισκοντο μερικοὶ, ξένοι δὲ ῥυλοὶ κὲ δειλοὶ ἀνά-
 μεσα εἰς τὸς ἑλδύθερος στρατηῶταις τε, κὲ μέλ-
 λοντας νὰ συνηροτήση τὴν μάχην μετὰ τῶν
 ἑχθρῶν, ἠθέλησεν νὰ δὲγάλη αὐτὰ τὰ ἐμ-
 πόδια δᾶπὸ τὸ σπράτδμα τε, κὲ ἐπιχειρήσθη
 τοῦ ἀκόλυθον πτόπον. ὅποιⓄ δᾶπὸ ἑσᾶς, τὸς
 λέγει, ὦ στρατηῶται, κατὰ τύχην ἀλησιμόνησε
 κανένα πᾶγμα τε εἰς τὴν Πόλιν, ἄς ἑπά-
 γη νὰ τὸ πάρη. κὲ ἔπειτα ἄς ξαναγυρίση,
 εἰς πτόπον ὅπῃ ὄλοι οἱ δειλοὶ με' αὐτὴν τὴν
 πτόφασιν ἀνεχώρησαν. κὲ τότε αὐτὸς ἑφώνα-
 ξεν. Ἴδῃ συμπολιταὶ με' ὅπῃ ἑμεθα ἑλδύ-
 θεροὶ δᾶπὸ αὐτὰ τὰ βάρη. Οἱ ἄνδρσοὶ ἑφυ-
 γον, κὲ ἡ νίκη εἶναι βεβαία διὰ ἡμᾶς, κα-
 τῶς κὲ ἠκολέθησεν. Ἀν' κανέναν Ἀρχισπρά-
 τηγⓄ δέλων ἠθέλε κάμη τοιαύτην δοκιμὴν
 εἰς τὸς στρατηῶταις τε, βέβαια δὲν ἠθέλεν
 ἐκχυθῆ αἷμα με' τελειότητι, ὡσαν' ὅπῃ ὄλοι
 ἠθέλαν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Πολιτείαν. Οἱ ἑλδύ-
 θερⓄ ὅμως ὦ ἑλληνες λέγει, ἀν' ἐγὼ δὲν
 διαυθεντόσω τὴν Πατρίδα με', ποῖος θέλει
 διαυθεντόσει ἑμένα, ἐγὼ εἰς αὐτὴν ἐλπίζω

τὴν δὲ τυχίαν μου; ἐγὼ εἰς τὸν Ναὸν τῆς ὤρ-
 κήσθην, ἐνόπιον ὄλων μου πᾶν ἀδελφῶν νὰ
 ἀπαιθάνω δι' αὐτὴν, πῶς νὰ γίνω ἐπίορκος;
 ἐγὼ εἰς τὴν γῆν τῆς ἔχουσα τὰς ὑδρῶτας μου,
 πῶς νὰ ἀφῆσω τὰς καρπὰς τῆς εἰς χεῖρας ἀλ-
 λοτριῶν; ἐγὼ τέλος πάντων εἶμαι ἐν μέρος
 τῶ ὄλων, πῶς νὰ τὸ ἀχῆμισθω μὲ τὴν ἔλλει-
 ψιν μου; τὸ χρέος μου εἶναι ἄπειρον πρὸς αὐ-
 τὴν, οἱ φίλοι μου μὲ κράζουν, οἱ συγγενεῖς
 μου μὲ βιάζουν, τὰ τέκνα μου μὲ παρακαλῶν,
 ἢ ἐλευθερία μὲ ἐγκαρδιῶνει; κὶ ἐγὼ νὰ μεί-
 νω ἀμέτοχος τῶν βραβείων ὅπῃ τυχαίηεν εἰς
 τὰς νικητὰς; νὰ χάσω ἐγὼ τὸν σέβανον τῆς
 δόξης διὰ δειλίαν, κὶ ἄπμον φιλοζῴϊαν; πῶ
 εἶναι τέλος πάντων αὐτὸς ὁ θάνατος, εἴμῃ
 ἢ ὑσέρησις τῆς ζωῆς; ἀλλὰ πῶς ἢμπορῶ ἐγὼ
 νὰ ζήσω χωρὶς Πατρίδα; ἴσως εἶναι ἢ λύ-
 πη δι' αὐτὴν τὴν ὑσέρησιν; ἀλλ' ἢθελεν εἶναι
 ἀνοησία νὰ λυπῆται πινὰς διὰ ἓνα κακὸν
 ὅπῃ ἀκόμι δὲν ἢθελε τῷ συναίβῃ, κὶ ὅταν
 τῷ συμβαίνει ὁ θάνατος, τότε δὲν εἶναι πλέον
 εἰς καιρὸν νὰ λυπηθῆ. ὅθεν ἑκατὸν φορὰς
 προκρίνω νὰ ἐκχύσω τὸ αἷμά μου εἰς τὴν ὁδὸν
 τῆς δόξης, κὶ εἰς διαυθέντοισιν τῆς Πατρίδος
 μου, παρά νὰ πλειόσω τὴν ζωὴν μου εἰς τὸ
 κρεβάτι, ὃ, περὶ ὑποθνήσκει πινὰς διὰ νὰ εἰπῶ

ἔπως πρὶν χάσει τὴν ζωὴν τε. αἰ! αὐτὴ ἡ
 ζωὴ μὲ εἶναι ἐν δῶρον τῆς, ἐγὼ ἔζησα ἰσο-
 κάτω εἰς τὰς Νόμους τῆς, ἔπυα τὰ ὕδατά τῆς,
 ἔφαγα τὰς καρπὰς τῆς: πρέπει λοιπὸν νὰ τὴν
 διαυθεντῶσω, κὶ ὡς θνητὸς πλην ἀληθῆς συμ-
 πολίτης νὰ ἀποκαταστήσω ἐπωφελῆ κὶ τὸ ἴδιον
 πέλας τῆς ζωῆς μὲ: ἡ Νίκη, ἡ ὁ θάνατος
 ἄς μὲ σέψωσιν, κὶ ἄς φύγη μακρότερον ἀπὸ
 ἐμὲ κάθε δειλὸς σοχασμὸς. Ναὶ Πατεῖς μὲ
 ἱερά, ἐγὼ πρέχω πρὸς διαυθέντῶσιν σὺ,
 ἄμποτε νὰ ἀποδεχθῶ ἀγνόμων εἰς τὰς χά-
 ριταις σὺ, κὶ νὰ συναριθμηθῶ εἰς τὸν κατά-
 λογὸν πῶν διαυθεντῶτων σὺ. Τοιοῦτοτρόπως
 ἀδελφοὶ μὲ ὁμιλεῖ ὁ ἐλόθερος, ὅταν βρε-
 σκεται ἀρματωμένος πρὸς διαυθέντῶσιν τῆς
 Πατρίδος τε, κὶ τοιοῦτοτρόπως ἐκπληρῶσιν οἱ
 Ἐλόθεροι τὸ χρέος των πρὸς τὰς συμπολί-
 τας των, πρὸς τὴν Πατρίδα των, πρὸς τὰς
 Συγγενεῖς των, κὶ πρὸς τὰς Φίλους των. Λέ-
 γω πρὸς τὰς Φίλους των ἐπειδὴ ἡ Φιλία ἰσὸς τῆς
ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ κυριότερα
 μετὰ τῆς ἀνθρωπίνης βυδαιμονίας. Ἡ Τυρα-
 νία ὡς Ἑλληνας ἀνάμεσα εἰς τὰ τόσα καλὰ
 ὅπῃ ὑπερεῖ τῆς ἀνθρωπότητος, κατασφαίνει
 πρὸς τῆς κὶ τὴν Φιλίαν, ἐν κτήμα ἐπικύν-
 δινον. Ἡ Φιλία Ἀδελφοὶ μὲ γεννᾶται ἀπὸ

τὴν ὁμοιότητα πῶν ἡθῶν τε καὶ ἰδεῶν δύο ἰσο-
 κειμένων, καὶ αὐτὸ ἀκόλουθον κατὰ τὸ μᾶλλον,
 καὶ ἥττον: εἰς πρόπον ὅπῃ θέλωντας ὁ ἕνας,
 ὁ, π. θέλει καὶ ὁ ἄλλος, ἀγαπῶνται ἀμοιβαίως,
 καὶ τοιαύτην ἀγάπην ἕδὲν μέσον εἶναι ἰκα-
 νὸν να τὴν διαλύσῃ, ἕτε ἡ ἰδία Τυρανία δύ-
 ναται να σμικρῖνῃ τὴν δύνειμιν τῆς, ἀλλ' ἔξε-
 ναντίας καὶ ὁ καιρὸς, καὶ ἡ ἀπιστία περιωσέ-
 ρον τὴν φεραιῆσι, καὶ ἀσφαλεσέραν τὴν ἄπο-
 καθισῶσι. αἱ δυσυχίαι τῶ ἐνός Φίλῃ, λογιά-
 ζονται ὡς ἰδία παρὰ τῶ ἄλλῃ, καὶ ἀμφότε-
 ροι χαίρωνται εἰς ταῖς ξεχωριστὰς τῶν δὲ τυχίας,
 ὁ ἕνας κινδυνύει τὴν ζωνὴν τῆ, δια να ἐλθ-
 θερώσῃ ἐκείνην τῶ Φίλῃ τῆ, ὁ ἄλλος ἐξοδύει
 ὄλην τὴν περιουσίαν τῆ δια να φυλάξῃ τὸν
 Φίλον τῆ, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ εἰς δύο ἀληθεῖς
 Φίλῃς, τὰ πάντα εἶναι κοινὰ, κατὰ τὸ ρητὸν
 τῶ μεγάλῃ Πηθαγόρα. ὦ πότα παραδείγ-
 ματα μᾶς παραφαίνει ἡ Ἰσορία πρὸς πμὴν
 τῆς Φιλίας, ὅπο τὰ ὅποια δὲν ἡμπορῶ να
 σηωπήσω τὸ ἀκόλουθον. Βασιλεύοντ⊕ Διο-
 νησιῶν τῶ Τυράνῃ εἰς Σιρακῆζην, ἐσυκοφαν-
 τήσῃ πρὸς αὐτὸν παρὰ πνος προδότῃ ἕνας ἐνά-
 ρετος ἀνδρῶπ⊕, ἐνομέν⊕ με τῆς ἡδυτάτης
 δεσμῶς μιᾶς εἰλικρινεσάτης Φιλίας. ὁ Τύρα-
 ν⊕ ἐν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἐπὶ φρόνῃ

καθημένων, καταδικάζει τον άθών εις θά-
νατον, κ̄ δεν καταδέχεται ἔτι κ̄ αν να τον
ιδῆ, ὄχι δὲ να τον ακύστη: μανθάνει ὁ άθώος
την απόφασιν χωρὶς εκπληξιν, ὡσαν ὁπῶ
ἐγνώριζε ὅτι οἱ δῦλοι ἐπόκεινται εις τὸ να
χάσων την ζωην των εις κάθε σιγμην, κ̄ κατα
την ὄρεξιν τῆς Τυράνης: δεν λυπεῖται δι' ἄλλο
π̄, εἰμῆ μόνον ὅτι ἄφινε τὰς ἐποθέσεις τῆς εις
ἄκραν ἀταξίαν. διὸ π̄χει πρὸς τον Τύρανον,
κ̄ μετὰ δακρύων τον παρακαλεῖ να αναβάλη
τον καιρον τῆς θανάτου τῆς δια ὀλίγας ἡμέρας,
κ̄ να τῆ δώσῃ την ἄδειαν να ἐπάγῃ εις την
Πατρίδα τῆς δια να διορθώσῃ τὰς ἐποθέσεις τῆς
ὁσηπῶς τῆς, κ̄ ἔπειτα με ὄρκον τῆς π̄ζει να
ξαναγουρίσῃ δια να λάβῃ τον θάνατον. ὁ
Τύραν^ο λοιπον τῆς ἀπεκρήθη ὅτι ἤθελε
τῆς κάμη ποιαύτην χάριν, πλην ἐποψίαζε
μήπως δεν ἤθελεν ἐπιστρέψῃ, κ̄ δια τῆτο αν
ἤθελε τῆς προσφέρῃ ἕνα ἐγγυητην, τον ὁποῖον
να ἤθελε θυσιάσῃ, αν αὐτὸς ἤθελε τον ἠπα-
τήσῃ, τότε ἤθελε τῆς δώσῃ την ἄδειαν. ἀκῆ-
σας δὲ ὁ φίλος τῆς αὐτὰ, ὅθως π̄χει πρὸς
τον Τύρανον, κ̄ μετὰ χαρᾶς τῆς λέγει δυ-
κνείωντας τον ἑαυτὸν τῆς, ἰδὲ ὁ ἐγγυητῆς τῆς:
ἐγὼ μένω εις φυλακην ἕως εις την ἐπιστρο-
φην τῆς φίλου μου, κ̄ εἶμαι ἕτοιμος να θυ-

σιασθῶ εἰς ἔλλειψιν τε. τότε ὁ Τύραννος ἐπρο-
 σδιόμισεν τὴν ἡμέραν ἕως εἰς τὴν ὁποίαν
 ἤθελε τὸν προσμείνῃ, καὶ παραχρῆμα ὁ μὲν
 πρῶτος ἀνεχώρησεν, ὁ δ' ἄλλος ἐβάλλθη εἰς
 φυλακὴν. καὶ εἰς ἡμπορεῖ νὰ ἰδεασθῇ τὴν
 χαρὰν τῆς ἀγνωμοσύνης, καὶ τῆς ἀπειρίας
 ὅτε ἀμφοτέροι αἰσθάνθησαν: ἐπεῖγενοι λοι-
 πὸν εἰς τὸ ὀσπῆπον τε καὶ μετὰ πάσης σπι-
 δῆς ἐδιόρθωσαν τὰς ὑποθέσεις τε, δίδοντας δὲ
 τὸν ὑπερινὸν ἀσπασμὸν εἰς τὴν Σύζηγον τε
 καὶ τέκνα τε ταχέως ἐπέσρεψεν πρὸς τὸν Τύ-
 ραννον, καὶ ἔφθασεν πρὶν τῷ τέλει τῆς προσδιο-
 ρισμένης ἡμέρας. ἀλλ' ὁ Τύραννος βλέπωντας
 τῶσαύτην ἐμπιστοσύνην, τρόπον πινὰ ἐκινήθη
 εἰς ἀπλάγχθος καὶ τὰς ἠλόθέρως ἀμφοτέ-
 ρους. Ἰδὲ ὡ ἀγαπητοὶ μὴ πόσον δύναται νὰ
 πρᾶξῃ ἡ Φιλία ὅταν ἀείσκειται ὄντως εἰζο-
 μένη εἰς τὰς καρδίας δύο ὑποκειμένων: σο-
 χαζέσθε ἴσως νὰ εἶχον αὐτοὶ οἱ δύο φίλοι
 καρδίας δέλων; ἔχι ὡ Ἕλληνας, αὐτοὶ ἐφρο-
 νῆσαν ἐλόθέρως, καὶ μόνον ὑπόκειντο εἰς τὸν
 Τύραννον, καθὼς τὴν σήμερον ἀκολοθεῖ εἰς τὰς
 περισσότερας τῆς γένους μας. Πῶς εἶναι δυνατόν
 νὰ ἀντίστη τοιαύτη Φιλία εἰς σκλαβομένους καὶ
 δέλους ψυχὰς; οἱ δέλοι ὡ Ἕλληνας, ἀν' καὶ κα-
 τὰ συμβεβηκὸς συμφωνήσαν εἰς μερικὰς ἰδέας

των, δὲν ἠμπορῆν ποτὲ νὰ συμφωνήσῃν εἰς
τον κυριώτερον σκοπὸν τῆ ἀνθρώπου, δηλ: εἰς
τὴν ἀρχὴν τῆς δότυχίας των: ὡσανὸς καὶ ἄθ'
εἰς ἄπο αὐτὸς δόρισκόμην εἰς μίαν παντο-
πνὴν ἀβεβαιότητα, φυλάττει καὶ ἄθ' εἰς ξεχω-
ριστὸν τρόπον εἰς τὸ νὰ ζῆ, κὶ δὲσακολῆθως
προσπαθεῖ διηνεκῶς νὰ διαφθεῖρη τὴν διαγω-
γὴν τῆ, κὶ νὰ τὴν παρομοιάζῃ με τὴν θέ-
λησιν τῆ Τυράνης, ἐπειδὴ τὸ πᾶν κρέμαται
ἀπὸ αὐτὸ τὸ βρομερὸν τέρας, ὅθεν ὅποιος
δύτχῃ ἀγνοεῖ τὸ αἶπον καθὼς κὶ ὅποιος δυ-
συχῃ. ἔχῃ δὲ ἰσὸς τῆς ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ
ἀκολουθεῖ ἕτως. ἀλλ' ἀπαξάπαντες ποθεῖσι
ἐν κὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, ἤγουν τὴν ἀκρηβῆ
διατήρησιν τῶν Νόμων, ἔξ ὧν πηγάζει ἡ δό-
τυχία πάντων, κὶ διὰ τῆτο ἀν' διαφέρουσι
εἰς ἄλλας τῶν ιδέας, εἰς τὸν ἀναγκασιώτερον
ὅμως σκοπὸν ὁμογνωμοῦσιν ἅπαντες. Ἄς ἐπα-
νέλθωμεν λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον; Ἐχόντες
ὅλοι οἱ ἐλόθεροι ἄνθρωποι τὴν ἰδίαν ζέσιν
κὶ ἀγάπην εἰς τὴν διοίκησιν τῆς, ὅταν ἡ
χρεία τὸ καλεῖ, ὅλοι ὁμοθυμαδὸν τρέχουσι
εἰς διαυθεντόσιν τῆς πατρίδος των, ἤτοι τῶν
Νόμων των κὶ τῆς δότυχίας των. Οἱ δὲλοι δὲ
δόρισκόμην πάντοτε ἀσύμφωνοι, κἀνεὶς δὲν
ἠμπορεῖ νὰ διαυθεντόσῃ τὴν Πατρίδα τῆ

ἐκασίως κὲ μὲ πόθον, νομίζοντες τὴν ἐν' ἀλ-
 λότῳ κτήμα, κὲ διὰ τῆτο πάντοτε νικῶν-
 ται. εἰς αὐτὰς ἀγαπητοὶ μὲ λείπει τὸ κυρηό-
 περον μέσον διὰ τὴν νίκην, τὸς λείπει λέγω
 ἢ ὁμόνοια, ἐπεὶδὴ ὡς προεῖπον δὲν ἔχον ὅλοι
 τὸν ἴδιον σκοπὸν, κὲ ἐν καιρῷ βίας ὁ δὲλ[Ⓞ]
 δὲν σοχάζεται δι' ἄλλο εἰμὴ μόνον κὲ μόνον,
 διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆ, κὲ εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆ
 μόνον βλέσκει κὲ Πατρίδα, κὲ συγγενεῖς, κὲ
 Φίλους, κὲ τέλ[Ⓞ] πάντων τὴν βύτχίαν τῆ: κὲ
 μὴν ἠμπορῶντας νὰ ἐλπίζη εἰς ἄλλο τι, ἔπε
 δι' ἄλλο πὲ τὸν μέλλει παρὰ διὰ τὸν ἑαυ-
 τὸν τῆ, κὲ ἔπως ἀκολουθεῖ, ὅπε δὲλοι ἐκεῖ
 κὲ ἀσυμφωνία, ὅπε δὲ ἀσυμφωνία, ἐκεῖ κὲ
 ὄλεθ[Ⓞ]. Οἱ Τύρανοι ὡ Ε'λλῆνες μὲ τὸ νὰ
 γνωρίζον τὴν ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ἀδυναμίαν,
 πάντοτε ἐπροσπάθηταν διὰ μέσον τῆς ἀσυμ-
 φωνίας, νὰ κυριόθεν κὲ τυρανῶν τὴν ταλαί-
 πωρον ἀνθρωπώτητα, κὲ πάντοτε διὰ μέσον
 αὐτῆς ἐπέτυχον τῆ σκοπῆ τῶν: ἢ ἀσυμφω-
 νία βέβαια εἶναι ἓνα ἀλάττασον προγνωσι-
 κὸν σημεῖον δουλείας. πολλὰ βικόλως ὡ Ε'λ-
 λῆνες νικεῖται ἓνας ἀσύμφων[Ⓞ] ἐχθρὸς, ὅσον
 δυνατὸς κὲ νὰ εἶναι, ἐπεὶδὴ αὐτῆ τὸν διαμοι-
 ράζει διὰ νὰ εἰπῶ ἔπως, εἰς τὸσθε μικρῆς
 ἐχθρῆς, κὲ ἢ δύναμις τῆ βρακολεθῆως ἐλατ-

τῆται. καθὼς ἐπὶ παρ: οἱ δάκτυλοι τῆς χει-
 ρός, οἱ ὁποῖοι κινῆμασι ὅλοι μαζὺ ἔχουσιν
 ἀσυγκρίτως μεγαλιτέραν δύναμιν, παρα ἀπ'
 ὅπ' ἤθελεν ἔχη ὁ καθ' εἰς κατὰ μέρϑ. Ἡ
 ὠμόνια λοιπόν εἶναι κὲ αὐτῆ μία ἄξια κολή-
 θησις τῆς Ἐλδύθερίας, καθὼς κὲ ὁ ἔρωσ τῆς
 Πατρίδος, κὲ πάντα τὰ θαυμάσια κὲ χηρὰ
 ἔργα. Πρὸς τέτοις εἰς τὰς Ἐλδύθερας Πολι-
 τείας μόνον φυλάττεται σῶα ἡ ἀληθῆς κὲ
 γλυκεῖα εἰκὼν τῆ γάμῃ, ἡ ὁποῖα εἰς τὴν
 φυσικὴν ζωὴν ἔλειπε, κὲ εἰς τὴν δαυλείαν
 καπεσάθη τὸ ἀχρῆστερον πᾶσα τὰ κόσμῃ.
 οἱ Πατέρες ἀμφιβάλλην διὰ τὰ ἴδια τῶν τέκ-
 να, κὲ αὐτὰ ἀγνοῦσι τῆς ἀληθεῖς γεννήτο-
 ρὰς τῶν, πῆ ἀναιχύντως αἱ γυναῖκες προσά-
 ζησι τῆς ἀνδρας, κὲ πῆ ἀσπλάγχχως οἱ ἀν-
 δρες τυρανῶσι τὰς συζύγῃς τῶν, πῆ ὁ γά-
 μος ἐκπλεῖται ὁ ὕσερϑ, κὲ πῆ συζύγων-
 ται δύο ὅπῃ ποτὲ δὲν ὀμήλησαν μαζὺ ἀλ-
 λα' ποτὲ δὲν ἤθελα τελειώση, ἀν' ἤθελα
 περιγράψῃ καταλεπτῶς τῶν διαφόρων ἑπο-
 δηλομένων λαῶν, τὰς ἀσελγῆς κὲ κακὰς πρά-
 ξεις, αἱ ὁποῖαι διαφέρησι ἀλλήλων, ὡς κὲ
 αἱ Τυρανῆαι διάφοροι ἀποκαθίστανται ἀπὸ τὰς
 περιστάσε, δηλ: ἀπὸ τὰ πρῶτα ἤθη τῆ ἑπο-
 δηλοθέντος λαῶ, ἀπὸ τὸ κληῖμα, ἀπὸ τὴν

ποσότητα τῶν κατοίκων, ἔσθ' ἐκ τῆς μεγαληότη-
 τητος τῆς ἐπικρατίας, καὶ ἔσθ' ἀπὸ μύετα ἄλλα
 αἵτια, ὅπῃ δὲν ἀναφέρω χάριν συντομίας.
 Οἱ δὲλοι ὡς τὸς... ἢ ἔσθ' ἀπὸ μίαν ἀκραν ἀδια-
 φορείαν, ἢ ἔσθ' ἀπὸ ἀπμον σκοπον, ἢ ἀπὸ βίαν,
 ἢ ἀπὸ Φιλαργυρίαν, ἢ ἀπὸ μόνην Φιλαυτίαν,
 παρακινῶνται καὶ ἰσπανδεδύονται, καὶ βέβαια
 κἀνεὶς ἀπὸ αὐτῆς δὲν λαμβάνει γυναῖκα, με-
 τὸ ἴδιον τέλος ὅπῃ οἱ Προπάτορες μας τὸ ἔκα-
 μνον. Οἱ Ἐλδύτεροι Γονεὶς ἐπρόσμησαν με-
 χραὴν νὰ ἀποκαταστήσῃ ἐνπλή τὴν ὄτυ-
 χίαν τῶν τέκνων των, καὶ οἱ νέοι ἐλάμβανον
 τὰς νέας διὰ συζύγους των εἰς τὴν ἡλικίαν
 ὅπῃ ἡ ἴδια φύσις προσδιορίζει. ἀλλὰ Φῶ!
 ὁ δὲλος, ὁ ἔξηκοντῆτης λέγω δὲλος: λαμ-
 βάνει διὰ γυναῖκα μίαν δεκαπενταετῆ κό-
 ρην, ἢ μία γραῖα ἰσπανδεδύεται ἓνα νέον, καὶ
 ἔσθ' ἀρχινὰ ἢ δυσυχία των καὶ τὰ βάσανά-
 των, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆ γάμῃ, μέχρι τέ-
 λους τῆς ζωῆς των. Οἱ Ἐλληνες εἰς τῆς ἀπε-
 ρασμένους αἰῶνας ἐπροσπαθῶσαν νὰ ἐπιτύχῃν
 εἰς τῆς νυμφίους συμφώνους τῆς σοχασμῆς των,
 τὰς ιδέας των, τὰ ἰδιώματα των, καὶ τὴν ἡλι-
 κίαν των, οἱ Ἐλληνες δὲ τῶν παρόντων αἰῶ-
 νων, εἰς τὰ χεῖματα μόνον ἀπενίζουσιν ἢ μόν-
 ον εἰς τὰ κάλλη, καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτῆς εἰς

ἀλλοτρίαν γῆν, καὶ ἀλλογενεῖς λαμβάνουν διὰ
 γυναικας. (περὶ ὧν κατωτέρω ρηθῆσεται) τό-
 τε τὰ τέκνα ἦτον γλυκεῖα ἐλπίς πῶν γενη-
 τῶρων, νῦν δὲ πρόξενον βασιάνων, καὶ ἀδη-
 μονιῶν. (α) μάλις δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπῃ
 οἱ νέοι μόλις φθάνουν εἰς τὴν ποθυμένην ἡλι-
 κίαν τῆς νεότητος εἰς τὴν ὁποῖαν ἡμπορῶν
 νὰ ὠφελήσῃ τὰς Γονεῖς των, καὶ νὰ τὰς ἀν-
 ταμείψωσι διὰ τὰς χάριτας ὅπῃ παρ' αὐτῶν

(α) ἡ εὐδαίερα Μητὴρ ἐθίλαξε τὰ ἴδια τέκνα
 πῶς μόνη πῶς καὶ μὲ ἀκραν χαρὰν, ἀλλ' ἡ διεφθαρμένη
 δούλη τῆς Γαλλίας, ἢ καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ μερικαὶ ψῶδαρ-
 χονίσσες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μόλις καὶ δέχονται
 νὰ πῶν ὁμιλήσῃν, καὶ συχαίνωνται νὰ πῶν ἀπαρθεῖ-
 σι. πολλοὶ ἀπὸ αὐτῶν ὅτε καὶ γνωρίζουσι τὰ τέκνα
 των, ἐπειδὴ ὄφθῃ ὅπῃ πῶν γεννῶσι τ' ἀρπάζει μία
 ξένη δούλη, καὶ ἀπὸ αὐτῆν πῶν μεταφέρουσι εἰς πῶν φρο-
 τιστήρια, ἢ μάλλον εἰπεῖν κολαστήρια, ἀπὸ πῶν ὁποῖα
 εἰν' ἀγαίνων εἰμὴ κατὰ δεκαπέντε χρόνους. πῶς λοιπὸν
 νὰ μὴν παύσῃ εἰς τὰς νέας ἢ πρὸς τὰς γονεῖς των
 ἀγάπη, ἢ ὁποῖα γενναῖα μόνον ἀπὸ πῶν καλοποιεῖαν:
 Αἱ Τοιαῦται Μητέρες ὅταν ἐνθυμῶνται μόνον τὰ ὄνο-
 μασι καὶ πῶν γένῃ πῶν τέκνων των, εἶναι ἀρκετοί,
 μάλις περισσοί.

ἔλαβον, ἢ ἀνάγκη ὄφθῃ τῆς ξεχωρίζει, καὶ
 πολλάκις διὰ παντός, ἴσθ' τῆς γενήτορας
 των, τῆς συγγενεῖς των, καὶ τῆς φίλης των,
 διὰ τὴν τῆς ἐκθέσει εἰς τὰς καταδρομὰς τῆς
 τύχης, εἰς τὴν ἐλέγχου τῶν βαρβάρων, καὶ
 τέλος πάντων εἰς ἀνυπόφορον κακὸν γῆ-
 ρας εἰς ἀλλοτρίαν γῆν. Ἴδῃ, ἰδῃ λοιπὸν ὧ
 Ἕλληνας εἰς τί μᾶς ἔφερον ἢ δουλεία, καὶ εἰς
 ὁποῖαν ἀθλίαν κατάσασιν ἐκαταντήσαντο.
 Εὐκόλως ἠμπορεῖτε νὰ καταλάβητε τώρα ὧ
 Ἕλληνας πόσον εἶναι τὸ χρέος τῶν ἐλδοθέ-
 ρων λαῶν εἰς τὸ νὰ διαυθεντῶσιν τὴν Πα-
 τρίδα των, καὶ ἐξακολούθως πόσον ὀχαιρίως
 τὸ ἐκπληρῶσι, ἀφ' ἧ ὅμως συντρίψετε τὰς
 ἀλύτους σας, τότε θέλετε αἰσθανθεῖ ἀγαπη-
 τοὶ μὲ, καὶ ὀκολότερα καὶ καλιότερα τὴν δύνα-
 μιν ὅτῃ ἔχει ἡ ἐλδοθερία εἰς τὰς καρδίας
 τῶν ἀφρώτων, ἐγὼ δὲ σηοπῶντας κ' ἴτε ἴσθ' ἴσθ'
 δεικτικὴν διήγησιν, πλειόνω με τὸ ἀκόλυτον
 παράδειγμα. Εὐρισκόμην ἓνας στρατηγός,
 λέγει ὁ ἀξιάγατος Πλάταρχος, εἰς τὴν μά-
 χην, καὶ ἀφ' ἧ ἐνίκησαν τὸν ἐχθρὸν, ἔπρεξεν
 νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πλοιάριον εἰς ἓνα ποταμὸν
 ὅτῃ ἠθέλε νὰ διέλθῃ ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν
 ἀντικειμένων, καὶ φθάνωντάστο τὸ ἤρπασε με
 τὴν δεξιαν τῆ χεῖρα, διὰ τὴν τὸ βασιάξῃ ἕως

να ἔλθῃν οἱ συμπολιταὶ τῆ, ἀλλ' οἱ ἔχθροὶ
 δὲ τὸ πλοῖον τῆ τὴν ἐσύνησαν, αὐτοὶ δὲ
 παραχρῆμα ἐκτείνει τὴν ἀριστεράν, κὶ ἔπα-
 θε τὸ ἴδιον, τότε ὡς λέων ὄρμησε μετὰ τὰς ὀδόν-
 τας νὰ τὸ ἀρπάσῃ, κὶ δὲ τὴν τὸν δάκρυα φά-
 λισαν. ὦ πόσον, πόσον ζῆλον ἢ Πατρίς εἶχεν
 ἐμφροσύνη εἰς τὴν καρδίαν ἐκείνη τῆ ἡρώ!
 κὶ πόσον ἀπέδειξεν ἐμπράκτως τὴν δὲ γνομι-
 σύνην τῆ πρὸς αὐτήν. Ἀναγκαῖον μοι φαίνε-
 ται Ἀγαπητοὶ μὴ τώρα ὅτῃ ἐκαταλάβητε
 τὸ πόσον χρέος ἔχει ὁ ἐλόθερος νὰ διαυ-
 θεντοῦ τὴν Πατρίδα τῆ, κὶ πόσον δὲ χαρί-
 σως τὸ ἐκτελεῖ, νὰ σὰς φανερώσω ἐν συντό-
 μῳ τῆν πρόπῳ κὶ οἱ ἐλόθεροι λαοὶ ὑποδουλο-
 νται, κὶ πόσον δύσκολον εἶναι ἢ ἐπανόρθω-
 σις τῆν, πόσον δὲ δύσκολον ἄλλων: ἀλλὰ
 διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν καλλιόπρα,
 ἄς ἐρδύνησωμεν πρότερον τὰς αἰτίας τοιαύτης
 μεταβολῆς, κὶ βέβαια θέλει μὰς ἐκλυθεῖ
 ἢ κατάλειψις τῆς βέβαια φαίνεται νὰ εἶναι
 μία ἀναγκαῖα ἐξακολούθησις τῆς ὑπάρξεως
 τῆ παντός, αὐτὴ ἢ παντοπνὴ μεταβολὴ κὶ
 ἀκαταστασία ὄλων τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων, ἢ
 ὅποια μὰς ἀποδεικνύει τὴν ἀπελειότητα μας,
 κὶ εἶναι φανερά ἢ αἰτία: πῶς δύναται νὰ ἄγῃ
 ἐκ τῆ ἀπελειῶς τὸ ἐντελές; πῶς ἢμπορεῖ ὁ ἀδύ-
 νατος κὶ περικομισμένος μας νῦς, νὰ ἐφεί-

ρη, κὶ νὰ κατορθώσῃ, πράγματα σταθερὰ κὶ ἐντελῆ: ἀφ' ὧν λοιπὸν εἶναι ἡ ἀτελειότης, κὶ ἀκαταστασία εἰς τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, διὰ τὸτο ὡς πρὸς ἡμᾶς ὅσα ὀλιγοτέραν ἀτελειότητα φυλάττεσι ὡς ἐντελῆ νομίζονται, κὶ ἐξ ἐναντίας μὴν ὄντας ἐντελές εἶδεν, δεῦν δὲ εἴσκεται ἐξακολούθως πρᾶγμα ὅσον καλὸν κὶ ἀν' εἶναι, ὅπῃ νὰ μὴ ὑποθέττεται ἐν καλιότερον ὅπῃ αὐτὸ, κὶ ὅσον ἐντελές νὰ φαίνεται, νὰ μὴ δέξικη πινὰς εἰς αὐτὸ διαφόρης ἀτελειότητος. Ἡ ΝΟΜΑΡΧΙΑ λοιπὸν ἀγκαλὰ κὶ νὰ εἶναι ὡς ἀπεδείχθη, ἡ καλιότερα διοίκησις, κὶ μόνη πρόξενος τῆς εὐτυχίας μας, μ' ὅλον τὸτο κὶ αὐτὴ ἔχει τὰ ἐλαττώματα τῆς ὡς ἔργον ἀτελὲς ποιήματος, δηλ: ὡς ἀνθρώπινον ἔργον, κὶ ἔτις ἀφ' ἧ διέλθη τὴν νηπιότητα, τὴν νεότητα τὴν ἀνδρότητα, τέλῃ πάντων γηράζει κὶ ἀπεθαίνει. Αὐτὴ ἡ Διοίκησις ἢ μπορεῖ νὰ παρομοιασθῇ εἰς ἕνα Πύργον ὑψηλὸν κὶ περίφημον, ὁ ὅποιος ὅταν κτισθῆ, ὅπῃ Ἀρχιτέκτων ἀξίον, βέβαια βασιᾶται κὶ μένει σῶος διὰ πολλὰς αἰῶνας, ἀλλὰ πρέπει κὶ αὐτὸς νὰ ὑποκίψῃ εἰς τὸν ἀφ' ὧν κτον νόμον τῆ καιρῶ, κὶ πρέπει ἀφ' ἑαυτῆ τῆ νὰ γκρεμισθῇ: ἀλλὰ πολλάκις τὸ συμβεβηκὸς προλαμβάνει: ἕνας σεισμὸς παρ: χᾶεν ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμῶ καταδαφίζει αἰφνηδίως

τὸ πλῆθος ἐόντων κτήριον! ἢ τὸ παίσιον ἀλλήλων πρὸς Πύργον, γκρεμνίζει καὶ αὐτὸν, ἢ πέλας πάντων ἢ Πυρκαϊά. Ἔπος ἀδελφοί μου καὶ ἢ ΝΟΜΑΡΧΙΑ. ἑποδολόγεται ὑπὸ τῆς Γείτονας τῆς ὅταν αὐτοὶ πρῶτον ἑποδολογῶσι. ἢ ὑπὸ κανένα Τύρανον ὅπως νὰ ἔλθῃ μετὰ μεγάλας δυνάμεις νὰ τὴν κυριεύσῃ. τότε Ἄγαπητοί μου καθὼς ὁ Πύργος γίνεται ἕνας σωρὸς ὑπὸ καταχάλασμα, ἔπος καὶ ἢ ΝΟΜΑΡΧΙΑ, μεταβάλλεται εἰς Μοναρχίαν, ἢτοι Τυρανίαν. (α) τώρα λοιπὸν ὅπως ἐβεβαιώθημεν διὰ τὴν ἀφελκτον μεταβολὴν τῶν διοικήσεων, ἀκούσατε πρῶτον παρακαλῶ ὅτι εἶναι δύσκολον ἢ ἐπανόρθωσις μιᾶς ἑποδολομένης

(α) ἀπὸ παντὸς τοῦ παραδείγματος, ἢμποροῦν κατὰ τὸ παρὸν νὰ θαυμάζωμεν ὀλιγότερον τινὲς ὅπως ἐροῦσι, διατὶ αἱ Μοναρχίαι βαρῦν περισσώτερον κέρδιον, ἀπὸ τῆς Πολιτοκρατείας; διότι ἢ μὲν ΝΟΜΑΡΧΙΑ εἶναι ὡς ὁ Πύργος, ὁ ὅποσος ἢ κατὰ συμβεβηκός, ἢ ἀπὸ Πολυχροσιόσῃσιν ἀρέπει νὰ παίσῃ, ἀλλ' ἢ Μοναρχία οὕσα ὡς ὁ σωρὸς τῶν γκρεμνισμάτων, βέβαια ἢ θελε μείνει πάνποτε ἢ αὐτὴ, ἀντὶ τὴν δυνάμειν ἢ ξανακατασκευάσῃ, καθὼς ἀντὶ τὴν δυνάμειν ἢ ξανακτίσῃ τὸν Πύργον μείνει πάνποτε ὁ σωρὸς.

ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ, κὶ ἔπειτα θέλω σαῶς Φα-
 νερώσῃ τὸ πότε εἶναι, δ' ἄκολα. τὸ πρῶτον θα-
 νατηφόρον σύμπτωμα διὰ τὰ εἶπω ἔπος, μιᾶς
 ἐλευθέρας Πολιτείας ὅπῃ πλησιάζει εἰς τὸ τέ-
 λος τῆς, ἢτοι εἰς τὴν δουλείαν. ὑπὸ τὴν ὁποίαν
 δυσκόλως ἢμπορεῖ νὰ ξανδύγῃ, εἶναι ἡ διαφ.
 θορὰ τῶν ἡθῶν. ἀφ' ἧ λέγω ὁ καιρὸς κὶ ἡ
 Πολιτεία ἀδυνατίσῃ τὴν ἐνέργειαν τῶν Νό-
 μων, τότε ἀρχίζει τὸ μέγα κτήριον νὰ κέ-
 μῃ, κὶ ἡ Πολιτεία βαδίζει πρὸς θάνατον:
 πάυει παραχρῆμα ἐκείνη ἡ ἀδελφικὴ ἀγά-
 πη ὅπῃ πρότερον ἔνωσε εἰς εὖ ὅλως τὰς Συμ-
 πολίτας, κὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν τόπον τῆς, ἡ
 δειχόνια. μία ἀλλεπάλληλα δυστυχία, ὁ
 φόβος τέλος πάντων. ἄφ' οὗ γεννᾶται εἰς τὰς
 ψυχὰς τῶν Συμπολίτων μία γενικὴ ἐπιθυ-
 μία ἀρχῆς, ἔτε πλέον σοχάζονται Πατρίδα,
 ἔτε δόξαν, ἔτε τιμὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς φοβή-
 μῃος νὰ μὴν εἶναι δυναστέμενος, θέλει νὰ
 δυναστέσῃ, κὶ τότε οἱ Ἀρχηγοὶ ἀρπάζοντες
 τὰς Νόμους εἰς τὰς χεῖράς των, ἴσως χωρεῖς νὰ
 τὸ καταλάβῃν, παραχρῆμα ὁ λαὸς γίνεται
 δούλος, κὶ αὐτοὶ Τύρανοι: κὶ ἴδῃ ἡ ὀλιγαρ-
 χία: ἀλλ' ἀνάμεσα εἰς αὐτὰς τὰς ἀρχοντας
 ἄφ' οὗ δρέσκειται ἕνας ὁ πονηρόπρος, ὁ ὁποῖος
 δυναστέωντας τὰς λοιπὰς ὑψώνεται εἰς τὸν

ἄρχειν, καὶ γίνεται Μονάρχης, ἤτοι Τύρανός, καὶ
 ἰδὲ ἡ Μοναρχία ἤτοι Τυρανία. Ἡ Τυρανία
 ἀγαπητοὶ μὴ ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ μία ἀνε-
 ξάρτητος, καὶ ἀπολελυμένη ἀρχὴ ἑνὸς πρὸς τὰς
 ἄλλας, καὶ διὰ τῆτο εἰς ἕδεν διαφέρει ἡ Μο-
 ναρχία ἀπὸ τὴν Τυρανίαν. ἀλλὰ τὴν σήμε-
 ρον ὅπῃ τὰ ἐννεὰ δέκατα τῆς οἰκουμένης εἶναι
 δεῦρα, καὶ ὑπὸ Τυρανίας βασιλεύουσιν, δὲν
 κρίνω τόσον ἀναγκαῖον νὰ περιγράψω κατα-
 λεπτῶς τὴν ιδιότητά της, μάλιστα εἰς ἐσᾶς
 ὧ Ἕλληνας, ὅπῃ ἐντὸς ὀλίγου περὶ πῶν ὠθο-
 ματιῶν θέλω ὁμιλήσει, ὄφεν μόνον ἐν συντό-
 μῳ θέλω ἀναφέρει πὶ δι' αὐτὸς ὅπῃ τὴν σή-
 μερον ὀνομάζην Βασιλέας ἐναρέτους καὶ πεπο-
 λισμένους. Αὐτοὶ ὧ Ἕλληνας διὰ μέσθ τῆς
 ἡθικῆς καὶ πῶν Νόμων, ἐκτελεῦσι τὰ ὅσα
 ἡ κακία τῆς τῆς διδάσκει, καὶ εἰς ἄλλο δὲν δια-
 φέρουσιν ἀπὸ τὴν ὠθομανικὴν Τυρανίαν, εἰμὴ
 μόνον ὅτι προσωπιῶνται. Αὐτοὶ ἀδελφοὶ μὴ
 ἀδικῶσι, κλέπτουσιν, ἀρπάζουσιν, καὶ θανατό-
 κωσι, πλην τὰ πάντα ἀναφέρουσιν εἰς τὰς
 Νόμους, τὰς ὁποῖους αὐτοὶ μόνοι τῆς συνθέ-
 τουσιν, αὐτοὶ ἐνεργῶσι, καὶ αὐτοὶ δὲν ἰσπακῶ-
 σιν. ὧ πόσον εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἀνεξάρτητος
 ἔξητία ἀφανίζει καὶ τὸν πλέον ἐναρέτον ἀν-

δρα! (α) Ἄν' κατὰ συμβεβηκὸς ἀγαπητοὶ μὴ
 βίρεθῆ κ' κἀνέννας ὑπὸ αὐτὸς τὰς Βασιλεῖς, δὲν
 λέγω δίκαιος, κ' ἐνάρετος, ἐπειδὴ ἤθελεν κα-
 ταίβη παρβύτος ὑπὸ τὸν θρόνον, ἀλλ' ὅπο-
 σεν καλῆς διαθέσεως, ἀφ' ἧ δι' ὀλίγον και-
 ρὸν δὲν ἀπαντήσῃ ἀνθίσασιν εἰς τὰ προσάγ-
 ματὰ τῆ, ἀποκαθίσταται κ' αὐτὸς ὁμοίος τοῖς
 λοιποῖς. ὁ θρόνος ἀδελφοὶ μὴ ἀλλάζει τὴν
 φύσιν διὰ τὰ εἰπῶ ἕως τῆ ἐπ' αὐτὸν κα-
 θεμένῃ, κ' ἐνδυμηθήτετο, ὅτι ὅποιος δὲν
 ἀκῆει ποτὲ τὸ ὄχι, σπανίως τῆ τυχαίνει τὸ ναί:
 κ' κάθε Τύρανος νομίζει διὰ χρέος ἀπαραίτη-
 τον πῶν δέλων τῆ τὸ ναὶ ὑπακούεται. Ἡ Ἴσο-
 ρεία καλιώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, μᾶς πα-
 ρασαίνει τὸ πὶ εἶναι οἱ Τύρανοι: ὁ Διονήσιος
 Τύρανος τῆς Σираκῆζης, ἐφόνβουεν ἕνα Πολί-
 την διὰ τὰ εἶδεν εἰς τὸ ὄνειρόντῃ ὅτι εἶχε σκο-
 πὸν τὰ φωνβύσει τὸν Τύρανον, οἱ νῦν δὲ Τύ-

(α) Οἱ λαοὶ τῆ παρόντος αἰῶ. ἐσυνήθισαν τό-
 σον τὰ εἶναι δοῦλοι, ὅτῃ χωρὶς τὰ τρομόζον εἰς τὸ
 ναὶ ἐξέδρῃν ὅτι ὁ Μονάρχης ἠμπορεῖ τὰ κάμῃ ὅτι θέ-
 λει, ἀχάθησούνται μόνον τὰ ἐπαινωσι ἐκείνῃς ὅπου
 δὲν πράττουσι ὅσα κακὰ ἠμποροῦσι.

ρανοι, οἱ λεγόμενοι Βασιλεῖς, θανατώνουσιν
 ἐκείνους τῶν ὁποίων ἡ φυσιογνωμία δὲν ἤθε-
 λεν τὴν ἀρέσῃ: ἄς μὴν θανατάσῃν εἰς αὐτό,
 μερικοὶ ὅπῃ ἀγαπήσιν νὰ τὴν διαυθεντόσωσι,
 ἀλλ' ἄς εἰδοποιηθῶσι πρότερον, διὰ τὰ ὅσα
 κάθε σιγμὴν ἀκολουθῶν εἰς τὰς βασιλικὰς
 αὐλας, καὶ ἔπειτα ἄς ἀμφιβάλλῃν ἂν ἠμπο-
 ρῶν εἰς τὰ πλημελήματα καὶ ἀδικίας αὐτῶν
 τῶν Τεράτων. Αὐτοὶ διὰ παραμιγρὰς αἰτίας,
 καὶ συχνάκις διὰ μίαν βάρβαρον ὀρεξίαντες,
 ἀποφασίζουσιν τὸν θάνατον τῶν χιλιάδων
 ἰσσηκῶν, κυρήττοντες τὸν πόλεμον ἀναμετα-
 ξύτων: αὐτοὶ δὲν ψιφῶσι ἔπε φιλίαν, ἔπε
 συγγένειαν, καὶ σπανίως ἕνας βασιλεὺς ἀνα-
 βένει εἰς τὸν θρόνον, χωρὶς νὰ πατήσῃ πρό-
 τερον τὰ λείψανα τῶν συγγενῶν τῶν, ἢ τῶν
 προγόνων τῶν. (a) Ὡς πόσον ἤθελε προμάξῃ
 κάθε αἰσθαντικὸς ἄνθρωπος, ὅπῃ βλέπει τὰ
 Βασιλικὰ Παλάτια, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὸ ἔξω

(a) ποῖθ' φοιᾷσι πρὸ ἀδελφῶν τῶν διὰ νὰ τὴν ἀρ-
 πύσῃ τὸ σκῆπτρον, ποῖος φοιᾷται παρὰ τῆς Συ-
 ζύγου τῶν, ἢ ὁποῖα θέλει νὰ βασιλεύσῃ μόνη τῶν,
 ἄλλος φαρμακεύει τὸν Πατέρα τῶν, καὶ ἄλλοι τὰ ἴδια
 τέκνα τῆς θανατῶνει.

μέρ[⊙] φαίνονται τόσον λαμπρά κ^ι ζωηραφι-
 σμένα, αὐ^τ ἤθελεν ἰδῆ με^τ τὴν ἰδίαν δίκου-
 λίαν, ἐκείνος ὅπῃ τὰ κατοικῆσι, εἰς τὴν ἀλη-
 θῆ σα^ν τῆς καρδίας των, κ^ι τῆς διαθέσεως των.
 ὦ πόσον ἤθελεν κλάυση διὰ τὴν δυσυχίαν τῆ
 ἀθροπίνῃ γένῃς, βλέπωντας τόσα πλήθη ἀν-
 θρώπων, νὰ προσμένωσι τὴν δότυχίαν των ἀπὸ
 μερικὰ τέρατα ὅπῃ εἰς ἄλλο δὲν ἐπιμελῶνται,
 εἰμὴ μόνον εἰς τὸ νὰ δόχαρξήσῃν τὰς σαρκικὰς
 των ἐπιθυμίας, κ^ι ἀλόγως ὀρέξεις των. πόσον
 ἤθελεν μετανοήσῃ ὅσοι νομίζουσιν ὅτι οἱ Βα-
 σιλεῖς ἐπιμελῶνται διὰ τὸ καλῶς ἔχειν τῶν
 λαῶν των, θεωρόντες τὴς δεδοσμένους εἰς παντο-
 πνὰς τυφάς; διαπὶ δὲν σοχάζονται οἱ Μο-
 ναρχολάτῃς, ὅτι κ^ι κατὰ φυσικὸν τρόπον
 δὲν εἶναι δυνατὸν ἕνας Βασιλεὺς νὰ ἡμπορέ-
 σῃ κατὰ χρέ[⊙] νὰ ὀδιγήσῃ τὰ πάντα; πῶς
 ἀγαπητοὶ μὲ ἕνας ἀμαθῆς κ^ι ὀκνηρὸς νὰ ἐκ-
 τελέσῃ ὅλα ἐκείνα, ὅπῃ εἰς τὰς ἐλθούσας
 Πολιτείας τόσοι ἐνάρετοι κ^ι ἀξιοὶ Πολῖται
 προσπαθῶντες ὅλοι μαζὺ διὰ τὸ κοινὸν ὄφε-
 λ[⊙], κ^ι διὰ τὴν ἀνερηθῆ διατύρησιν τῶν Νό-
 μων, ὄχι ὀλίγας φορές σθάλλουσι; πῶς νὰ
 ἰσπανέσῃ εἰς τὴς Νόμους, ἐκείνος ὅπῃ ὀρίζει
 πρὶν γεννηθεῖ; κ^ι πῶς νὰ διοικήσῃ ὀρθῶς ὁ
 παραβάτης τῶν Νόμων. πῶς νὰ γνωρίτῃ τὸ

χρῆσθε τὸ ἐκεῖν ὅπῃ ἀνεκτάφη εἰς τὸν κάλ-
πον τῆς ὀκνηρίας, καὶ τῆς κολακίας; πῶ πε-
ρισσότερα καιρὸς τῆ Μονάρχῃ καὶ σοχασθῆ δια-
τὴν ὀτυχίαν τῆ λαῶ τε; (α) Πῶς λοιπόν,

(β) αὐτὸς ἔξυπνᾷ τὸ μεσημέρι, σηκώνεται εἰς
παρ' μίαν ὥραν, ἐξοδεῖται ἄλλην μίαν διὰ τὰ προγρά-
θῃ, ἄλλη μία χρειάζεται διὰ τὰ πρὸ ἐνδύσσειν, εἰς
ποὺς τρεῖς ἀπὸ φέρουν εἰς τὴν περιδιάβατον, καὶ ποὺς
πέντε ἐπιστρέφει εἰς τὸ γῶμα, καὶ μένει ἕως εἰς πᾶ-
ντῶ, ἄλλην μίαν ὥραν βέβαια ἀπὸ ἐξοδεῖται διὰ
τὰ πάρε τον καθορῆ, καὶ τὰ εἰπῆ μερικὰ ξηλολογη-
ματα, εἰς ποὺς ὀκτὼ ξαναδύγει εἰς περιδιάβατον,
εἰς ποὺς ἐννέα ὑπάγει εἰς τὸ θέατρον, εἰς ποὺς δώδεκα
ἐπιστρέφει εἰς τὸ Παλάτιον, καὶ δεῖπνεῖ ἕως εἰς ποὺς
δύω, ἔπειτα κοιμᾷται ἕως εἰς τὸ μεσημέρι. ἴσως
τινάς μου ἀποκριθῆ ὅτι καθημερινῶς ἀντὶ δειν ἀκο-
λυθοῦν, ἀλλ' ὡς σοχασθῆ πρότερον ὅτι ἐγὼ δειν ἀνέ-
φερα πρὸ ἐλαττώματῶ των ἀκόμι. ποῦ ἀπὸ παιγνήδια;
ποῦ ὁ ἔργος; ποῦ τὸ κινήσι; ποῦ οἱ χοροί; ποῦ αἱ
Ἀκαδημίαι τῆς Μουσικῆς; ποῦ αἱ ἀδιάκοποι συ-
ναναστροφαι; ποῦ τόσα καὶ τόσα ἄλλα ἐφῶρέματα ποὺ
ὀκνηρίας καὶ βαρβαρίωντος; ποῦ ἀπὸ συχνὰ συμπόσια;
καὶ πῶς εἶναι θῶνατοι καὶ παραιτήθη αὐτὸς τόσα καὶ

πῶς τάχατες νὰ διοικῆ αὐτὸς ὅπῃ ποτὲ δὲν
 σοχάζεται εἰς τὴν διοίκησιν; αἱ πολλὰ βί-
 κόλως ἀδελφοὶ μὴ αὐτὸς ἐκλέγει, ἢ βύρσκει
 ἐκλεγμένον ἕνα ἄλλον παράσιτον κῆ κόλακα,
 τῷ ὁποίῳ δίδει ὅλην τὴν ὄξυσίαν: ἀλλὰ κῆ
 αὐτὸς ἔχωντας διπλᾶ τὰ ἐλαττώματα ὡς δὲ-
 λⓄ δηλ: κῆ ὡς κύριⓄ, δὲν ἠμπορεῖ ἔπι αὐ-
 τὸς νὰ διοικῆ μόνⓄ τε, ὅθεν κατὰ τὸ πα-
 ράδειγμα τῷ κυρίῳ τε ἐκλέγει κῆ αὐτὸς ἐδι-
 κῆς τε ἰσοδιακόνες, κῆ ἔτις ἡ ἀρχὴ διαμοι-
 ράζεται εἰς τὸς δὲ μισθωτῆς, οἱ ὁποῖοι
 διὰ νὰ κερδίσῃν τὰ ἄτακτα κῆ ἀναρίθμητα
 ἔξοδα ὅπῃ τῶς χρειάζονται, πολῶσι τὴν δι-
 καιοσύνην, κῆ τυρανῶσι τὸν ταλαίπωρον λαὸν
 ὅσον περιωσότερον δύνανται. εἶναι ἀδύνατον
 λοιπὸν ἕνας λαὸς νὰ ἀγαπήσῃ ποτὲ τὸν Τύ-
 ρανον τε, ἀλλ' ὁ ΤύρανⓄ Ἀδελφοὶ μὴ ὄξ

τόσα ἀγαθὰ, διὰ τὸν ἐνοχλητικὸν κῆ βαρύντατον σο-
 χασμὸν ὡς διοικήσεως; ἀφίνω πρὸς πάντας καθε σο-
 χασμὸν ὅπου ὡς ἀνὴρ πρέπει νὰ ἔχη διὰ τὸν σύ-
 ζυγον του, κῆ ὡς Πατὴρ διὰ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἐπειδὴ
 οὐκ αὐτῶν ὑποδέσεις δι' αὐτὸν εἶναι πολλὰ μικροπρε-
 πεῖς, κῆ ἡ μεγαλόπρεπος αὐτοῦ τὸν διορίζει νὰ ἐκλέξῃ ἕνα
 μοιχὸν δι' αὐτὸν, κῆ ἕνα νόθον Πατέρα δι' αὐτὰ.

ἀνάγκης πρέπει νὰ μισῇ τὸς δούλους τε, ἐπει-
 δὴ γνωρίζει ἀρκετῶς ὅτι οἱ δούλοι δὲν ἠμποροῦν
 νὰ ἀγαπήσῃν τὸν κλέπτην, τὸν φανερόν ἄρ-
 παγα τῆς ἐλευθερίας των. Ἀλλὰ διαπὶ, καὶ
 πῶς ἓνας μόνον ἄνθρωπος πολλάκις ἀμαθέ-
 εστ' ἢ ἀναξιότατ', πάντοτε δὲ θηριώ-
 δης ἀσπλαγχν', καὶ σκληρὸς, καθὼς εἶναι
 ὁ Τύραν', νὰ βασιᾶ ἰσὸς τῆς θελήσεώς τε,
 τόσας χιλιάδας ἀνθρώπων, χωρὶς ἄλλην δύ-
 ναμιν, ἔπει ἄρματα ἄλλα; εἰμὴ μόνον ἐκεί-
 να τῆς τυρανίας; καὶ τόσον πληθ' ἰσηκόνων,
 ὅπῃ τὸν μισᾷ, ἐπιθυμᾷ τὸν θάνατόν τε, καὶ
 εἶναι πέλ' πάντων ἐχθρὸς τε, νὰ ἰσώκηται,
 νὰ ἰσπακῆ, καὶ ἀναισθητῶς νὰ ἀγωνίζεται διὰ
 νὰ αὐξήσῃ τὴν σκλαβίαν τε, χωρὶς νὰ τολ-
 μῇ κἀνεὶς, νὰ φονδύσῃ ἓν πέρας, ἓνα μαρὸν,
 ἀνάνδρον καὶ ἠπιδανότατον ἄνθρωπον, καθὼς δεῖ
 ἀνάγκης πρέπει νὰ εἶναι ὁ Τύραν'; διαπὶ
 πέλ' πάντων δὲν σύμῃ τὸν βαρύτετον ζυγὸν
 τῆς δουλείας των; αἱ Ἕλληνες! ἡ ἴδια βαρύ-
 τις εἶναι τὸ αἶπον τῆς ἀδυναμίας των, καὶ ἀλοι-
 μονον εἰς ἐκείνον τὸν λαὸν ὅπῃ ἠθέλεν ὄρε-
 θῆ ἰσὸς τοιαύτης τυρανίας: αὐτὸς κεχαυνό-
 νεται τόσον, ὅπῃ χάνει τὴν δύναμιν τῆς σο-
 χασμῆ: ὅθεν καὶ δυσκόλως ἐλευθερώνεται,
 ἐπειδὴ δὲν γνωρίζει τὴν δυσυχίαν τε, καὶ μό-

νον ὁ καιρὸς ἠμπορεῖ νὰ τὲς ἐτοιμάσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς. τοιῦτοι λαοὶ ἀδελφοὶ μὴ αὖ κατὰ τύχην ἐκβάλλῃ ἕνα, εἰς ἄλλον Τύρανον ὑπόκεινται, καὶ πάντοτε μένουσιν δούλοι. Αὐταὶ αἱ Τυρανίαι ὡς Ἕλληνας εἶναι συνδεμέναι ἀπὸ Θεοκρατείας καὶ Ολιγαρχίας. ὁ Τύρανός ἐστίν ἕνα ἀγαθὸν ἄπῃ καὶ ἄργον, ὁ δὲ λαὸς δὲν τὸν ἐνθυμεῖται. παρὰ ὅταν ζητῇ τὲς ἀξιότερας, καὶ δικαιοτέρας συμπολίτας τῆς, καὶ δὲν τὲς βλέσκει. Ἡ Ολιγαρχία μὲν συνίσταται εἰς τὸν ἀντιτύρανον καὶ ὁπάδους τῆς, μαζὺ μὲ μίαν κλάσιν μερικῶν ἀναιδεζάτων καὶ ἀμαθεζάτων ὑποκειμένων, ὅπῃ διὰ τὴν ὀκνηρίαν καὶ ἀργίαν εἰς τὰς ὁποίας ζῶσι, καὶ μὲ τὸ νὰ πλέθωνται ἀπὸ ξένης ὑδρωτίας καὶ ἀνασυναγμῆς, ἠθέλησαν νὰ ὀνομασθῶν βίγενεῖς. Ἡ δὲ Θεοκρατία ἐστίν ὁ κληρός. (a) οἱ Ἱερεῖς ἀγα-

---

(a) Ἡ Θεοκρατία ὡς Ἕλληνας ἢ ὁποῖα συνίσταται εἰς τὸ νὰ δοξάζῃ ὁ ἀνδρωτός τὸν Πλάσιν πᾶσι πάντοτε, βέβαιον εἶναι ἐν ἀπὸ τῶν παλαιότερων συστημάτων τῶν ἀνθρώπων: καὶ ἱσχυροῦς οἱ πρῶτοι Βασιλεῖς ἐπέθεσαν Ἱερεῖς. ἀνεξάνωτος ὅμως αἱ ἰδέαι τῶν ἀνδρωτῶν, ἀπεφάσιον νὰ τιμῆσθαι τὸν κληρὸν πᾶσι πάντοτε ὄχι πλέον μὲ τὴν ἀσλότυπτον καὶ εὐληκρίαν. ἀλ-

πητοὶ μὴ φιλάττοντες ἓνα σκοποῦν καθόλου
 διάφορον, ἄπο τῆς λοιπῆς συμπολιτικῆς, πάν-
 τοτε ἐπλοσπάθησαν μὲ τὸ μέσον τῆς θεότητος,
 καὶ καταδυναστέυσαν τῆς συμπολιτικῆς των, κα-
 θὼς μέχρι τῆς σήμερον, μὲ τὴν ἀμάθειαν,
 καὶ κακομάθεισιν ἐπέτυχον τῆ σκοπῆ των: αὐ-
 τοὶ καλίπτοντες μὲ τίτλον ἀγιότητος τὰ πλέον
 φανερά ψόφματα, ἐγέμισαν τῆς ἀδυνατίας
 νόας τῆ λαῶ ἀπὸ μίαν τοσαύτην δυσιδαιμο-
 νίαν, ὡσε ὅτῃ ἀπὸ τῆς ἀνομάσθη ψόφμα τὸ
 ἀδύνατον, τὸ ὀνομάζον ἄγιον, καὶ ἕτως ἀδυ-
 ράπτως πιστεύουσιν εἰς κάθε τῆς λόγον, ἔπι-
 τολμησὶ καὶ ἔξ-τάσασσι τὸ παραμικρὸν, μά-
 λιστα δὲ τῆς εἶναι ἐμποδισμένον. ὅσα ἔπρε-
 πεν ὅμως καὶ εἰπῆ πνύς δι' αὐτὴν τὴν κλα-
 σιν, ἢ συντομία τῆ παρόντος μὲ λόγῳ μῆ

λά μὲ πομπῆν, καὶ πολυτελεῖν δῶρα: ὧς λοιπὸν
 ἔκτισαν Νεούς, καὶ ὑπερέτας πᾶ ἀοιρέωσαν οὐκ ὀλί-
 γους. Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ὑπερέται ἀπ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον
 κοξήθησαν τόσον, καὶ τόσον ἀγνοομένως ἀντίμοιψαν
 τὸν ἀμπερὴ καὶ ἀπολοκασάπεισαν λαόν, ὡσε ὅπου εἶ-
 ναι ἀνεκδιήγητα πᾶ κακά ὅπου ἐφριξένησαν εἰς τὸν
 κόσμον, καὶ βέβαια ὁ πλέον σκληρόκαρδῳ ἀρίστει
 τὰ κλαύση ὅταν ἀναγιώσῃ τὴν Ἱστορίαν των.

τὰ ἐμποδίζει, κὶ μόνον ἀφίνω νὰ σοχασθῆ
 καθ' εἰς ὅπ' ὅσον πλῆθος ἀργῶν κὶ ἀμαθῶν
 ἀνθρώπων ὅπῃ ζῶσι, τευθεῖσι, κὶ πλετίζεσι
 ἀπὸ τῆς κόπης τῶν λοιπῶν, πόσον μεγαλή-
 τερον εἶναι ἀπ' ὅλα τὰ βάρη μιᾶς ἐπωδουλο-
 μένης Πολιτείας, κὶ πόσον βοηθεῖ τὴν Τυ-
 ρανίαν τοιαύτη κλάσις, ἔσαι κὶ αἱ δύο δυ-
 νάμεις ἰδεαστικά, κὶ ἀνύπαρκτοι. Ἀλλὰ πὶ νὰ
 σὰς εἰπῶ διὰ τὴν ἄλλην κλάσιν τῶν ὀλιγάρ-
 χων λέγω τῶν λέγομένων ὕγενῶν. Αὐτοὶ
 νομίζουσι τὸν ἑαυτὸν τῆς τόσοσ διαφορετικὸν
 ἀπὸ τῆς λοιπῆς ἀνθρώπου, ὅπῃ μόλις κατα-
 δέχονται νὰ τῆς ἀκῆν χωρεῖς νὰ τῆς ἀποκεί-
 νωνται, ἔπε ποτὲ νὰ τῆς συνανασρέφονται.
 Αὐτοὶ ὡς Ἕλληνες κατέχουσιν εἰς τὰς χεῖρας
 τῶν ὅλα τὰ καθολικά κὶ ἀληθῆ πλέτη τῆς
 ἐπικρατείας, ἦτοι τὰ χωράφια, ἀμπέλια,
 κὶ ὀλόκληρα χωρεῖα, τὰ ὅποια ἐνοικιάζουσι
 πρὸς τὸν λαόν, εἰς τρόπον ὅπῃ ὁ λαὸς εἶναι
 σχεδὸν δὲλ^ο μισθωτὸς ἀπὸ αὐτῆς, κὶ δευδύει
 διὰ τὸ κέρδος αὐτῶν. ἀφῆνωντας κατὰ μέρος
 τὸ πλῆθος τῶν ἐλαττωμάτων ὅπῃ χαρακτη-
 εῖζει αὐτὴν τὴν μυραρὰν κλάσιν, ἡ σκληρό-
 τῆς βέβαια εἰς αὐτῆς εἶναι γενικὴ, τὴν ὅποϊαν
 κληρονομεῖσιν κατὰ γημεαλογίαν διὰ νὰ εἰπῶ
 ἔτ' εἰ, καθὼς τῆς πτλῆς τῶν. εἶναι αὐτόματα

εἰς τὸ ἄκρον, καὶ τὰς δόλως τῶν ψιφῆσαι πολ-
 λὰ ὀλιγότερον ἄπο τὰ ἴδια ζῶα τῶν. (α)
 Ἀλλὰ εἰς τὴ συνίσταται αὐτὴ ἡ δὲ γενεὶα σο-
 χάζεσθε ὡς Ἕλληνες; ἴσως εἰς τὰ χηρὰ ἤθη;
 εἰς τὰ μεγάλα κατορθώματα, εἰς τὴν ἀξιο-
 τητα, ἴσως εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν δικαιο-
 σύνην καθὼς οἱ Προγόνοι μας ἐσοχάζοντο; ἀ-
 ἔχι, ἔχι! Οἱ νῦν δὲλοι κρᾶζον δὲ γενεῖς τὰς
 ἡμῶν τῶν πλουσίων, καὶ τὸσον ἐβαρβαρώθησαν
 ἄπο τὴν σκλαβίαν ὅπῃ εἰς πολλὰ μέρη, πω-
 λεῖται ὁ πῆλος τῆς δὲ γενεῖας, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ
 πλεῖστον ἀγωράζεται ἄπο τὰς πλέον ἀναισθη-
 τας τῶν Πωλιτῶν. εἶναι ἀπερίγραπτος ἀγα-
 πητοὶ μὴ ἡ ἀναισθησία, καὶ ἡ ἀμάθεια αὐ-
 τῶν τῶν ψευδογενῶν, καὶ ὅταν ὄρεθῃ ἀνά-
 μεσα εἰς χιλλίους ἕνας ὀλίγον μέτοχος ἀν-
 θρωπότητος, εἶναι βέβαια ἀξίον θαυμασμῶ.
 Πῶς ἡμποροῦν αὐτοὶ νὰ μελετήτην καὶ νὰ μά-

(α) αὐτὴ πᾶσις ἐφίβανε κἀνεὸς πλουσίου δὲ γενεῖς
 ὅτι τῷ φονείῃ ἢ ἕνα ἄλλου, ἢ δύο δούλους, βε-
 βεβαίως αὐτὴ Ἕλληνες ἤθελε φερθεῖν νὰ χάσῃ πῶς
 δούλους, ἐπειδὴ ἀρκετοὶ καὶ ἄλλου, οὐχὶ δὲ τὸ
 ἄλλου ὅπου δυσκόλως ἤθελεν ἐπιτύχη ἄλλο παρὲν
 μοιον.

θην τὰ χρέη τῆ ἀληθείας πωλίτω; πῶς ναὶ
 πμήσῃ τὴν ἀρετὴν; οἱ γονεῖς πῶν ἄλλῃν ἔν-
 νοιαν δὲν ἔλαβον, παρὰ ναὶ τῆς διδάξῃ τὸν
 τρόπον εἰς τὸ ναὶ κολακδύονται ἀναμεταξὺ
 πῶν, καὶ τὸ πῶς ναὶ ὑβρίζονται μ' ὄμορφας
 λέξεις. Ἡ Προσποίησις εἰς αὐτὰς εἶναι τὸ πρῶ-
 τον καὶ ἀναγκαιότερον μάθημα. (α) ὡ τῆς μα-

(α) ὡ πόσον ἄξιοι γέλωτος εἶναι τῆ ἀληθείᾳ
 ὅταν πῶς βλέπει τινὰς εἰς πῶς συναναστροφῆς πῶν·
 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰσφέρουσι ἔτι εἰδῶλα πῶς ἀτι-
 μίας πῶν. Ἡ ὄγενεῖά πῶν δὲ κρῖνει φράγμα οὐτιδα-
 νόν, τὸ ναὶ συντροφάτη, ἢ ναὶ συνομιλῆση ὁ ἄνδρας
 μὴ πῶν γυναικῶν πῶν, ἀλλὰ κἀμνον ἀλαγνὴ ἀνάμι-
 σὸν πῶς. Ἡ συνομιλία πῶν δὲ συρίσασαι, εἰς τὸ
 ναὶ διηγήται ὁ ἕνας πῶ ἄλλου μὲ μίαν ἀνέκφραστον
 ὑπομονὴν πῶν ἀξιόπαι πῶ ὠδῆ πῶ, ἢ πῶν ἀμάθειαν
 αἰ παπουτζῆ πῶ, ἢ πῶν ἠραιόπαι πῶν ἀλόγων πῶ,
 ἔτι πλεον δὲν σκωπῶσι, παρὰ ὅταν κἀμμία ἀπὸ πῶς
 ὄγενεῖς, ἀφ' οὗ κλοθογουθεθῆ, ἔτι μὴ μεταρτυτικῆ
 φρονημασίαν καταδεχθῆ ναὶ εἰπῆ κρῖνετα παραλο-
 γισμὸν, ἔτι τότε καὶ εἰς ἀπὸ αὐτῶς βιάζεται ναὶ φρο-
 ποιῆ τὸ και: διότι αὐτοὶ σοχάζωνται διὰ χηδαίων
 φράγμα ναὶ ὠαντιωθῆ τινὰς εἰς πῶς ὄρητμοὺς πῶν
 γυναικῶν, ὅπου αὐτοὶ κρῖνουσι κυρίας πῶν.

είας των! ἡ ἐντροπή τῆ ἀνθρώπινου λογικῆ,
 καὶ ἀφανισμὸς τῆ κόσμου. τὰ κακώματα ὡς Ἑλλή-
 ληνες αὐτῆς τῆς κλάσεως εἶναι τόσον παιδα-
 ρηώδη, καὶ χαμερὰ ὅπως βέβαια δὲν πρέπει
 νὰ ἔχουν τόπον εἰς τὸ παρὸν θέμα, καὶ ἔπε
 ἐγὼ πλέον θέλω τὰ ἀναφέρει, ἀλλὰ τελειῶν
 μὲ τὸ ῥητὸν τῆ Πρωτάρχου, ὅπως λέγει
 „ κρείσσον γίνεσθαι λαμπρὸν ἢ γενναῖον „
 καὶ πάλιν „ εὐγένεια καλὸν μὲν, προγόνων δὲ
 ἀγαθὸν „ Ὅταν λοιπὸν ὡς Ἑλλήνες μία ἐλδι-
 θερά Πολιτεία, κατακτήσῃ εἰς δουλείαν ἀφ'
 ἑαυτῆς τῆς, δηλ: ὑπὸ τὴν διαφθορὰν τῶν ἡθῶν,
 καὶ κατὰ τὸν τρόπον ὅπως ἐδιηγῆσθην, τότε
 ἀγαπητοὶ με εἶναι πολλὰ δύσκολον νὰ ξανα-
 λαβῆ μόνη τῆς τὴν ἐλδιθερίαν τῆς, καθὼς
 φανερὰ μᾶς τὸ παρασαίνει ἡ ποτὲ θαυμαστὴ
 Ρώμη, ἡ ὁποῖα διὰ τύσης αἰῶνας εὐρίσκειται
 σιδηροδέσμιος ὑποκᾶτω εἰς ἀνήκεστον Τυραν-
 κὴ Θεοκρατείαν, καὶ βέβαια διὰ πολλὰς ἄλ-
 λης αἰῶνας ἀκόμη θέλει μένει. Ὅταν ὁμως
 μία ἐλδιθερά πόλις, χάσῃ τὴν ἐλδιθερίαν
 τῆς ὑπὸ τὴν κυρίωσιν κἀνενοῦς Τυράντου, τότε
 ὄχι μόνον δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τὴν ξαναλάβῃ,
 ἀλλὰ πολλὰ εὐκόλον, καὶ μάλις ἀναγκ-
 αῖον. Αὐτὸ δὲ ἀκολουθεῖ ἐπειδὴ τὰ ἡθῆ μέ-
 νων τὰ αὐτὰ, καὶ ἡ πολιτεία ὑπόκειται μό-

νον εἰς τὴν δύναμιν, καὶ δεσπολεύθως ἢ Ἐλευ-
 θερία δέσκεται πάντοτε εἰς μάχην μετὰ τὴν
 Τυρανίαν. ὁ τοιοῦτος λαὸς ἢμπορεῖ νὰ παρο-
 μοιασθῆ εἰς ἓνα αἰετὸν, ὅταν δέσκεται δε-
 δεμένος, ὁ ὁποῖος δέθυσ ὀπῆ συνθλάσσει τὰς
 δεσμὰς τε, ὄντας ἀφ' ἑαυτῆς τε σώος, πα-
 ραχρῆμα ἀπαιτῶντας φόβου, καὶ μένει ὡς καὶ
 πρότερον. Ἔπως ἀδελφοὶ με δέσκεται καὶ ἡ
 Ἑλλὰς τὴν σήμερον, ἢ ὁποῖα αὐτὴ ἀκόμη δὲν
 ἐσύντηψε τὰς ἀλύτους τῆς, πολλὰ εἶναι τὰ
 αἴτια, καθὼς κατωτέρω δειχθήσεται. Αὐτὸ
 μᾶς τὸ βεβαιοῦ ἢ Ἴσορία μετὰ τὴν διήγησιν,
 πολλῶν ὁμοίων συμβάντων: διάφοροι μικραὶ
 Πόλεις Ἐλευθεραὶ, ἐχρηάσθη νὰ ἰποκύψουν
 εἰς ἀνωτέρας Τυρανικὰς δυνάμεις, ἀλλὰ μετ'
 ὀλίγον ἐσύντηψαν τὰς δεσμὰς τῆς δουλείας,
 καὶ ἔμεινον Ἐλευθεραὶ ὡς καὶ πρότερον. Ἡ Ἀθή-
 να λέγει ὁ Ἴσορικὸς Ἑλληνας, ἀφ' ἧς ἐνικήθη
 ὑπὸ τὰς Λακωνάων, τὴν ἰποχρέωσαν νὰ δεχ-
 θῆ διὰ Κηβερνητῶν τῆς τετάρκοντα Πολίτας
 ὀπῆ αὐτοὶ ἤθελαν ἐκλέξει: καὶ ἔπως ἢκολύθη-
 σεν: ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Τετάρκοντα κηβερνηταί,
 εἰς μικρὸν διάστημα καιρῶ ἐκαταστήθησαν,
 τετάρκοντα Τύρανοι ὑπὸ τὰς πλέον σιληρῶν
 καὶ αἰμοβώρων, ὥστε ὀπῆ εἰς ὀκτῶ μῆνας μό-
 νον ὀπῆ ἐδυναστεύσαν, ἐφόνευσαν ἕως χιλλίους

πεντακοσίους Πολίτας, τὸς πλέον δικαίους κὶ
 ἐναρέτους. ἀλλ' εἰς ὀκτῶ μῆνας, βέβαια μία
 ἐλευθέρα Πολιτεία δὲν γίνεται δέλη: κὶ ἀν'
 αὐτοὶ οἱ Τριάκοντα Τύρανοι ἐνόμιζον νὰ ἐξο-
 λοφρῶσιν ὅλους τὸς ἐναρέτους κὶ ἐλευθέρους, δὲν
 ἔπρεπε νὰ ἀφήσιν ζωντανὸν ἕδένα. τέλος
 πάντων ὁ ἀναγκαῖος ἀφανισμὸς των, προηπύ-
 μαζεν τὴν δόξαν τῆ μεγάλης Θρασυβέλλης.
 Αὐτὸς ὁ Ἡῤωος βλέπωντας τὴν ἀθλίαν κα-
 τίσασιν τῆς Πατρίδος τε, κὶ προβλέπωντας
 τὸν μέλλοντα αὐτῆς ἀφανισμόν, ἀπεφάσι-
 σεν νὰ θυσιάσθῃ διὰ τὴν σωτηρίαν της, κὶ
 ἔπος φύγει ἄπο τὴν Πατρίδα τε, περιφέ-
 ρεται δι' ὀλίγον καιρὸν ἔνθεν κακεῖθεν, ζητῶ
 συμβοηθῆς κὶ συνδρομῆς, κὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ
 εἰς ὀλίγον καιρὸν προηπυμάζει τὰ πάντα: εἰ-
 σέρχεται νυκτὸς εἰς τὴν ἀγαπητὴν τε Πα-
 τρίδα μὲ τὰ ἄρματα τῆς νίκης, κὶ τῆς ἐκδι-
 κήσεως, ἐξυπναῖ τὸς συμπατριῶτάς τε ἄπο
 τὴν λειψαργίαν τῆς Τυρανίας, φωνάζει εἰς τὸς
 κεκοφωμένους ἤδη ἄπο τὴν δουλείαν, δοῦτε συμ-
 πολῖται, δοῦτε ἀδελφοὶ μὴ νὰ διαυθεντόσω-
 μη τὴν προτέραν μας εὐτυχίαν, ὅλοι οἱ θεοὶ
 εἶναι πρὸς βοήθειάν μας, ἄς ἐκβάλλωμεν τὴν
 θανατηφόρον νόστον τῆς κυριότητος, ἄς γίνο-
 μεν ἄξιοι τῆ ὀνόματός μας, ἄς δεχθῶμεν

ἀληθεῖς ἄνθρωποι, καὶ ἄς ἀποβάλωμι τὰς
 Τυράνους: τότε ὅλοι σχεδὸν ἔπανερχώμενοι εἰς
 τοῦ ἑαυτῶν ὡς ἀπὸ μεγάλης μέθης, εἶδον
 τὴν ἀθλίαν τὴν κατὰ τὴν, ἐγνώρισαν τὰ
 χεῖρα τῶν, καὶ λαβόντες τὰ ἄρματα τῆς δι-
 κασιμύνης, ὤρμησαν ὡς λέοντες κατὰ τῶν ἐχ-
 θρῶν τῶν, τὰς ὁποῖαις ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμῶ κα-
 πιτρώπωσαν, καὶ ἔτις ἠλόθέρωσαν τὴν Πα-
 τριδα τὴς ἀπὸ τὴν δυνασίαν τῶν τριάκοντα
 ἐκείνων Τυράνων, οἱ ὁποῖοι ἀφ' ἧ ἤκυσαν τὸ
 ἱερὸν ὄνομα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Πατριδος,
 θέμοντες ἔριπτον τὰ ἀνάξια ἄρματα τῶν ἔμ-
 πρῶσθεν τῶν ἡρώων, καὶ μετὰ τὴν συνιθισμένην
 τῶν δειλίαν καὶ ὑπιδανότητα γονυκλιτῶς ἐζητή-
 σαν ἑλεῖν: ὡ τῆς ἀνασθησίας σας βάρβα-
 ροὶ καὶ μωροὶ ἄνθρωποι. Αὐτοὶ Ἀδελφοὶ μὴ
 εἶναι τοιοῦτοι, ὅπῃ θέλουν νὰ εἶναι εἰς ἀποφά-
 σσεως, ἢ τύρανοι, ἢ δῆλοι. Ἴδὲ λοιπὸν ὡ Ἐλ-
 ληνες πόσον δὲκόλως ξαναλαμβάνει τὴν ἐλευ-
 θερίαν τῆς μία Πολιτεία, ὅταν τὴν χάσῃ
 ἀπὸ ἀρπαγῆν κἀνεὸς Τυράνῃ, καὶ ὅταν φυ-
 λάττῃ σῶα τὰ ἦθη τῆς. Πᾶς λοιπὸν ἡ Ἐλ-
 λὰς δὲοίσκεται μέλλει τῆς σήμερον εἰς δουλείαν;
 δεὺν ἔχασεν καὶ αὐτὴ ἴσως τὴν ἐλευθερίαν τῆς
 ἀπὸ τὴν ἀρπαγῆν τῶν Ῥωμαίων; δεὺν ἐφύλα-
 ξεν αὐτὴ ἴσως τὰ ἦθη τῆς σῶα; δεὺν τὰ φυ-

λάττει κῆ ἕως τὴν σήμερον; διαπὲ λοιπὸν δι-
 ερίσκεται πάντοτε θέλη; κῆ διαπὲ δὲν ἐσύνθλα-
 σεν ἕως τῶρα τὰς ἀλύτους ὅπῃ τὴν κρατῶσι
 ἰσὸ δαλείας τόσον ἀδίκως; Αὐτὴ ἡ ἐξέτασις
 ὦ Ἕλληνας εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖα διὰ ἡμᾶς,
 πρῶτον μὲν διὰ νὰ ἐξαλείψωμεν τὰ ἐμπόδια
 ἀφ' ἧ τὰ γνωρίσωμεν ὅποια εἶναι, κῆ δόπε-
 ρον διὰ νὰ ἡμπορῆ κατ' εἰς ἄπο ἡμᾶς νὰ
 ἀποδεικνύη δίκως τῶν βαρβάρων κῆ ἀχαρεί-
 σων ἀλλογενῶν ὅπῃ τόσον ὀλίγον μᾶς ψιφῶ-
 σι: ὅπῃ τὸ Ἑλληνικὸν γένος δὲν ἐγεννήθη
 διὰ τὴν δαλείαν. Αὐτὰς λοιπὸν τὰς αἰτίας θέ-
 λω προσπαθήσει νὰ παραστήσω ὅσον συντομό-
 πρα μῦ σταθεῖ δυνατόν, κῆ ἔπειτα νὰ εἰσέλ-
 θω εἰς τὸ ἀναγκαῖότερον μέρος τῆ λόγου μῦ,
 διὰ νὰ ἀποδείξω πόσον δίκωλον εἶναι νὰ ἐλθ-
 θερῶθῃ τῶρα, κῆ πῶς τάχιστα θέλει ἀκολου-
 θήσει. Ἡ Ἑλλὰς ὦ Ἀγαπητοὶ μῦ 800 χρό-
 νος πρὸ Χριστοῦ ἤκμαζε, κῆ ἦτον εἰς τὸν ἀκρον
 βαθμὸν τῆς δότυχίας τῆς: ἀφ' ἧ ὁμως εἰς
 τὰς 375 πρὸ Χριστοῦ, Φίλιππος ὁ Πατὴρ τῆ
 μεγάλῃ Ἀλεξάνδρῃ ἔλαβεν τὸ Μακεδονικὸν
 σκῆπτρον, διὰ πρῶτην φορὰν ἤρχισε, φέρει
 νὰ μυάνῃ τὴν ἐλδοθέραν γῆν τῆς ἑλλάδος,
 μὲ τὴν ἀνεξάρτητον ἀρχὴν τῆ. Αὐτὸς ὡντας
 πολλὰ φιλόδοξος, κῆ ἐν ταυτῷ φιλομαθής

κὲ δίκαια⊕ ὅταν δὲν ἦτον πρὸς ζημίαν τῆ, ἢ
 διὰ τὰ εἰπῶ καλήτερα ὅταν ἦτον πρὸς ὄφε-
 λος τῆ, ἤλκισε κατ' ὀλίγον ὀλίγον εἰς τὴν
 Φιλίαν τῆ τῆς περισσοτέρης Ἀρχηγῆς πῶν τό-
 τε Ἑλληνικῶν Πόλεων, κὲ ὅπως προετίμασεν εἰς
 μὲν τὸν ἕον τῆ μεγάλας νίκας, εἰς δὲ τὴν
 Πατρίδα τῆ, κὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἕνα ἐπι-
 κείμενον κὲ ἀφύκτον ἀφανισμόν. Ἐξ αἰτίας
 τῆ οὐθῆς ἤρχισεν ὁ Πόλεμος ἀναμεταξὺ πῶν,
 αἱ διχόνοια ἠυξήσαν, κὲ ἡ Ἐλευθερία τῆς ἑλ-
 λάδ⊕ ἀπ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐφθείρετο,
 ἕως εἰς τῆς 146 πρὸ Χριστοῦ, ὅτῃ παντελῶς
 ἠφανίσθη ἕπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μεγαληότητ⊕.
 Οἱ Ῥωμαῖοι κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἠκμαζον:
 Ἄντοἱ ἔξ ἀρχῆς ἦτον ὀλίγοι Φιγάδες, ἀλλὰ
 μετὰ ταῦτα διδαχθέντες παρὰ πῶν Ἑλλήνων
 κάθε λογῆς ἐπισήμας, κὲ νόμους παρ' αὐτῶν
 λαβόντες, καπετήθησαν οἱ ἀξιόπεροι στρατηῶ-
 ται κὲ συμπολίται τῆ κόσμῳ. Ἡ Ἑλλὰς δὲ
 ἑλληπῆς κατ' ἐκείνας τὰς ἐποχὰς δπὸ ἀξίης
 στρατηῶτας, ὅτῃ ὡς προεἶπον εἶχαν θυσιάση
 ἢ ματαιότης Φιλίππου, κὲ Ἀλεξάνδρου, κὲ οἱ
 ἀναμεταξὺ πῶν Πολέμοι, ὡσαύτως κὲ δπὸ
 ἀξία ἕποκείμενα ὅτῃ ὁ φθόν⊕ κὲ ἡ πολι-
 πέλεια εἶχαν φθείρη, ἐπαρόξυνεν σφόδρα τὴν
 ἀχορτασίαν πῶν Ῥωμαίων, οἱ ὅποιοι προσποιεῖ-

μῆσοι καὶ βοηθήσεν πᾶσι τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων, ὤρμησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔφερον μαζύ των, τὸν καθ' αὐτὸ ἀφανισμόν της, ἀφ' ἧ ἔλεηλάττωσαν, ἀφ' ἧ κατέκαυσαν πόλεις, ἀφ' ἧ τέλει πάντων τὸ ὄλον ἠφάνισαν, ἐκύριξαν τὴν Ἑλλάδα ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν. Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἕως εἰς τὴν 364 μετὰ Χριστὸν ὅπῃ διεμοιράσθη τὸ Ῥωμαϊκὸν Βασίλειον εἰς Ἀνατολικὸν καὶ Δυτικὸν, οἱ Ἕλληνες ἐπόκειντο εἰς φοβερὰν Τυρανίαν, καὶ ἔπαθον ἀνήκεστα βασίσανα καὶ ταλαιπωρίας ἀπὸ τῆς διαφορῆς σκληροτάτης Ἰμπεράτωρας ὅπῃ ἡ Ῥώμη τὴν ἐπέμπεν: δὲν ἐδύναντο καὶ ἐλόβηροθῶσι ἀπὸ τοιῦτον ζυγὸν (ἀγκυλὰ καὶ τὰ ἤθη των καὶ μὴν ἦτον παιτᾶπασιν διεφθαρμένα καὶ καὶ ἐπέκειντο εἰς ξένην ἀρχὴν) ἐπειδὴ ἡ Ἐπιηκράτεια ἦτον μεγαλωτάτη, καὶ δὲν ἐπέφερον ὅλοι ἐξίστη τὰς δυσυχίας, καὶ ἐξακολούθως δὲν ἠμπορῶσαν καὶ ἐνωθῆν ὅλοι μαζύ διὰ καὶ ἐξολοθρῶσθην τῆς Τυρανίας των. (a) Ἀπὸ τότε λοιπὸν ὅπῃ ἐφερέθη ὁ χριστιανισμὸς ἕως εἰς τὴν

(a) εἰς μίαν Πολιτείαν, παρ: χάριν ἐτύχευεν ἕνας κυβερνητικὸς καλοκῆς ἔ δίκαιος, ἔ ἐκείνος ἔ λαὸς ἀχαιοσεῖπο, εἰς ἄλλην δὲ ὅπου ὁ λαὸς ἐτυρα-

1453, ἀντὶς νὰ αὐξήσῃν τὰ μέσα τῆς ἐλευθεροσύνης των, φοβῶ! ἐσμικρύνοντο, ἡ δαισηδαιμονία, κὶ ὁ φόβος τε κὶ μάταια ζήλων τῶν Ἱερέων κὶ Πατριαρχῶν, κατεκυρίωσεν τὰς ψυχὰς πῶν Βασιλέων, οἱ ὅποιοι ἀντὶς νὰ ἐπιμελήντο εἰς τὸ νὰ διοικῶσι τὸν λαὸν καθὼς ἔπρεπε, ἄλλο δὲν ἐσοχάζοντο, παρά νὰ φιλονικῶσι, κὶ νὰ κπίζωσιν ἐκκλησίας: τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφάνισαν πρεῖς κυριότητες. ἡ Τυρανία, τὸ Ἱερατεῖον, κὶ ἡ Εὐγένεια, αἱ ὁποῖαι διὰ ἑνδεκα αἰῶνας σχεδὸν, κατέφθηραν τὴν Ἑλλάδα, κὶ καπρήμωσαν τὴν Ἑλλάδα: ἡ Ματαιότης τῶν Πατριαρχῶν, κὶ Πάππων, ἐπαξένησεν τὸ χῆσμα ἀναμέσον ἡμῶν κὶ τῶν λατίνων. κὶ ἡ δαισηδαιμονία ἤνωσεν εἰς αὐτὸ ἐν μῖσθῷ φοβερόν μέχρι τῆς σήμερον. Ἀφ' οὗ λέγω τὸ Ἱερατεῖον ἠθέλησε νὰ ἐνώσῃ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐντάλματα μὲ τῆς Πολιτικῆς Νόμης διὰ νὰ πρᾶται ἐνταυτῶ κὶ νὰ ὀρίξῃ, χωρὶς δυσκολίαν ἐκατάλαβεν ὅτι ἀναγκαῖον

γαῖτο δὲν ἐπλημύσαν οἱ κάτοικοι νὰ ἐρμήσειον ἐναντίου πᾶν ἐχθρῶν των, εἰς αἰτίας αἷς μεγάλης διαφορᾶς εἰς τὴν ποσότητι ἀγκμαπέξου τῆς Πολιτικῆς των ἔτι πῶν ἄλλων Πολιτικῶν.

ἦτον πρότερον νὰ τυφλώσῃ τὸν λαὸν μὲ τὴν
 ἀμάθειαν, διὰ νὰ σεραϊώσῃ καλιότερα τὸν
 σκοπὸν τῆς, κὶ ἔτις ἐπεσπάσθησεν νὰ ἐσβύσῃ
 καθε σπουδὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κὶ ὑπερασπῆ-
 σθῇ τὴν ἀμάθειαν. αἱ Ἐπισημαίωμαι ὅπερ πρό-
 τερον ἠνθίζον, ἄρχισαν νὰ μαρανθῶσι, τὰ
 σχολεῖα ἐσφαλίσθησαν, οἱ διδάσκαλοι ἐμω-
 ράνθησαν, κὶ ἡ ἀλήθεια μὲ τὴν φιλοσοφίαν
 ἐξεορίσθησαν, ἄλλο βιβλίον δὲν ἀείσκειτο εἰ-
 μὴ τὰ πονήματα τῶν ἱερέων. καθε φιλόλο-
 γος ἄλλο δὲν ἠμπορῆσε νὰ ἀναγνώσῃ, εἰμὴ
 τὰ θάυματα κὶ τὰς βίβας τῶν ἀγίων, κὶ οἱ
 ταλαίπωροι Ἑλληνας ἀγκαλὰ κὶ φιλελεύθε-
 ροι, ὑσεμιμένοι ὁμως ὑπὸ τὸ φῶς τῆς φιλο-
 σοφίας, ἔγιναν σχεδὸν δῆλοι κατὰ συνήθειαν,
 μεμεθυσμένοι δὲ ὑπὸ τὴν ἀμάθειαν κὶ δει-
 σηδαιμονίαν ἐπήκνον κὶ ἐφοβῶντο τὴς Τυρά-
 νης τῶν χωρῶν νὰ ἐξέλκῃν τὸ διαπὶ: ἕνας ἀφο-
 ρισμὸς τῆς Ἀρχιερέως ἐπέμαζεν τόσα Μηλιῆ-
 νια ἀνθρώπων. ὦ δεισηδαιμονία! πόσον φο-
 βερὰ εἶσαι ἀνάμεσα εἰς τὰ ἀνθρώπινα πάθη,
 κὶ πόσον ἐπιδανώνεις τὴν ἀνθρώπινην ὅταν
 κυριεύσῃς τὰς ψυχὰς τῶν ἀπλῶν κὶ ἀμαθῶν
 λαῶν, οἱ ὅποιοι τόσον ὑπμωρόνωνται, ὅπῃ
 κέμῃσιν εἰς τὴν ψαυδῇ λαλίαν σου; καθὼς
 τὰ βρέφη φοβῶνται ἕνα ὄφιν ξύλινον, ἢ ἕνα

χαλιῶν λέοντα. εἰς τοιαύτην κατῆσαν ἀδελ-
 φοὶ μὲν δὲ εἶτκετο ἡ Ἑλλάς ὅταν πρὸ 453
 χρόνων ὑπὸ τὴν σήμερον ἡ αὐτὴ δεισηδαιμο-
 νία κὶ ἡ ἀμάθεια εἶχεν ἀναβηβάσῃ εἰς ὑψη-
 λὸν ἴσον ἓνα ἀχρεῖον αἰθύωπα, ὁ ὁποῖος
 ὄρμισε μὲ τὰ ἄρματα τῆ ψύδους κὶ τῆς πλά-
 νης, κὶ ἐκυρίβσεν σχεδὸν τὸ τέταρτον μέρ-
 τῆς γῆς. Ἡ Ἑλλάς δὲν ἠμπόρεσεν βέβαια
 νὰ ἀποφύγῃ τὸν ζυγὸν τῆ ἔπος προηπιμασμέ-
 νη, ὅθεν κὶ εἰς βραχύτατον διάστημα ἔκλινε
 τὸν ἀυχένα, εἰς τὴν Τυρανικὴν ῥάβδον τῆ
 Μωάμεθ. ἡ Εὐκαρτῆ γῆ τῆς Ἑλλάδ^ς
 ἐγέμισεν ὑπο βαρβάρους ἀλλοτρίαι ὀρίζοντ^ς,
 κὶ τοῦτῃς λογῆς ὁ ἐπιδανὸς κὶ ἀχρεῖ^ς ἴσον^ς
 τῶν ὠθομανῶν ὑψώθη εἰς τὴν Κωνσταντι-
 νέπολιν, κὶ δὲ εἶτκεται μέχρι τῆς σήμερον,
 ἀγκαλὰ κὶ νὰ εἶναι εἰς τὸ τέλ^ς τῆ πλησιέ-
 σαι^ς. ὦ πόσον ἔκλαυσαν οἱ Ἕλληνες με-
 πέτατα! ἀλλὰ ματαίως: ὁ ἐχθρὸς τῶν ἡτῶν
 μεγάλ^ς, αὐτοὶ δὲν εἶχον στρατόματα γυμ-
 νατμένα, ἔτε πόλεμον ἐδιδάσκοντο ὑπὸ τῆς
 κυρίας τῶν πλέον, αὐτοὶ ἐκυβερνῶντο ὑπὸ
 σκιάς κὶ φαντάσματα, κὶ ἀφ' ἑ ἀπέρασαν
 τὴν τυρανίαν τῶν Ῥωμαίων κὶ ἔπειτα τῶν Ἰε-
 ρέων, ἐκατήντησαν τέλ^ς πάντων, νὰ ὑποκύ-
 ψον εἰς τὴν πλέον σιχαμερὰν κὶ βάρβαρον

κυριότητα, λέγω εἰς τὴν τυρανίαν τῶν Ὀθωμανῶν. τὰ ἤθη των ἀγκαλὰ κὲ νὰ μὴν ἦτον παντάπασιν διεσθαρμένα, δὲν ἠμπόρεσαν ὅμως νὰ τὲς ἐλόθωρῶσσι ὑπὸ τὴν δυνασίαν τῶν Ῥωμαίων, ἐπειδὴ οἱ ἔχθροι των ἦτον δυνατοὶ, κὲ πολλοί; Ἡ Δεισηδαίμονία δὲ κὲ ἡ ἀμάθεια προητοίμασε διὰ πολλὰς αἰῶνας τὴν δόξαν τῆ ἀχλὺς Μωάμεθ, κὲ ἕτως ἡ Τυρανία τῶν Ὀθωμανῶν εἰς διάστημα ποσάρων αἰῶνων ἔφερεν τὴν Ἑλλάδα εἰς τόσον ἀθλίαν κατάστασιν, ὅτῃ κἀνεὶς βέβαια, κἀνεὶς δὲν ἠθελε τὸ πισύσει, ἀν' ὅλοι ἡμεῖς ὡ Ἕλληνες δὲν τὸ ἐγνωρίζαμεν καθὼς τὸ γνωρίζομεν, κὲ τὸ πάχωμεν καθημερινῶς. Δύω αἴτια με' ἐμπόδισαν ὡ Ἀγαπητοὶ μετ' Ἕλληνες ὅτῃ δὲν ἐδιηγῆθην καταλεπτῶς τὰς αἰτίας ὅτῃ ἔφερον τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἀθλίαν τῶν Ῥωμαίων, πρῶτον μὲν ὅτι τὸ ἐπιχέρημα ἐχρειαζέτο μίαν διεξοδικωτάτην περιγραφήν διὰ νὰ μὴν μείνη ἀπελὲς, κὲ δεύτερον ἔχοντας σκοπὸν νὰ ὁμιλήσω πλατύτερα διὰ τὰς αἰτίας ὅτῃ ἕως τὴν σήμερον τὴν Φυλάττησι δέλην ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, ἐνόμισα ὅτι αἱ αὐταὶ αἰτίαι, ἀν' κὲ εἰς τὸ ὅλον δὲν ὁμοιάζουσι μὲ ἐκείνας. βέβαια εἰς μέρῳ αὐτῶν ἠμποροῦσι νὰ ἀναξέρωνται. μετὰ πάσης τῆς ἰσότητῳ, κὲ ὁ ἀναγνώστης οὐκόλως ἠμπο-

ρεῖ νὰ προῖδῃ ἀπὸ τὰς παρῶσας, τὰς παρελθούσας. Περὶ ὅμως νὰ εἰσέλθω εἰς τοιαυτὴν ἐρώτησιν ὡς ἀγαπητοί. κρινῶ ἀναγκάσιον νὰ ἐξετάσω ἐν συντόμῳ τὰ παρόντ' αἰῶν' τὴν Ἑλληνικὴν ἀθλίαν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ἀναγινώσκοντες οἱ μεταγενέστεροι ὁμογενεῖς μὲν νὰ ἀναστανάξῃν κ' νὰ κλάυσῃν: οἱ δὲ νῦν νὰ ἐξυπνίσῃν μίαν Φορὰν ἀπὸ τὴν δυτικὴν λιθαργίαν, διὰ νὰ ἠμπορέσῃν οἱ μέλλοντες νὰ τὰς δοξάζωσι κ' ἀχαρισῶσι μὲ τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς κ' τῆς ἐγνωμασύνης. Ἡ Ὀθωμανικὴ Διοίκησις εἶναι Τυραννικὴ, οἱ Νόμοι τῶν εἶναι ἀτελεῖς, σκληροὶ κ' ὀλίγοι, ἡ πρῶτη διαταγὴ τῶν Νόμων τῶν εἶναι, νὰ νομίζεν τὰς λόγους τῆς Τυραννείας ὡς Νόμους ἀπαραβάτους. Ἡ θρησκεία τῶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ δοξάζῃν ἕνα Θεόν, κ' ὀλίγους Προφῆτας, ἐξ ὧν ὁ πρῶτ' εἶναι ὁ Μωάμεθ, εἶναι ὅμως πλήρης δεισσηδαιμονιῶν, κ' πιστεύουσι πολλὰ γελῶδη πράγματα. (α) τὰ ἥθη τῶν εἶναι βάρβαρα. Ὁ χαρακτήρ τῶν σοβαρὸς κ' ὑπερήφαν'. Ἡ Ἀμάθεια τῶν ἀκρα κ' γενικῇ. (β) Ὁ Τύ-

(α) τὰς Σιληνιαζομένους νομίζουσιν εἰς ἀγίους.

(β) οἱ Νόμοι τῶν τὰς ἐμποδίζουσι νὰ ἀποδύσασιν ἐπισημας ἢ ἄλλο δὲν ἐξέδρουσιν οἱ φιλόσοφοι

ραν[⊙] είναι πάντα ἐλεύθερα[⊙] ἀπὸ κάθε σο-
 χασμὸν περὶ τῆς διοικήσεως, καὶ εἶναι ὡσανὺ
 νὰ μὴ εἶναι, οἱ Νόμοι των δὲ ἐπειδὴ τὸν
 ἀποθεόνωσι, διὰ τῆτο δὲν τῆ συγχωρῶσι νὰ λά-
 βῃ γυναῖκα διὰ σύζυγον, ὡς πᾶγμα ἠπδα-
 νὸν πρὸς τὴν μεγαληότητά τε. (a) ὄγειναι μίαν
 φορὰν τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ τὸ Παλάτειον τε,
 καὶ ἐπάγει νὰ προσκυνησῇ τὸν κτίστην τῆ παν-
 τὸς εἰς τὸν Ναὸν τε. αὐτὸς δὲν εἶναι εἰς χρέ[⊙]
 νὰ ἰξόρη ἄλλο, εἴμῃ νὰ τρώγῃ, νὰ κοιμᾶ-
 ται, καὶ νὰ ζέκεται εἰς τὸ ἄλογον. ὅσον μὲν
 διὰ τὰς ἐπισήμας, ἢ ξένας γλώσσας, τῆ εἶναι
 ἐμποδισμένη ἢ ἀπυθῆ των ἀπὸ τῆς Νόμου των,

των εἴμῃ νὰ ἀναγγόσσει μὲ δὲλολίαν πρὸ ἐνπέλημασι
 ὡς Μωάμεθ.

(a) εἰς ἀναπλήρυσιν πιαύτης ἐμείψως, φυλάτ-
 τει περισοφισμένης περὶ ἀκοσσίας. ἢ τετρακοσσίας
 παλακίδας εἰς τὸ δῶρυχρον[⊙] τῆ Παλάτειον, ὅπου
 ἀρτάζει ἀπὸ πᾶ μέρη πῶς Ἀσίας, καὶ ἀπὸ τῆν Ἑλ-
 λάδα: πρὸς πᾶσις ἢ μυαράων φυχῆ, καὶ οἱ βάρβα-
 ροὶ Νόμοι τε, τῆ συγχωρῶσι νὰ ἀτιμάζῃ τῆν φύσιν,
 καὶ τῆν ἀνθρωπότητα καὶ οὕτως φυλάττει, εἰς ἄλλαν Πα-
 λάτειον ὡς διακοσίδος νεως ἠραίσω καὶ τῆς εἰς πιαύτην
 χησίον ἀποδισοσμένους.

ἂν δὲ κὲ δαπὸ τὴν ἰδίαν τε γλώσσαν δὲν ἤθελεν
 ἡξόβρη νὰ προφέρῃ εἰμὴ δέκα λέξεις, βέβαια
 ἤθελε τῷ ἦτον ἀρκεταί, ὡσανὺ ὅπῃ ποτὲ δὲν
 ἔχει χρεῖαν νὰ ὀμιλήσῃ, κὲ ὅταν ὀμιλῇ,
 μόνον προσάζει νὰ φονδύην τὸν ἕνα, κὲ τὸν
 ἄλλον: ὁ λόγος τῆς εἶναι νόμος ἀπαράβα-
 τος, κὲ οἱ σκλάβοι τῆς νομίζουσι μεγαλήτε-
 ρον ἀμάρτημα τὴν παρακοὴν πρὸς τὰ ἐντάλ-
 ματὰ τῆς, παρὰ ἐνεργῶν τῆς νὰ ἤθελαν ἐκ-
 τελέσῃ τὰς πλέον φοβερὰς ἀδικίας. (a) ὅθεν

(a) ὅταν διορίζῃ καμμίαν συνέλευσιν εἰς τὴν
 Πιλάτειον πῶ, τότε αὐτὸς δὲν φανερόνεται ἐπειδὴ
 φοβεῖται νὰ μὴ τυφλώσῃ τὰς παρεστηκότας μὲ τὴν
 λάμψιν τῆς Βασιλείας πῶ, ὅθεν κρεμαῖ ἀπὸ τὸ πα-
 ράθυρον τὸ μινῆκι τῶ φορέματος πῶ, κὲ αὐτὸς μέ-
 νει μίση νὰ πελακῶ μερικὰ ξηλαράκια διὰ νὰ πα-
 σράῃ πῶ ὅπῃ πῶ. ὅταν πῶν δὲγαίνει εἰς περιθια-
 βασιν, διὰ νὰ μὴ μινῆσῃ ἀπὸ τὴν ἐπιθανόσση
 πῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, ὅπῃ αὐτὸς νομίζει κατωτέ-
 ρας φύσεως, κὲ ὅπῃ νὰ ἐγερνήθησαν ἐξεπίπαιδες διὰ
 νὰ ὑπακούου εἰς αὐτὸν, ἀλλάζει μορφήν, κὲ ἐνδύε-
 ται κοινὰ φορέματα, τὸ ὅποιον τῶ διορίζεται ἀπὸ
 πῶ; Νόμος: ὅσας φορὰς δὲ περιθιαβάζει εἰς τὴν

δεν βρίσκειται ἕτε ἕνας ὅπῃ νὰ ζῆ βέβαια
 ὑπὸ τῆς δυναστείας τῆ, δὲν λέγει διὰ μίαν
 ἡμέραν, ἀλλ' ἕτε διὰ μίαν ὥραν. (α) Αὐτὸς
 προσέτι νομίζεται παρὰ τῶν Ω'θωμανῶν ὡς
 καρδιογνώστης, ὅθεν ἄθως ὅπῃ πνὸς ἢ Φυ-
 σιογνωμία δὲν ἤθελεν τῆ ἀρέσῃ, με ἕνα
 νύκτα τῆ ρίπτει τὴν κεφαλὴν χαμαί. ἐν ἐνὶ
 λόγῳ αὐτὸς καταδικάζει εἰς θάνατον ὅποιον
 θελήσῃ, κὶ κἀνεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τῆ ἀπα-
 κρηθῇ. τὸ „διαπὶ;“ εἶναι ἀμάρτημα τοῖσ-
 τον ὡς πρὸς αὐτὸν, ὅπῃ αὐτὸν ἤθελεν ἔχει ἐκεί-
 νῃ ὅπῃ ἤθελε τὸ προφέρει δέκα ζωαί, βέ-
 βαια ἤθελε τῆ δοθῶσι δέκα θάνατοι (β) δὲν

Πολιτείαν, ἢ δύω ἢ τρεῖς, πάντοτε ἀρσάζει νὰ ρονά-
 θῆν πρὶν ἐπιτρέψῃ, κὶ παραχῆμα ὁ δῆμιος ὅπῃ
 τὸν ἀκολουθεῖ πῶς ἀποκεφαλίζε. ἐπ' ὁδῶ.

(α) αὐτὸς πῶς ἤθελε συγγράψῃ τὰ ὀνόματα μόνον
 ἢ ὅσων ὁ νῦν Ω'θωμανὸς Τύρανός ἐφόνευσεν ἀδίκως,
 ἤθελεν ὑπεραίβῃ ποιᾶσθαι καταγραφή τὸν παρὸντα με-
 λόγον εἰς τὴν πρὸς τὸν σελίον.

(β) καθε φαιλίτης ἕπαν ἀγαίνει ἀπὸ τὸ ἰαυ-
 πόν τῆ, ὅπῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ἀγροτὸν νὰ θιωρήσῃ
 πῶς ὑποθέσεις τῆ, νομίζει τὸ ἴδιον ὡσανὺ νὰ ἐπι-
 γνε εἰς τὸν Πύλεμον, με τὸ νὰ μὴ εἶναι βέβαια

βρέσκειται πλάγμα ὅπῃ οἱ Νόμοι νῦν ἐμπο-
 δίζουσι τῷ Τύρανῳ, ἐκτὸς τῶ οἴνου, ἀλλ' αὐτὸς
 ὅπῃ εἶναι συνιθισμένῳ νὰ μὴν ἰσπακῆ, ὅταν
 ἐνθυμεῖται αὐτὸν τὸν ὄρισμον τῷ Μωάμεθ,
 ἀδυμωνεῖ, καὶ ἀλλῶς δὲν ξεθυμᾷνε παρὰ
 χύνοντας τὸ αἷμα πινῶν ἰσπικῶν. Τοιοῦτος
 λοιπὸν ἰσπάρχει ὡς Ἀγαπητοὶ μὲν οἱ τῶν Ἑλ-
 λήνων Τύρανῳ, καὶ βέβαια πολλὰ χειρότε-
 ρος ἀπ' ὅπ' σὰς τὸν ἐπεριγραψα, καθὼς
 ὅλοι σας τὸν γνωρίζετε. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ
 ἀγαλμα τῆς μαρτίας ἐκλέγει ἕναν ὅπ' τῆς
 προειρημένους δόξης τῆς ἀσωτίας τῆς καὶ βέβαια
 τὸν χειρότερον, καὶ τὸν κυριότερον ἐπίτροπον
 τῆς, ἦτοι Ἀντιβασιλέα, καὶ δίδοντας τῆς τὴν
 σφραγίδα τῆς κυριότητος. ὅσα κάμει, εἶναι
 καλὰ καμῶμένα Ἰδὲ ἄλλος Τύρανός χει-
 ρῶν τῶ πρώτῃ. Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος
 ὅπῃ βασιλεὺς εἰς τὰς μυαρὰς χεῖρας τῆς τῆς βα-
 ρυτάτης χαλκῆς τῆς διοικήσεως, καὶ τῆς δικαιο-
 σύνης, καὶ τόσα μιλλιῶνια ἰσπικεῖνται εἰς τὴν

αὐτὸ πλέον ἐπιστρέψῃ, ὅταν δὲ ἐπιστρέψῃ δὲν ἡμῶν
 οὔτε ὅτε νὰ κίσθανθῇ τὴν γλυκύτητα πῆς συ-
 ναναπροφῆς πᾶν τέκνων αὐτῶ καὶ συγγενῶν αὐτῶ, φοβού-
 μεν ὅ εἰς κάθε σ. γμηνὴ νὰ ἰδῆ τὸ τέλος πῆς ζωῆς αὐ-

θέλησιν ενός αμαθους πέρατος, ὅπῃ γεννηθείς
 κῆ ἀναπνεύσει εἰς τὸν κόλπον τῆς θηλείας, ὃ
 κῆ τῆς ἀσπίας, ὄχι μόνον δεῦ εἶναι ἄξιον
 νὰ διοικήσῃ, ἀλλ' ἕτε ἄξιον ἢ θελέν ἦτον νὰ
 εἶναι ὁ ἑποδεέστερος πῶν ἐπιτηκόων, ὡ ἀλοῖμα-
 νον εἰς τῆς Ἑλλήνας ὅπῃ τῶν ἑσπακίωσι! ἀκού-
 σετε τῶρα τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον αὐτὸς
 διοικεῖ, ὁ πρῶτος, κῆ κυριόπερος, κῆ ἀπαρά-
 βatos Νόμος εἶναι ἡ θέλησις τῆ, ὅθεν αὐ-
 ἔξεραίσωμεν μερικὰς ἐντολάς τῆς θρησκείας
 τῶν, κάθε ἄλλον Νόμον ἀφανίζει τὸ κύρος
 τῆ, ἢ ἀμάθειά τε τὸν βιάζει νὰ ἐκλέξῃ
 ἕνα κριτὴν, (τῆ ὁποῖον δίδει τὸν πῆλον τῆ
 Σοφωταίτε,) ὁ ὁποῖος ἄλλο δὲν ἰξούρει εἰμὴ
 νὰ ζεάφῃ, κῆ νὰ ἀναγινώσκῃ τὴν γλώσσαν
 τῆ, μαζὺ μὲ μερικὰ καιφαλεώδη προσάγ-
 ματα τῆ Μωάμεθ, ὅπῃ νὰ τῆ ἀκῆσῃ πῶς
 τῆ ἐρεθίζον γέλωτα; τῆ περισσόπερα δὲ
 αὐτὰ τὰ ἐντάλματα ἀναφαίρωνται εἰς τὴν
 διατήρησιν τῆς θρησκείας, κῆ μάλιστα εἰς τὴν
 διαφύλαξιν τῆς ἀμαθείας. Ἡ ἀπόφασις
 αὐτῆ τῆ Κριτῆ εἶναι ἀναντήρητος, ὁ Κόδιξ τῶν
 τοιμαρῶν τῆ εἶναι βραχύτατος, κῆ δὲν πε-
 ρέχει εἰμὴ τῆς μόνον τοιμαρείας τὴν φυ-
 λακὴν λέγω, τὸ ῥάβδισμα, κῆ τὸν θάνα-
 τον: αἱ ὁποῖαι εἶναι πάντοτε ὀνομαζόμεναι μὲ

την χηματακην παιδίαν. ο τρόπος με τον
 ὅποιον κρίνει, κὶ ὀποφασίζει αὐτὸς ὁ μωρο-
 κριτῆς, εἶναι τὸσον παιδαρηνώδης κὶ ἀνόητος,
 ὅπῃ δύο ψάδομαρτυρες, κὶ ἓνας κακῆργος,
 εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀφανίσουν τὸν πλεόν ἐνά-
 ρετον Πολίτην. (a) Οὐδὲ Κριτῆς καθημερινῶ

(a) ἂν κριτῆς κακοποιὸς φθονεῖ κατένα πλά-
 σιν, τρέχει ἄθως πρὸς τὸν Κριτὴν κὶ λέγει ὅτι
 ἐκεῖνός ἐστιν ἡμεῖς τὸσον ποσόπιπτα. ὁ Κριτὴς ἀφ' ἡ
 δοξάσῃ φωνῶν τὴν τύχην ὅτι τὸ ἀφώκων μέλλον
 κέρδος πῶ, κράζει τὸν ἀναγόμενον κὶ τὸν ἔρωτῶ,
 ἂν ἀληθῶς χρεωστῆ τῷ ἀνάγοντι ἐκείνῃ τὸν ποσό-
 πιπτα ὅπῃ τῷ ζητεῖσαι, ἀποκρινόμενος δὲ αὐτὸς τὸ
 ὄχι, τότε ἔρωτῶ τὸν ἀνάγοντα ἂν ἔχη μάρτυρας,
 ὁ ὅποιός λέγει τὸ ναί, κὶ ὁ Μωροκριτῆς πῶ δίδει
 καιρὸν τρεῖς ἡμέρας ὅτι νὰ φέρῃ πῶς Μάρτυρας, κὶ
 τὸν ἀναγόμενον βάζει εἰς φυλακὴν, ἂν μὲν τρεῖς
 ἡμέρας ὁ ἀνάγων ἔρῃ, κὶ παρήνσιάσῃ δύο ψάδο-
 μαρτυρας, ὁ ἀναγόμενος εἶναι εἰς χεῖρας νὰ πληρώ-
 σῃ ὅσα ἐκεῖνοι ψάδομαρτυρήσῃν ὅτι χρεωστῆ, ἂν δὲ
 ἔδει πῶς φέρῃ, τότε ὁ Κριτῆς, ἐλάθερῶνται τὸν
 ἀδικημέτον, πλὴν λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὸ δέκα πῶ εἰς
 τὸν ποσόπιπτα ὅπῃ ἀδίκως πῶ εἰρησῆ, χρεῖς πο-

πολιτεύεται, κὶ ἀποφασίζει τοιαυτῶς, ἕτε
 ποτὲ τὸν τύπτει τὸ συμβῶδες διὰ τοιαύτας ἀνο-
 μίας. (α) Διὰ τὴν φύλαξιν κὶ ὀυταξίαν τῆς
 Πόλεως, ὁ Ἀντι-βασιλεὺς δίδει ἀπόλυτον
 ἐξουσίαν ἐνὸς δέλη τε, νὰ κάμνη ὅτι τῆ Φανῆ
 ὄλογον: αὐτὸς μὴν ἰξόρωντας πῶς νὰ με-
 ταχειρισθῆ τὸν καιρὸν τε, εἰς ἄλλο δὲν κα-
 ταγίνεται, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ γνωρίζῃ ὅλας τὰς
 προδότας, κὶ κακέργους τῆς Πόλεως, κὶ νὰ
 ἐφοβείσκη τῶς εἰς τὸ νὰ ἀδικῆ τὸν ἕνα,
 κὶ τὸν ἄλλον. (β) ὅταν πινὰς ἤθελεν ἀποκρι-
 θῆ εἰς αὐτὸς τὸν παραμικρὸν λόγον, εἶναι

οὗς νὰ ποιμνήσῃ τὸν ψάλλον: ἀνὴ πάλιν ὁ ἀδικη-
 μέν ὀρκισθῆ ὅτι δὲν χρεωεῖ, τότε οἱ μάρτυρες
 δὲν χρεωεῖται, κὶ αὐτὸς δὲν πληρῶνει ἄλλο εἰμὴ
 τὸ δέκατον, εἰς τρόπον ὅπου ἀνὴ κὶ ἀληθῶς εἶναι
 χρεωεῖς. μὲ τὸ ἴδιον μέσον πᾶ ὀρκα δὲν πληρῶνει
 τὸ χρεῖσθαι.

(α) ἀφ' οὗ πλήρη πᾶς χεῖρας, κὶ ἐναντίον πᾶ
 ὀπποδῆματῶ τε κὶ πᾶν κεφαλῆν τε, μὲ ὀλίγον νε-
 ροῖ, αὐτὸς πινᾶει κῆτ' πᾶν θρησκευτῶν τε οὐ μὲν
 πασθεῖς κὶ ἀλοιγίδωτος ἀπὸ κάθε ἀμαρτίαν.

(β) Περιετρίμεν εἰς πᾶν ἀγῶρᾶν, ἕ εἰς πᾶς
 ἐδάς, ἕλα κάθε ἐξουσίαν ἕ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν
 ἕ νὰ φυλακίσῃ ὅποιον θελήσῃ ἀπὸ πᾶς Πολίτης:

τὸ ἴδιον ὡσανὺ νῦν ἤθελεν ἐπισημάνῃ τὴν ἀπό-
 Φασιν τῆ θανάτου τῆ, ἐπειδὴ οὕτως τὸν συ-
 νοφικῶσι, κὲ μὲ δύο ψόδομαρτυρας ἔμπε-
 σθεν τῆ Κρητῆ των βεβαιῶσι ὅτι τὸς ὕβρι-
 σὲ τὴν θρησκείαν, κὲ παρηχῆμα τὸν θανα-
 τῶσι. (a) Ἰδὲ ἀγαπητοὶ μὲ πῶς διοικεῖται
 τὴν σήμερον ἡ Ὀθτομανικὴ Δυναστία: διοικήσεις

πολλαίς δὲ κὲ θαυμάσιαι, ἧ μένει πάντοτε ἀνε-
 ρώτοις, οἱ βαρβαρότητα ὁπαδοῖται μὲ ἀκραν ἀσπλα-
 χρία: ἧ ἀνθάδειαν, ποῖον κτυπεῖσι, ποῖον ἀρπάζου-
 σι χήματα, ἄλλο φορέματα, ἄλλο εἶδη ὀραγματειῶν,
 κὲ κἀκεῖς δὲν πολὺν καὶ πῶς εἶπῃ κἀν ἕνα λόγον.
 Οἱ Θεσσαλονικεῖς, ἧ Λαρινοὶ ὑποφέρουσι κατ' ἀνα-
 λογίαν πολλὰ περισσότερον ἀπὸ τῶς λοιποῦς Ἑλλη-
 νας, ὡσανὺ ὅπου σχεδὸν καθεκάστην φονδύνονται δύο
 κὲ τρεῖς χριστιανοί.

(a) μύριοι εἶναι οἱ τρόποι μὲ πῶς ὁποῖος οἱ
 ἐκλυπτεράχῃλοι Ὀθτομανοὶ δίδωσι τὸν θάνατον εἰς
 πῶς ἀδύως Ἑλλήνας, ὁ συχνότερος ὁμοῦς εἶναι τὸ
 κρέμασμα, οἱ Πλατανες ἧ Ἰωαννῶν εἶναι ἀδια-
 κόπως πεφορτομένοι ἀπὸ τῶμακα γενεῶν, ὁ σκληρό-
 καρδῶς Τυρανῶς Ἀλῆς πολλοὺς ἀπεκεφάλισε μὲ τὸ
 φρόνι, ἄλλοις ἐπνίξεν εἰς πῶν λίμνην, ἄλλοις ἐφοῖδ-
 σεν θάττωπῶς ἐπάγω εἰς τὸ σῆθῶς των ἀνυπόφορα

ὅσον Τυραννική, τὸσον Ὀλολῶ κῆ τοιαύτη ὅπῃ
 δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ ἐπιθέσῃ μίαν χειροπέραν
 ὑπὸ αὐτὴν. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Ἄντι βασιλεὺς
 ἐκλέγει πάντοτε ὅποιον θελήσῃ, τὰς περισ-
 σοτέρας Φορὰς ὅμως δίδει αὐτὴν τὴν πμηνῶ,
 ἢ τῶ μαγίρη τῶ, ἢ τῶ δῦλη τῶ, κῆ τὸν ψη-
 φίζει Κυβερνητὴν, κῆ ἀπόλυτον Κύριον μιᾶς
 Πόλεως τῆς Ἐπικρατείας: εἰς τῶ ῥόπον ὅπῃ κά-
 θε πόλις τῆς Ὀθωμανικῆς Ἰσχυρίας διοικεῖ-
 ται ὑπὸ ἑνὶ Μαγίρη, ἢ ἑνὶ δῦλον. (a) Ἡ

βάρη, ἄλλοις ἐθαφεν ζωντανούς, πολλῶν ἐσύντριψεν
 πῶς χεῖρας, πῶς πόδας ἔῃ πεισῆ πὴν κεφαλὴν, πλῆ-
 θῶ ἰταλούκωσι, ἔῃ ἀπὸ δῦω Σουλῶνας ὅπου ἐφύ-
 λαττεν ἔῃ ἀέχειρον, ἢ μὲν ἑνα ἐφορῶσῆσι κῆ ἢ
 ἐθάρων ζωντανόν, ἢ δ' ἑτερον ἐσούβλισαν ἔῃ πεισῆ
 ἔψισαν ζωντανόν.

(a) Αὐτοὶ εἰ Κυβερνηταὶ εἶναι σχεδὸν ὅλοι
 ἀγράμματοι, ὅταν δὲ συμβαίγῃ νὰ ἀπολαύσῃ μία
 Πόλις ἔῃ Κυβερνητὴν, καὶ ἑνα ἀπὸ ἐκείνους πῶς νέους
 ὅπου ἐχρητίμωσαν εἰς τὴν ἀσωπῆαν πῶ Τυραννί, τότε
 ἐκείνη ἢ Πόλις νομιζέσῃ Ὀτυχῆς ἔῃ πῶ αὐτὴν τι-
 μὴν, κῆ ὁ Κυβερνητὴς λαμβάνει μαζὺ μὲ ἢ πῶλλον,
 κῆ τρεῖς οὐράς ἀλόγων χάσῃ ἀπὸ ἢ Βασιλείᾳ ἔῃ
 σημεῖον μεγαλοπῶς.

Ὁ Ὄτομανικὴ αὐλὴ δὲν φυλάττει μισθωτὰ στρατεύματα, καθὼς τὰ ἐπιογενῆ Βασίλεια, ἐκτὸς ἀπ' ὅσα διὰ τὴν κοινὴν Ὀταξίαν ὑποθέττει ἀναγκαῖα εἰς τὴν Βασιλεύσαν, ὅθεν ὅταν τῆς χρειασθῆν, αὐτοὶ οἱ Κυβερνηταὶ τῶν διαφορῶν Πόλεων εἶναι εἰς χρέος νὰ εἶρην στρατηώτας κ' νὰ τὰς πληρώσῃν ἕξ ἰδίων πον, ὁ καὶ εἰς κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐπικρατείας τῆς. Ἡ πενηχρότης τῆς κατασάσεως αὐτῶν τῶν Κυβερνητῶν πρὶν λάβωσι τὸ σκῆπτρον τῆς δυνάμεως, ἀρκετῶς μᾶς δηλοποιεῖ τὴν πτωχείαν τῶν, κ' τὰς περιοστέρας Φορὰς ὅταν πηγαίνῃν εἰς τὰς ἐπικρατείας τῶν ἄρισκωνται καταχρεομένοι, διὰ τὰ χαρίσματα ὅπῃ εἶναι βιασμένοι νὰ κάμνωσι, κ' διὰ τὴν ἀκραν πολιτέλειαν ὅπῃ φυλάττησι. Ἐὐθύς λοιπὸν ὅπῃ λαμβάνει τὸ σκῆπτρον τῆς Κυριότητος κἀνεὶς ἀπὸ αὐτῆς, εἰσέρχεται εἰς ἐκείνην τὴν Πίλιν, κ' πρῶτὸς τῆς σοχασμὸς εἶναι νὰ ἀρπάσῃ ὅσα περιοστέρα ἠμπορέσῃ διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τῆς κ' νὰ πλητίσῃ. (a) Ἀλλὰ

(a) δύο αἰτία πῶν βιάζουσι ἕξ νὰ εἰπῶ οὕτως, νὰ πλεονεκτήσῃ μὴ ἀδικίας, τὸ μὲν πρῶτον, εἶναι τὸ παράδειγμα τῶν ἀπὸ αὐτῶν, τὸ δὲ δῶτερον, ὁ ἀφῶ.

με ποῖον τρόπον ἀραγε πλητίζει; αὐ πολλὰ
 δύκολον εἶναι δι' αὐτὸν: ὅθεν ὅπῃ εἰσέλθῃ
 εἰς τὴν Πόλιν κρᾶζει τὸς πλησιοτέρους πολί-
 τας, καὶ τὸς λέγει ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν ἔχει
 χεῖραν ἀπὸ στρατεύματα, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι
 εἰς χεῖρον ναὶ προβλέψῃ ἀναλόγως εἰς τὴν
 δύναμιν τῆ, ὅθεν ἔξακολουθεῖ, τὴ εἶναι ἀνα-
 γκαῖα τόση ποσότης χημάτων, καὶ ὅτι εἰς δύο
 ἡμέρας ναὶ τῆ τὴν φέρωσι, ἀλλέως θέλῃσι
 τοιμωρηθεῖ μετὰ τὸν θάνατον: οἱ ταλαίπῳροι
 χριστιανοὶ, αὐ ἀγαπῶσι τὴν ζωὴν τῶν κρέ-
 πει ναὶ ἐτοιμάσωσι καὶ πλοῦτηρα καὶ περιουσι-
 ῶσαν τὴν ζητηθεῖσαν ποσότητα, αὐ δὲ κά-
 νεναι ἀποκοτῆσι ναὶ εἴπῃ τὸ ὅχι ὅθεν θά-
 νατος. ἔπειτα προσάξει αὐτὸς τὸς ἰδίους, ναὶ
 τῆ ἐτοιμάζωσι καθεκάστην, τόσην ποσότητα
 ἀπὸ κάθε εἶδος ζωοτροφίας, δι' ὅσους ἔχει
 μαζὺ τῆ, καὶ διὰ φορέματα τῶν ὁμοίως, ἐκ-
 τὸς ἀπὸ τὰ ὅσα οἱ ἰσὺ αὐτῆ μικροὶ Τύρανοι
 ἀρπάζουσι, καὶ κλέπτουσι ἀπὸ τῶν ἰσθηκῶν. (a)

καὶ καὶ παχὺς ἐξουσιάζουσι ὅπου τὸν ἀρπάζουσι, ἔθελον
 καὶ ἀρπάζουσι ὅσον ὀφθαλμορότερα εὐνηθῆ ναὶ ἀνάξῃ
 περιουσιῶν χημάτων.

(a) ὁ ἄγιος Ἰωαννῆν Τύρανός ὅθεν ναὶ ὑπερβίβῃ
 αἰς ὁμοίους σε εἰς τὴ κακίαν, ἀγῶνιστον ἐπιπέδῃ: το

ἢ ἔτις εἰς ὀλίγον καιρὸν πλητίζει μὲ χωρὶς
 δυσκολίαν, ἔπε κύνδυνον. παρακαλῶ τὴν Ἀ-
 ναγνώστην νὰ μὴν θαυμάσῃ διὰ τοιαύτην διή-
 γησιν ἐγὼ τὴν ἔγραψα, ὅχι πῶς δὲν ἰξό-
 ρω ὅτι εἶναι πασίδηλον τοῖς ὁμογενέσι μὲ
 Ἑλλησι, ἀλλ' ἀν' κατὰ τύχην τὸ παρὸν βι-
 βλιαθρον ἐκπέσῃ εἰς τὴν ὄψιν πινῶν ὅπῃ ἔχου-
 σι τὴν αὐθάδειαν νὰ ὁμολογῆσι, ὅτι σχεδὸν

χωρὶς ποτὲ νὰ πληρώσῃ, ὅλα πὰ πέρυξ ὑπάεχον
 σα τῆς κατώκων. ἔ' οὕτως συνάξει αὐτοὺς μόνον πῶς καρ-
 ποὺς ὅλης πῶς ἐπικρατείας, ἀφῆλωντας τῆς Γεωργί-
 μόλις ὅσον χρειάζεται διὰ νὰ ζήτουν: ἀνάμεσα δὲ
 εἰς τῆς διαφορῶν τρόπους ὅπου ἐπιχειρῶνται δι-
 νὰ ἐκδύῃ πῶς ὑπκόους σα, ὁ συχνότερον εἶναι ὁ
 ἀκόλουθον, ἐκλέγει κἀνένα ἀπὸ πῶς θεοῦλους σα, καὶ
 πὴν κάμνει διοικήτην εἰς ἕνα, ἢ εἰς περισσότερα χω-
 ρία, πλην αὐτὴν ἢ διοικήσιν πῶς ἢ πωλεῖ ὅσον θέλει,
 ὅσον ἐκεῖνον διὰ νὰ ἀγάλη πὰ ὅσα ἐπλήρωσε, ἔ' νὰ
 κερδίσῃ, ἀρπάζει πλέον ἔ' ἐκδύει φανερά ὅλους,
 ἀλλ' ἀπὸ οὗ πλουτίσῃ Διὸς ὁ Τύραιον πὴν κραζει,
 πὴν βάζει εἰς τὴν φυλακὴν ἔ' πὰ πὰ πέρνει, ἔ' ἐπεισε
 ἢ πὴν οὐγέει, ἢ πὴν ξαταβάει εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιχει-
 ρητικὴν διὰ τὸ ἴδιον φρονὴν τέλει.

σχεδόν τὰς ἀρέσκει ἢ Ὀθωμανικὴ διοίκησις,
 νὰ καταλάβῃν αὐτὸ εἶναι δυνατόν, μίαν φο-
 ραν τὸ λαῖτῶν, κὶ νὰ τρομάξῃν εἰς τὴν
 ἀνακτορσίαν των. τῶρα ἀγαπητοὶ μὴ ὅπως
 ἐδιηγῆσθην τὸν ἀνυπόφορον τρόπον τῆς διοι-
 κήσεως τῶν Τυράνων τῆς Ἑλλάδος, ὅχι βέ-
 βαια ὅσον ἐπέπε διςξοδικῶς, ἀλλ' ὅσον τὸ
 παρὸν θέμα, κὶ ὁ σκοπὸς μὴ τὸ ἐσυγχώ-
 ρησε, τῶρα λέγω ὅπως ἡ μόνη διήγησις, ἀρ-
 κετῶς μᾶς ἀπέδειξε, πόσον εἶναι ὁ αὐτὸς
 τρόπος τυρανικὸς κὶ ἀνυπόφορος; μὲ τὴν
 αὐτὴν συντομίαν θέλω σᾶς ἐνθυμίσει μὲ
 πόσῃν ξενοχωρίαν οἱ ταλαίπωροι Ἕλληνες
 ἀναπληρῶσι εἰς τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκᾶ,
 κὶ πόσα βάρη ἑποφέρῃσι, μετὰ ταῦτα δὲ
 θέλω ἐρῶνῆσαι τὰς αἰτίας τῆς μέχρι τῆς δε
 ἀναιδεσῆτις μας ἑπομονῆς. Διὰ περισσοτέρην
 σαφῆνειαν ὁμῶς κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ὁμιλήσω
 πρῶτον περὶ τῆς ἀριθμῆς τῶν Ἑλλήνων, κὶ
 τῶν Τυράνων αὐτῶν: ἀλλ' ἐπειδὴ ὡ ἀγαπη-
 τοὶ μὴ τὰ περιεπατικὰ μ' ἐμπόδισαν ὅπως
 νὰ ἐκπλέσω τὴν θέλησίν μου, κὶ νὰ περι-
 διαβάσω τὴν Ἑλλάδα, κὶ ὅλην τὴν Ὀθωμα-
 νικὴν ἐπικρατίαν διὰ νὰ ἐπαριθμήσω μό-
 νον μὲ κὶ καθὼς πρέπει, τὰς ἐν αὐτῇ κα-
 τοικῶντας, διὰ τῆτο συντρέχω εἰς τὰς πλεον

νέης κὴ πλέον ἀξιοπίστους Γεωγράφους, καὶ ἀν-
 τλήσω καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐκείνο ὅτι μόνον μὲν
 δὲν ἐδυνήθη καὶ ἀπολαύσω: ἀφ' ἧς λοιπὸν
 μὲ ἀκρὰν ἐπιμέλειαν ἔξετασα πολλὰς συγ-
 γραφαίς, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τῆς ὁποίας δὲν
 συμφωνῶσιν ἀλλήλων των, κὴ σχεδὸν ὅλοι ἐκ-
 τείνωνται εἰς περιτολογίας, κὴ ἀφήνησιν εἰς
 σκοτὸν τὰ ἀναγκαϊότερα πλάγματα τῆς Γεω-
 γραφίας, ὅσον δι' ἀληθεστέραν, ἢ πλησιε-
 στέραν εἰς τὴν ἀλήθειαν τὴν ἐπακόλουθον ἐπα-
 ρήθησιν, εἰς τὴν ὁποίαν βέβαια ἔπε ἐγὼ
 δὲν τολμῶ καὶ καταπεισθῶ μὲ ἀναμφισβη-
 τήν, ἀλλ' ἔπε ἀπίστω κατ' ὄλη μὲ
 φαίνεται, ὅθεν ἐγὼ μὲν τὴν ἐκτέτω, ὁποῖος
 δὲ εἶναι βεβαιότερον ἄς τὴν διορθώση, κὴ
 θέλω τῆ μείνει ὡς χάρις. Τὸ Ὀθωμανικὸν
 Βασίλειον εἰς τὴν Εὐρώπην διακρεῖται εἰς τὰς
 ἀκολούθους δέκατεις Ἐπαρχίας, δηλ: Βλα-
 χίαν, Μολδαβίαν, Βουλγαρίαν, Σερβίαν,
 Μπόσναν, Δαλματίαν, Ἀλβανίαν, Εἴπηρον,
 Θεσσαλίαν, Ληβαδίαν, Πελοπόννησον, Μακε-
 δονίαν, κὴ Ρῆμελην. Οἱ Κάτοικοι δὲ εἶναι
 σχεδὸν δέκα ὀκτῶ μηλλιῆνια, μαζὺ μὲ τῆς
 Νησιώταις τῆς Ἀρχιπελάγους: οἱ δὲ χριστιαν-
 νοὶ ὡς πρὸς τῆς Ὀθωμανῆς, εἶναι ὡς τὸ 115,
 πρὸς τὸ 29, διὰ τῆς ξένης ὅτι κατοικῶσι

εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικρατείαν καὶ ἀλλογενεῖς ὄντες, κατὰ τὸλλα ὀλίγοι δὲν τὰς ἀναφέρω. (α) τὸσον πλῆθος Ἑλλήνων ὡς Ἀγαπητοί, πῶς ἄραγε νὰ ζῆ; αὐτὸ λοιπὸν θέλω ἐξετάσει πῶρα καὶ ἀκούσετε. ὡς ὑποθέσωμεν διὰ τὸ βικολόπερον, τὰς κατοίκους τῆ Ὀθωμανικῆς κράτους εἰς τὴν Ἑυρώπην ὡς 100, ἀναλόγως λοιπὸν εἰς τὴν εἰρημένην ἐπαρτίθμησιν οἱ χριστιανοὶ πρέπει νὰ εἶναι ὡς 80, καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ ὡς 20, ὑπὸ αὐτὰς τὰς ἑκατοντὸν, εἰς μὲν τὰς Πόλεις (β) μόλις δέξισκωνται τὰ $\frac{3}{10}$ οἱ δὲ λοιποὶ κατοικῆσιν εἰς τὰ

(α) ἀπὸ τῆν ἄνοθεν ἐπαρτίθμησιν, βικολως φαίνεται εἰφύλωντας ἀπὸ καθεῖς ἑκατοντὸν μόνον δεκαπέντε! ὅτι ἄξιον εἶναι πᾶ ἄρματα ἀπὸ βελὸν τὰς χριστιανούς ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι 2,156,250 ἀπὸ δὲ τὰς Ὀθωμανούς 843,750 εἶναι πρὸς τῆσιν ἀνογκαίαν νὰ ἐπιθυμηθῆ ὁ Ἀναγνώστης, ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὰς Ὀθωμανούς κατακίωσιν εἰς τὰς Πολιτείας, ἔξελικολούθως δὲν εἶναι, ὅσον οἱ χριστιανοὶ ἐπιπῆθισοὶ εἰς τὰ ἄρματα, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν κοπιώτέρω ἐκθεύεται.

(β) πρῶταυτας καλῶ ὅσας περιέχουσι μίαν ποσότητα 20,000 ὡν. ἔξελικολούθως.

χωρεῖα. (α) Ἐκ τῶν Ὀθωμανῶν ἔν οἱ περισσό-
 τεροι ζῶσιν ἀπὸ χρονικὰ εἰσοδήματα ὅτῃ συ-
 ναφροῖζουσιν ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν ἰποσαπικῶν
 τῶν, οἱ δὲ λοιποὶ διὰ τὴ ἐμπορίαν, καὶ πη-
 γῶν, ὡς πάντας ἀσύδατοι κερδίζουσιν ἀρκετῶς,
 καὶ ζῶσιν κάλλιφα. ἀλλ' οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἑλ-
 λάδος, Φῶς! οἱ γλυκυτάτοι μη ὁμογενεῖς καὶ
 ὁμόθρησκοι εἶναι τὴν σήμερον τὸ πλεον θλι-
 βερὸν θέαμα εἰς τὸ θέατρον τῆ κόσμου. Ἀρ-
 χινῶντας λοιπὸν ἀπὸ τῆς Γεωργίας, ἦτοι χω-
 ρεῖας. Φρήττα τὸ πνῆμα μη εἰς τὸ νὰ
 διηγηθῶ τὴν ζωὴν τῆς. Αὐτοὶ οἱ τάλανες
 ἀφ' ἧ κοπιᾶσιν δι' ὅλον τὸν χρόνον, καὶ ἰπο-
 φέρην ἀνεκδιήγητα βάρανα, ποτε δὲν τῆς
 περιστάσει ὁ καρπὸς τῶν ὑδρότων τῶν, διὰ νὰ
 ἀναπαυθῶσιν ἔπε μίαν ἡμέραν, καὶ σχεδὸν πάν-
 τῃτε βρεῖσκονται ξενοχωρημένοι νὰ παλῶσι
 μέριθ ἀπὸ τὰ φορέματα τῶν διὰ νὰ ζωσθῆ-
 φωνται. τότε μεγάλα εἶναι τὰ βάρη ὅτῃ

(β) ἀπὸς τούτοις οἱ περισσώτεροι ἔξ Ὀθωμανῶν
 καποικιοῦσιν εἰς αἰς Πολιτείας, καὶ ἔξακολουθῶν σα-
 νεροῦ ἀποκαθίσταται, ὅτι οἱ περισσώτεροι χωρεῖα πῶ
 καὶ Γεωργοί, εἶναι χριστιανί, καὶ οἱ ἀξιότεροι ἔξ ἧ ἀε-
 μαστα.

αἱ ἀδελφοὶ μὲν, Φίλτατοι μὲν Ἑλληνας, ἐσεῖς
 τὸ ἰξούρετε χωρὶς νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ. Οἱ Γεωρ-
 γοί, ἡ Σεβασμιότερα κλάσις μιᾶς Πολιτείας,
 ὁ θαυροτέρη σῖλος τῆς Πολιτικῆς ὀτυχίας,
 ζεῖ χειρότερα δὲ τὰ ἴδια ζῶα. βέβαια ὁ
 πλάσι Ω' Θομανὸς πρέφει τὰ ἄλλογὰ τε
 μὲ πολλὰ καληότερα Φαγητὰ δὲ ἐκείνα
 ὕπῃ φυλάττουσιν εἰς τὴν ζωνήν, κὲ εἰς τὰς
 θλίψεις, τὸν ἀθῶον κὲ δίκαιον χωματῆν.
 ἀλλὰ μήπως πλειώνει εἰς αὐτὰ μόνον ἡ δυ-
 σιχία τε, αὐτὸς ὁ ταλαίπωρ, πρέπει πρὸς
 τέτοις, ὡ ἐντροπή ἀνυπόφορ! πρέπει λέ-
 γω νὰ χωρτάσῃ τὴν λύσσαν, κὲ τῆ λησῆ
 τῆς ἐκκλησίας, ἥτοι τῆ Ἀρχιεπισκόπῃ ὡς
 κατωτέρω ρηθῆσεται. εἰς τρόπον ὅπῃ οἱ χω-

ὁ κύριος τῆ χωματῆ λαμβάνει πρὸ 2/3 κὲ μένουσι
 3. 1/3 ὁ ἐπιστάτης τῆ χωματῆ ἢ μάλλον εἰπεῖν ὁ θα-
 υροτέρη κλέπτῃ ἀρπάζει ἄλλο εἶς, κὲ μένουσι 2. 1/3
 ὁ κύριος τῆ χωματῆ λαμβάνει ὅχι τὸν σπόρον 1/30
 ἔκ τούτων μένουσι τῆ Γεωργού μίνον 2. ἀπὸ τῶ ὅποια
 ἔχει νὰ ζωοτραφῆ κὲ νὰ ὠδηθῆ, αὐτὸς κὲ ἡ θαυμα-
 λία πν. ποιᾶται περιγραφή ἀρέσει νὰ κινήσῃ εἰς πλάγ-
 χτος σὰς πλέην σκληρᾶς καρδίας, ἔκ κάθε Ἑλλη-
 νίσει νὰ κλάουσι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς.

εἰαῖτε, (ἔξαιρῶντας ἐκείνης τῆς προδοτικῆς, καὶ
 κακῆς ἀνθρώπου, οἱ ὅποιοι διὰ τὴν μὴ δι-
 ψήσωσι, τύχῃ τὸ αἷμα τῶν συναδελφῶν των,
 καὶ κατακτείνονται συνεργοὶ τῶν τυρανικῶν προ-
 σαγμάτων) ἀφ' ἧς χάσῃ τὰ ὅσα οἱ Ὀθτο-
 μανοὶ τῆς ἀρπάξῃσι, καὶ τὰ ὅσα δίδῃσι τῶν
 καλογήρων, μόλις ἤμπορῇσι τὰ ζήσωσι ἀπ'
 ὅσα τῆς μένῃσι. (α) ἀλλὰ πῶς τὰ παραίτησω
 τὰς καθημερινὰς ἀγκαθείας ὅπῃ ὑποφέρῃσι!
 ὦ Οὐρανὲ πῶς δὲν κατακαίεις με τῆς κεραυ-
 νῆς σου τόσα βδελυρὰ τέρατα, ὅπῃ μυαίνῃν,
 καὶ ἀφανίζῃν τὸ ἀνθρώπινον γένος! δὲν εἶναι
 χωρεῖν ὡς ἀγαπητοὶ, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐπι-
 κράτειαν τῆς Τυρανίας τῶν Ἰωαννίνων, ὅπῃ κα-
 τεκάζῃν τὰ μὴν πέμπτη τὸ ἐν τρίτον τῶν
 κατοίκων τῆς, διὰ τὴν δαλδύην εἰς τὰ ἀνωφε-
 λῆ, καὶ πολυέξοδα κτήμα τῆς Τυρανίας, χω-
 ρεῖς ἄλλην ἀνταμοιβὴν, εἰμὴ ῥαβδίσματα,
 καὶ πολλάκις θάνατον. (β) τοιαύτην λοιπὸν

(α) τὰ συνιθισμένα των φαγητὰ εἶναι ἀγρι-
 λάχανα, ἔσφι ἀπὸ κριθάρι, δύνω, ἢ τρεῖς φο-
 ρὰς τὸν χρόνον μόνον, τρέφωσι κρέας.

(β) ἐκτός τῶν εἰρημένων ἀγκαρῶμάτων, ἔσφι ἀδια-
 κόπων δοσιμάτων ὅπῃ ὑποφέρουσι. ἀρὲς τῶν ἀπ'

Φλιβεραν', κ' ἀνυπόφορον ζωὴν διάγῃσιν οἱ
 χωριᾶτις τῆς Ἑλληνικῆς γῆς: κ' βέβαια πολ-
 λά χειροτέραν ἀπ' ὅτι σᾶς τὴν παρέστησεν
 ἢ διήγησίς μιν. Ἀλλὰ πὶ νὰ εἰπῶ διὰ τὰς
 πωλίτας; αἱ αὐτοὶ χωρεῖς νὰ ἔχῃν ὀλιγοτέ-
 ρως κόπης, κ' μόχθης ἄπο τὰς χωριᾶταις,
 ἔχῃν τὰ βάρσανα κ' περισσότερα, κ' φοβε-
 ρότερα ἄπο αὐτὰς: οἱ Τεχνῆται λοιπὸν δε-
 λούεν σχεδὸν 18 ὥρας τὸ ἡμερόνυκτον, κ' ποτὲ
 δὲν ἡμπορῦν νὰ ἀναπληρώσῃν τὰς ἀναγκαίας
 χρεῖας τῶν: οἱ προεσοὶ μὲ τὰ ἄδικα δοσί-
 ματα ὅπῃ τὰς ἐπιφορτόνασι τὰς ἀρπάξῃσιν
 ἄπο τὸ ἐν μέρῳ τὸν ὀλίγον καρπὸν τῶν
 ὑδρόπων τῶν, τὸ πληθῶ τῶν ἐορτῶν κ' αἱ
 ἀγκαρεῖαι τὰς ἐμποδίζῃσιν ἄπο τὸ ἄλλο μέρ-
 ρο καθε περισσότερον κέρδῳ ὅπῃ ἤθελαν
 ἡμπορέσῃ νὰ κάμωσι, κ' ἀνάμεσα εἰς τὸσας
 χιλιάδας, ὅταν πνὰς φθάσῃ νὰ ἀναπλη-
 ρώσῃ τὰς χρεῖας τῆ με ὅσον κέρδῳ τῆ μένει,
 νομίζεται πολλὰ ὀτυχῆς: πρόοτες ἀκόμι τὰ
 ἀνυπόφορα κακὰ ὅπῃ καθημερινῶς δοκιμά-

ὅσα ξύλα, Τηοί, βέπιρον, λάδι, ἔ' καθε ἄλλον
 εἶδος ἔχουσι, πᾶ 9/10 πᾶ πηγένουσι πᾶ τυράιου,
 ἔ' ὅπ' ὑπ' αὐτῶ Τερμανῶντων.

εσιν δὲ τὰς ἀλλείας ἐπιστάτας τῆς Τυράνης,
 οἱ ὅποιοι μὲ ἀνεραν ἀσπλαγχνίαν, κὲ χω-
 ρεῖς συνήδησιν, ἐπιφορτόνωσιν εἰς τὰς ἄλλας
 τὰ βάρη τὰ μέγας των, κὲ αὐτοὶ μέγαν ἀσύ-
 δωτοι: ἐκείνοι λέγω οἱ ἄφρονες κὲ μαυροὶ ἀν-
 ἄθρωποι, ὅπῃ κρίζονται προεσοὶ κὲ ἄρχοντες,
 οἵπνες δὲ τὴν βρομερὰν συνήθειαν, ἔχασαν
 σχεδὸν κὲ τὴν ἐπιθεοπὴν τῶν ἀνθρώπων, κὲ τοὺς
 φόβον τῆς θεῆς, κὲ μὲ ἀνεραν ἀναίχυντίαν δὲν
 διαζύξασιν δὲ τὸ νὰ ἀρνῶνται ποτὲ μὲν ταῖς
 ποσότητας τῶν πληρομῶν, ποτὲ δὲ νὰ ξανα-
 ζητῶσι ἐκείνο ὅπῃ ἔλαβαν ἤδη, κὲ τὸ χα-
 ρώτερον νὰ καυχῶνται εἰς τὸ νὰ δεικνύονται
 πιστοὶ ὁπαδοὶ, κὲ δῦλοι τῆς Τυράνης ἐκείσιοι.
 αἱ σκληροὶ κὲ ἀνεδαίσατοι ἀνθρώποι, ταχέως
 θέλετε μετανοήσαι, ναι, θέλετε μετανοήσαι, κὲ
 θέλετε κλαύσει πικρῶς διὰ τὰς κακοεργίας
 σας. Πῶ νομίζετε ὡ ἀγαπητοὶ μὲ Ἕλληνας
 νὰ σέλνωσι διὰ νὰ κατοικήσωσι, αὐτοὶ οἱ
 ἀπάνθρωποι κὲ ἀνεδαίσατοι ἄρχοντες, ἐκεί-
 νος τῆς δυσώδεις κὲ βρομερῆς ἀλβανίτας, ἢ
 ἄλλης ἐπαρχίας Ὁθωμανῆς, ὅπῃ ὁ κάθε
 ΤύρανⓄ βασιλῆα διὰ τὴν φύλαξιν τῆς, κὲ μάλ-
 λιστα εἰς τὴν Ὁστυαλίαν, κὲ Ἐπίτηρον; ἴσως
 εἰς ὁσπύτια καμωμένα ἔξεπίτηδες, ἴσως εἰς
 τὰ εὐρήχωρα Μετόχια τῶν Μοναστηρίων, ἴσως

εἰς τὰ μεγάλα παλάτια των, ἴσως ἔξω ἀπὸ
 τὴν Πόλιν, ἢ εἰς ἔρημα πινὰ κτήρια, ἢ πέ-
 λθ᾽ πάντων εἰς τὰ Μοναστήρια; ἔχι, ἔχι,
 Ἀγαπητοὶ μὲ, μὴν προσμένετε τὴσιν κη-
 σιν ἀπὸ τὸν μεμεθισμένον τῆς θηλικὸν νῆν,
 Αὐτοὶ ἐκλέγῃσι, κὶ πέμπῃσιν αὐτὰς τὰς
 αἰμοβώρως λύκας εἰς τὰ ὁσπήτια ὅ, πῶ δέρι-
 σκῶνται γυναῖκες, κὶ κοράσια. Καθ' εἰς ὡ
 ἀγαπητοὶ μὲ, καθ' εἰς ἀπὸ ἐσᾶς ἡμπορεῖ
 δὺκόλως νὰ καταλάβῃ τὰς φοβεράς Ἰθακο-
 ληθῆσεις; ἐγὼ δὲ ἀπὸ τὴν δικαίαν μὲ ἀγα-
 νάκτησιν, ἢ χεῖρ μὲ τρέμει, κὶ ἡ ὄρασις μὲ
 ἐθάμπωσε, ἔτε πλέον ἡμπορῶ νὰ ἐπαρηθμή-
 σω τὰς δυσυχίας τῶν Ἰωαννίτων, κὶ ὄλων τῶν
 Θετταλῶν, χωρὶς ἀπὸ τὸν θυμὸν μὲ νὰ
 εἶπῶ, βέβαια ὀλιγίπρα ἀπ' ὅπ' ἀνήκῃσι
 ἐκείνων τῶν μωροαρχόντων, ἀλλ' ἴσως περισ-
 σόπρα ἀπ' ὅπ' ἡ χηροσύνη, κὶ τὸ ὁμογενὲς
 μὲ διδάσκῃσι, ἀν' ἐγὼ ὁμῶς σιωπῶ, δὲν
 θέλωσι σιωπήσῃσι αἱ τρομασμέναι μητέρες, ὅπῃ
 μετὰ δακρύων κὶ γονυκλητῶς ἐμπροσθεν αὐτῶν
 τῶν ἀχρείων τεράτων, ματαιίως δέονται καθε-
 κάσῃν, σπανίως δὲ ἐκείνοι καταδέχονται νὰ
 τὰς ἀκροαθῶσι, κὶ πολλάκις ἀντὶς νὰ τὰς
 παρηγορήσωσι, τὰς ἐπιπλήττωσι, κὶ μέ-
 βριαν τὰς ἐκβάλλωσιν ἔξω, χωρὶς ποτὲ νὰ τὰς

δόσωσι τὴν παραμικρὰν βοήθειαν. (α) Ἄν
 ἐγὼ σηοπῶ βέβαια τὰ κρεμνησμένα ὀσπή-
 τια τῶν ταλαιπόρων Θετταλῶν καὶ Εἰπιηρότων,
 τὰ ξεσχισμένα σολίδια τῶν ὀσσηπίων τῶν,
 αἱ αἰμοτομέναι ὁδοὶ καὶ τεῖχη τῶν Πόλεων, ἀρ-
 κετῶς ὀμιλήσι εἰς τὰς ὀράσεις ὄχι μόνον τῶν
 Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων ξένων. Ἄν ἐγὼ

(α) ἐνθυμοῦμαι μίαν φορὰν ὅπου ἔτυχα πα-
 ρὴν ὅπου μία γυναῖκα χῆρα καὶ μὲ πέντε τέκνα ἀή-
 λικα εἶχεν ὑπᾶν τὰ παρακαλέσθαι ἵνα Ἄρχομαι,
 (τὴν ὁποῖα τὸ ὄνομα σηοπῶ ἔστ' ὀλιγοτέραν πρὸς ἔτρο-
 πὴν.) ἔστ' γὰρ τὴν καπιβάσθαι τὸ δόσιμον, λέγουσα ὅτι
 ἔστ' γὰρ πληρώσθαι τὸ ἀπερασμένον εἶχεν πωλήσθαι καὶ
 περισσοῦν σολίδια ὅπου τὴν εἶχεν μείνει, ἔδεν εἶχεν
 ἄλλο πᾶν γὰρ πωλήσθαι ἔστ' γὰρ πληρώσθαι πᾶν ὅσα τὴν ἐξ-
 ῶσαν, μάλιστα κλαίοντα ἐφώναζεν· πῶς ἔχει γὰρ
 θρήνην ἔστ' γὰρ ἐνδύσθαι τρεῖς θηγατέρας ἔδεν δύο υἱούς·
 ὁ σκληρὸς ἄρχων δὲν τὴν ἄφησε γὰρ πελειώσθαι τὴν περισ-
 σον, ἔδεν ἄθυσ ὅπου ἔκαστος γὰρ λέγει ὅτι ἔχει τόσα
 παιδιά, μὴ ἀνέκουσον βαρβαρότητα ἔδεν ἀδελφεία,
 τὴν λέγει, πωλήσον δύο ἀπὸ τῶν παιδιά σου καὶ πλε-
 ρωσον τὸ δόσιμον. Ἐγὼ σηοπῶ, ὅδε ἀναγνώστῃς ἔσ'
 κείνη ὅπως θελήσῃ.

σηοπῶ, ἀκέωνται ὁμῶς οἱ ἀναξεναγμοὶ τῶν
 δυσύχων πατέρων, οἵτινες ἀφ' ἑδὲν δύνανται
 νὰ κερδίσωσι τὴν ζωοτροφίαν των, ἔτι νὰ
 ἐνδυσθῶσι μὲ τὸν καρπὸν τῶν ὑδρόπων των,
 εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ ἀφήσῃν εἰς τὴν φα-
 μελίαν των δέκα Ὀθωμανῆς, καὶ ἄλλα τόσα
 ἄλογα, καὶ αὐτοὶ νὰ ἰσπάγῃν εἰς τὴν φυλα-
 κὴν, καὶ ὄχι ὀλίγας φορὰς εἰς θάνατον. Ἄν
 ἐγὼ σηοπῶ, θέλει λαλήσῃν τὰ ἀθῶα σόμα-
 τα τῶν τρεμασμένων Κορασίδων, καὶ πεφοβι-
 σμένων Ἑφθήβων; καὶ ἂν ἐγὼ πέλω πάντων
 δὲν' τὲς δηλοποιῶ τὸ πέλω των, τὰ παρα-
 δείγματα, καὶ αἱ Ἰσορίαι ὅλα τῆ κόσμῳ μὲ
 μεγάλην σαφήνειαν τὲς τὸ προλέγῃσι, καὶ ἀρ-
 κετὰ ἠμπορεῖσαν νὰ τὸ προιδῶσι μόνοι των,
 ἂν ἄξιοι κρίσεως καὶ συλλογισμῶ ἦτον τοιαῦτα
 τέρατα. Ἴδὲ ὦ Ἕλληνες, οἱ πυχῆται πῶς
 ζῶσι, καὶ μὴν' νομίζετε ὅτι ἐννοῶ διὰ μόνον
 τὲς Ἰωαννίτας, αὐτοὶ δὲν εἶναι δυσυχέστεροι,
 εἰμὴ μόνον ὅτι ὁ τύρανός των εἶναι κακοηθέ-
 στατος; ἀλλὰ εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τῆ Ὀθω-
 μανικῆ κράτους, βλέσκειται ἡ αὐτὴ διοίκησις,
 ὁ αὐτὸς τρόπος. αἱ ἰδίαι αἰτίαι, καὶ τὰ αὐτὰ
 ἄποτέλεσματα. ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὴν κλα-
 σιν τῶν πραγματικῶν, λέγω ἐκείνων ὅτι
 πολῶσι διάφορα εἶδη εἰς τὰ ἐργαστήρια των,

διότι περὶ τῶν ταξιδιούτων παραπέρα ρηθεί-
σεται: ἀλλὰ τί ἤμπορῶ νὰ εἰπῶ δι' αὐτὸς
χωρὶς νὰ ξαναεἰπῶ τὰ ἴδια προλεχθέντα διὰ
τὸς τεχνῆτας: αὐτοὶ βαροτανίζονται ἀπὸ τὴν
ἰδίαν κακὴν τύχην, μάλιστα δὲ αἱ δυστυχίαι
τῶν ἀυξάνουσιν ἀναλόγως μὲ τὰς ὑποθέσεις
τῶν. Αὐτοὶ καθ' ἑκάστην δίδωσι τῷ Τυράνῳ
τόσας ποσότητες, ἀπὸ καθ' ἑῷ εἶδος πρᾶγμα-
τείας ὅπῃ ἔχουσι, αὐτοὶ πληρῶνωσι βαρύ-
τητα δοσῆματα, αὐτοὶ ὑποφέρουσι μὲ μεγα-
λητέρας ζημίας εἰς τὰ ὀσπήτια τῶν πάντε
τὸς βρομερῆς Ἀλβανίτας. (α) Αὐτοὶ εἰς φυ-
λακὴν, αὐτοὶ εἰς ἀγκαρίας. (β) Αὐτοὶ τέ-
λος πάντων εἶναι ὑποκείμενοι εἰς ὅλα τὰ χει-
ρότερα κακὰ ὅπῃ ἤμπορεῖ πνὰς νὰ σοχασθῆ:
πολλάκις ἡ τύχη τὸς κατατρέχει καὶ εἰς τὰς
ἐμπροκὰς τῶν ἐπιχειρήσεις, καὶ πολλοὶ ἀπαιθ-
νήσκουσι εἰς τὴν Φυλακὴν. ποῖος ἔμβραϊνει

(α) πολλοὶ ἀρῶνται ἐνοχωρημένοι ἀπὸ ἐν-
λίσηματι καὶ φοβησμοῦς πᾶν ἀπανθρώπων Ἀλβα-
νίτων, ἐκτός αὐτῶν κατοικίας νὰ τὸς δίδωσι ἔτι ζῶν-
τροφίαν.

(β) εἰς τὰ Ἰωάννινα ἔθερον τὰ ξύλα, πῶς τὸς
τρᾶς, ἔτι λάσπην ὅλοι οἱ κῆπικοι χωρὶς ἐξείριστιν.

εἰς μίαν πολιτείαν τῆς Ἑλλάδος, κὶ δὲν αἰ-
 σθάνεται μίαν ψυχρότητα εἰς τὴν καρδίαν
 τῆ, ἀκύνοντας πανταχόθεν νὰ ἐξέρχεται τὸ
 αἶ, κὶ τὸ ἀλήμονον. πὶ ἄλλο ἀκροάζεται ἕνας
 ξένος παρέξ ἀνασυναγμῆς, πὶ ἄλλο βλέ-
 πει ὁ Ἕλλην εἰμὴ δάκρυα, πὶ ἄλλο βύθισκε-
 ται τέλῃ πάντων εἰς τὰς Ἑλλήνας, εἰμὴ λύ-
 πη, φόβος, φυλακὴ, κὶ θάνατος. ἕνα γε-
 νικόν μωρμύρισμα λύπης, μία σιωπὴ ἀπελ-
 πιστίας, κυριεῖ ὅλων τὰς καρδίας, κὶ πολ-
 λῶν ἢ ἀδυναμία μιᾶς δικαίας ἐκδικήσεως,
 κὶ ἢ πολλὰ ἐσθαιπικὴ τῶν καρδία, φθείρει
 τὴν ζωὴν, κὶ θνήσκον ἀπελπισμένοι. ἢ πτω-
 χεῖα τέλῃ πάντων, ὡς μία ἀδιάκοπος μι-
 κρὴ θέρμη, ἀδυνατίζει τὸ πλεόν ὑγιὲς σῶ-
 μα, ἔπος καταβάλλει τὴν γενναϊότητα κὶ
 σταθερότητα τῶν δυσύχων πατέρων, κὶ θαι-
 πώνει τὸ πνέμα τῶν τέκνων. Πῶς σοχάζεσαι
 τώρα ὦ Ἀναγνώσα νὰ ζῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ
 μας Ἕλληνες, αὐτοὶ οἱ γλυκύτετοί μας ἀδελ-
 φοί; ἴσως δὲν τὸ ἀγνοεῖς, κὶ ἴσως μαζὺ μὲν
 συνκλέεις κὶ ἐσὺ τὰς κοινὰς Ἑλληνικὰς μας
 δυσυχείας: πλην μὲ ὅλον τῆτο δὲν θέλω
 σιωπήσει ἐγὼ, ξαναενθυμῶντίς σε τὸν τρόπον
 τῆς δυσυχεσάτης κὶ πτωχικῆς ζωῆς τῶν
 Ἑλλήνων, ὅτῳ τὸ νὰ βίβημῃσιν τὴν ἀγαθὴν

καρδίαν, κὶ τὴν Φιλανθρωπότητα τῶν ἄερ-
 γέτων τῆς Ἑλλάδος: Ἰξαιρῶντας λοιπὸν ὅλης
 τῆς προσηώτας, ἢ μᾶλλον εἶπεν τῆς προδό-
 τας, κὶ ὅλης ἐκείνης τῆς ἀχρῆσάτης σκλα-
 βης, κὶ ὁπαδῆς τῶν κατὰ μέρῳ Τυράνων
 τῆς Ἑλλάδος, οἱ λοιποὶ σχεδὸν ἅπαντες ἀνα-
 πληρῶσι εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀπὸ ἄεργασίας
 ἐκείνων τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων, οἵτινες κὶ ἐν
 τῇ Πατρίδι, κὶ πόρρω αὐτῆς ὅταν δέρισκων-
 ται, δὲν πάύωσι ἀπὸ τοῦ νὰ βοηθῶσι καθεκά-
 στην τῆς συμπατριωτῆς τῶν, ἀπὸ τοῦ νὰ τῆς
 παρηγορῶσι μὲ ἕξαφνα χαρίσματα, κὶ τέ-
 λῳ πάντων ἀπὸ τοῦ νὰ τῆς σολίζωσι τὸ
 πνῦμα μὲ τὰ χολεῖα ὅπῃ ἴξῃ ἰδίαν τῶν
 ἔκπσαν κὶ φυλάττησι: συγχορήσετε μὲ ὧ
 ἄνδρες γενναϊότατοι, κὶ φιλοῦσπλαγχοι. ἀν
 μία μεγάλη αἰψία μὲ ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ
 ἐκθέσω εἰς τῆτον μὲ τὸν λόγον τὰ ἔνδοξα
 ὀνόματά σας: ἢ ἄγνωμωσύνη μὲ ὅμως ὡς
 Ἑλλην, κὶ τὸ χρέῳ τῶν συναδελφῶν μας,
 ἐντὸς ὀλίγου θέλων ἐνεργήσει διὰ νὰ ἐγχα-
 ράξῃν μὲ χρυσὰ ψηφία τοιῦτον κατάλογον
 εἰς τῆς Ναῦς τῆς Ἑλλάδος, καθὼς κὶ πῶ-
 ρα τὸν φυλάττησι ἐγκεχαραγμένον εἰς τὰς
 καρδίας τῶν. Δὲν μένει πῶρα ἄλλη κλαῖσις
 εἰμὴ τῶν ταξιδιότων, ὅπῃ νὰ ζητῆ ἰξήγη-

σιν, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν ὡς προῆπον Θέλω
 ὀμιλήσει παρεμπλὸς, κὶ τελειῶνω τοιαύτην
 Θλιβεραν διήγησιν, με μίαν γλυκεῖαν πα-
 ρατήρησιν ὅπῃ σὰς παρακαλῶ νὰ κάμητε εἰς
 τὸ Ἑλληνικὸν γένος, διὰ κοινήν μας χα-
 ραν: ἡ Τυρανία ὡ Ἑλληνες, κὶ ὅποια Τυ-
 ρανία! δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὸ γέ-
 νος μας τὰ χαρακτηριστικὰ τε σημεῖα διὰ νὰ
 εἰπῶ ἕτως: ἡ Σταθερότης, κὶ ἡ Φιλὸσπλαγ-
 χνία, σόζωνται εἰς ὅλας τὰς Ἑλλήνας, κὶ
 ἡ Ἀρετὴ λάμπει ἀνάμεσα εἰς τὸν βόρβορον
 τῆς Τυρανίας. (α) ὡ Ἀρετῇ, ὡ Θεῶν κὶ ἱερὸν
 δῶρον: Σὺ ὅπῃ καταπραΐνεις τὰ ἄλογα πά-
 θη. Σὺ ὅπῃ συνοδύεις διὰ παντὸς με τὴν
 ψυχὴν εἰς μίαν ἡσυχον, κὶ γαληνὴν ἀνά-
 παυσιν. Σὺ ὅπῃ καθιστᾷς τὸν ἀνθρώπον δίτυ-
 χῆν. ἀποκαθιστῶντάς τε ολίγας τὰς χεῖρας:
 ὅπῃ τὸν ἀρματώνεις ἐν κτηνῶν εἰς τὰς κατα-

(α) εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τῆς Ἑλλάδος ἔ-
 ἔξοχος εἰς αἱ Ἰωάννινα, κάθε ἡμέραν ὄλοι οἱ συμ-
 πολῖται, εἰλίουσιν εἰς αἱς φυλακωμένους ἔσσηται,
 ἔσσηματα ἔκάθε ἀκρον ἀναγκαῖον: ὅπαν δὲ κἀνείς
 ἀδικεῖται κὶ κατατρέχεται, κάθε γείτων νομίζω
 χρεῖσται νὰ ἔβουθήτη ὡς δυνατόν.

δρομαὶς τῆς τύχης, κὶ τὸν καθιστᾷς αἰδιάφορον εἰς τὰς δὺτυχίας. Σὺ ὅπῃ ὑψώνεις τὴν ἀνθρώπινην ὑπιδανότητα, κὶ καταστάνεις τὸν ἄνθρωπον ἀνότερον τῆ εἶναι τε. Σὺ ὅπῃ χαρακτηρίζεις, κὶ καταστᾷς ἀμετάθεπτον τὸν ἐνάρετον. Ναι, ὁ Ναὸς σε δὲν εἶναι ἐσφαλισμένῳ εἰς τὴν ὑποδουλομένην Ἑλλάδα: Σὺ λατρεύεις ἀπὸ τῆς δὺεργέτας τῆ γένους. Αὐτοὶ Σε πμῦσι μὲ τὰ καθημερινὰ δῶρα ὅπῃ προσφέρουσιν εἰς τῆς Ἑλληνας: κὶ ἐγὼ τῆς τὸ κοινοποιῶ διὰ δόξαν μας. Ἀλλ' ἐσεῖς ὡ δὺεργέται, νομίζετε νὰ ἐκπληρῶται τὸ χρέος, διὰ τῶν Εὐεργεσιῶν σας μόνον; ἔχι Ἀγαπητοὶ μῆ: ἐγὼ δὲν εἶμαι κόλαξ διὰ νὰ σηωπήσω τὸ π πρέπει νὰ κάμετε, κὶ ἐσεῖς ἀγαπᾶτε ἀρκετῶς τὴν ἀρετὴν, διὰ νὰ σας κακοφανῇ ἢ ἀλήθεια, κὶ νὰ μείνητε εἰς τὸ λάθος σας. Ἡ Ἀρετὴ ὡ ἀδελφοὶ μῆ τὸσον διαφέρει ἀπὸ τὴν κακίαν, ὡς ἢ ζωὴ ἀπὸ τὸν θάνατον. καθὼς λοιπὸν ἀνάμεσα ζωῆς, κὶ θανάτου, δὲν δρέσκεται μέσῳ ὄρῳ, ἔτε ἀνάμεσα Ἀρετῆς κὶ κακίας, ἢμπορεῖ νὰ δρέθῃ, κὶ ἔξακολύθως δὲν ἢμπορεῖ νὰ εἰπῇ πνὰς, ἔπῃ ὅπῃ ὁ δαῖνας εἶναι περισσότερον ἀπειθαμένῳ, ἀπὸ τὸν δαῖνα ἀπειθαμένον, ἔπῃ ἔπῃ ὁ ἕνας ἐναρετότερος, ἀπὸ τὸν ἄλλον ἐνά-

ρετον, (α) Εὐνάρετος, ὡς Εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος, εἶναι μόνον ἐκεῖνο ὅπερ θέλωντας νὰ ζήσῃ εἰς πολλὰς, (δηλ: ὠφελῶντας τὰς συναδελφούς τε, νὰ ἀθανατίσῃ τὸ ὄνομά τε, καὶ διὰ νὰ εἰπῶ ἕτως νὰ ζῇ καὶ ἀποθαιμένῳ.) κἀμνει ὅχι ὅσον θέλει. ἀλλ' ὅσον πρέπει, καὶ ὅχι ἐκεῖνο ὅπερ εἰς ἕδεν τὸν ἐγγίζει, (β) ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι ἀναγκαῖον, προκρίνωντας πάντοτε τὸ κοινὸν ὄφελῳ, χωρὶς νὰ σρέψῃ τὰς ὀφθαλμούς τε εἰς τὴν μικρὰν, ἢ μεγάλην ζημίαν ὅπερ ἤθελε τῆ προξενήσῃ, ἐν ἔργον τε εὐνάρετον. Εἰς τὰς Νομαρχικὰς διοικήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Ἀρετὴ εἶναι ἡ κυρία βᾶσις, καὶ τὸ θεμέλιον ὅλης τῆς Πολιτικῆς διαγωγῆς: ὁ Εὐνάρετος κἀμνει ὅσον πρέπει, καὶ ποτὲ δὲν ζημηῆται, ἐπειδὴ πο-

---

(α) ὡς μὲν παραξενύθη ὁ ἀναγνώστης ἀπὸ αὐτῶν ἡ ἀρετῶν, ἀλλ' ὡς εὐχασθῆ ὅτι, ὅσας βλέπομεν εἰς εὐνάρετον νὰ κἀμνη περισσότερα καλὰ, ἀπὸ εἰς ἄλλον εὐνάρετον, αἰτία εἶναι μόνον ἡ μένος αἱ περιστάσεις.

(β) πολλοὶ ἐνόμισαν, ἡ νομίζουσιν Εὐναρέτους τινὰς Βασιλεῖς, ὅτι τὸ ὅτι ἔκαμον καλὰ ἀράγματα, χωρὶς νὰ ἐβλέψουσιν τὸ ὅτι ἠμποροῦσαν νὰ κἀμναι.

τὴ δὲν συγχωρεῖ ἢ ἐρῆνὴ διοικήσεις ξεχώρισιν
 ὑπο' τὰς μερικὰς εἰς τὰς κοινὰς ὑποθέσεις,
 καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ παρόντῃ μὲ λό-
 γῃ ἀρκετῶς ἀπεδείχθη, καὶ ἑξακολουθῶς ὁ
 ἐνάρετῃ κάμνωντας ὅτι τὸν διδάσκει ἡ ἀρε-
 τή, κάμνει πρῶτον μὲν τὸ χρέῃ τὸ ὡς πολί-
 τῆς, καὶ δεύτερον, ὠφελῶντας τῆς ἄλλης, ἢ
 ἔνωσις ὅπῃ δέξεται ἀναμεταξὺ εἰς ὅλους
 τῆς πολιτῆς, κάμνει γὰ ὠφελῆται καὶ ὁ ἴδιῃ.
 πολλὰ διαφορετικὸν εἶναι ὅμως τὸ πᾶνγμα,
 εἰς τὰς Τυρανικὰς διοικήσεις ὅταν κάμμιαν
 φορὰν ἐμφανίζεται ἡ Ἀρετὴ, (τὸ ὅποιον
 ἀγκαλὰ καὶ σπανίως, πλην ἀκολουθεῖ καὶ εἰς
 κάθε τὸσον δέξονται μερικοὶ ἐνάρετοι,
 διὰ πρῶτον τῆς ἀνθρώπιότητῃ, καὶ διὰ μεγα-
 λητέραν Ἐλπίδα μιᾶς ταχαίας ἐπανορθώ-
 σεως ἐκείνῃ τῆ γένους ὅπῃ τυρανεῖται.) (a)

(a) Οἱ περιεργοὶ Ἀπολογεῖς ἔ' μαλιστα οἱ Βε-
 πατιοὶ, περιερχόμενοι εἰς τὴ Ἑλλάδα, ἔ' ἀπαντῶντες
 εἰς τὴν κακίαν δεισπραμίαν καὶ διάφορα λείψανα
 τῆ μεγαλῆς τῆς, δέξονται ὑποχρεωμένοι γὰ
 κράζωσι, ἔδῃ ἐστὶν τὸ Σχολεῖον τῆ οἰκουμένης,
 οἱ δὲ ἴδῃ φιλόσοφοι, ἔ' πολυπράγμονες Ἕλληνας θεω-
 ρούντες ἀναμεταξὺ εἰς τῆς παιλαιτέρους ἡμεγενοῖς

Ὡσαν ὅπῃ ἡ Τυρανία ἔχει διὰ βᾶσιν κὶ
 θεμέλιον τὴν ἀνομοιότητα, κὶ τὴν ἀδικίαν.
 ὅσοι δὲ ἄλλοι εἶναι, τόσαι διαίρέσεις εὐρίσκονται,
 κὶ εἰς τὸ Λεξικὸν τῆς Δεσποτίας, ἢ λέξις
 „ ἔνωσις „ δὲν εὐρίσκεται. ὅθεν εἶναι φανε-
 ρὸν ὅτι ἕνας ἐνάρτεσσι ἰσὺ τῆς δουλείας πρέ-
 πει δεῖ ἀνάγκης νὰ παύσῃ, κὶ δεκακαθάρσας
 ὅποιοι δὲν πάσχει ἰσὺ τῆς δουλείας δὲν εἶναι
 ἐνάρτεσσι. καλὸν ἤθελεν ἦτον ὡς Ἕλληνας ἀν-
 οἱ ἐνάρτεσσι τῆς Ἑλλάδος δὲν ἤθελον ἰσποφέ-
 ρη, ἀλλὰ κάμνοντες τὸ χρέος τῶν ἠθελον
 ὠφελήσῃ τῆς ἄλλης κὶ τὸν ἑαυτὸν τῆς, πλην
 αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον νὰ θεωρηθῇ, ἕως ὅπῃ
 ἡ Ἑλλάς εὐρίσκεται ἰσὺ Τυρανίας. ἄς ἰσπο-
 φέρωσι λοιπὸν ὡς φιλογενεῖς, κὶ φιλελεύθε-
 ροι, κὶ ἄς μάθωσιν ὅτι ὅποιοι ἠμπορῶντας
 νὰ ὠφελήσῃ περισσότερο, ὠφελῆ ὀλιγόπε-
 ρον δὲν εἶναι ἐνάρτεσσι. Ἐγὼ ἔλαβα τὴν δόξα-
 ρίσησιν νὰ γνωρίσω ἀρκετῶς ἐνάρτεσσι Ἕλλη-
 νας, κὶ εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων

μας, μερικὸς Ἐνάρτεσσι, ἔ ἀξίους ἀνδρας, μὴ κρυ-
 σίαν ἠδονὴν κραυγάζουσι, οὐ χί, οὐ χί, ἢ Ἑλλάς δεῖ
 εἶλε μίγει δεῖ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῆς Τυρανίας, ἀλλὰ
 παλαιῶς εἶλε συντελεθεῖ πῶς ἀλλοίωσας τῆς.

ἢ φιλοσπλαγχνία, κὶ ἡ καλὴ καρδία, δὲν
 μὲ συγχωρῆσι νὰ τὴς κρᾶξω μὴ ἐναρέτες,
 ὄντας βέβαιος ὅτι ἂν δὲν κάμνησι εἰς τὴν
 Ἑλλάδα ὅσον ἔπλεπε, κὶ ὅσον ἠμπορῆσαν,
 ἡ μόνη αἰτία εἶναι ὅτι δὲν γνωρίζουσι ἐκεί-
 νο ὅτι ἔπλεπε νὰ κάμωσι; ἐπειδὴ ὡ Ἕλλη-
 νες δὲν εἶναι δύσκολον εἰς ἓνα καλὸν ἀνθρώ-
 πον νὰ κάμῃ ἓν καλὸν ἔργον τόσον, ὅσον
 εἶναι δύσκολον νὰ τὸ κάμῃ καλῶς, κὶ κα-
 θῶς πρέπει: ὅθεν παρεμπλὸς θέλω φανερώσει
 πρὸς τὴς βεργέτας τῆς Ἑλλάδος τὸ τι πρέ-
 πει νὰ κάμωσι, κὶ ἐλπίζω ὡς ἐναρέτοι ὅτι
 εἶναι νὰ κάμωσι τὸ χεῖρος των καθῶς τυχαίνει,
 διὰ νὰ ὑποκαταστήσωσι ἀξιοὶ τῆς Ἀρετῆς. Ἡ
 βεργεσία εἶναι ἀναντιρῆτως τὸ χησιότερον ἔρ-
 γον ἐνὸς ἐναρέτου πλυσίαι, ἀλλὰ ἀγαπητοὶ
 μὲ Ἕλληνες, ὅποιον ὄφελος προξενεῖ εἰς τὴς
 Ἑλληνας τὴν σήμερον; ἀν' μέλει τῆδε τῆς
 ὠφελήσε, φῶ! πῶρα αὐτὸ τὸ χησιον ἔργον
 ἀντὶς νὰ ὠφελήσῃ, βλάπτει, κὶ ἄλλο δὲν
 προξενεῖ εἰς τὴς Ἑλληνας, εἰμὴ μόνον μίαν
 ἐπιζήμιον παρηγορίαν, κὶ τὴς κάμνει νὰ μέ-
 νων πάντοτε ἀκίνητοι ὑπὸ τῆς Τυρανίας. Οἱ
 χεῖραν ἔχοντες ἀφ' ἧ βεργετηθῆν ὑποφέρουν
 περιοστότερον, κὶ ὅσον περιοστότερον βεργετῶν-
 ται τόσον ὀλιγότερον τὴς βαρύνει ἡ Τυρανία,

καὶ ἰδὼν ὅτι ἐν καλὸν ὅπῃ γίνεται εἰς τόπον
 ἑνὸς μεγαλητέρῃ καλῇ, προξενεῖ τὸ χειρότε-
 ρον κακὸν ὅπῃ ἤμπορῆσε νὰ προξενήσῃ τῆς
 Ἑλλάδος. (α) Οἱ Ἐυεργέται τῆς Ἑλλάδος
 λοιπὸν αὐτὸ μὴ νομίζωσι ὅτι ὠφελῆσιν ὅσον
 πρέπει τὴν Πατρίδα των ἄεργετώνας πινῶς

(α) Ἀλλὰ πῶς, ἴσως τινὰς ἤθελεν εἰπεῖ, εἶναι
 δυνατόν ἐν χρεσὸν ἔργον, νὰ βλάψῃ; αἱ ἀγαπητέ!
 δεῦν εἶναι τὸ ἔργον ὅπου προξενεῖ τὴν ζημίαν, ἀλλ'
 ἢ περισσοῖς. ὁ Ἐυεργέτης ἐν ὅσῳ ἄεργεταί, νομίζει
 πῶς κάμνει, ὅσον ἀρέπει, ἔμνει ἀκίνητος, ὁ ἄερ-
 γετώμενος δὲ ἐν ὅσῳ ἄεργεταίται, δεῦν ἀπειπι-
 ζεται, ἔμνει ὑπὸ τῆ δουλείας: καὶ χρεσὸν ἔργον ἀρέ-
 πει νὰ καὶ κάμη τινὰς ἐν χρεσὸν τῷ θεόντι, ἔδχι
 ἀπλῶς ἔως ἔτυχεν, διότι αἱ περισσοῖς πολλα-
 κίς ἀναβέβουσι τὸ καλὸν εἰς κακὸν, ἀν παρ: χά-
 ρην ἴσας Ἀρχιστράτου* εἰς τὴν χρεσὸν τῆ Μάχης,
 ἤθελε ἀριστάξῃ, φιλόσπλαγχνία κινούμεν*, νὰ
 περαιοποιηθῶν ἀνὸς πληγωμένους, ἔ νὰ ἐνσπαιδίσου
 ἀνὸς ἀπειθαμένους, βίβαια ἤθελε νικηθῆ ἀπὸ ἑκ
 ἐχθρὸν, ὅπου δεῦν ἤθελε τὴν ὁμοιάσῃ: ἔ ἢ φιλόσπλα-
 χνία πε κακῶς ἄεργημένη, ἔ παρακίμα, προξενεῖ
 τὴν δυσυχίαν ἑνὸς γένους ὀλοκλήρου.

Ἑλληνας: Ἡ Ἑλλάς βλάπτεται, ἢ κοινῇ
 ἐλπίς ὀλιγοσβεί, κὶ ἀλοϊμονον εἰς τὸ Ἑλλη-
 νικόν γένος, ἀν' οἱ Εὐεργέται τε δὲν ἀλ-
 λάξωσι σκοπόν, κὶ δὲν μεταχειρισθῶσιν εἰς
 ἄλλον τρόπον τὰς βεργεσίας των. (α) κά-
 πωτι λοιπόν θελω δαποδείξαι ὡς προῆπον τὸ
 πὶ πρέπει νὰ κάμωσι, διὰ νὰ ἔξαλείψην
 τὰς χρείας δαπο τὰς Ἑλληνας, κὶ νὰ δαποκα-
 τατήσην ἀχρήστες τὰς βεργεσίας των, μετὴν
 ἰδίαν εἰλικρινότητα ὅπῃ ἡ ἀγάπη τῶ γένους
 με, κὶ ὁ θεῖος ἔρωσ τῆς Πατρῆδος με διδά-
 σκεσι. Δύω αἴτια εἶναι ὡ Ἑλληνας με ἀκρι-
 βοὶ ὅπῃ μέχρη τῆς σήμερον μὰς φυλάττε-

(α) ἄς μὴν πολήσῃ ὁ Ἀναγνώστης, κὶ ἔξῃ αἴσθη-
 τὸ ὀρκίζω ἔμφορθεσιν ὁ δειχμοσύνης, ἔ εἰς τὸ Νασόν
 τὸ Ἀρεπῆς, ἄς μὴν πολήσῃ λέγω ὅποιος κὶ ἀν
 εἶναι, νὰ με κράξῃ ἀγνόμωνια εἰμὶ εἶμαι ὑπόχρεος
 εἰς τὰς Εὐεργέτας τὸ Ἑλλάδος ὅχι ὀλίγον, εἶμα,
 βεργόμων εἰς τὰς χρείας των μαζὺ με ἕλας τῆς
 Ἑλληνας: πόσον ὁμως ἠθελον ἦτον καλήπερον, νὰ μὴν
 ἠθελον ἔχη χρείαν ἀπὸ τὰς βεργεσίας των: ὅποιος
 Ἰατρούετα, ἀπὸ μίαν ἀδίνειαν εἶναι βεργόμων ὅποιος
 τὸν Ἰατρού σου, πλὴν ὅλοι παρακαλοῦσι νὰ μὴν κά-
 βωσι χρείαν ἀπὸ τὸν Ἰατρού.

ει δεδεμένους εἰς τὰς ἀλύτους τῆς Τυρανίας,
 εἶναι δὲ ΤΟ ἌΜΑΘΕΣ ἸΕΡΑΤΕΙΟΝ,
 κὴ Η ἌΠΟΤΣΙΑ ΤῶΝ ἈΡΙΣΤῶΝ
 ΣΥΜΠΟΔΙῶΝ. Εἰς τὴν διήγησιν τῆς
 δολέρας αἰτίας εἰς τὴν ὁποῖαν συγκαταλέ-
 γεται κὴ ἡ κλάσις πῶν Εὐεργέτων τῆς Ἑλ-
 λάδος, θέλω φανερώσει τὸ χρέος πῶν, ὡς
 ἔταξα. τὰ δὲ προλεχθέντα περὶ τῆς ἀρετῆς
 αὐτῶν χρησιμῶν ὡς προλογίδιον εἰς τὴν ἐξε-
 पासιν ἐν ἣ εἰσέρχομαι τώρα, διὰ νὰ ὑποδεί-
 ξω ὅτι δὲν εἶναι ἔτι δαλία, ἔτι ἀσοχασία
 πῶν Ἑλλήνων ὅτι μέχρι τῆς σήμερον μᾶς φυ-
 λάττει ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Τυρανίας, κὴ
 νὰ ὑπομοώσω τὰς φθονας, κὴ καταλάλης
 γλώσσας πῶν Ἀλλοφύλων. Ἀλλὰ πόσον θέ-
 λει συγχίσει ἡ ἀκόλουθος διήγησις τῆς πρῶ-
 τῆς αἰτίας, μερικῆς Ἀρχιεπισκόπου, ἡ ἄλλῃ
 πάγματος Ἱερεῖς, ἀνὸς κατὰ τύχην τὸν πα-
 ρόντα με λόγον ἀναγνώσει, (τὸ ὁποῖον μὲ
 φαίνεται δύσκολον) βλέπωντας ξεσκεπασμέ-
 νας τὰς ψαδεῖς πῶν ἀρετῶν. ὡ πόσον ταχίως
 θέλει ρίψουσιν εἰς τὸ πῦρ τὸ με τὸ βιβλια-
 ριον, ὅσοι φοβῶνται τὸ φῶς τῆς Ἀληθείας.
 Διὰ τῆτο λοιπὸν κρῖνω ἀναγκαῖον νὰ τὰς
 ἀπειδοποιήσω, ὅτι τὸ πατριωτικὸν χρέος με
 με προσάξει νὰ ὁμιλήσω τὴν ἀλήθειαν, κὴ

δεν φοβῆμαι ἔπει τὰς ἀμαθείας, ἔπει τὰς σπυ-
δαίνας, κ, ἐμαρέτους: (α) τὰς μὲν πρώτας, ἐπει-
δὴ δὲν εἶναι ἄξιοι φόβου, τὰς δὲ δεύτερας
ἐπειδὴ, ἢ ἀλήθεια δὲν ἐπιδέχεται κατάκρη-
σιν, μᾶλλον δὲ οἱ σπυδαίοι θέλων ἐπικυ-
ρώσει τὰς λόγους μὲν, μετὰ τὴν νηνεχῆ των ἐπι-
βεβαιοῦσιν, κ, θέλων προσπαθήσει ὅσον οὐλυ-
γορότερον δυναθῶσι, νὰ διορθώσωσιν ὅποσῃν,
πὺς φοβεραὶς κ, ἐπιζημιώδεις καταχρήσει ἀντὶ
τῷ ἱερῷ ταύματός, διὰ νὰ ἀναλάβῃ ἢ Ἑλ-
λὰς τὴν προτέραν τῆς λάμπριν, κ, ὀτυχίαν.
διὰ τῆτο λοιπὸν μετὰ δακρύων παρακαλῶ
τὰς σοφῆς, κ, ἐμαρέτους ἀνδρας, ὅπῃ φέρ-
σι τὸ σεβάσμιον ἔνδημα τῆς ἱεροσύνης νὰ
μὲ συγχωρήσῃν, ἀν' μὲ ἀκραν τόλμην ἀπο-
φασίζω νὰ ἐλέγξω ἀυσιηρῶς τὰς ἀναξίνας κ,
ἀμαθείας καλογῆρας, κ, νὰ ἀποδείξω, μετὰ γεο-
μετρικὴν βεβαιότητα, τὸ πόσον κακὸν προ-

(α) δὲν εἶναι ὀλίγοι βεβαιοί, οἱ ὅπως εἶναι
Βλαβίνας, κ, πρῆς, ἱερεῖς, ὡς ἐπὶ πλεῖ: ὁ Σε-
βασμιότατος ἔ ἀν'ρετῶ ἀνὴρ, ὁ Σφόδατος ἕως
Οἰκονόμος τῶ Ἰωαννῶν κατ' Κωσμά: Μταλάνα:
ο' ὀπρῶτατος κ, Ἐλζιμῶτατῶ Δδίσκαλλῶ εἰς Κη-
κῶρα κατ' Α'δρῆτε ἱερῶς: κ, ἄλλοι πολλοί.

ξενῶσι τὴν σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἄς μὴν
 μὲ νομίσῃ ἀνδραβῆ, ἂν ἀκῆσσι νὰ κα-
 ταφρονῶ τὴν σημερινὴν καλογερικὴν τῶν σύ-
 στησιν, κὶ διαγωγῆν, ἀλλ' ὡς ζηλωταὶ τῆς
 ἐπανορθώσεως κὶ δόξης, τῆς κοινῆς Πατριδὸς
 μας Ἑλλάδος, νὰ σοχαοῦσι ἀν' εἶναι ὄκο-
 λον νὰ ξαναλάβῃ τὸ γένος μας τὴν Ἑλπίθε-
 ρίαν τῆ, ἐν ὅσῳ σώζεται ὁ οἰκιακὸς ἐχθρὸς
 τῆς, ἢ ἀμάθεια λέγω ἢ δεισηδαμονία, κὶ
 ἢ κατὰχρησις τῆς φησικείας: ἢ ἀπόσῃ φθο-
 ραν θέλει προξενῆσαι μία αἰφνίδιος ἀνάστα-
 σις, κὶ ἐπανόρθωσις, εἰς ὅσας ἀδικίας κὶ ἀναι-
 σχύντως παραίβηκαν τὰς ἐκκλησιαστικὰς κὶ
 ἠθικὰς νομοθεσίας, ἀν' ἐν καιρῷ δὲν θέλω-
 σι διορθωθεῖ. ὦ πόσον αἰδοῦμαι τὴν φλό-
 γαν τῆς ἀγανακτήσεως, κὶ ἐντροπῆς εἰς τὴν
 καρδίαν μου, τῶρα ὅτ' ὅσον καταφρονητικῶς
 θέλω λαλήσει διὰ τὴν πλέον πρῶτην
 κλάσιν τῆς πολιτικῆς διαγωγῆς! πόσον με
 λυπεῖ, ὅτ' ἀντὶς νὰ ἐπαινέσω αὐτὸ τὸ ἱερὸν
 πάγμα, ἢ Ἀλήθεια, κὶ τὸ πατριωτικὸν χρέος
 μου μὲ βιάζῃσι νὰ τὸ κατηγορήσω. μεγά-
 λον βέβαια εἶναι τὸ ἐπιχείρημά μου, ἀλλ' ἐγὼ
 ἔταξα νὰ κάμω κάθε θυσίαν ἔμπροσθεν εἰς
 τὸ ἄγαλμα τῆς Ἑλπίθερίας, κὶ δὲν θέλω
 παραιτήσαι τὴν ἀναγκαιοτέραν. ὦ Σὺ μναρᾶ

Σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν ὁμοιά-
 ζεις ἤθελα νὰ ἐξόρω ὑπὸ ἐσέ, πῶρα ὅπῃ
 σὲ ἐρατῶ, εἰς τὴν λέγω ὁμοιάζεις, τὴν Ἱερῆς
 καὶ Θεῆς Ἀποστόλης, τὴν λόγῳ τῆς Σοφίας τῆ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ; ἴσως εἰς τὴν ἔνδειαν, καὶ ἀφι-
 λοκέρδιαν ὅπῃ ἐκεῖνοι ἐκύρηττον; ἀλλ' ἐσὺ
 εἶσαι γεμάτη ὑπὸ χηρίματα ὅπῃ καθήμε-
 νῶς κλέπτεις ὑπὸ τῆς ταλαιπώρης χερσιανῆς.
 ἴσως εἰς τὴν ἐγκράτειαν, καὶ χαλιναγωγίαν
 τῶν παθῶν; ἀλλ' εἰς ποῖον μεγάλον ξεφάν-
 τωμα δὲν ὀρέσκειται μέρος ὑπὸ τῆς συγκλί-
 τως σου, καὶ ποῖος ὑπὸ αὐτῆς δὲν λατρεύει δύο
 καὶ θεῶν Ἀρχιεπίσκοπος, μὲ ἄκραν ἀναίχυντήν,
 καὶ κελὸν Φανερὰ. (α) μήπως τῆς ὁμοιάζεις
 καὶ εἰς τὴν ὀλιβίαν τῶν πρὸς τὴν Ἰησοῦ καὶ
 ἀλλὰ ποῖος δὲν γνωρίζει τὴν ἄκραν ἀνδύλα-
 βίαν σου, καὶ ποῖος δὲν ἐξόρει πόσον γελοιο-
 δῶς, καὶ χλευαστικῶς ἐκπελεῖς τὰς Ἱερουργίας.
 (β) εἰς τὴν λοιπὸν τῆς ὁμοιάζεις; εἰς τὴν Φι-

(α) ὁ νῦν ἀρχιερεὺς τῶν Ἰωαννίνων εἶναι μοιχὸς
 καὶ ἀρεσκίτης, χωρὶς τῆς παρὰ μίσην συστολήν.

(β) ἐγὼ εἶδα νομάκις εἰς Ἀρχιεπίσκοπος εἰς
 τῆς μίσσην καὶ λατρείας, νὰ ὑβρίζη, νὰ ἀναθεματίζη,
 καὶ νὰ δέξηται ὄχι ὀλίγας φορές, τῆς πτωχῆς, καὶ ὡς
 εἶπε τὸ πλεῖστον τῆς διακόνου.

λανθρωπότητα; ἐσὺ τὰς πτωχὰς δὲ καταδέχεσαι ἕπε καὶ τὰς ἰδίης, ἐχὶ δὲ καὶ τὰς βοηθήτης. ἢ λύσει σὺ διὰ τὰ χλήματα εἶναι ἀπερίγραπτῶ. (α) τὰς ὁμοιάσεις ἴσως εἰς τὴν Φιλαδελφότητα, εἰς τὴν ὁμόνοιαν, εἰς τὴν ἐπάλληλον ἀγάπην; ἀλλὰ ποῖος δὲν γνωρίζει πόσον προσπαθεῖ ὁ ἕνας καὶ βλάψῃ τὸν ἄλλον. (β) εἰς τὴν λοιπὸν τὰς ὁμοιάσεις; βέβαια εἰς ἕδρην ὡς τῆς δυσυχίας σας ἀνθρώποι βάρβαροι, καὶ μωροί. ἔπρεπε καὶ ξαναγυρίσῃ ὁ Χριστὸς διὰ καὶ σας φωτίσῃ. ἔπειθ' εἰσεῖς ἕπε καὶ σοχαζέσθε, καὶ ἀνοίξῃτε πρὸς ἐν βιβλίον διὰ καὶ λαμπρύνῃτε τὸν ἔσκοπισμένον σας νῦν. Σὺ λοιπὸν ὦ Σύνου

(α) ἐγὼ ἐγνωρίσα ἕνα καλόγηρον γόδον φιλαδελφον ὅπῃ μετὰ τὸ καὶ πρὸ ἐκλείθησαν μερικὰ χλήματα, ὅτι ἀπὸ ἕνα μηνὸς ἀπαιθάνει ἀπὸ πᾶν θλίψιν αὐτῶν.

(β) ὁ θάνατος κρινοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀπεθακίει φανερίσκει ἢ βρώμερον χαρακίση ὅτι σὺν ὁδῶ, ἔπειθ' ὅτε γινώσκῃ ἢ μίσος ἀπαιθάνει, ματαχειρίζεται ὅτι καὶ εἰς καθε κ' ἰδανότικον μίσον ὅπῃ δυνήθῃ ἔχει καὶ ἀποκρίση ἐκείνην ἢ Ἐπαρχίαν, τὸ ὅτι ὅσον ἀκλόθει εἰς ὅποιον δώσει πρὸς ὅτι πρὸ χλήματα.

ἀγκυλά κ' καὶ Φέρης τὴς πίτλης τῆς ἀγιο-
 σύνης, κ' τὰ σημεῖα τῆς ἀρετῆς. ἔχι, ἔχι,
 ποσῶς δὲν ὁμοιάζεις τὰ ἰσχυρήμυα ὅπῃ προ-
 σπαθεῖς νὰ παρρησιάσης. Σὺ εἶσαι μία μάν-
 δρα λύκων, ὅπῃ δὲν ἰσχυρίζεις τὸν ποιμέ-
 να σου, κ' καταπλάγεις τὰ ἀθῶα, κ' πολλὰ
 ἡμερὰ πλόφατα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας:
 ὡς τοιαύτην λοιπὸν θέλω σὲ νομίσει εἰς τὸν
 παρόντα μὲ λόγον, κ' ἀν' ἡ ἀμάθεια τῶν
 Ἑλλήνων, κ' ἡ ἀπειρία αὐτῶν ἐφύλαξεν μέ-
 χρι τῆς σήμερον εἰς μακαριότητα τὸ ἀνυπό-
 φορον κράτ' ἑσῆ: τὸ φῶς τῆν μαθήσεως, κ'
 ὁ ἥλιος τῆς ἀληθείας θέλῃσι σὰς δαοδείξει
 εἰς τὴς ὀφθαλμῶς ὄλων, ὅχι καθὼς προσποιεῖ-
 σθε νὰ εἶθε, ἀλλὰ καθὼς εἶθε τῷ ὄντι, κ'
 θέλῃσι σὰς διδάξει ἐνταυτῷ τῆν ἀληθῆ ὁδὸν
 τῆς Ἀρετῆς, κ' Ἱερατικῆς διαγωγῆς. Ἀκῆ-
 σατε νῦν ἀγαπητοὶ μὲ Ἕλληνες, ὅσοι δαο
 εἶσαε μέχρι τῆς σήμερον τὸ ἀγνοῦσαν, ἀκῆ-
 σατε τῆν Ἐλιβεραν διήγησιν τῆς σημερινῆς
 καταστάσεως τῆς Ἱερατικῆς τάγματ' ἡμῶν, τῆς κοι-
 νῆς μας Πατρίδ' ἡμῶν, κ' ἴδατε εἰς τί καταντεῖ
 τὴς ἀνθρώπου ἡ Τυρανία. Στοχασικότητα κ'
 μεγάλ' ἀνθρωπ' εἶσαε βέβαια ὁ Νομο-
 δότης Λυκῦργος, ὁ ὁποῖος προβλέπωντας τὰ
 ἀφόβκτα κακὰ ὅπῃ ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὴς
 συμπατριωτὰς τῶν ἡ μεταχείρησι τῶν χρι-

μάπων, τὴν ἀπέβαλεν ἔξ ἀρχῆς ἀπὸ πῦρ
 Σπάρτην, κὶ κατέστησεν ἐκείνον τὸν καλότυ-
 χον λαὸν τόσον εὐτυχῆ κὶ ἐνάρητον, ὥστε ὅπῃ
 θέλει δοξάζεται, κὶ τιμείται, ἕως ὅπῃ ἐπιάρ-
 χωσιν οἱ ἄνθρωποι. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ νῦν
 Ἑλληνικὸς κληῖρ, διὰ βᾶσιν τῶ συστήμα-
 τὸς τῶ, κὶ διὰ γενικὸν ὄργανον τῆς διαγω-
 γῆς τῶ, ἔχει μόνον κὶ μόνον τὸν χρυσόν, δὲν
 νομίζω περὶ τὸν, εἰκαὶ συντόμως, γὰρ εἰπῶ πῖ,
 περὶ τῆ χηΐσεως τῶ, κὶ τῆς αὐτῆ καταχρή-
 σεως: δὲν εἶναι ὅμως ὁ σκοπὸς μὴ γὰρ κατα-
 πείσω τῶς χρυσολάτῃας ὅπῃ ἀπαπῶνται, ἐπει-
 δὴ μὲ φαίνεται τὸ ἴδιον, ἂν ἤθελα παρα-
 ρῆσῃ πῖ ἐσὶ μανία, διὰ γὰρ καταπέσω ἕνα
 θελόν, ὅπῃ εἶναι θελός: αὐτὸς ἐν ἴσῳ εἶναι
 θελός, δὲν τὸ πισθεῖν γὰρ εἶναι, μάλιστα κρί-
 νει τὸν ἑαυτὸν τῶ Φρονημότερον ἀπὸ κάθε
 ἄλλον, ἔπως κὶ οἱ χρυσολάτῃαι, ἕως ὅπῃ με-
 τὸν χρυσόν κάμῃσιν ὅπῃ θέλῃσι, βέβαια
 δὲν νομίζῃσιν ἀποπῶν τὴν λατρείαν τῶν, ὅθεν
 ἀναγκαῖα εἶναι διὰ τῶς πρώτης ἢ Φρόνησις,
 κὶ διὰ τῶς ἄλλης ἢ καλῆ διοικήσεως: κὶ τότε
 ἤμπορῆν γὰρ καταλάβῃν ἐκείνοι ὅπῃ ἦτον λα-
 οὶ, κὶ ἐτύτοι ὅπῃ ἐβασῆσαν τόσον καπνὸν
 ἐσφαλισμένον εἰς σιδερένια σεντήκια: ὁμιλῶ
 μόνον λοιπὸν ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἀξία πε-
 ριργίας, κὶ ἐπειδὴ νομίζω γὰρ μὴν δυσταρέσῃ

κάθε ἑξέτασις πραγμάτων ὅτε ἀναθαίρονται
 εἰς τὸ κοινὸν καλῶς ἔχειν. Τὰ χρήματα ὡ
 Ἐλληνες εἰς ἄλλα δὲν χρησιμῶν, ἔπει δὲ ἄλ-
 λο πέλ⊙ ὁ ἐφόδρετις τὰ ἐμεταχειρήσθῃ, πα-
 ρά μόνον διὰ σημεῖα ἀειδητικά, ἤτοι διὰ
 μέτρον γλυκῶν τῶν πραγμάτων, κὲ δηλοσκο-
 πῆς πιμῆς τῶν: ἔπος λοιπὸν ἔξ ἀρχῆς διὰ
 νὰ βικόλυνεν τὰ δανείσματα κὲ ἀλλαγὰς τῶν
 διαφόρων ἀναγκαίων τῶν πραγμάτων, οἱ ἄν-
 θρωποι ἔκαμαν τὸς κε μονάδας χρυσᾶς, ἢ χαλ-
 κίνες, διὰ τῶν ὁπίων τὰ ἐμετρήσαν κὲ τὰ
 ἐμοίραζον ὀρθῶς. Αὕτη ἢ ἐφόδρεσις εἰς ὀλί-
 γον καιρὸν βικόλυνεν τὰ ἀμοιβαίως ἀλλαγὰς
 ὄχι μόνον ὑπὸ ἓνα ὑποκείμενον εἰς ἄλλον,
 ἀλλὰ κὲ ὑπὸ πόλιν εἰς πόλιν, κὲ ὑπὸ γέ-
 ν⊙ εἰς γέν⊙. (α) Αὐξάνοντας λοιπὸν κατ'
 ὀλίγον ὀλίγον αἱ χρυσαὶ μονάδες, κὲ μὴν

(α) αἱ Βασιλεύσεις τῶν τῶν Δουρακίων ὅλης τῆς
 Γῆς, ἔ' αἱ ἑμπερισταὶ Πόλεις, ὅσα μίση πᾶ χρυ-
 σίου, ἔ' πᾶ ἀλεπακίλυ πανταπῶ δανείσματος, δευ-
 ξεχορίζονται πλείον ἀνάμεσον τῶν, ἐπειδὴ ὅσα εἶδη
 ἐκφέρει ἢ Αἴγυπτος, ἀπέλακται εἰς τὴν Ἀμερικανῶν
 ἢ ὅσα ἢ Γαλλία πεχυάται, πολῶσαι εἰς τὴν Πιερρί-
 πολιν ἢ καθεξῆς.

ἢ μπορῶντες νὰ ἀυξήσῃν τὰ ἀναγκαῖα πράγ-
ματα, ἐβούρεθησαν τὰ μὴ ἀναγκαῖα. ἢ ἕπος
ἐχρηγήθη ἡ Πολιτέλεια εἰς τὸς ἀνθρώπους. (α)

(*) ὁ Α εἰς παρ: εἶχεν εἷ χωράφιν, ἔ ὁ Β
εἶχεν ἀνάβατα, ὅθεν ὁ ὄνας ἀλάζεν μέρος Σπη-
ραῖς, μὲ μίρ^θ μαλίς πδ ἄλλα, ἔ ἔχον ἀμφοτέρω
ἄχαστοιμένοι, ἐπεισε ἠθέλησαν νὰ δώσουν μίαν
ἰσοστικὴν πμὴν ἀντὶ ὅβ δύω εἰδῶν, ἔ εἶπον, τὸ
εἷ κυλὸν σηπείρι νὰ ἀξίξῃ ὡς δύο. ἔ τὸ μαλί ἐλάς
προβάται ὡς βία. ἐπεισε ἔδωσαν ἡ ὑπαρξιν αὐτῶν
ὅβ δύω, κ^ς ὅβ τεχνῶν, μὲ τὸτας μεταλήθιας μο-
νάδας. τότε ὁ Γ. ὑπὸ καὶ αὐτὸς ἔσκαπτε τὸ χωρά-
φιν πδ ὅβ νὰ ἀποκλήσῃ τὸ σηπείρι, βλέπωντας
ὅτι ἢ μπορῶσε νὰ δώσῃ μονάδας, ἔ νὰ λάβῃ σηπεί-
ρι. πδ ἐφάνη ἀκολούτερον νὰ πλάσῃ ἀπὸ αὐταῖς πα-
ρα νὰ σκάψῃ. ὁ Δ εἶπε δὲν ἠθέλεν ἔπε νὰ σκά-
ψῃ. οὔτε νὰ ζητήσῃ τὸ μέταλλον, ἐπιπρόβληθῆν νὰ
ἐφάξῃ εἷ εἰδ^θ χαμνοῦρον, ἔ ἀπ' οὗ τὸ ἐτελειώ-
σεν. ἢ ἔσενισθ^θ Ε ὅπου εἶχεν πολλὰς μονάδας, ἔ
δίδους πῶς ἀλάζεν μὲ ἐπίκο. Ἰσοῦ λοιποὶ πῶς ἔρχο-
σαν νὰ πληθύνουν πῶ μὴ ἀναγκαῖα ἀνάμματα, τὸ
ἔπος ἐφάνη νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς ἀνάγκης, ἐπειδή
τὸ περισσύτερον σηπείρι παρ: χείρι, δὲν ἦτον ἀναγ-

Ἡ Πολιτεία δὲ ὡς γέννημα κὶ ἀποτέλεσμα
 σκηώδους κὶ φανταστικῆς δυνάμεως καθὼς εἶναι
 ἡ μεταχείρησις τῆ χυσῆ, (α) ἐφύλαξεν τὴν
 ἰδίαν δύναμιν κὶ αὐτὴ, κὶ ἔπεις μὲ τὸ νὰ
 ἐπιδέχονται τὰ μὴ ἀναγκαῖα εἶδη, πικρὴν ἰδεα-
 σικὴν κὶ ἀόριστον, κὶ αὐξάνοντας αἱ χυσαὶ
 μονάδες ἀπὸ τὸ ἐν μέρῳ, κὶ τὰ διάφορα

καὶ ἐκ εἰς πέντα, καὶ ἐπὶ ὁ ἀνδρωτῶ δὲν τρεῖς
 γὰρ ἀπὸ αὐτῶν ἀναγκάζονται, ἀλλ' αἱ μονάδες ἤυξαν εἰς
 ἄκρον, ὅθεν ἔαρετε νὰ ἀγωράσουσιν ἔτι ἄλλα εἶδη
 ἑαυτοῦ ἢ ἄχρις τὸ ζεῖν ἀναγκαῖον, καθὼς ἠκολού-
 θησαν, ἔτι δὲ σήμερον εἶναι, περισσότερα τὰ μὴ ἀναγ-
 κατὰ εἶδη ὅπου μεταχειρίζονται οἱ ἀνδρωτοί, πα-
 ρὰ αἱ Πολιτεῖαι ἄλλης τῆ Γῆς.

(β) οἱ ἀνδρωτοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀχρη-
 σθονται περισσότερο νὰ ἀκούωσι ἀνάγκαστα Ἰδιοσι-
 κά, παρὰ ἀληθῆ, ὡς ἐπὶ τοῦ πᾶσι μὴ ἀληθῆ μὲν
 ἐπιδέχονται καὶ αὐξήσιν, ἔτι καὶ πᾶσι ὅπου ἂ καὶ
 εἰς ἡδὴ πρὸς δόξαν κτλ κὶ ἀφροσύνην, καὶ δὲ
 ἀληθῆ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πᾶσι νομίση ἀλλήως, εἰ μὴ καθὼς
 εἶναι, ὅθεν ἔτι γενικῶς μία ἀλήθεια ἀφοξύνει ὅλην
 γόπρον κρότον, παρὰ εἴ φῶμα ἔσαν τις λέγει ὡς
 μία ἀλήθεια, καθὼς βλέπομεν νὰ ἠκολούθησαν εἰς
 τὸ ἐξάγειν αὐτὴν χυσιῶ.

εἶδη ὑπὸ τὸ ἄλλον, τῆν σήμερον σχεδὸν τοῦ
 πρία τέταρτα τῶν ἀνθρώπων ἐναχολοῦνται ὄχι
 εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ καὶ δίδου σήμερον π-
 μίας ἰδεαστικῆς, εἰς ἐν' εἰδῶ διαφορεπκῆς,
 ὑπὸ ἐκείνας ὅπῃ εἶχεν χθές, εἰς τρόπον ὅπῃ
 κάθε ἡμέραν ξεκάνοντες τὰ ὅσα εἶχον κα-
 μωμένα δὲν βλίσκωνται ποτὲ ἀργοί: αὐτὸ
 λοιπὸν τὸ Φπάσιμον, κὶ ξεφπάσιμον τὸ ὀνό-
 μασαν ἐμπόριον. (α) Τώρα λοιπὸν ὅπῃ ἀπε-

(α) τὸ ἐμπόριον ἀποδεικνύει φανερῶς ἢ ἰδει-
 στικὴν ὑπόλειψιν τῆς χρημασίαν, μὴ ἢ ἐφώρετιν τῆς
 ἀφθμιακῶν χαρτίαν, ἢ μίσιου τῆς ὀπείων μὴ
 μίσιου κοσμηλίας μελάν ἡμπορεῖ πνᾶς καὶ μετρήσθ
 ὅλα πὶ πλοῦτι τῆ Γῆς. πολλὰ μὴ λυτεῖ ὅπου αἱ
 πορισάσεις εἶναι μὴ τὸ συγχωροῦσι νὰ ὀμιλήσω τί
 περὶ ἐμπορίου: ἴσως ἄλλοι τίς ἐκπληρώσῃ ἢ ἐπι-
 θυμίαν μου. ὁ νῆσ Σφοκλῆς ἢ Ἰταλίας, εἰς ἐν
 Σπυρσικῶν πᾶ ἐγχειρήδιον ὀμιλῶντας περὶ τῶ ἐμπο-
 ρίου κὶ φραγματῶν κασποτῶ νουκεχῶς τε κὶ
 ἀγείως λέγει.

„ Questi, in cifre numeriche si alteri

„ Ad onta nostra dall' Età future

„ Faran chiamarci, i Popoli de' zeri.

Vitt. Alfieri.

δάχθη ἀπὲς ἡ ἐπιόλειψις ὅπῃ τὴν σήμερον βεί-
 σκεται εἰς τὰ χημάτα, εἶναι θεττῆ, κὲ ἰδεα-
 σική, πολλὰ βικόλως ἤμπορεσε νὰ ἐκνηθῆ
 ὅπῃ κὲ ἀχρησθῆ εἶναι, μάλλον δὲ ἐπιζημιῶ-
 ὀμιλῶντας γενικῶς ἢ ἐφοβρεσις κὲ μεταχει-
 ρησις των, ἀλλὰ διὰ περισσοτέραν σαφήνει-
 αν, ἄς ἐποθέτωμεν δύο, ἐξ ὧν ὁ εἰς νὰ
 διαυθεντόβῃ τὴν ἐφοβρεσιν τῷ χρυσῷ, κὲ ὁ
 ἄλλος νὰ τῷ εἶναι ἐνανθῆ, κὲ ἄς συγγρα-
 ψωμεν τῆς διαλόγου των, ὁ πρῶτος λοιποῦ
 μῆ φαίνεται ὅπῃ ἤθελεν εἶπῆ. Ἡ ἐφοβρεσις
 των χημάτων βικόληνεν τῆς τρεπῆς τῆς ζω-
 τηφίας, ἔδωσεν ἐκεῖνα τὰ εἶδη εἰς ἓν γενῆ
 ὅπῃ δὲν τὰ εἶχε, ἠύξησε τὰς ἰδέας των ἀ-
 φρώτων ἀυξάνωντας τὸν ἀριθμὸν των πραγ-
 μάτων, ἐγκαρδίωσε τῆς τεχνῆτας, πρῶντας
 κὲ ἀγωράζωντας τὰ τεχνουργήματα των, κὲ πέ-
 λῆ πάντων ἐπίμησε τὴν ἀνθρωπότητα κὲ τὴν
 καταίτησεν βίβλη, κὲ χηρησθη. Ὁ ἄλλῶ
 βέβαια ἤθελεν ἀποκηθῆ: ἢ ἐφοβρεσις των
 χημάτων ἠθέλησεν κατ' ἀρχὰς νὰ μετρήσῃ
 τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα πράγματα, ἔπει-
 τα ἐμέτρησεν κὲ τὰ μὴ ἀναγκαῖα, κὲ μετὰ
 ταῦτα ἔγινεν ἀνταμοιβῆ κὲ μέτρον τῆς ἀρε-
 τῆς: ἀλλ' ἀυξάνωντας περισσοτέρον τὰ μετρε-
 ἀπὸ τὰ μετρητὰ: ἐξ ἀνάγκης κὲ ἀφ' ἑαυτῆ

των τὰ μετρητὰ ἐμέτησαν τὰ μέτρα, κ' ἐξέ-
 κολήθως τὴν σήμερον τὰ χημάτα μετρώ-
 νται ὑπὸ τὰ πλάγματα, κ' οἱ Ἡ'θικοὶ ὀει-
 σμοὶ κατεσάθησαν μέτρα τῷ χρυσῷ. (α) Ἡ
 ἐφόρεσις πῶν χημάτων κατέστησεν τὸς ἀνθρώ-
 πους ἐχθρὰς τῆς φύσεως κ' τῷ ἑαυτῶν. (β)

(α) φησὶν δηλ: ἔλεγεν τις ἐν κυλὸν σπαί-
 ρει ἀξίζει τρεῖς μονάδας χρυσοῦ, ὅστιρα ἀπ' ὀλί-
 γον εἶπεν ὅτι ἔ μίαν ἀρετὴν ἀξίζει δέκα μονάδας,
 κ' τέλος πάντων τῶρα ἢ λέγομεν, ἢ ὑπονοεῖται ἀπ'
 ἐπιπέδου, ὅτι τρεῖς μονάδες χρυσοῦ ἀξίζουν ἐν κυ-
 λόν σπαίρῳ, ἔ δέκα μονάδες ἀξίζουν μίαν ἀρετὴν,
 ὡσεὶ ὅπου καὶ τὰ ἀποκοπήν τινὰς πολλὰς ἀρετὰς, ἀλ-
 λο δὲν τῷ χρειάζεσαι, εἰμὴ τὰ ἔχῃ πολλὰς μονά-
 δας χρυσοῦ.

(β) Ἡ Ἀρετὴ καθε χηρὸν θυσιάζει πλῆθος
 ἀνθρώπων, ὅπου ἢ ἀχόρεται ἅλα ὑπερ-
 σάνων Βρετανῶν. ἔ ἄλλων, ἀρταίζει ἔ πέμπει εἰς
 τὴν Ἀμερικὴν ἵνα τὰ σκάτων ἔ τὰ βλάζουν αὐτὰ
 καὶ μέτρα ἀπὸ τῶν βαδύτητα ἐντόδια τῆ Γῆς. Οἱ
 παλαιῶται ἔπαι ἐλάθην θοῦν ἀπὸ τῆ θάνατον δέκα
 ἀπὸ τῶν ἑκατὸ εἰς ἑνα χόλον νομίζονται κασιπολη-
 λὰ ἄτυχεῖς, τόσον μεγάλους κόπους, ἔ βδίσματα,

Η' Ε'Φ'Ο'Υ'Ρ'Ε'Σ'Ι'Σ των κάμνει να πιεθύνουσι πε-
 ριοτώτεροι των ανθρώπων, μεγαλήτερον τὸ μι-
 κρον. ὑπὸ τὸ μέγαλον. (α) Η' Ε'Φ'Ο'Υ'Ρ'Ε'Σ'Ι'Σ των
 ἔφ'θαρε τὰ ἦθη των ανθρώπων μετὰ τὴν πο-
 λιτείαν. (β) καὶ τέλ' ὅλων τὰ χτήμα-
 τα ἔδωσαν ὑπαρξίν ἄλλων δύο χυῶν ἀνά-
 μισα εἰς τὴν ἀνθρώπου: ὅθεν εκτός τῆ ἀρσε-
 νικῆ καὶ θηλυκῆ τὴν σήμερον δέχεται τὸ
 τρίτον γέν', διὰ τὰ εἶπω ἕπος, των πλη-
 σίων, καὶ τὸ τέταρτον των πτωχῶν. παῖ
 ἔχοντας κρίσιν σοχασμῶ δὲν φησὶται θεω-
 ρῶντας τὴν ἐννεκῆντα ἐννεα να μὴν ζῶσι, να

νόθους, ἔτι γὰρ ὑποφέρουσι: μάστιγα πολλὰς ἐπι-
 σκόρευσι εἰς τὰ βάθη τῆ Γῆς κρημαίνεται τὸ χῶ-
 μα, καὶ θάπτει ζωντανούς πολλὰς ἐκπονησάδας.

(α) εἶναι πασιδηλὸν πόσον νομιζοῦνται ἀξιώτε-
 ροι οἱ ἀάξιοι πλούσιοι, ἀπὸ τῆς ἀξιοκρίσεως πτωχῶν.

(β) Η' πολυτέλεια εἰδείσας ἕσσιον εἶχεν πολ-
 λὰς μονάδας, ὅχι μόνον να μὴ δουλώῃ πλέον τῆ Γῆν,
 ἔτι να μὴ φυλάτῃ τὰ φρέβασκα, ἀλλ' οὔτε να κοι-
 μάται χωρὶς τὰ τῶ ἐπιμάσσειν τῆ κίβιν. οὔτε να
 τρώῃ χωρὶς τὰ τῶ ἐπιμάσσειν τὸ σαγι ἔτι: ἔτι: ὅδε
 μὴ ἔχων μονάδας ἔχει να ἀπεκρίσῃ ἐστρακαδὴ να
 ἀπάγῃ εἰς δουλείαν τὸ ἔχοντες.

μὴν δουλεύωσι, καὶ μὴν κοπιᾶζωσι, δι' ἄλ-
 λο πὲρ, ἢ διὰ τὸν ἑαυτὸν πόνον, παρὰ μόνον
 καὶ μόνον, διὰ τὸ καλῶς ἔχειν τῷ ἐνός; καὶ
 ποῖοι βλέπωντας τὸ δεῦρ καταλαμβάνει ὅτι
 ἡ αἰτία εἶναι ὅτι ὄχι μόνον τὰ φυσικὰ, καὶ
 ἠθικὰ υποδουλώθησαν εἰς τὰ χεῖματα, ἀλ-
 λά καὶ οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι κατασάθησαν μέ-
 τερ τῶ χεῖματι, καὶ ὅτι ὅποιοι ἔχει περισσο-
 τέρας μονάδας χεῖματι, ἢμπορεῖ νὰ ἀγωρά-
 σῃ περισσότερας ἀνθρώπων. χαρότερον πᾶν γὰρ
 γίνεται ὑπὸ αὐτὸ ἀραγε; οἱ ἄνθρωποι νὰ
 ἐπιδουλώσῃ τὸσον ὥστε ὅτι μὲ ἀνδρᾶν ἀδιαν-
 τησίαν νὰ ἀκῆ πινὰς τὸν Ὀθωμανὸν νὰ
 λέγῃ, ὁμοίως καὶ τὸν βρετανὸν „ σήμερον ἀγώ-
 ρατα δέκα ἀνθρώπων. „ πῶς ἢμπορεῖ ἐκεί-
 νοι ὅτι τὰ σοχάζεται, νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἐξέλ-
 ρῃ, ὅτι χεῖρας νὰ θέλῃ νὰ πωληθῇ ἕνας τὸν
 ἀγωράζον με βίαν, καὶ μάλιστα νὰ εἶναι αὐτὸς
 ὁ ἴδιος ὑποχρεομένους νὰ ἀγωράσῃ ἄλλους
 καὶ νὰ γίνῃ κακὸς θέλωντας καὶ μὴ θέλωντας;
 ὅποια εἶναι ἡ καλοσύνη ὅτι μᾶς ἤλθεν ὑπὸ
 τὴν ἐφόρεσιν πῶν χημάτων; ἴσως ὅτι μᾶς
 εὐκάληεν τὰς ἀμοιβαίας διαλλαγὰς; ἀλλὰ
 πᾶσα ἀνάγκη ἦτον διὰ νὰ μᾶς τὰς εὐκολύνη;
 καὶ πῶς ἐξῆσαν οἱ ἄνθρωποι πλὴν νὰ ἐφόρῃ
 τὰς χεῖρας ἀριθμῶς; οἱ Ἀμερικάνοι πᾶσα

σάρων αἰώνων δὲν ἔτρωγον ἴσως, δὲν ἐνδύοντο, δὲν εἶχον ἴσως ὅλας τὰς ἀρετὰς, μὴν ἔχοντες κἀνένα ἐλάττωμα; ἀπέθανον ὑπὸ πίναν ἴσως οἱ Λάκωνες ὅπῃ δὲν ἐμεταχειρίζοντο τὸν χρυσόν; ἢ μήπως δὲν ἠφάνισθη ὅλη ἡ Ἑλλάς ὄξαιτίας τῆς, δὲν τυρανῆται μέχρη τῆς σήμερον ὑπὸ αὐτὸν, καὶ τέλει πάντων τὸ ἀνθρώπινον γένος δὲν ἀσχημώθη τόσον ὑπὸ αὐτὸν; δὲν πωλεῖται ἴσως ἡ δικαιοσύνη διὰ τῆς χρυσῆς; δὲν ἀγωράζονται ἴσως οἱ κερταὶ διὰ τῆς χρυσῆς; δὲν σκεπάζει ἴσως ὁ πλῆσι τὰς ἀνομίας τῆς διὰ τῆς χρυσῆς; δὲν χάνει ἴσως ὁ πτωχὸς τὰ δίκαια τῆς διὰ τῆς ἐλείψεως τῆς χρυσῆς; (a) διαπὶ τάχατις νὰ βλέπωμεν ἓνα ἄνθρωπον νὰ ὀρίζη ἄλλους ἀνθρώπους; καὶ δέκα ἄνθρωποι νὰ θέχην ὅπιδεν εἰς τὸν ἓνα, ὡσανὺ νὰ ἦτον αὐτοὶ χοί-

---

(a) Ἡ πτωχία οὐκ ἐκνευβύνει ἔ ἀδυνατίζει πὰς πλέον εὐθερίας ἔ ἠρωϊκῆς ψυχῆς, πόσον μᾶλλον πὰς ἀπλοῦς ἔ ἀθώους γυν Ἑλλήνας ὅπου ἔ ὑποφέρουσι. ἓνας Πατὴρ δέκα τέκνων μὴν ἔχων ἔ ἀγαπᾷ κίαν κηβερνησιγὶ τοῦ θάναται, ἢ τοῦ τῶ μὲντι κημρός νὰ εὐχασθῆ ὄξαι τὸ μέλλον καλόν, ὅσαν πὰ τέκνα ἐν παντοτινὰ τῆ ζητήσι πὸν ἐπιούσιον ἄρτον.

ροι, κὶ αὐτὸς χοιροβοσκός. πὴ περισσότερον
 ἄπὸ τῆς ἄλλης ἔχει αὐτὸς ὅπῃ τόσον αὐτη-
 ρῶς κὶ ἰσπερηφάνως κτυπᾷ, ὑβρίζει, κὶ κα-
 ταφρονεῖ τῆς ἄλλης; διαπὶ, διαπὶ ὁ ἕνας νὰ
 ὀνομάζεται δῦλ⊕, κὶ ὁ ἄλλος Κύρι⊕; διαπὶ
 ὁ πλῆσι⊕ νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ, νὰ κοιμᾶται,
 νὰ ξεφαντώνῃ, νὰ μὴν κοπιᾷζῃ, κὶ νὰ ὀρί-
 ζῃ. ὁ δὲ πτωχὸς νὰ ἰσώκεται νὰ κοπιᾷζῃ,
 νὰ δουλόῃ πάντοτε, νὰ κοιμᾶται κατὰ Γῆς,
 νὰ διψῇ, κὶ νὰ πινᾷ; ποῖα εἶναι ἡ αἰτία
 ὧ ἄνθρωποι παρὰ ἡ ἐφόβησις τῆ χρυσῆ
 ποῖα ἀνάγκη μᾶς βιάζει λοιπὸν νὰ τὸν φυ-
 λαίτωμεν; μήπως οἱ ἄνθρωποι ζῶσι μὲ μέτ-
 тала, ἢ μήπως διὰ τῆ χρυσῆ καληργεῖται
 ἡ Γῆ; κὶ διαπὶ τάχατις δὲν ἤθελον ἡμπο-
 ρέσῃ νὰ ζήσῃν οἱ ἄνθρωποι χωρὶς τὸν χρυ-
 σόν; κὶ πὴ ἤθελε γίνῃ ὁ χρυσὸς, ἀν' τῆ ἔλει-
 πεν ἄπὸ ὅλης ἡ ἰσώλειψις. (α) κὶ διαπὶ το-

(α) ὦ πόσον ἀξίον γέλωτος θέαμα ἤθελεν εἶ-
 ναι, ἀν' καθ' ὑπόθεσιν ἤρχετο μία γενικὴ θέλησις
 ἵνα ὅσοι δὲν ἔχουν χρυσάσι, νὰ σηκώτουν τὴν ὑπό-
 λειψιν ἀπὸ αὐτὸ δι' ὀλίγον καιρὸν. ὦ τὴ παλαιτωθεῖς
 ἀπὸ πλουσίων! πόσοι ἀπὸ αὐτῆς ἤθελον μείνει πάν-
 τοτε εἰς τὸ κρεβάτι, μὴν ἔχοντες τὴ δουλοῦ, ἢ τὴ

σάυτη ὑπόλειψις εἰς ἓν μέτρον. (α) δὲν εἶναι ἴσως ἡ πρώτη, κὶ κυρία πρόξενος τῶν Φοβερῶν πλημελημάτων ὁ χρυσός; (β) δὲν πο-

δούλην γὰ πᾶς σκλήση. πόσοι ἤθελον κατακοφιδῆ ἑπάντων, μὴν ἰξάροντες πῶς γὰ λύτουν πα δεκίματα τῶν φορεμάτων των, πόσοι ἤθελον σχολικίαση καθημενοι, μὴν ἰξάροντες γὰ περιπατήσουν, πόσοι ἄλλοι ἤθελον μείνει γυμνὴ μὴν ἰξάροντες πῶς γὰ ὠδυθῶσι. Ἐ ἀναμφιβόλως ἤθελον ἀπεθάνη οἱ περισσότεροι ἀπὸ πίναν, μὴν ἔχοντες ποῖον γὰ τῆς μαγνηδῆ ἢ ἀράγμα γελειῶδες ὅπου ἤθελον σταθῆ. Ἀνθρωπόσις, ἀνθρωπόσις ἔως πότε γὰ μὴν βλέπης μὲ πᾶ ὀμμάτια ἀνοικαί.

(α) οἱ Γέροντες ἄχωνται ἔ λέγουσι τῶν νέων ἀρσασάθησε τέκνον μου γὰ γίνης ἀνθρωπός, ἀποκλήσας γὰ ἀποκλήση χήματα ἔ παλιν λέγασ, ἔ Δεῖς νες ἀπὸ βίῶν χρόνων δὲν ἦτον πικροτες, ἔ πᾶρα ἐγῆ γεν ἀνθρωπός, δηλ: ἀποκλήσῃ χουτάσι. εἰς τῶν ἀπὸ ἐπὶ οἱ μὴ ἔχοντες χρυσίαν, δὲν νομίζονται πῶς αὐτῶν ἀνθρωποι.

(β) οἱ μὴ ἔχοντες χρυσίαν ἀρσασάθησιν γὰ ἀποκλήσας. ἔ μὴ δουράμενοι νῆ ἑπιτύχησι τῶν σχολῶν των σαχέως ἔστῃ ὁρθῆς ὁδῶ, πῶτος γίνεσαι φονός, πῶτος ἀροδός, ἔ χεδόν ὀλοή κόλασες, ἔ κλέσται.

λαίται ἢ πμὴ ἴσως διὰ τῆ χρυσῆ; δὲν ἀγω-
 ράζεται ἴσως ἢ ἀξιότης δι' αὐτῆ; δὲν κλέει
 πέλ⊕ πάντων τὸ ἀνθρώπινον γέν⊕ ἐξ αἰτίας
 τῆ; ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν εἶναι πρῶξεν⊕ τῆς πο-
 λιτικῆς ἀνυποφόρου ἀνομοιοτήτης, κὶ τῶν ἐξ
 αὐτῆς προερχομένων μυρίων κακῶν. Φβ. βα-
 βαί. . . . Τώρα λοιπὸν ὅπῃ ἐτελείωσεν κὶ ὁ
 διάλογ⊕ τῆ ἐναντίου, πὶ μέλλει νὰ εἴπῃ ὁ
 Αναγνώστης; ὁ Αναγνώστης ἄς ἀποφασίσῃ
 ὅπως τῆ Φανῆ δὶλογότερον: Μία καλὴ διοί-
 κησις ὅμως ἢμπορεῖ νὰ διορθώσῃ τὴν κατά-
 χησιν τῶν πλῆτων, κὶ αὐ' δὲν ἢμπορέσῃ
 νὰ ἐξαλείψῃ ὅλα τὰ εἰρημένα κακὰ ὅπῃ
 προξενεῖ ἢ ὑπόλειψις τῆ χρυσῆ, κὰν θέλει
 τὰ μετριάσει: ἐπειδὴ ἀγαπητοὶ μὲ κάθε
 δύναμις σκηώδης, κὶ ψβδῆς, ὅσον περισσο-
 τέραν ἐνέργειαν ἔχει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς, τό-
 σον περισσότερον καταθρονεῖται εἰς τὸ πέλ⊕,
 κὶ ἀφ' ἧ γνωριότη. ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἐπιχεί-
 ρημα μεγάλου Ἀνδρός, διότι ὁ καλὸς Νομο-
 δότης φέρεται πρὸς τὸν λαόν, ὡς ἄρισ⊕
 τὶς ἰατρὸς πρὸς τὸν ἄρρῆσον, κὶ καθὼς ἐτῆ-
 τ⊕ πρὶν δώσει τὸ ἰατρικὸν ἐξετάζει πρῶ-
 τον τὴν κρᾶσιν τῆ ἀσθενήντος, ὡσαν ὅπῃ
 πολλάκις τὸ ἴδιον ἰατρικὸν ὅπῃ ἰατρὸς εἶνα,
 ἢμπορεῖ νὰ βλάψῃ ἄλλον; ἢπως κὶ ὁ Νο-

μοδότης ἀφ' ἧς ἐξετάσῃ, τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθη
 ἐνὸς γένους, καὶ τὸ κλῆμα τῆς κατοικίας τε,
 τότε δίδει ἀναλόγως τὴν Νόμον, ἐπειδὴ τὴν
 σήμερον εἰς μερικὰ γένη ὁ χρυσὸς εἶναι ἀναγ-
 καιότατος, καὶ ἐνταυτῷ εἰς ἄλλα ὄχι μόνον
 ἀχρηστος ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος. (1) δὲν ἦτον
 βέβαια ἐταῦτος ὁ τόπος ναὶ ὀμιλήσω διὰ αὐ-
 τῶν, ἐπειδὴ περὶ πλείων θεμάτων, ἢ πλεί-
 πει πινὰς ναὶ ὀμιλῆ διεξοδικὰ, ἢ μὲ πλείο-

(1) ἀγκαλιὰ ἔ κοιτῶς μία ψυχῆς δύναμις ναὶ
 μὴν ἠρεσθῆ, μ' ὅλον πᾶσι ἢ συνήθεια ποικίλεις κατα-
 στάνει ἀναγκαστὰ πᾶσι πλέον ἀχρηστος φράγματα: ἐκεῖ-
 ναι ὁμοῦς ὅτι Διτυχῶσι ὄχι τῶν χρημάτων, ὡς πρὸς
 πᾶσι λειπῶς ὅτι Δυστυχῶσι εἶναι ὡς ἡ Γῆ μας πρὸς
 πᾶσι. πᾶσι χημῆματα τέλῃ πάντων ἠμποροῦν ναὶ πα-
 ρομοιοθεῖν εἰς μίαν ῥάβδον, αἱ δὲ νῦν Δυνασταίαι
 εἰς τούτους ποδαλγούς, ἔ καθὼς ἐταῦτι βαδίζουσιν
 ὅποσοῦν μί τ' βοήθειαν ὄχι βακτηριῶν, οὕτως καὶ
 πᾶσι νῦν Βασίλεια, ὡς διοικήσεις ἀπελείς. ἔ κακῶς
 κυβερνημέναι, μόλις βασῶνται ὄχι μίση τῶν χη-
 μάτων: ἀλλ' ἀνίσως ὁ ποδαλγός ἰατρῶθῃ, δεῦν ἔχει
 πλείον χρεῖαν ἀπὸ ῥάβδου ὄχι ναὶ ἀκυμβίση, οὕτως
 καὶ αἱ διοικήσεις ὅταν διορθωθεῖν, δεῦν θέλων ἔχει
 πλέον χρεῖαν ἀπὸ χημῆματα.

τητα, ὡσανὺ ὅτῃ ἡ συντομία δαποβάλλει τὰς ἀναγκαίαις δαποδείξεις, πλὴν ἐγὼ αὐτὸν ἔσφαλα εἰς τῆτο, νομίζω νὰ εἶμαι συμπαθισμένος, μὲ τὸ νὰ γράφω ὅχι διὰ ἐκείνης τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἰπῆ τινὰς ὅλα κὲ διεξοδικῶς, ἀλλὰ πρὸς ἀνθρώπους οἵτινες γνωρίζουσι τὴν ἀλήθειαν, κὲ εἶμαι βέβαιος ὅτι μαζὺ μὲ θέλῃσι φωνάξῃ, αἰ! ἄς ἐξαλειφθῆν ὅποια κὲ αὐτὸ εἶναι αἱ αἰτίαι τῶν δυσυχειῶν τῆς ἀνθρώπιότητος. Ἀς εἰσελθῶμεν τώρα εἰς τὴν διήγησιν τῆ Ἑλληνικῆ Κλήρη ἢ ὅποια ὅχι ὀλίγον θέλει μᾶς παραστήσει τὰ κακὰ ὅτῃ προξενεῖ ἢ κατάχρησις τῶν χρημάτων. Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν λοιπὸν δέρεσκεται ὁ Πατριάρχης, κὲ ἡ Σύνοδος, ἄλλος Πατριάρχης δέρεσκεται εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἄλλος εἰς τὴν Ἀνπόχειαν, κὲ ἄλλος εἰς Ἱερουσαλήμ: ὁ πρῶτος ὀνομάζεται Οἰκουμενικός, κὲ αὐτὸ ἄλλο δὲν σημαίνει αὐτὸς ὁ γελοιώδης τίτλος, μαζὺ μὲ τῆς τῶσθε ἄλλῃς ὅτῃ λαμβάνει φανερώνει ὁμως ὅτι οἱ ἄλλοι πρὸς Πατριάρχαι ἐπὶ ὀκεινται εἰς αὐτὸν. Αὐτὸς λοιπὸν διαμοιράζει εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆ Ὀθτομανικῆ κράτης, (κὲ πολλάκις πέμπει κὲ ἐκεῖ ὅτῃ δὲν εἶναι χριστιανοὶ) τῶσας ἐκατοντάδας Ἀρχιεπισκόπων, ἐξ ὧν ὁ καθ' εἰς ἔχει πῶταμας, ἢ

πέντε Ἐπισκοπὰς εἰς τὰς ὁποίας πέμπει καὶ
 αὐτὸς τὸς Ἐπισκόπους: αὐτὸ εἶναι τὸ σύ-
 ζημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ὁ τρόπος
 δὲ τῆς διοικήσεως εἶναι ὁ ἀκόλουθος. Ἡ Σύ-
 νοδος ἀγωγάζει τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον,
 ὅπου τὸν Ὀρθομανικὸν Ἀνθρασιλέα διὰ μίαν
 μεγάλην ποσότητα χρημάτων, ἔπειτα τὸν
 πωλεῖ ἕπνος τῆς δώσῃ περιωτότερον κέρδος,
 καὶ τὸν ἀγωγασθὲν τὸν ὀνομάζει Πατριάρχην.
 αὐτὸς λοιπὸν διὰ νὰ ξαναλάβῃ τὰ ὅσα ἐδα-
 νίσθη διὰ τὴν ἀγωγὰν τῆς θρόνου, πωλεῖ τὰς
 ἐπαρχίας ἤτοι τὰς Ἀρχιεπισκοπὰς ἕπνος
 δώσῃ περισσότερὰν ποσότητα, καὶ ἕπνος χημα-
 πίζει τὰς Ἀρχιεπισκόπους, οἱ ὁποῖοι πολῶσι
 καὶ αὐτοὶ εἰς ἄλλας τὰς Ἐπισκοπὰς των: οἱ
 δὲ Ἐπίσκοποι τὰς πολῶσι τῶν Χριστιανῶν,
 δηλ: γυμνόνουσι τὸν λαὸν διὰ νὰ βγάλωσι
 τὰ ὅσα ἐξόδοσαν, καὶ ἕπνος ἐστὶν ὁ τρόπος
 μετὰ τὸν ὁποῖον ἐκλέγονται τῶν διαφόρων
 ταγμάτων τὰ ἱποκείμενα, δηλ: ὁ χρυσός.
 ὁ τρόπος δὲ μετὰ τὸν ὁποῖον ἐκπληρῶσι τὰς
 ἱποχρέσεις των πρὸς τὸν λαὸν, καὶ πρὸς τὴν
 Ἐκκλησιαστικὴν Νόμον εἶναι ὁ ἀκόλουθος: ὁ
 Πατριάρχης ἀφ' ἧς ἐξέρη νὰ ἀναγνώσῃ δύω
 καταβρατὰ ὅπου τὸ ψαλτήριον τῆς Δαβὶδ,
 κρίνεται ἄξιος τοιαύτης Ἀρχῆς, ὅπου τὴν

Σύνοδον, αὐτὴ δὲ ἰξόβρι νὰ ἀναγνώσῃ πε-
 ριοτότερον ἀπὸ αὐτοῦ, κὶ τὰς πράξεις τῶν
 Ἀποστόλων. (α) διὰ νὰ γράψῃ δὲν ἐρωτᾶται
 ἀν' ἰξόβρι, ἐπειδὴ δὲν τῆ εἶναι ἀναγκαῖον,
 μάλιστα τὸ ὄνομά τῃ τὸ γράφει μὲ τόσα κλο-
 θυγεύσματα, (εἰς τὸ ὁποῖον τὸν μιμῶνται
 κὶ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι, κὶ οἱ ἐπίσκοποι, κὶ
 μερικοὶ Προτοσύγγελοι.) ὅπῃ κὶ ἀνορθώγρα-
 φον ἀν' εἶναι, ὅπερ κὶ πιθανότατον, κἀνεὶς
 δὲν τὸ καταλαμβάνει, κὶ διὰ τῆτο φυλάττει
 Γραμματικῶς, νέως προκομένης, ἔχει δὲ κὶ
 τὴν Προτοσύγγελον κὶ Ἀρχιμανδρήτην, οἵπα-
 νες ὅποσῃν μετεμάζου τὴν θρησιότητα τῆς
 ἀμαθείας τῆ Κυρίας τῶν. Ἡ πρώτη ἔγνοια
 τῆ Πατριάρχῃ λοιπὸν εἶναι νὰ ἀποκτήσῃ τὴν
 Φιλίαν τῶν Φίλων τῆς Συνόδου, ὅπῃ ὡς ἐπὶ
 τὸ πλεῖστον εἶναι αἱ γυναῖκες τῶν πρώτων
 Ἀρχόντων, ἤτοι πλησίον ἀμαθῶν τῆ Φανα-
 ρείας: κὶ αὐτὸ τὸ κάμνει διὰ δύο αἵτια, πρώ-

(α) ἄς μὴ συμπαθίσῃ ὁ Ἀναγνώστης διὰ τὴν ὑπερ-
 βολὴν τῆ λέγου, ὡσανὸς τοῦ ὅλοι οἱ νῦν Ἰερεις
 (εἰς αἰρετικῶντας ὡς ἀρετικῶντας πᾶσι) μόλις ἀπουδάξουν
 ὀλίγον τὰ Γραμματικὰ, ἔκἀνεὶς δὲν γινώσκει οὐτῆ
 τὴ λέξιν „Ἐπιστήμη“.

τον μὲν διὰ τὴν νὰ ἡμπορῇ νὰ κλέπτῃ μὲ πε-
 ρισσότερον θάρος, δεύτερον δὲ νὰ κλέπτῃ
 διὰ περισσότερον καιρὸν. ὡσανὺ ὅπῃ αὐτὴ ἡ
 Σύνοδος, ἔχει ὅλα τὰ μέσα εἰς τὴν Ὀθο-
 μανικὴν δυναστείαν, καὶ ἔξακολούθως ὅταν ὁ
 Πατριάρχης δὲν τῆς ἀρέσκει, ὁρίζεται τὸν
 ἔξορίζει. καὶ δὲν τῆς ἀρέσκει πάντοτε ὅταν
 δὲν ὁμογνωμῆ μὲ αὐτὴν, καὶ ὅταν δὲν ἔσο-
 ζεῖται χωρὶς νὰ ἀναγνώσῃ ὅτι ζεῖται τῆ
 παραδῶσι. ὁ Πατριάρχης ἔχει μίαν ἐξουσίαν
 σκηώδη καὶ ψόφικην ἐπάνω εἰς τὴν Σύνοδον,
 ἀλλὰ κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ ἔξορίσῃ κανένα
 ἀπὸ αὐτὴν, ἀν' καὶ ὅλα τὰ δίκαια ἤθελε τὸν
 βιάσθαι. ἐπειδὴ τότε οἱ λοιποὶ ὁρίζονται
 αὐτὸν, καὶ βάζουν ἄλλον καὶ ξανακαλεῖ
 τὸν ἔξοριζόμενον σύντροφον τῶν. διὰ τῆτο
 πολλάκις ἔτυχε νὰ πατριαρχῆσιν, ποῖος
 δεκά μηνάς, ποῖος ἕξ, καὶ ποῖος δύο μόνον.
 Ἡ ἔσπεριφάνεια, καὶ διεσραμένη ψυχὴ αὐτῶν
 τῶν δώδεκα μαρῶν τῆς Συνόδου, τὴν ἐμποδίζει
 ἀπὸ τὸ νὰ σοχαθῶσι τὴν φθορὰν ὅπῃ προ-
 ξενῶσι εἰς τὸν λαὸν μὲ τὰ μεγαλότατα ἔξο-
 दा τῶν συχνῶν ἀλλαγῶν τῶν Πατριαρχῶν, καὶ
 ἄλλο δὲν ἐνθυμῶνται παρὰ ὅτι ὅσα ἔξοδι-
 σθαι τὰ ξαναλαμβάνουν ἀπὸ τὸν Νεόφυτον,
 καὶ πάντοτε μὲ τὸ διάφορον τῆς βίβλου

ἢμπορεῖ νὰ προῖδῃ ὁ Ἀναγνώστης τὰ περὶ
 τῶν Ἀρχιεπισκόπων, ὅταν ἡ ἀρχὴ εἶναι
 τοιαύτη: ἀεὶ μάθῃ ὅμως ὅπ' αὐτοὶ ὑπερβαί-
 νουσιν κὶ εἰς τὴν ἀμάθειαν κὶ εἰς τὰ κακὰ
 ἔργα, κὶ τὴν Σύνοδον, κὶ τὸν Πατριάρχην.
 ἐπειδὴ ἡμεῖς Σύνοδος, ὅπῃ βροδοῦει διὰ νὰ
 κάμῃ τὸν Πατριάρχην ὅπως θέλει, λαμ-
 βάνει ὀφθὺς ἀπὸ τὸν ἴδιον τὰ ὅσα βροδοῦ-
 σεν, ὁμοίως κὶ ὁ Πατριάρχης τὰ ξαναλαμ-
 βάνει ἀπὸ τῆς Ἀρχιεπισκόπου διπλὰ, κὶ
 τριπλὰ: ἀλλὰ αὐτοὶ ἀφ' ἧ λάβην μέρος
 ἀπὸ τῆς Ἐπισκόπου τὰ λοιπὰ πρέπει νὰ
 τὰ βγάλῃν ἀπὸ τῆς χειριανῆς, κὶ εἰς αὐτὸ
 μιμῶνται τῆς Ὀθωμανικῆς Διοικητῆς τῆς
 Ἀρχιεπισκοπῆς τῶν, ἀπὸ τῆς ὁποῖου εἰς
 ἄλλο δὲν διαφέρουσιν, εἰμὴ ὅπ' οἱ Ἀρχιε-
 πισκοποὶ πληρώνου αὐτῆς, κὶ αὐτοὶ τῆς
 δίδου τὴν ἄδειαν νὰ κλέψωσιν ὅσα ἢμπο-
 ρῶσι. Ἡ ἀμάθεια τῆ λαῶ ἀκόμισεν τόσον
 τὰ ἀρχιερατικὰ σπαδία, ὅπῃ κανεὶς δὲν
 τῆς ἀντισέκεται: μ' ἐν καταβατον' κατάρως
 ὅπῃ ἡ πλέον διαβολικὴ διάθεσις, φοβερο-
 τέρως βέβαια δὲν ἤθελεν ἢμπορέσει νὰ ἐφύ-
 ρῃ, τὸ ὁποῖον ὀνομάζουσιν ἀφορισμὸν, ἐκ-
 δύουσι κὶ πλοσίως, κὶ πτωχῆς: κὶ αὐ' πολ-
 λάκις μ' ἔπειρον καταβατον', μ' ὀχρῆς βύλο-

γίας, κ^η συγχώρησιν, διαλύσει τὸν ἀφορομέντα, δι' ἄλλο τέλος δὲν τὸ κάμνησι, παρὰ διὰ νὰ ἠμπορέσωσι νὰ τὸν ξαναφορέσωσι, ἐπειδὴ τὸν ἀφορομέντα δὲν δύναται νὰ τὸν ξαναφορέσωσι, ἀν' πρῶτον δὲν τὸν συγχωρήσωσι. (α) μετὰ τὸν ἀφορισμὸν ὅτ' εἶναι τὸ πρῶτον τῆς ἄρμα, ἔπονται οἱ ἀγιασμοὶ κ^η τὰ μνημόσυνα. (β) κ^η τέλος

(α) οἱ ἀφορισμοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔξίσχυς εἰς τὰς Ἰουάννινα, ἔξ Πάτραν, ἔξ Ἐλευθερίου νομιδῆ ἄλλαι τὴν λειτουργίας ἀπὸ κἀνένα ἀπολογεῖται, τάσων εἶναι συχνοί, κ^η κεδὸν κἀθε Κυριακὴν εἰς κἀθε ἐκκλησίαν ἀναγιγνόμενται δύο, ἔξ τρεῖς ἀφορισμοὶ, πάντοτε δὲ δὲ οὐ πειρανοπάσας διαφορὰς, κ^η ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ δύο ἢ τριῶν γροσίων ὑποθεσιν.

(β) Αὐτοὶ οἱ ἀναιδισσάτοι ἄνδρες, αἰθὺς ὅπου ἔλθουν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τῶν, ὑποχρεῖται ὅλους τὰς Πωλλίτας νὰ τὰς δεχθῶσιν εἰς τὰ ἱερῆτά των δὲ νὰ τὰς ψάλωσι τὸ Ἀγιασμὸν, κ^η οὕτως λαμβάνουσι τὴν πληρωμὴν ἀπὸ πεινήσας, ἕως δέκα γροσίου τὸ ὀλιγότερον. τὰ δὲ μνημόσυνα συνίστανται εἰς τὸ νὰ λειτουργῶν δὲ τὴν ψυχὴν τῆ ἀποθανόντος, ὡς ὅποιον ξεθάπτων τὰ ἱερά ἔξ τὰ ἄλλογούη.

πάντων τὸ μεγαλήτερον κέρδος πῶν εἶναι αἱ κληρονομίαι, καὶ τὰ χαρίσματα. (α) ἀν' εἰς αὐτὰ δ' ῥῆ ἀντίστασιν, τότε δίδυς ἀφορίζεται, δὲν δίδει τὴν ἄδειαν πῶν ἱερέων νὰ βαπτίσῃν τὸ γυνήθεν βρέφος, ἕπε νὰ θάψῃν τὸν νεκρὸν· ἀλλὰ πῶ νὰ διηγηθῶ, ὅσα ἢ μυαρά πῶν ψυχῇ ἐφοβήσκει: φθάνα λοιπὸν νὰ ἰξόρετε ὅτι ὅσα καὶ ἀν' κάμνωσι, τὰ κάμνωσι διὰ χρημάτων, καὶ πληρώωντας τῆς πινὰς ἢμπορεῖ νὰ λάβῃ τὴν συγχώρησιν διὰ κάθε ἀμάρτημα: τὸσον ἐβαρβαρώθη, καὶ ὑπιδανώθη ἢ κλαῖσις τῆς ἱερο-

---

(β) ὅταν ἀπαιθάνει κα' ἕνας πολίτης τ' ἀρώτις ἢ δωτέρας κλάσεως ἔ τὸ αἰούση ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶναι δι' αὐτὸν μία ἀνεκδιήγητῃ χαρὰ, ἐπειδὴ ἔξ νὰ ἢμπορέσουν νὰ τ' θάψουν ἀρίτει ἀφ' οὗ πληρώσουν πῶν Ὀθομηνὸν Τυρανὸν, νὰ πληρώσουν καὶ τ' Ἀρχιερέα, ἢ ποσότης ὅμως εἶναι ἀόριστος, πύστε δέκα χιλιάδας γρότια, πύστε πέντε, ἔ τὸ ὀλιγότερον χίλια. ὅταν πάλιν ὁ πολίτης μισθῶι ἀπὸ τ' Πητρεῖα κα ἀρίτει νὰ δώτῃ ἕνα χαρίσμα πῶ Ἀρχιερεὺς, ὅταν ἐπιτρέθει πάλιν πῶ χαρίζει, ἀλλά π' λέω πῶ χαρίζει, καὶ πῶς ἢμπορεῖ νὰ ἐνομαθῇ δώρον, ἐκεῖνο ὅτου ζητεῖται μὲ βίαν.

σύνης τῶν Ἑλλήνων. Πρὸς τούτοις ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, πωλεῖ τὰς ἐνορίας τῆς πόλεως ἕπνος Ἱερέως θελήσει, κὶ ἔπειτα κάμνει ἀργὸν ἢ ἐξορεῖ ὅποιον θέλει ἀπὸ αὐτῶν, κὶ ξαναπωλεῖ τὴν ἐνορίαν ἄλλῃ, διὰ τὴν τῆ κάμη τὸ ἴδιον ὑπερα ἀπ' ὀλίγον: καθε τὸσον τῆς ζητεῖ δάνεια, κὶ ποτὲ δὲν τῆς τὰ ἐπιστρέφει: κανεῖς δὲν τολμεῖ νὰ ἀνψαθῇ εἰς τῆς λόγῃς τῆς, ἐπειδὴ οὕτως τὸν ἀφορεῖ; κὶ ἔπειτα τὸν ἐξορεῖ κὶ λαμβάνει τὴν περιουσίαν τῆς. (α) κὶ ἕτος ἐστὶν ὁ τρόπος μὲ τὸν ὅποιον ἐνεργῶσι τὰ ἡδύτατα ἐντάγματα τῆ Χρῆστῃ. Πῶς ἄραγε ζῶσιν αὐτοὶ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι εἰς τὰς Μητροπόλεις τῶν, κὶ ὅποια εἰσὶν αἱ Ἀρεταίων; τρώγῃσι, κὶ πίνωσι ὡς χοίροι. (β) κοιμῶνται

(α) ὁ νῦν Ἰωαννίνων ἔλαβε ἢ οὐθάσειαν νὰ ἀφο, εἶπη πὴν ἀάρετον κὶ φιλόσοφον Κύρ Κωσμᾶ, δὲ νὰ μὴν ἡμπόρετε νὰ τὸν κατακτείσῃ εἰς πᾶς κακὰς πῆ θελήσεις.

(β) ὁ τῶν Ἰωαννίνων καθὼς ἤκουτα ἀπὸ ἱερῶν μάρτυρα αὐτόπτην, εἰς τὸ ἀφρόγῳμα τρώγει δὲν ὀκάδες γιγούρτι, ἔ εἰς τὸ δειλινὸν, μιτὴν ὀκά σαρδέλης ξεκοκαλισμένης, πᾶς ὅποιας τρώγει μὲ τῆ χουλιᾶει.

δεκαπέταρας ὥρας τὴν νύκτα, καὶ δύο ὥρας
 μετὰ τὸ μεσημέρι, λειτουργῶσι δύο φορὰς
 τοῦ χρόνου, καὶ ὅταν δὲν τρώωσι, δὲν
 πίνωσι, δὲν κοιμῶνται, τότε κατεργάζονται
 τὰ πλέον ἀναίχοντα καὶ ὑπιδανά ἔργα ὅπῃ
 τινὰς ἠμπορεῖ νὰ σοχασθῆ. (α) καὶ ἔτι εἰς
 τοῦ βόρβορον τῆς ἀμαρτίας, καὶ εἰς τὴν
 ἰδίαν ἀκρεσίαν θησαυρίζωσι χρήματα, καὶ
 οἱ ἀναξεναγμοὶ τῆ λαῶ εἶναι πρὸς αὐτῆς
 τόσοι ζέφυρες. Οἱ χορὸς πῶν Ἐπισκόπων
 ἐξυκολοθεῖ μετὰ τῆς Ἀρχιεπισκόπου. αὐ-
 τοὶ πάλιν εἶναι ἄλλοι λύκοι ἴσως χειρό-
 τεροι ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐπειδὴ κυριεύωσι τῆς
 χωρικῆς, καὶ ἰδιώτας. ἀνεκδιήγητα εἶναι τὰ
 ἀνομήματα πῶν, καὶ ἡ σκληρότης πῶν δια-
 περνᾷ καταπολλὰ ἐκείνην τῆς ἰδίας Παρ-
 δάλεως. Αὐτοὶ πέμπωσι τόσας ληξῆς διὰ

(α) ὁ Ἄρσις, ὁ Γεβενῶν, καὶ ὁ Ἰωννίνων εἶναι
 οἱ ἀπῶσι ἀφοδοῦται πῶ Τυράνου καθὼς ὅλοι τὸ γιν-
 οῦσι, ὁ ὕστερος ἀπὸ αὐτῆς ἐκέλευσεν πῶν τύραννον,
 καὶ ἐκούσθη πῶν εἰκόνα πῶ, ὡς νὰ πῶ ἐγένετο νο-
 νός, ὁ Ἄρσις ἠπάτησεν ἐ ἐφοδοῦσεν πῶς ἠρῶας Σου-
 λιῶτας: εἶναι δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἀσελγῆς, ἀπῶσι εἰς
 τὸ ἀκρον μοιχοῖς πόρνοις καὶ ἀρτενεκίται φανεροῖς

να εἰπῶ ἔτζι εἰς τὰ χρεῖα τῆς Ἐπισκο-
πῆς των, κὶ τὴς δίδωσι τὸν πῆλον, ἢ τῷ
προτοσυγγέλῳ, ἢ τῷ Ἀρχιμανδρείτῃ ἢ ἄλ-
λῳ πρὸς τάγματος, οἱ ὅποιοι ἄλλο δὲν
ἰξόβησι, παρὰ να ζράφην ὀνόματα (α)
τῷ χειριανῶν, με ὄλην τὴν ἀνορθωρα-
φίαν, κὶ να προφέρωσι τὸ „ να εἶσαι κα-
τηραμένος „ να ἔχης τὴν δέχην „ κὶ
„ δὸς μοι „ Αὐτοὶ λοιπὸν περιφέρονται εἰς
ὅλα τὰ χρεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς, κὶ με ἄκραν
ἀσπλαγχνίαν ἐκδύησι τὴς πολλὰ ἀθῶως
χειῶτας, κὶ μάλιςα τὰς γυναῖκας. ὅταν
δὲν τὴς δέρισκῃτι χρήματα, τότε πῖνος ἀρ-

(α) μίαν φραν' ἐρώπησα ἕνα Παππῶν χειριά-
τον ἕως ἔξηκοπῆτην, πόθεν εἶχε ἀγῶραση τὸ κον-
δῆλιον; τὸ ὅποϊον ἦτον λεπτὸν ὡς τὸ μεγαλύτερον
μὴ δῶντυλον; κὶ μὴ ἀπεκρέθη ὅτι τὸ εἶχε κληρο-
νομίην ἀπὸ τῆ Πτέρρα των; κὶ ἐπειδὴ εἶχε τρεῖς ἦδες
εἶχε σκοπὸν να τὸ κάμη τρεῖα κομμάτια ἔ να ἀφῶ-
ση ἀπὸ ἕνα πῶ κάθε ἦδου των. ἄλλος ἕνας με πλατῦ
ράστον ἠθέλησεν να μὴ ἔξηγήση ὅτι τὰ μεν γενέσ-
σια, ὡσεὶ τῆ γέννησι, πῶ δὲ γειέθλια ὡσεὶ των
θάνατον. ὁ Ἑλλην ἀναγνώσης ἄς μὴν γελασῆ; ἀλλὰ
ἄς κλάσῃ.

πάζουσι ἐν Φόρεμα, πίνουσι ἐν ἐργαλεῖον τῆς
 γεωργικῆς, πίνουσι ἐν σολῖδι τῆς γυναικὸς
 τε, κὶ Φθάνουσι νὰ τὴς πέρουσι ἕως κὶ
 τὰ δοχεῖα τῶν φαγητῶν. ἀπὸ ἄλλης πάλιν
 λαμβάνουσι τίσσα κυλλὰ σητάει, ἢ τόσον
 κραισι, ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴς γυμνόνουσι,
 κὶ ἔπειτα τὴς ὀλογοῦσι κὶ φεύγουσι. πολλὰ
 κίς δὲ περιέρχεται ὁ ἴδιος Ἐπίσκοπος εἰς
 τὰ χωρεῖα, κὶ τότε πλέον ἀκολουθεῖν τὰ χει-
 ρότερα: αὐτὸς ὁ ἀναίχυντⓄ, κὶ βάρβαρⓄ,
 κὶ ἀμαθέστατος ἀνθρώπⓄ, ἀφ' ἧ τρώγη
 δὲ ὅσας ἡμέρας μένει εἰς τὸ χωρεῖον ἀπὸ τῆν
 πτωχὴν κοινότητα, ἀφ' ἧ ἀρπάξῃ ὅσα πε-
 ρισσότερα δυνηθῆ, τότε ἀφορίζει ἕνα δύω,
 κὶ ἄλλης τόσους κάμνει παππάδες κὶ ἔπειτα
 φεύγει. ὁ τρόπⓄ δὲ μὲ τὸν ὁποῖον κρί-
 νει ἄξιον ἕνα χωρεῖα τῆς Ἱεροσύνης εἶναι
 ὁ ἀκόλυθⓄ, πρῶτον τῆ ζητεῖ ἕκατον ἢ
 περισσότερα, ἢ ὀλιγότερα γεόσια, κὶ τὰ λαμ-
 βάνει, ἔπειτα τὸν ἐρωτᾷ ἀν' ἱξόρη γεάμ-
 ματα, ἢτοι νὰ γεάψη, κὶ νὰ ἀναγνώσῃ,
 ὑπερον τῆ φέρει τὸ ψαλτήριον κὶ αὐτὸς ἀνα-
 γινώσκει ἐν καταβατον', κὶ ὀθὺς τὸν κά-
 μνει Ἱερέα. ἢ Ἀμάθεια αὐτῶν τῶν Ἱερέων
 εἶναι ἀνερα, κὶ ἀπὸ αὐτῆς οἱ περισσότεροι
 κατὰ συμβεβηκὸς ἀποκαθίστανται Ἀρχημαν-

δρῖται, ἔπειτα δὲ κερδίζοντας ἀγαυράζην
 Ἐπισκοπὰς, καὶ ἄρα κολλήθως γίνονται Ἀρ-
 χιεπίσκοποι, καὶ ὄχι ὀλίγας φορές Πατριάρ-
 χαι, ὅθεν ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἀρχιεργοὶ τῆς Ἐκ-
 κλησίας κατὰ γόνται ἀπὸ τὴν ἰδίαν ποτα-
 πότητα, καὶ οἱ περισσότεροι εἶναι ἀμαθέστα-
 τοι. (α) Μετὰ πᾶν Ἐπισκόπων λοιπὸν ἔρ-
 χονται ἐκεῖνοι οἱ Προτοσύγγελοι, οἱ Ἀρ-
 χιμανδῆται, καὶ οἱ Πινδματικοὶ, οἱ ὁποῖοι
 σέλονται ἀπὸ τὰ Μοναστήρια. (δι' ὧν κατω-
 τέρω ρηθεύεται.) μὲ κάποιας πανταχέ-
 στας. (β) Αὐτοὶ εἶναι ἀναξήθητοι, ἐπειδὴ δὲν

(α) ἴ. ε. α. Ἀρχιμανδρῆται ἀναγιγνώσκοντες ἐπὶ
 ἐκκλησίας τὸ Βαγγέλιον, ἔτυχον εἰς τὸ τέλος αὐ-
 κεκαίβασιν τὸ ἀπαρέμψασιν ἐπανέρχεται, ὅθεν αὐ-
 τὸς ἀέγνωσε τὸ ἐπανεῖρ—ὅ, π. α. ἐπελείωνε τὸ κακαίβα-
 πόν, ἔ ἐπειτα γυρίζοντας τὸ οὐκὸν ἐφόφισε τὸ χέ-
 θρι, εἰς τρόπον ὅπως ἐρέθιστε ἕνα γευικὸν γέλωτα εἰς
 αὐτὸς παρισώσας.

(β) αὐτοὶ αἱ οὕτως καλούμεναι πανταχοῦσαι
 εἶναι κάποιαι παρακαλεσιχαὶ Ἐπιστολαὶ τῶν Μονα-
 στηρίων ὅπου αὐτὸς σέλιον σφῶς τῶν χριστιανῶν, ἔ εἶναι
 γαγραμμεῖναι μὲ διάφορα χρώματα καὶ μὲ μεγάλα
 σοιχεῖα.

θείσκειται Πόλις, ἢ χωρίον, ὅπῃ νὰ μὴν
 φυλάττη ἢ ἕνα, ἢ δύο, ἀπὸ αὐτῆς τῆς λαο-
 κλέπτιας, οἱ ὅποιοι παρρήσιάζονται εἰς τὸν
 Ἀρχιερέα, καὶ ἀγωράζου παρ' αὐτῆς τὴν
 ἀδειαν τῶ κλεψίματ[⊙], καὶ ἔπειτα μὲ ἀκραν
 αὐθάδειαν ἀρχινῶσιν ἀπὸ ὄσσηπον εἰς ὄσση-
 πον, νὰ ζητήσιν ἐλεημοσύνην, καὶ ἐκδύσιν
 ἑξόχως τὰς γυναῖκας ὅσων ἠμπορῶσι, τὸν
 τρόπον ὅπῃ μεθοδολύονται εἶναι ἀξι[⊙] γέ-
 λωτ[⊙] ἐνταυτῷ καὶ δακρύων, αὐτοὶ ἔχουσιν
 ἐν κοιβωτήδιον γεμάτον ἀπὸ ἀνθρώπινα κό-
 καλα, καὶ κρένια ἀκαίρεα, τὰ ὅποια ἀση-
 μώνωσι καὶ ἔπειτα ὀνοματίζουσιν ἄλλα μὲν τῶ
 ἀγίῳ Χαραλάμπης, καὶ ἄλλα τῶ ἀγίῳ Γρη-
 γορίῳ, ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν ἀφίησιν ἄγιον, χω-
 εῖς νὰ ἔχου μερ[⊙] ἀπὸ τὰ κόκαλα τῶ. (α)
 Οἱ Περιοτότεροι ἀπὸ αὐτῆς τῆς κοκαλοπω-
 λητῆς. ἑξέρχονται ἀπὸ τὸ ὄρ[⊙] τῶ Α΄θης,
 ὅπῃ ὀνομαζῶν ἄγιον ὄρ[⊙], εἰς τὸ ὅποιον
 θείσκειται ἢ πηγὴ αὐτῶν τῶν καλογήρων.

(α) Εἰς τὴν σάρα βίβλια εἶδα ἕως τέσσα-
 ρας κεφαλὰς πρὸ ἀγίῳ χαραλάμπης, ἐπειδὴ ὅταν
 ἀκολουθεῖ ἡ παγεῦκλα, τότε καθε Πολιτεία ἔχει
 ἀπὸ μίαν κεφαλὴν πρὸ ἀγίου χαραλάμπους.

τὰ δὲ Μοναστήρια αὐτὰ, ἔχουσιν εἰς κάθε Πολιτείαν ἰωσοσάπικα, κὶ ὁσπήτια τὰ ὅποια καλῶσι Μετόχια, κὶ τὰ κατοικῆσιν αὐτοὶ οἱ περιμηγητὰ. Ἐκεῖ μετῆσι τὰ κλεφθέντα χεήματα διὰ νὰ λάβωσιν αὐτοὶ κρυφίως τὰ μισὰ, κὶ τὰ λοιπὰ νὰ τὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ Μοναστήρια τῶν. (a) Αὐτὰ τὰ τέρατα λοιπὸν ἐπεὶ ποτὲ δὲν τὸς ὄγαίνει δὸ τὸ σόμα τὸς ἕνας ἀναξεναγμὸς, συνηθίζον κατ' ὀλίγον ὀλίγον εἰς τὴν ἀπάθειαν, κὶ φθάνουσιν εἰς τοῖτον βαθμὸν ὅπῃ ὁ κόσμος κὶ ἀν' χαλᾶση πῖποτε δὲν τὸς μέλλει: εἶναι δὲ κατήγοροι εἰς τὸ ἄκρον, κὶ ἀν' εἰς κάμμίαν Πολιτείαν ὄρεθῆ πνὰς, ἢ Ἱερβὺς, ἢ λαϊκὸς,

---

(a) Ἐγὼ ἐγνώρισα ἕνα Πνώμαπικὸν ἀγιοσίπιν, ὃ ὅποτ' ὄρεν ἦτον τόσον ἀμαθῆς, ἔτον ἦτον ὑποκρηλῆς κὶ φιλάργυρος, πολλακίς λοιπὸν καυχόμενος μου ἐδιηγείτο ὅπ' εἰς εἴκοσι χρόνους ἕκαμην ἕνα καπητάλι ἀπὸ ἕκατον πενήντα χιλιάδας γρόσια, ἔ εἶχε δοτμένα εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτὸ πὰ δύο τρίτα, πὰ δὲ λοιπὰ εἶχε μοιρασμένα εἰς ἵθαδ' ὄρους Πραγματώπικς μὲ τὸ διάφορον. Αὐτὸς εἶχε ἔ κάραν αὐτὸ ἀγίου Θεοδίου.

να είναι ὅποσ' ἔν προκομένῳ, αὐτοὶ τὸν ἔχου-
 σι διὰ ἔχθρον τῆς ἀθανάσιμον, τότε περι-
 φερόμενοι εἰς τὰ ὀσπήτια δ' ἑὺς με ἄκρον
 ἰσοκρητικὸν τρόπον τὸν κακολογῶσι, τὸν κυ-
 ρήτῃσιν δ' ἑὺς ἀνδραβῆ, κ' ἄθεον. ὁ με-
 γαλήτερον σοχασμὸς τῶν εἶναι νὰ κρύπτωσι
 τὴν ἀμάθειάν των, κ' διὰ τῆτο ζητῶσι πάν-
 τοτε νὰ συνομιλῶσι με τὰς γυναῖκας. Ὡ γλυ-
 κύτατε Ἰησὺ! ὦ δίκαιοι Ἀπόστολοι! ὦ φι-
 λόσοφοι Πατέρες! πῦ εἶθε τὴν σήμερον νὰ
 ἰδῆτε τῆς ἀπογόνους σας, κ' νὰ συνκλάυσητε
 μαζὺ με ὅσας τὴν ἀλήθειαν γνωρίζουσι διὰ
 τὴν ἀθλιότητά τῆς. Ἐσεῖς ἐπαραγγείλετε
 τὴν νηστειαν, διὰ νὰ χαλινώσητε ὅποσ' ἔν τῆς
 γαστριμαργῆς, αὐτοὶ ἀναθεματίζουσι κ' τῆς
 ἀσθενεῖς ὅταν κρεοφάγωσι, ἐσεῖς ἐδιορίσατε
 τὰς ἐλεημοσύνας διὰ νὰ σερεώσητε τὴν ἀρε-
 τὴν, αὐτοὶ δὲ ἀρπάζουσι κ' ἀπὸ πλουσίης,
 κ' ἀπὸ πτωχῆς ὅσα περιστότερα δυνηθῶσι.
 ἐσεῖς ἐνομοθετήτετε τὴν ἐξομολόγησιν, διὰ
 νὰ παρηγορῆτε τῆς λυπημένους, κ' βαστασι-
 σμένους, διὰ νὰ νηθετήτε τῆς χρεῖαν ἔχοντας
 κ' ἀμαθεῖς, αὐτοὶ δὲ τὴν ἐνεργῶσι διὰ
 μόνην περιέργειαν εἰς τὸ νὰ μάθωσιν τὰ ξένα
 πράγματα, κ' ἔπειτα νὰ τὰ κοινολογῶσι ὄχι

μόνον ὅταν τὴν ὠφελεῖ, ἀλλὰ ὅταν δὲν τὴν βλάπτει. (a) Ἐσεῖς ἐκυρήξατε τὴν ὁμόνοιαν, τὴν ἀδελφότητα, τὴν ὁμοιότητα, καὶ τὴν ἐλευθερίαν, αὐτοὶ δὲ διδάσκουσι μὲ τὰ παραδείγματα τῶν τέναντων. Ἐσεῖς τέλει πάντων ἔχετε τὴν ἀρετὴν διὰ ὁδηγόν, αὐτοὶ ἔχουσι τὰ χλήματα. πὶ ἠθέλεν εἶπῃ σοχάζεσθε ὡς Ἕλληνες ὁ Λόγος τῆς Σοφίας ὁ ἠδύτατος Χριστὸς εἰς αὐτὰς τὰς ἐπισημότητας τας. ὡς ἡ ἀπόφασίς τας εἶναι φανερά, καὶ ἄμποτες οἱ ταλαίπωροι ναὶ διορθωθῆν ὅποσῃν διὰ ναὶ ἀποφύγῃ τὴν ἀφόβητον ποινὴν τῶν πλημελημάτων τῶν. ποῖος δὲν βλέπει ὡς Ἕλληνες τὸν ἀφανισμόν ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα προξενεῖ τὴν σήμερον τὸ ἱερατεῖον. ἕκατον

(a) δεῦν εἶναι κρυφόν ἀλλ' ὅλοι τοὶ ἰσχυροὶ ὅτι εἰς τὰ Ἰωάννεια οἱ Πνευματικοὶ ἀναφέρουσι καθεστῶσιν ὅπου ἀκούουσιν ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς εἰς τὴν Ἀρχιερέα, καὶ αὐτὸς ἄθως κάμνει ἕνα καταλογὸν μὲ προσηκόν καὶ τὸν φροσφέρει ὡς Τυράνην, εἰς ἔσπον ὅπου ἡ ἕξομολόγησις τῆ σήμερον εἶναι ἐν μέσον ἀριστερίας.

χιιλιάδες κ' ἴσως περισσότεροι μαυροφορεμένοι, (α) ζῶσιν ἄργοι, κ' πρέφονται ἀπὸ τῆς ὑδρωτῆς, τῶν πικραιπόρων, κ' πτωχῶν Ἑλλήνων. τόσαι ἑκατοντάδες Μοναστήρια ὅπῃ πανταχόθεν ἀείσκονται εἶναι τόσαι πληγαὶ εἰς τὴν Πατρίδα, ἐπειδὴ χωρεῖς νὰ τὴν ὠφελήσῃν εἰς τὸ παραμικρὸν, πρόγῳσι τῆς καρπῆς τῆς, κ' φυλάττῃσι τῆς λύκῆς διὰ νὰ ἀρπάξῃν κ' ξεχειλίσῃν τὰ ἀθῶα κ' Ἰλαρὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς τῆ Χριστοῦ. (β) Ἴδὲ ὡς Ἑλληνες Ἀγαπητοὶ μὴ ἀδελφοὶ ἢ σημερινῆ ἀθλία κ' φοβερά κατὰστασις τῆ Ἑλληνικῆ Ἱεραπείας, κ' ἡ πρώτη αἰτία ὅπῃ ἀργοπυρεῖ τὴν Ἑλὸθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτοὶ οἱ

(α) οἱ ποιῆσαι ὄντες ὁλόθεροι ἀπὸ κάθε σοχασμόν ἔφρονεῖσα χαίρονται ἄκραν ὑγιείαν, κ' πρόγῳσι δὲ ἑκατὸν πενήντα χιλιάδας.

(β) ὅποιος ἤθελε νὰ συνθέσῃ ἓνα Κόδικα εἰς τὴν ἐγκλήμασι, ἔῃ ἤθελε νὰ μὴν παραιτήσῃ κατένεα ἀμάρτημα ἀνθρώπινον, ἃς ἤθελεν ὑπάγη εἰς τὸ ἅγιον ὄρ, ἔῃ ἀνίσως ἤθελε ζῆσεύσῃ πρὸς ἐκὴ καποικῶνας, ἤθελε κάμη ἢ ἀπελίσσειον Κόδικα εἰς ὅσως μέχρι τ' σήμερον ἐτάσσον.

ἀμαρτέσαστοι ἀφ' ἧ ἀκέσθην ἐλάβετερίαν, τὸς
 φίνεταί μία ἀθανάσιμⓄ ἀμαρτία: πὶ λοι-
 πον διδάσκησι τὸν ἀπλάσαστον λαόν; πὶ σο-
 χάζεσθε νὰ λέγωσιν οἱ Ἱεροκύρηκες ἐπ' ἐκ-
 κλησίας, φέρουσιν ἴσως τὰς παραβολὰς τῆ
 Εὐαγγελίᾳ διὰ νὰ παρακινήσωσιν τὸ ἀκροα-
 τὰς εἰς τὴν ὁμόνοιαν. ἔξηγῶσιν ἴσως τὴν πρῶ-
 τὴν κὶ μεγάλην ἐντολήν, τῆ ἀγάπα τὸν πλη-
 σίον σὺ ὡς ἑαυτὸν. λέγουσιν ἴσως ποτὲ ποῖⓄ
 εἶναι ὁ πλησίον, κὶ ποῖⓄ ὁ ξένⓄ; ἀνα-
 φαίρῃσι ποτὲ τὸ ῥήτον, μάχῃ ὑπὲρ πίστεως
 κὶ ΠατρὶδⓄ; ἔξηγῶσιν ποτὲ πὶ ἐς Πατεῖς;
 λέγουσιν πῶς κὶ πότε κὶ ποῖοι πρῶτον πρέπει
 νὰ τὴν βοηθήσῃν; φέρουσιν ποτὲ τὰ παρα-
 δείγματα τῆ Θεμισσοκλέους, τῆ Ἀριστῆδους,
 τῆ Σωκράτους, κὶ ἄλλων μυθίων ἐναρέτων κὶ
 σοφῶν; μᾶς εἶπον ποτὲ ποῖοι ἦτον, κὶ πό-
 θεν κατὰγώνται; μᾶς ἀνέφερον ποτὲ πῶς
 διοικεῖται ὁ κόσμⓄ; κὶ ὅποια εἶναι ἡ κα-
 λητέρα διοίκησις; μᾶς ἔξηγησαν ποτὲ πὶ ἐς
 ἀρετὴν, κὶ ὅποια εἶναι τὰ μέσα διὰ νὰ τὴν
 ἀποκτήσῃ πᾶς, κὶ πότε λάμπει ἡ ἀρετὴ; κὶ
 ποῖⓄ νὰ μᾶς τὰ εἶπῃ ἀν' δὲν τὰ λέγῃ-
 σιν αὐτοῖ; φῶ! βαβαὶ τῆς ἀθλιότητος μας,
 οἱ Ἱεροκύρηκες ἀρχηνῶν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσυ-

νην κὲ τελειώνων εἰς τὴν νηστείαν. (a) πῶς θέ-
 λεις λοιπὸν νὰ ἐξυπνήσῃ οἱ Ἕλληνες ἀπὸ
 τὴν ὀμύχλην τῆς Τυρανίας; οἱ Ἱεροκύρηκες
 οἱ ὁποῖοι ἦτον εἰς χρέος νὰ τὲς ἀποδείξωσι
 τὴν ἀλήθειαν, δὲν τὸ κάμνουσιν. Ἀλλὰ πῶς
 ἀποκρίνονται αὐτοὶ οἱ φιλόζωοι, κὲ αὐτόμα-
 τοὶ ψόδου κύρηκες. Ὁ Θεὸς ἀδελφοὶ μᾶς ἔδα-
 σεν τὴν Τυρανίαν ἐξ ἁμαρτιῶν μας, κὲ πρέ-
 πει ἀδελφοὶ νὰ τὴν ὑποφέρωμεν μὲ καλὴν
 καρδίαν, κὲ χωρὶς γογκισμῶν, κὲ νὰ δι-
 χαρησθῶμεν εἰς ὃ, πὲν κάμνει ὁ Θεός: κὲ
 ὑπερα ἀπὸ τέτοια ξηλολογήματα λέγῃσι κὲ
 τὸ ῥητὸν, οὐκ ἀγαπᾷ Κύριος παιδῶν. ὡ
 ἄνθρωποι ὄντως βάρβαροι. χηδαῖοι, κὲ ἐχθροὶ
 φανεροὶ τῆς Πατρὸς μας, κὲ τῆς ἰδίας Χρι-
 στῆ! πῶς ἐνοεῖτε ἔτι ἀνάποδα αὐτὸ τὸ
 ῥητὸν, κὲ κάμνετε μὲ τὴν ἀμάθειαν σας κὲ
 πινὰς νὰ βλασφημῶσι. δὲν καταλαμβάνετε
 ἀνόητοι ὅτι τὸ παιδῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
 γλῶσσαν ἐνοεῖ ποτὲ μὲν τὸ διδάσκω, πο-

(a) ἄλλο δὲν λέγῃσι, ἢ ἄλλο δὲν ἰξώρωσι νὰ
 εἰπωσι, παρὰ νὰ μὴ θάγῃ ὁ λόγος λάδι πᾶσι γε-
 νεαῖσιν, ἔτι τὰ εὐαγγέλιον καλεσθῆναι.

πὲ δὲ τὸ τοιμωρῶ, κὶ ὅπ' εἰς αὐτὸ τὸ ῥήτυν
 δεῖ ἀνάγκης πέπει να ἐνητὴ τὸ διδάσκω: κὶ
 ἔπος ὁ πατὴρ ἐπειδὴ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν τε,
 τὸν διδάσκει ἤτοι τὸν παιδεύει. ἀλλ' αἶς τὸ
 δεηγήσωμεν κατὰ τὸ λεξικὸν τῆς ἀμαθείας,
 κὶ να εἰπῶμεν ὅπ' τοιμωρεῖ ἕνας ὅποιον ἀγα-
 πᾷ, ἀλλὰ διατὶ τὸν τοιμωρεῖ; βέλαικ δια
 να τὸν διορθώσῃ ἀπὸ τὰ σφάλματα τε, κὶ
 να τὸν καταστήσῃ χρηστοτῆ κὶ ἐνάρετον: πῶς
 λοιπὸν ἤμπορεῖ να νομιοθῆ παιδεῖα πρὸς τὸ
 καλὸν ἢ Τυρανία, ἢ ὁποῖα ὡς ἀνωτέρω ἀπε-
 δείχθη εἶναι ἐχθρὰ πάσης ἀρετῆς. κὶ πρὸ-
 ξεν[Ⓞ] πάσης κακίας; πῶς χηδαῖοι δὲν τὸ
 βλέπετε μόνον ἐκφρονεῖτε ὅπ' σᾶς ἔλθη εἰς
 τὴν ἐνθύμησιν. χωρεῖ να σοχραθῆτε, ὅπ' εἰς
 τοιαύτας ἰποθέσεις. ἢ παραμικρὰ κακοεξη-
 γησις, φέρει ἀνεκδιήγητα κὶ πολυάριθμα
 κακὰ εἰς τὰς ἀκροατὰς. ἴσως ἴμως τὸ λέγε-
 τε πρὸς παρηγορίαν; ὦ κακὸν χλόνον να
 ἔχητε κὶ εἰσεῖς κὶ ἡ παρηγορία σας: αὐτὴ
 εἶναι χειροτέρα ἀπὸ τὴν ἰδίαν αἰτίαν τῆς θλί-
 ψεως, κὶ εἰς ἄλλο δὲν χρησιμῶς. παρὰ εἰς
 τὸ να κατατῆ τῆς Ἑλληνικῆς πάντοτε ἀξίους
 παρηγορίας. Εἰσεῖς φωνάζετε μὲ ἀκραν ἢ συ-
 χίαν κὶ λέγετε. ἀγαπητοὶ ὁ Θεὸς μᾶς ἔδω-
 σεν τὴν Ὀθτομανικὴν Τυρανίαν, διὰ να μᾶς

τοιμωρήσῃ διὰ τὰ ἁμαρτήματα μας, κὶ παι-
 δέωνταις μας εἰς τὴν παρθσαν ζωὴν, νὰ μᾶς
 ἐλάβῃτε ἑρῶς μετὰ θάνατον ὑπὸ τὴν αἰώνιον
 κόλασιν. ὦ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας, τί τέσι τῷ
 Ἰησοῦ Χριστῷ! δὲν βλέπετε ὅπῃ μὲ αὐτὴν
 τὴν κακὴν ἡμῶν κὶ ἄτοπον παρηγορίαν ὑπο-
 χρεώνετε τὰς Ἑλληνας ἀντὶς νὰ μισήσῃ τὴν
 Τυρανίαν, κὶ νὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἐλάβῃτε ἑρ-
 ῶς, ὅτι ἐναντίας νὰ τὴν ἀγαπῶσι κὶ μά-
 λιστα νὰ νομίζονται ὀλίγοι, πισθόντες ὑπὸ
 ἀπλοτητάτων, ὅτι παιδεύονται εἰς τὴν πα-
 ρῆσαν ζωὴν διὰ νὰ δοκιμήσῃ τὸν παράδει-
 σον. ποῖος ἐσκαρηώτης σᾶς ἐβλάπεν εἰς τὸν
 νῦν νὰ προφέρῃτε τοιαύτην παρηγορίαν, ὅταν
 δὲν ἰξόβερε νὰ τὴν ἐξηγήσῃτε ὡς ἀνάγκη; τὰ
 ἁμαρτήματα ἴσως παιδεύονται μὲ ἄλλα
 ἁμαρτήματα ὡς ἄφρονες; δὲν εὐχαρίζετε πό-
 σον ἀπρεΐτε κὶ τὸν ἑαυτὸν ἡμῶν, κὶ τὴν Ἐκ-
 κλησίαν, μὲ τὰς παραλογισμῶν ἡμῶν. ὅτι ἡ
 Τυρανία εἶναι μισιτὴ κὶ ὑπὸ τὸν Θεὸν κὶ ὑπὸ
 τὰς ἀνθρώπων, κὶ ὅτι εἶναι κακὸν, ποῖος
 δὲν τὸ ἰξόβει; πῶς ἐσεῖς λοιπὸν τὴν πα-
 ραμένετε ἡδονῶν, ἡδονῶν, ὡς ἕνα καλὸν εἰς
 τὰς Ἑλληνας; ποῖος φίλος παρηγορεῖ τὸν
 φίλον τῷ διὰ τὸν θάνατον τῷ Πατρὸς τῷ
 πρὸς ἀπειθήνη, κὶ ἐσεῖς ὅπῃ ὀνομάζεσθε

ὑπεραπισταί, κὶ φίλοι τῆς ἀνθρωπότητος πα-
 ρηγορεῖτε τὰς Ἑλληνας, ὡσανὺ νὰ εἶχαν χά-
 σῃ τὴν Πατρίδα των, κὶ τὰς νομίζετε ὡσανὺ τὰς
 ἑβραίας; πὶ ἄλλο λέγεσιν οἱ φίλοι ἐνὸς ἢ ἄ-
 ὅτι ἔχει τὸν Πατέρα τῆ ἀρρώστων, εἰμὴ
 ὅτι νὰ ἐλπίζῃ, νὰ κηράξῃ ἱατρὸς, κὶ νὰ
 προσαθήσῃ νὰ τὸν ἱατρούσῃ. διαπὶ κὶ ἐσεῖς
 δὲν λέγετε τὰ ἴδια πρὸς τὰς Ἑλληνας διὰ
 τὴν ἀδελφὴν Πατρίδα των, ἀλλὰ συμβαλοῦτε
 ὅλον τὸ ἐναντίον ἀπ' ὅτι τὸ διαγγέλιον πα-
 ραγγέλει; Ἐσεῖς ἔχι, ἔχι, δὲν εἶσατε ποι-
 μένες, ἢτε ὀδηγοὶ τῆ φωτὸς, ἀλλὰ λύκοι,
 κὶ ἡ καθέδρα τῆ σκοτίας εἶσατε, ὦ ψόψαι,
 κὶ ὑποκριταί: ἕως τότε ἡ Ἀμάθεια θέλει
 καλίπτει τὴν μυαράν σας ψυχὴν μετὰ τὸ ἐν-
 δυμα τῆς ὑποκρισίας: φόβ! ἴσως πνὰς ἔσπ
 αὐτὰς πάλιν ἀπικρηθῆ, ὅτι, πῶς νὰ κυρή-
 ξωμεν ἐπ' ἄμβων τὰ τοιαῦτα, δὲν δυνά-
 μεθα, φοβόμεθα. αἱ δὲλε ἄπισε τῆς Ἐκ-
 κλησίας, δὲν ἀπαρνήθη ἴσως ἐσὺ τὸν κό-
 σμον, ὅταν ἐνδύθη τὸ φόρεμα τῆς Ἱερου-
 σολύμης; δὲν ἔταξες ἴσως ἐσὺ ψόψαι, κὶ πλά-
 νε, νὰ θυσιάσῃς τὴν ψυχὴν σε διὰ τὴν
 σωτηρίαν τῶν Προβάτων σε; ἀλλὰ ἐγὼ δὲν
 ζητῶ τόσον ἔσπ τὴν δειλὴν σε ψυχὴν, κὶ
 ἐπειδὴ ἐσὺ δὲν τολμᾷς ἐπ' ἄμβων νὰ λα-

λήσης την ἀλήθειαν, καθὼς προφασίζεσαι, εἶπέ την καὶ καταμόνας τῶν τόπων, καὶ τόπων ὅπῃ ὀξομολογεῖς, δίδαξέ τις τὸ ἀνθρώπινον εἶσαι, δίδαξέ τις τὴν ἀλήθῃ πίσιν τῶν χριστιανῶν, μάτε τις ὁποίων εἶναι ἀπόγονοι, ἀπόδειξόν τις πόσων κακῶν πρέξεν⊕ εἶναι ἡ Τυρανία, καὶ παῦσον μίαν φορὰν ἄπο τὴν μονοτονίαν καὶ ταυτολογίαν. μὴν λέγεις πάντοτε καὶ ὅλων τὰ ἴδια, πάντοτε νησεῖαν, καὶ ἐλεημοσύνην: μὴν ὁμοιάζεις ἐκείνης τις ἀμαθεῖς Ἰατρῆς, ὅπῃ εἰς κάθε ἀρρώστειαν διορίζεν τὸ ἴδιον Ἰατρικόν, ἐνθυμήσθε μίαν φορὰν διὰ πάντα, ὅπ ὁ Χριστὸς σὲ παραγγέλει νὰ ἰατρεύσῃς τὰς ψυχὰς τῶ λαῶ, ἀλλὰ δὲν σὲ διορίζει τὰ ἴδια μέσα διὰ ὅλης, εἶπέ τῶ πτωσίε νὰ δώσῃ ἐλεημοσύνην. ἀλλ' εἶπέ καὶ τῶ πτωχῷ ὅπ ἡ πτωχεία δὲν εἶναι ἀπμία, μὴν ἐπιδανόνετε τὰς ἀπλὰς ψυχὰς τῶν γλυκυτάτων μὲ Ἑλλήνων μὲ τὰς μαρολογίας σας, καὶ ἐπαθῆ ἡ κακὴ μας τύχη σὰς ἐπολλαπλασίασε. καὶ εἴθε καὶ τόσον ἀμαθεῖς, προσπαθήσετε καὶ νὰ μὴν βλάπτει, ἀν' δὲν δύνασθε νὰ ὠφελῆτε τις ταλαιπώρης χριστιανῆς. πάυσαστε τέλ⊕ πάντων ἄπο τὴν λύσαν τῆς φιλαργυρείας, διὰ νὰ ἀξιωθῆτε τῆς αἰωνίης μακαριότητ⊕, τὴν αἰπὸν δὲ, τὸ ἴδιον Ἐυαγγέ-

λιον, κὶ ὅλοι οἱ Πατέρες σὰς προμυείν
 τὴν αἰώνιον κόλασιν, κὶ αἰλοίμονον εἰς ἐσᾶς,
 κὶ εἰς τόσους ὅπῃ ἔξ αἰτίας σας τοιμωρῶνται
 εἰς τὴν Γῆν: ἀλλ' ἴσως ὄχι ἀργά, θέλει
 σὰς δώσῃν αὐτοῖ οἱ Ἰῶδιοι τὸν ἀρραβῶνα
 τῆς μελέσης σας κολάσεως, μετὴν ἐκδίκη-
 σιν ὅπῃ ἐναντιὸν σας θέλει κάμωσι μόνοι
 των. Ὡ ἀδελφοὶ μετ' Ἑλληνας ἴσως δὲν κα-
 ταλαμβάνετε πόσῃν δύναμιν ἔχῃσι τὰ λό-
 για τῶν καλογηρῶν κὶ τῶν πνιδματικῶν εἰς
 τὰς ψυχὰς τῶν ἀπλησάτων ἀκροατῶν. πό-
 σον ὀγλυγορότερα ἢ θέλαμεν ἐλεθέρωθῆ ἄπο
 τὸν Ὠδομανικὸν ζυγόν, ἀν' οἱ πνιδματι-
 κοὶ δὲν ἦτον ἀμαθεῖς, καθὼς εἶναι, κὶ ἀν'
 ἐδίδασκον εἰς τὴν ἐξομολόγησιν μετ' ἡλικίᾳ
 λόγια τὴν ἀλήθειαν, κὶ τὴν ἀρετὴν, τὴν
 ἐλευθερίαν κὶ τὴν ὁμόνοιαν, κὶ ὅλα τὰ μέσα
 τῆς ἀνθρωπίνης ἀτυχείας: ἀλλὰ πῶς νὰ φω-
 τίσῃν οἱ ἐσκοπισμένοι, κὶ νὰ διδάξῃν οἱ ἀμα-
 θεῖς; ἄς σηωπήσῃν τὸ λοιπὸν ἀν' δὲν ἰξού-
 ρην πὶ νὰ εἰπῶν. κὶ ἐσᾶς ὡς Ἐπίσκοποι, κὶ
 Ἀρχιεπίσκοποι, πάυσαστε διὰ ὄνομα τῆ Θεῆ,
 πάυσαστε πλέον ἄπο τὸ νὰ χειροτονήσετε ἱε-
 ρεῖς, κὶ μὴ φοβήμενοι νὰ πτωχένη ἢ Ἐκ-
 κλησία τῆ Χριστοῦ ἄπο ὑπηρέτας, τὴν γε-
 μίζετε ἄπο ἀνοσιτοτάτης σκλάβης. πάυσαστε
 ἄπο τὸ νὰ ἀρπάζῃτε πλέον, διὸ τ' ὅσα ἔχετε

σᾶς φθάσῃν νὰ ζήσητε ὡς ὁ Χριστὸς ἀγα-
πᾶ. μάλιστα δὲ Σὺ ὦ Πατριάρχᾳ, ὅπῃ ὡς
κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας σέβεται παρὰ πάν-
των κὶ πρᾶσαι, προσπάθησον νὰ διορθώσης
τὰ κακὰ ὅπῃ ἐπρόξενησεν ἡ ἀμέλεια σθ.
ἔκλεξον Ἀρχιερεῖς τὸς σοφούς, κὶ ἐναρέτους,
καταδάσῃσον ἕλα τὰ Μοναστήρια διὰ νὰ ὀλι-
γοσώσης τὰ βάρη τῶ λαῷ, διόρθωσον με-
ρικὰς συνηθείας τῆς Θρησκείας, ὅπῃ τὴν σή-
μερον φανερῶς βλάπτει κατὰ πολλὰ τὸς
Χριστιανούς. (α) Ὑποχρέωσε ἕλως τὸς καλο-
γήρους νὰ ἐπαύγῃν νὰ ἀπεδάξῃν εἰς τὰ χρο-

(α) ἀναγκαῖον ἦτον νὰ ὀλιγοσώσῃ ὁ Πατριάρ-
χος τὸ πλῆθος τῶν Ἑσραίων, κὶ τῶν νησιῶν, ἐπειδὴ
αἱ μετὰ εὐρωπαϊκὴ ἐμποδίζουσι τὸ κέρδος μὲ τὴν ἀργίαν
εἰς τὸ λαόν, κὶ αἱ νησιῶν πᾶ ἀφανίζουσι τὴν ὕγιαν·
ἔθεν πᾶς μεγάλας ἐσραίας ἠμποροῦσε νὰ πᾶς διορίσῃ
εἰς ὅλως πᾶς Κυριακούς, ἔ εἰς πᾶς ἄλλας ἐσραίας νὰ
δώσῃ τὴν ἀδειαν νὰ δουλεύουν, εἴτε δὲ πᾶς σαρακοκούς,
νὰ πᾶς σμυκεῖνη, κὶ πᾶς περιουσιότῆρας νὰ πᾶς ἀπο-
βάλλῃ, ἔ τότε ὁ πτωχὸς ζεῖ μὲ ὀλιγότερα ἐξοδα,
ἔ τρέφεται καλῶς, βέβαια δὲ ὁ ὠτελής Οἰκο-
νόμος πᾶ παντός, δὲν θέλει ποιμωγῆται πᾶς χριστι-
ανός εἴτε νὰ ἐφορπάθηται τὸ καλὸν αὐτοῦ εἰς δό-
ξαν αὐτοῦ.

λαῖα, κὶ νὰ μεταχειροῦν ἐκεῖνον τὸν καιροὺν ὅπῃ ἔβουλησιν εἰς τὸ νὰ περιφέρωνται ἀπὸ ὁσπῆτιον εἰς ὁσπῆτιον, εἰς τὴν μελέτην τῶν Σοφῶν τῆς Ἐκκλησίας, κὶ εἰς τὸν ὄρθρον λόγον: πρόσαξε νὰ μένῃν τὰ λείψανα τῶν Ἀγίων εἰς τὰς Ἐκκλησίας, κὶ νὰ μὴν ἀποκατασῶνται εἰς ἐμπορία: ἐμπόδισε τὰ θάυματα διὰ νὰ ἔξαλείψῃς τὴν δεισιδαιμονίαν. (α) μὴν σοχάζεσαι νὰ φανῆς ἀνδύλαβῆς εἰς τὸν Θεὸν διὰ τῆτο, ἐπεὶ ἡ μεγαλιότης τε εἶναι ἀκρα, κὶ ἀκατάλειπτῃ, ἡ κτῆσις τε παντὸς εἶναι ἀρκετὴ νὰ ἀποδείξῃ καθε ἀνθρώπῳ τὴν παντοδυναμίαν τε, χωρὶς νὰ ἔχη χρείαν ἀπὸ τὰ ψεύδοιολογῆ-

---

(β) πόσον τῆ ἀληθείᾳ ἡ ἀμάθεια κατασφαίρει τὴν ἀνθρώπου μωροῦ! οἱ Καλόγηροι νομίζουσι μὲν πρὸς θάυμασα νὰ κάμνουν πρὸς Θεοῦ, κὶ δὲν βλέπουσι ὅτι ἀκρα ἀτιμίαν ὅπου κάμνουσι ἔτι εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς, ἔτι εἰς τὴν θρησκείαν. θάυμα ὀνομάζουσι, ὅταν φαίνονται νὰ ἀκολουθῆ ἐν φρόνῳ, ὅπου κτῆ φυσικὸν τρόπον δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀκολουθήσῃ, λοιπὸν ἀν' αὐτὸ ἀκολουθεῖ, εἶναι φανερὸν ὅτι ὁ Θεὸς ἐξάμνει ἐκεῖνο ὅπου ἔκαμε, ἔτι τὸ κάμνει ἕνα ἄλλο, ὅταν ἡ ἐπιστολήσῃ ὅτι τὸ ἔκαμε, ἢ τὸ ἔκαμε,

μπα τῶν καλογήρων. (α) Ἡ" τέλῃ πάντων
 ἀν' παντάπασιν δὲν ἠμπορέσης καὶ τὰ δξα-
 λείψης, σμίκευε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κ,
 τὴν ἀναίχυντον κ, βάρβαρον καταχρησιν ἔπῃ
 οἱ καλόγηροι τῶν Μονασιθείων ἔκαμαν. (β)

ἐπὶ πῶς κακόν. Ἐὰν γὰρ τὸ κάμν ἐπεισε καλνότερον,
 ἀλλὰ κ, κῆ τις δύνω τρόπους εἶναι ἀπέτιῃ ὁ σο-
 χασμὸς: κῆ μὲν ἢ φωνῶν ἐπειδὴ ὁ Θεὸς φηβλέπει
 τὸ μέλλον, ἔῃ ἢ μετάνεια δὲν συμφωνεῖ μὲ ἢ ἄκραν
 σοφίαν ἔῃ ἀλάνθασιν ἔννοιαν πῆ: κῆ δὲ τὸν δώτε,
 ρον δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ὅσα ἔκαμεν,
 πῆ ἔκαμεν καλὰ.

(α) ἴσως ὁ ἀναγνώσης, ἀν' εἶναι κἀνένας καλό-
 γηρῶ ὅπου να ἔχῃ κἀμμίαν ὁκῆ κόκαλα, μὲ ἀνα-
 θεματίση, ἔῃ μὲ νομίσαι ὅτι δὲν πισδῶν εἰς ἢ παν-
 ποδυναμίαν πῆ Θεοῦ, ἀλλ' ὁ καρδιογνώσης Θεὸς μῆ,
 γνωρίζει καλόσταπαι ποιῶ ἀπὸ τῆς δύνω μας πισδῶν
 καλνότερα, αὐτὸς ὁ τοῦ ἀπασπῆ τὸν κόσμον, ἢ ἐγὼ
 ὅπου ξεσκοτάζω τὸ ψκδῶ.

(β) ὅσαν κἀνένας ἀφῶρος ἰατρῶδῃ ὁ καλόγη-
 ρῶ το κρῆζει θᾶυμα τῶ ἀγίου πῆ, ὅσαν γεννηση
 κἀμμία γυνᾶικα, ἔῃ πῶτω θᾶυμα τὸ ὀνομάζει, ὅσαν
 κκατίβη τινὰς ἢ σκάλαν κ, δὲν τζακίσει τὸν λε-

ὄψαλε δὲ ἀπὸ τῆν ἰσθηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας
 τὰς γυναῖκας, ἦτοι τὰς καλογραίας, διὰ νὰ
 ὀλιγοσύνῃ τὰ ἁμαρτήματα τῶν καλογη-
 ρων. (a) κὶ κάμε τέλῃ πάντων μίαν φο-
 ραν τὸ χρέσθ διαὶ νὰ φανῆς πιστὸς δῆ-
 λος κὶ ἐπίτροπὸς ἀληθῆς τῷ Χριστῷ: τότε
 τὸ Ἰσρατεῖον, ὁπῦ σήμερον ὁ φιλόσοφὸς κὶ
 ἐνάρτεος κατηγορεῖ κὶ ἀποσρέφεται, θέλει σέ-

μὸν πᾶ κὶ αὐτὸ θαῦμα τὸ κραζουσι: ἀλλὰ ποῖος
 ἀπειθένει χωρὶς νὰ ἔχη δύο τρεῖς κασέλας λειψανα
 ὀλόγουρά τῃ; ποῖα γυναῖ ἔ ἀπεθαίνα χωρὶς νὰ ἔχη
 πῶσας εἰκόνας ἔφυγῶ τῆς; Αὐτοὶ οἱ ἀναίχωντοι
 ἔφθασαν νὰ ὀνημάσκῃ θαῦμα, τὸ νὰ πέρη ἕνας
 ἀμειθῆς ἔ ὠθυσιασμένῃ ἀπὸ τῆ δασηδαιμονίαν κὶς
 πᾶ παιηγήρια, τῆ εἰκόνα τῆ Ἁγίου εἰς τὰς χεῖρας,
 τῆ, ἔ νὰ τρέχη ἔνθεν κακεῖθεν ὡσανὺ τρελὸς.

(a) μία καλογραφιοπέλα ἐκοινοποιήσεν ὅπὶ κάθε
 βράδῃ, ἐπήγνευ ὁ Ἀρχάγγελὸς Γαβρηήλ κὶ ἔσου-
 νομιλῶσε μαζὺ τῆς, αἱ ἄλλαι γυναῖκες δι' ὀλίγας
 μῆνας τῆ ἐδόξαζον ὡς ἁγία, ἀλλ' ἀφ' ἑ μῆτι ὠνεία
 μῆνας, ἐγέννησεν ἐν ἀρχαγγελόπασλον, τότε αἱ ἄλλαι
 γυναῖκες τῆ ἐμίσησαν, αὐτὴ δὲ ὠομίζετο πάνσοτε
 ἁγία ἀπὸ ἀπλότῃ τῆς, ἔ ὁ Σοφὸς ἔλασε ὅττι τῆ
 βαρβαρότητι τῆς ἀνθρωπότητῃ.

βεται κ̅ ἐπαινεί. τότε θέλει δαρκατισαθεῖ
 ἡ δ' ὑπεχία, κ̅ ἡ παρηγορία τῶν πιστῶν, ὅχι
 δὲ ἡ μάσυγξ κ̅ ἡ λύπη, κ̅ τότε τέλθ̅ πάν-
 των, ὅπῃ εἶναι τὸ ἀναγκασιόπερον, ἡ τυρανία
 θέλει ἀδυνατήσαι, κ̅ πολλὰ δ' ἐκολότερα θέ-
 λει λάμψει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ διαγῆς ἄστρον
 τῆς ἐλευθερίας. Ναὶ Πατριάρχαι, Ἀρχιεπί-
 σκοποι, Ἐπίσκοποι, Πνευματικοὶ, κ̅ ἀπαξά-
 παντες Ἑλληνας ἀγαπητοὶ μου, ὅπῃ τὸ ἐν-
 δημα τῆς Ἱεροσύνης φέρετε, μὴν ἀδυμονή-
 σετε δ' ἀπὸ τῆς λόγῃς μου, ὅπῃ ἡ ἀλήθεια κ̅
 ἡ Πατριωτικὴ ἀγάπη μου μοι ἰσαγόρῳσεν,
 συγχωρήσατέ με πρὸς τέτοις, ἀν' ἕτως σ' αἰς
 φανῆ δ' ἄλογον, διὰ τὴν τόλμην κ̅ θάρθ̅
 μὲ τὸ ὁποῖον σ' αἰς ὀμήλησα, κ̅ κάμετε μὲ τὸ
 παράδειγμα σας νὰ σηωπήσῃ εἰς τὸ ἔξῃς
 καθε χριστιανὸς δ' ἀπὸ τὸ νὰ σ' αἰς συμβουλίῃ,
 μὴν καταδέχεσθε πλέον νὰ σ' αἰς κρᾶζαν
 προδότας, κ̅ λαοπλάνῃς, ἐγκαλλιαθεῖτε τὴν
 Ἀρετὴν, πμῆσατε τῆς τόσῃς, κ̅ τόσῃς ἐνα-
 ρέτῃς Ἱερεῖς, ὅπῃ ἡ Πολιτέλεια τῶν θρόνων
 σας ἀπεδείωξεν εἰς τὰς ἐρημίαις, καλέσατε
 τὴν ἀξιότητα εἰς τὴν δικίκῃσιν, κ̅ ἐν ἐνὶ
 λόγῳ εἶθε εἰς τὸ ἔξῃς, ἐμείνο ὅπῃ τάζετε
 νὰ εἶθε. Ἐσ' αἰς δὲ ὡ Ἐν' ἄρετοι, κ̅ Σεβ' α-
 σμιοὶ Ἄνδρες, ἀν' κ̅ ἀναγνώσατε ποτὲ τῆτον

μη τὸν λόγον, παρακαλῶ σας θερμῶς νὰ μὴ
 υποψιάσητε εἰς ἐμένα ἕπε ἀνδράβειαν, ἕπε
 κακοήθειαν: ὁ ζῆλος τῆς Πατρῆδος μας, ὁ
 ἔριος τῆς Ἐλδοθερίας, καὶ ἡ ἐλεεινὴ σημερινὴ
 κατάστασις πῶν Ἑλλήνων τὸν ἔγραψαν διὰ
 μέσον μου, ὅγῳ βέβαια αὐτὸν δὲν ἐγνώριζα καὶ
 ἐμμέσως καὶ ἀμέσως πολλῆς ἐναρέτης Σοφῆς
 Ἱερεῖς, καὶ ἀληθεῖς ἀποστόλης τῆ Χειρῶ, δὲν
 ἤθελα ἀρχήσῃ ποτὲ νὰ γράψω: ἔγραψα διό-
 τι ἐλπίζω τὸ περιορόπρον ἀπὸ ἐσᾶς, ἔγρα-
 ψα ἐπειδὴ ἔλα μὲ ὁ σκοπὸς εἶναι πρὸς τὸ
 κελὸν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποῖα ἀγκαλὰ καὶ
 βεβουδισμένη εἰς τόσα κακὰ, φυλάττει ὁμως
 πάντοτε πολυτίμης θυσσαυρῆς εἰς τὸν κόλπον
 τῆς, καὶ ἐσεῖς εἶθε ἐκείνοι. ναὶ σεβάσμιοι
 Πατέρες, μὴ ἀπελπισθῆτε διὰ τὴν σωτη-
 ρίαν τῆς Ἑλλάδος, μὴ σᾶς προμάξει τὸ
 μέσον, ὁ καιρὸς ἤγγικεν, καὶ ἡ Ἑλλὰς ζη-
 τεῖ ἀπὸ τὸ Ἱερατεῖον τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐλο-
 θερόσεως τῆς. προετοιμάσατε τὰς ψυχὰς πῶν
 χριστιανῶν, εἰς τὸ νὰ ἀνασηθῶσι ἀπὸ τὸν
 βόρβορον τῆς δουλείας διὰ νὰ δοξασητὲ καὶ
 ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐν τῷ ἔρανῳ. μὴ νο-
 μίσετε πρὸς τῆτοις, ὡς τέλα, ἀλλ' ὡς ἀρ-
 χὴν τῆ σκοπῆ μου τὸ παρὸν βιβλιάριον:
 ἐσεῖς δὲ ὡ ὄλαβεσατοι Ἱερεῖς ὅτι καὶ τὸ

πολύπμον φόρεμα τῆς διδασκαλίας ἔχετε,
 κὶ εἰς τὰ χολαῖα τὰς νέεσ διδάσκειτε, μὴν
 ἀμελήσητε κὶ διὰ φωνῆσ, κὶ διὰ γραμμα-
 τῶν ὄσθ' τὸ νὰ ἀνοίξητε τὰς ὀφθαλμοὺσ τῶν
 Ἑλλήνων, ἐσεῖσ ἔχετε διὰ τοῦτον τέλος τὰ
 ἀναγκασιότερα μέσα, τὴν ἀρετὴν λέγω κὶ
 τὴν Σοφίαν γράψατε κὶ πλατύτερα, κὶ σα-
 φεσ-ρα τὴν ἀλήθειαν, ἀπ' ὅπ' ὄγῳ ἔκαμα,
 κὶ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅπ' ἐντὸσ ὀλίγου ἡ Πα-
 τρισ μας θέλει δοξάσει τὰ ὀνόματα σας, κὶ
 οἱ Ἑλληνεσ δὲν θέλει φανῶσιν ἀγνώμονεσ
 εἰς τὰσ χεῖρασ σας. ἀκροαθῆτε τὰσ συμβου-
 λάσ τῶν νέων Ἰπποκράτεσ τῶ ἐναρέτε φιλοσό-
 φῳ Ἑλληνῳ, τῶ ἐν Παρρησίοισι λέγω Κυρίῳ
 Κωραῖ, μιμηθῆτε τὸν ἀξιάγαστον κὶ ἀληθῆ
 Ἱερέα κὶ ὄπαδον τῶ Χρῆστῳ τὸν ἐν Κερκύρα
 λέγω Κύρ Παπ: Ἀνδρέα. ἐκρῆζώσατε τὴν
 δεισηδαιμονίαν κὶ τὴν ἀμάθειαν μαζύ, κὶ
 θυσιάσατε, ἀν' ἡ χρεία τὸ καλῆ, καθε-
 μερικὸν σας καλὸν, διὰ τὸ καλὸν τῆσ κοι-
 νότητοσ. ἀλλὰ εἰς πὶ ὁ Πατριστικὸσ ἐνθυσια-
 σμὸσ μὴ μὲ παρακινῆ! ὄγῳ νὰ νηθετήσω
 τὰ ἐπωκείμενά σας! αἰ μὴ γένοιτο. ἐσεῖσ
 πολλὰ καλὰ γνωρίζετε τὸ χρέοσ σας κὶ ἐλ-
 πίζω ὀγλύγυρα νὰ τὸ βεβαιωθῶ ἐμπράκτωσ.
 Ἴδὲ λοιπὸν ὦ Ἑλληνεσ, ὅπῃ ἀρκετῶσ ἀπε-

δέχθη πόσον τὸ σημερινὸν Ἑλληνικὸν Ἱε-
 ρατεῖον ἐμποδίζει, κὶ κρείπται τὴν ὁδὸν τῆς
 Ἑλβερόσεως τῶν Ἑλλήνων, κὶ αὕτη ἐστὶν
 ἡ πρώτη κὶ μεγαλητέρα αἰτία ὅπῃ μέχρι τῆς
 σήμερον βρισκόμεθα ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς
 Τυρανίας; μετ' αὐτῆς δὲ ἀκολουθεῖ ἡ δεύτερα
 αἰτία, ἡ ὁποῖα ἀν' κὶ δὲν κατέχει τὸν πρῶ-
 τον τόπον, δὲν εἶναι ὅμως ὀλιγότερον ἐπιζη-
 μιᾶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς θέλω προσα-
 θῆσαι νὰ ὑποδείξω; αὕτη δὲ εἶναι ὡς προῆ-
 πον ἡ **ἈΠΟΥΣΙΑ ΤῶΝ ἈΕΙΟΤΕ-
 ΡΩΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ** τῆς Ἑλλάδος.
 ὦ πόσον μᾶ θέμει ἡ καρδία εἰς ἐτέτην τὴν
 σιγμὴν ὅπῃ περὶ αὐτῶν θέλω ὀμηλήσει,
 φοβέμεθα μήπως τὸς δυσαρέοσι ἡ ἀλή-
 θεια τῶν λόγων μᾶ, κὶ δὲν καταπειθῶσι:
 τώρα λέγω, ὅπῃ πρέπει νὰ τὸς φανερόσω
 καθὼς ἔταξα τὸ πὶ πρέπει νὰ κάμωτιν οἱ
 βεργέται τῆς Ἑλλάδος, φοβέμαι μήπως
 δὲν εἰσακκοθῶ: αἰ ἀν' ἱξόβρα ὁποῖον θέσπον
 νὰ μεταχειροθῶ διὰ νὰ μὴ τὸς δυσαρέοσι
 ἡ ἀλήθεια, ἡθελα κάμη κάθε προσαθήσιν
 νὰ τὸν ὑποκτίσω. ἀκῆσατε λοιπὸν ὅσοι Ἑλλη-
 νες βρισκεσθε ἔξω ὑπὸ τὴν κοινὴν Πατρίδα
 μας, κὶ ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ἔβεργέται αὐτῆς τὴν
 ἀλήθειαν γυμνὴν: κὶ μὴν προσμένετε ὑπὸ

τὸ κονδῆλὶ μὴ ἔτε κολακείας, ἔτε ψόδειο
 ἐπαίνου, διὰ τῆτο παρακαλῶ σας νὰ μὴν
 ἀδυμονήσητε, ἀλλὰ νὰ καταλάβητε τὸ χρέϑ
 σας κὶ νὰ τὸ ἐκτελέσητε. Ἐλληνες ἐπιστρέ-
 ψετε ὄψυς εἰς τὴν Πατρίδα σας: Ἐυεργέ-
 ται τῆς Ἑλλάδϑ μισθῶσετε παραχρῆμα διὰ
 τὴν Πατρίδα σας: Ἴδῃ τὸ χρέϑ σας, ἰδῃ
 τὸ ὅτι πρέπει νὰ κάμητε, ἰδῃ τὸ ὅτι σας
 ἔταξα νὰ σας εἰπῶ. Ἀφ' ἧ μὲ ἀκρήβειαν
 ἐπαρήθησα τῆς Ἑλλήνας ὅπῃ εἰς τὰς δια-
 φόρους πόλεις τῆς τε Ἑυρώπης, κὶ Ἀσίας πόρ-
 ρω τῆς Πατρίδος πον δρέσκονται, κὶ ἔφη-
 λον τὸ ἐν τρεῖτον διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν
 τῆ λογαριασμῆ, ὄρον νὰ εἶναι σχεδὸν εἴκοσι
 χιλλιάδες. (α) Ὑπὸ αὐτὰς λοιπὸν τὰς εἴκοσι
 χιλλιάδας ἀς λάβωμεν τὸ πέμπτον μέρϑ,
 ἢ τέλϑ πάντων τὸ δέκατον, διὰ Πραγμα-
 τολτὰς πλοσίους ὑπὸ χρῆματα, κὶ ὑπὸ χρη-
 σὰς ιδέας, ὅθεν ἰδῃ δύω χιλλιάδες Ἑλλη-
 νες πλοκομένοι, κὶ ἀναμφιβόλλως ἄξιοι νὰ
 ἐπιχειρηθῆν κάθε ἐπόθεσιν μὲ ὄτυχῆς

(α) τὸ Τερρέσιον, ἡ Οὐδέσσα, ἡ Νίζνα, κὶ
 ἄλλαι διάφοροι πόλεις εἶναι σχεδὸν κατακτημέναι ἀπὸ
 μένον Ἑλλήνας.

ὑποτέλεσμα, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ, πόσοι ὑπερα-
 σπισαὶ τῆς Πατρῆδος: αὐτοὶ δὲ εἶναι ἀμα-
 ρῆς, αὐτοὶ ἐφωπόθησαν μὲ τὰς ἀναγκαιο-
 τέρας σπυδαῖς, καὶ αὐτοὶ ἠμποροῦσαν μὲ τὴν
 περυσίαν τὰς νὰ δὲ κολύνην τὴν ἐπανόρθω-
 σιν τῆς Πατρῆδος μας. Ἐὖς τὴν σήμερον ἴσως
 ἠμποροῦσαν νὰ δικαιολογηθῶσι λέγοντες, ὅτι
 ἐξενητόθημεν διὰ νὰ συναίξωμεν τὰ φῶτα
 τῆς μαθήσεως, ὅτι εἰς τὴν Πατρῆδα μας
 δὲν ἄρῃσκामε, ἐξενητόθημεν διὰ νὰ κερ-
 δίσωμεν, καὶ νὰ ὠφελήσωμεν τὸ γένος μας.
 καλῶς ἔν μὲχρι τῆς σήμερον ἐκάματε, ἀλλὰ
 πῶς τὸ τέλος τῆ σκοπῆ σας; δὲν ἰξόρετε
 ἴσως ὅτι τὸ τέλος ὑποφασίζει διὰ καλὴν,
 ἢ κακὴν μίαν ἐπιχείρισιν, διαπὶ τῶρα λοι-
 πὸν ὅτι ὑποκλήσατε τὰ ὅσα ἠθέλατε δὲν
 ἐπισρέφετε εἰς τὴν Πατρῆδα σας; διαπὶ ἀσο-
 χαίως θαυμάζοντες λέγετε; πῶς νὰ μὴν
 ἄρέθη ἕως τῶρα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν ἄξιον
 ἰποκέμενον διὰ νὰ τὴν ἐλάβετε; καὶ ἐν-
 ταυτῶ μένετε μακρὰ ὑπὸ αὐτὴν; πῶς λοι-
 πὸν νὰ μὴν ἀγανακτήσῃ ἡ Πατὴρ ἐναν-
 τῶν σας, καὶ ὁποῖον ἔπαινον προσμένετε ὑπὸ
 τὴς ὁμογενεῖς σας; σοχάζεσθε ἴσως καθὼς σᾶς
 τὸ προεῖπον νὰ ἐκπλήτε τὸ χρέος σας πέμ-
 ποντες μερικὰ περιστάματα τῶν πλῆτων σας;

ἢ Πατεῖς τὰ δέχεται ναὶ με' ἰλαρον ὄμμα,
 ἀλλὰ μόνον τὰ δέχεται με' τὸ να' ἐλπίζη
 να' σὰς ἀπλάυτη ἐταῖς τῆς ἰδίας: ἀλλεστέο
 πῶς ἔχι ὡς δῶρον θέλει τὰ νομίσει, ἀλλ'
 ὡς πληρωμὴν κακῆ ἔργῃ: ὅγῳ σὰς ἀπέδειξα
 ἀνωτέρω πάσῃ ὀλίγην ὠφέλειαν μᾶλλον δὲ
 ζημίαν, προξενῆσι τὴν σήμερον εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα αἱ Εὐεργεσίαι σας, πὶ κάμνετε λοιπὸν
 κῆ δὲν μισθῶτε, πὶ προσμένετε; βαβαί τῆς
 ἀπανθρωπότητος σας ὅσοι, κῆ ὅποιοι αὐ' εἶθε
 ἐσεῖς ὅπῃ ἀλησμονήσατε τὴν Πατρῆδά σας!
 ἐσεῖς, ἔχι, ἔχι τέκνα τῆς Ἑλλάδ[Ⓢ] πλέον,
 μὴν ὀνομάζεσθε. (α) ἀλλὰ τέκνα τῆς κα-
 κοηθείας, κῆ ἀσυχίας σας. πὶ φοχάζεσθε ἀ-
 δελφοὶ μὴ Ἕλληνας, διὰ τῆς ὁμογενεῖς μας
 ὅπῃ πόρῳ τῆς Ἑλλάδ[Ⓢ] ὄρεσκονται: ἴσως
 πῶς σὰς συγκλέψαι, ἴσως πῶς προσπαθῆ-
 σαι να' φωτίσῃ τὸ γένος μας, πισθῶτε
 ἴσως πῶς πραγματῶνται με' σκοπὸν να'
 θυσιάσωσιν ἔπειτα τὰ κέρδη των διὰ τὴν
 σωτηρίαν τῆς Πατρῆδος των; ὦ πόσον λαν-
 θάνεσθε, αὐ' ἔτως νομίζετε. οἱ περιωτότεροι

(α) γνωρίζω μερικῆς ὅπῃ χεδόν χεδόν ἀνθρώ-
 πωνται να' λέγωσιν ὅτι εἶναι Ἕλληνας.

ὑπὸ αὐτῆς ἔτε καὶ σᾶς ἐνθυμῶνται, ἔτε
 καὶ ἐρωτῶσι αὐτὴν ἢ Ἑλλὰς ἰσχυρὰ πλεον.
 ἢ Πατεῖς αὐτῶν εἶναι καμμία πόρνη, ὁ
 σοχασμὸς τῶν εἶναι αἱ τευφαί, ἢ δὲ συνα-
 ναεροφῆ τῶν συνίσταται εἰς ὅτι ἄλλο ἢ μπο-
 ρεῖτε νὰ σοχασθῆτε, καὶ ὄχι ποτὲ διὰ τὴν
 δυσυχίαν τῆς Πατεῖδος, καὶ τὸσον δὲν τὰς
 μέλλει διὰ τὴν Πατεῖδα μας, ὡς ὅτι οἱ
 περισσώτεροι περσασθῆσι μὲν καὶ κόπον,
 καὶ μιμηθῶσι τὴν κακοήθειαν τῶν ἀλλοχρῶν,
 διὰ νὰ μὴ γινώσκονται ὅτι εἶναι Ἑλλήνες,
 καὶ αὐτὸν τὸπ καὶ ἀλλάξουν Πατεῖδα,
 ἢ θελον ἀγαράση μίαν ξένην. μὲν ὅφθαλ-
 μὸν τῆς. ὡς ἀληθεῖς ἐχθροί, καὶ χειρότερο-
 ὑπὸ τῆς ἰδίης Ὀθτομανῆς τύρανοι τῆς Ἑλλά-
 δος! ὡς ἐντροπὴ τῆς γένους μας, καὶ θανατι-
 φόρος πληγὴ τῆς Πατεῖδος! Δὲν ἢ μπορεῖτε
 ὡς Ἑλλήνες νὰ καταλάβητε ὅσον πλέπει τὴν
 ὑπιδανότητα τῆς ψυχῆς μερικῶν, μάλιστα
 τῶν ὄσων διὰ κλοπῆς, καὶ πολλῶν χρόνων κολα-
 κείας, ἀπόκτησαν πολλὰ χεῖματα. ὡς Θεέ-
 μιν πόσα ξηλολογήματα ἐκφέρουσι παντο-
 πινὰ ὑπὸ τὰ σώματα τῶν, ὄντες ὄντως κόρα-
 κες, ἐνδημένοι μὲν τὰ πτερὰ τῆς παγωνίης.
 Ὀφθῶς λοιπὸν ὅτι κερδίσωσι χεῖματα, χω-
 ρεῖς νὰ ἀλλάξωσιν ἰδέας, πίπτωσι εἰς τὴν

λείπειν τῆς ἀσωτίας, κὶ κυλίονται μέχρι θανάτου ὡς οἱ χοῖροι. Ἡ κακοήθεια ὅπῃ κυριεύει τὰς ἀλλοθηνεῖς, οὕτως τὰς παρασάειν δρυχωρον ὁδὸν εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς, ἐν ἣ μένωσι μὲ ἀκραν ἀδιαφορίαν τε κὶ ἀναισχυντίαν. Πῦ Πατεῖς! Πῦ Ἑλλάς δι' αὐτὰς! αὐτοὶ δὲν γνωρίζον παρα τὴν κατοικίαν τῆς παλακιδός των, κὶ τὴν Ἑλλάδα ἴσως τὴν νομίζουσι ἀνάμεσα εἰς τὰ νησσία τῆς Ἰνδίας. ἀν' κἀνεὶς ἀπὸ αὐτὰς καταλαμβάνει τὴν γλώσσαν τὴν ἀλλοθηνεῖ, τότε ἀναγινώσκει μὲ δὶ χαρίστητιν τὰ δράματα τῶ Θεάτην, ἢ διὰ νὰ εἰπῶ καλῆτερα τὰ ποιήματα χωρὶς νόημα, ἀλλὰ τὸν Πλέταρχον, κὶ τὸν Ξενοφῶντα, ἴσως τὰς νομίζουσιν Ἀμερικάνους: θέχουσι μὲ κάθε ταχύτητα εἰς τὸ Θεάτην νὰ ἀκῆσωσι τὸ τραγῳδιὸν μιᾶς γυναικός, ἢ ἐνός ἀνδρός, ἢ ἄλλῃ πνός δυνέχῃ, κὶ τὰς ἐφημίζουσι, ἀλλ' ὅποιος τὰς διηγηθῆ τὰ βάρσσανα τῆς Πατεῖδος, εἶναι τὸ ἴδιον ὡσανὺ νὰ τὰς ἔδερνε, κὶ φούγουσι πάραυθα. ζέκωνται μὲ ἀκραν ὑπομονὴν, κὶ πολλάκις χωρὶς δὶ χαρίστητιν, νὰ θεωρῶσι τὰς χωρὶς εἰς τὸ Θεάτην, κὶ τὰ ἀγάλματα τῆς ἀσωτίας τηγύροθεν, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξοδύσῃν μίαν ὥραν εἰς ἐνάγνωσιν τῆς παθητικῆς μας Ἰσορίας: κὶ ὕτως

κεχαυνόνωνται εἰς τρόπον ὅτῃ καθίστανται
 ἄξιοι συμπονέσεως. ἀφανίζουσι τὴν ὑγίειαν
 πῶς μὲ τὴν ἀκρασίαν, φθείρουσι τὰ ἤθη πῶς
 μὲ τὴν ἀσωτίαν, καὶ γίνονται ὄντως χοίροι
 καὶ χειρότεροι ἀκόμι: μερικοὶ νέοι μαλιστα,
 οὗτοι ὅτῃ ἀλλάξουσι τὰ φορέματα τῆς Πα-
 τριδος, θέλουσιν ἐξ ἀποφάσεως νὰ φανῶσιν
 ἀλλοθῆναι, καὶ σχεδὸν δὲν καταδέχονται ἕτε-
 ρὸν νὰ συνανασφύρωται εἰς τὴν ὁδὸν μὲ
 τὰς ὁμοθῆναι πῶς. τὴν σοχάζεσθε νὰ ἀπαρ-
 τῶσιν οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ ἐκείνης τῆς νέας,
 ὅτῃ οἱ ταλαίπωροι γονεῖς πῶς πέμπουσιν εἰς
 τὰς Ἀκαδημίας τῆς Ἰταλίας, καὶ Γαλλίας,
 καὶ ἐξοδύουσι διὰ τὴν προκοπὴν πῶς. ἴσως
 τὴν Πολιτικὴν, τὰ Νομικὰ, τὴν Τακτικὴν,
 τέλος πάντων τὰς ἀναγκαῖας Ἐπιστήμας διὰ
 τὸ γένος μας; ἔχι, ἀδελφοὶ μὲν, Αὐτοὶ ἢ
 τὴν Ἰατρικὴν ἀπαρτῶσιν, ἢ τὰ μυθολογικὰ
 ποιήματα ἀναγινώσκουσι, ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι
 περισσότεροὶ τόμοι εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ Ἰτα-
 λίαν, παρὰ κολοκύνθια εἰς ὅλην τὴν Πελο-
 πόνησον. Ἡ Ἰατρικὴ διδάσκει πῶς νὰ θερα-
 πύουσι τὸ σῶμα, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ἔχουσι χεῖραν
 ἀπὸ διδασκαλίας ἐπιστημῶν. τὰ μυθολογικὰ
 δὲ ἐξαιρῶντας πολλὰ ὀλίγα, ἄλλο δὲν
 διδάσκουσι, εἰμὴ τὸ πῶς νὰ ἐνδηθῶσιν, πῶς

να ζολιοθῶσι. (α) πῶς να ὀμιλῶσι, πῶς να περιπατῶσι, κὶ πῶς να θεόγῳσι. (β) αὐτοὶ ἀφ' ἧ μάθην να χαρῶνεν, κὶ να τραγωδῶσι, νομίζονται πλέον τέλιοι πολῖται. Ἡ Ἑλλὰς ὡς προσμένη βοήθειαν, αὐτοὶ ὡς τόσον προσπαθῶν να ἠμπορέσθην να κολακῶσθην χωρὶς ἀντίστασιν καμμία πύρην, ἢ να εἰπῶ καθὼς αὐτοὶ λεγῶσι, να ἀποκτήσθην τὴν φιλίαν καμμίας Ἀρχοντοσύνης, κὶ πλέον ἄλλο δὲν τὰς μέλλει. Τί να εἰπῶ πάλιν διὰ ἐκείνης ὅπῃ εἰς ἄλλο δὲν ἀτενίζῳσι, παρὰ εἰς τὸ να ἀποκτήσωσι πολλὰ χεῖματα, αὐτοὶ λατρεύῳσι μόνον τὰ πλάτη: δι' αὐτὰ πολῶσι κὶ πηνὴν, κὶ Πατρῆδα. δὲν φροντίζῳσι να μάθῳσι τίποτες ἄλλο, ὅταν ἰξούρῳσι να ρεάψῳσι μίαν ρεαφὴν, ὅπῃ πολλακίς πρέπει ὁ ἀναγινώσκων να προφητεύῃ τὸ τί ἐνοῦσεν ὁ ρεάψας, ἐπειδὴ πολλὰ ὀλίγοι ἰξού-

---

(α) εἶναι μισοκοί νέοι ὅπῃ ρευματίζῳσι τὸ φρόσωπον τῆς ὡς αἱ πόρῳσι.

(β) μισοκοί καυχῶνται εἰς φρόγματα τόσον μικροφρεπῆ κὶ ὑπερνα, ὅπου τῆ ἀληθείᾳ εἶναι ἄξιοι γέλωτος, κὶ τόσον ὡσε να τῆς πτύση πινὰς εἰς τὸ φρόσωπον.

ρῆσι νὰ γράψωσιν ἐκεῖνα ὅπῃ ὀμιλῆσι. (α)
 Αὐτοὶ οἱ χρυσολάται εἶναι ὄντως αὐτόματοι,
 τὰ βιβλία δὲ τῆς μελέτης των εἶναι αἱ ἐφη-
 μερίδες. (β) Περὶ Πατρῆδος δὲ ἔτε καὶ ἀνα-
 φέρησι τὸ ὄνομα τῆς. (γ) ποῖος τολμᾷ νὰ

(α) ἡ ἔμπορικὴ ἀναπόκρισι. ἢ ἔξω τῆ Βί-
 λιάδου, δευ εἶναι εἰς τὴ γλωσσάν μας γεγραμμένη,
 ἀλλ' εἶναι ἐν μίγμα γλωσσῶν, ὅπου φροξενεὶ ἀνυ-
 πόφορον ἀπδίαν.

(β) ὡ πόσον γέλωτα φροξενεῦσι, ἢ μᾶλλον
 εἰπεῖν λύπην, ὅταν συνανασρέφωσται ἀναμεταξύτων,
 ἢ ὀμιλεῖσι περὶ ἔμπορίᾳ, ποῖου παρακαλεῖ νὰ
 ἀκολαθήσῃ ποῖνα, ποῖου φροξενεῖ με χαρὰν τῆ
 πόλεμον, ἀλλ' τὸ ναυάγιον καὶ κινδὸς παραβίῃ, ἢ
 ἄλλος ἄλλην καμμίαν δυστυχίαν: ἀξιοτέροι γέλωτος
 εἶναι ὅμως ὅταν ὀμιλοῦσι περὶ πολιτικῶν ὑποθέ-
 σεων, ἢ φέρουσι πᾶς μαρτυρίας πῶν ἐφημερίδων,
 πολλοὶ δὲ ἀπὸ αὐτῶν νομίζουσι πᾶ ὀνόματα ἢ πο-
 ταμῶν τόσας πόλεις, ἢ ἄλλοι δίδουσιν πίσιν εἰς
 ὅσα ὠρῶσκησι γεγραμμένα.

(γ) ἡ ὀμιλία ἢ χρυσολάτων ἀρχηνᾶ ἀπὸ πᾶ
 Βαμπάκια, ἢ πλειῶνι εἰς πᾶ φασούλια, ἢ δὲ
 ἢ νέων ἀρχηνᾶ ἀπὸ τὸ θέατρον, καὶ πάσει εἰς πᾶς
 γυναῖκας.

τὴν ἀναφέρῃ ἐλευθερίαν, καὶ λύτρωσιν τῆς Β' λλάδος, οἱ νέοι δὲν σὲ ἀκροάζονται, οἱ χησολάτῃαι σὲ νομίζουν θελον'. ἢ ἀπόκρησίτων εἶναι, ὅταν πινὰς τὴν πρὸ β' ἀλλῃ. ,, δὲν εἶναι δυνατον'. ,, ἀλλὰ διαπὶ; τὴν ἐρωτᾷ πινὰς, πάλιν ,, δὲν εἶναι δυνατον' ,, τὴν ἀποκρίνονται, καὶ ἀν' χίλλιας φορὰς τὴν ξαναεπῆ πινὰς, χίλλια δικαιολογήματα, ἀλλὰς τὴν σὰς θέλει ἀκῆσει τὴν ἰδίαν ἀπόκρησιν. (α) ὅταν αὐτοὶ ζῶσι καλά, ἢ Πατεῖς τὴν ἐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἀν' ἀφνιοθῆ, δὲν τὴν μέλλει ἴποτες. (β) Ἀλλὰ πὶ νὰ εἰπῶ διὰ ἐκείνης, ὅπῃ κατὰ δυσυχίαν μας δὲν εἶναι ὀλίγοι, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ ἀποξε-

(α) εἶναι μερκοὶ ὅπου ἀνὰς νὰ ἀποκρηθοῦν πάλιν, ,, δὲν εἶναι δυνατον' ,, ἔσων πινὰς τὴν ἐρωτᾷ, διαπὶ δὲν εἶναι δυνατον'; τότε λέγουσι, ,, διαπὶ ἔτζει. ,,

(β) ἢ εἰρηνία πρὸς πᾶσι εἶναι τὸ φῶσος, φῶσος τέρημά των, ἔ ἐπειδὴ τινῶν μεν τὸ σέβας, ἀλλὰ δὲ ἢ ἀμάθεια, ἐμποδίζει κάθε ὀναντιστικὴν ἀπόκρησιν αὐτοὶ νομίζουσι ὅτι καλάς λέγουσι, ὅτι ἔ ἀν λέγουσι: καὶ σὰς περισσότερας φορὰς δὲν ἀνοίγῃ τὸ στόμα των, χωρὶς νὰ φερῆσαι ἢ ἐν ψῶμα, ἢ ἔνα ὀλολογισμὸν.

νοθῶσι παντάπασιν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ
 ναὶ ἀληθμονήσεν ἕως καὶ τὸ ὄνομα τῆς, ἀπε-
 φάσισαν μὲ ἄκραν ἀφροσύνην, καὶ ἔλαβον
 εἰς ξένην γῆν διὰ σύζυγον, ἀλλοτριῆ γυ-
 ναῖκα, ὧ ἐντροπῆ ἀνυπόφορος! δὲν σοχά-
 ζεσθε ὧ ἀχάριστοι υἱοὶ τῆς δυσχερεστάτης
 Πατρειδὸς μας, τὰ κακὰ ὅπῃ προξενεῖτε,
 ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς
 τὸν ἑαυτὸν σας ἀκόμι. πῶς εἶναι δυνατόν
 ναὶ ὁμογνωμῆσιν μὲ τὴν σύζυγον σας, ὅταν
 εἰς τὸ κυριότερον εἶθε τόσον διάφοροι; καὶ
 πῶς εἶναι ὀτυχία, ὅπῃ δὲν βέλσκεται ἡ
 ὁμόνια; πῶς θέλει ναὶ σὲ ἀγαπήσῃ ἢ συμ-
 βία σας καὶ ναὶ σὲ πμῆσῃ, ὅταν ἔμπροσθεν
 σας κατοιγορεῖ τὸ γένος σας, καὶ ἐσὺ ἀναίχουντε
 τὸ ἀκῆεις μὲ ἄκραν ἀδιαφορίαν. (α) πῶς
 θέλει ναὶ βῆσῃ τὴν ἀνάπαυσιν σας, ὅταν
 αὐτὴ πωλεῖ τὴν πμῆν σας, καὶ τὸ χειρότε-
 ρον ὅπῃ πολλάκις ἐσὺ δὲν τὸ ἀγνοεῖς. καὶ
 πῶς ἡμπορεῖ πνὰς ναὶ ἀμφιβάλλῃ μὲ τόσα
 συχνα, καὶ καθημερνα παραδείγματα ὅπῃ

(α) οἱ Ἕλληνες εἰμὲν εἶναι πλούσιοι καὶ ἀξιο-
 φθορῶνται εἰς τὰ ἔθνη ἀλλογενῶν, εἰδὲ πτωχοὶ ἔ ἀνά-
 ξιοι καὶ φθορῶνται.

ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν τε. πῶ νομίζεις ἐσὺ νὰ
 βῆς ἀγάπην, εἰς καρδίας διεφθαρμένας;
 δὲν ἰξούρεις ἴσως ὅπῃ ἀπὸ πολὺν καιροῦ αἱ
 γυναῖκες τῶν ἀλλοθῶν προσπαθῶσι νὰ κα-
 ταστήσωσι τὴν ἀγάπην, μίαν τεχνηκὴν τευ-
 φὴν, κὶ ὅπ' ἐπέτυχον σχεδὸν, σχεδὸν τῷ σκο-
 πῷ των. πῶ νὰ δώσης ἀκρόασιν κὶ πίσιν,
 ὡ τυφλῆ, κὶ ἀνόητε ἀνθρώπε εἰς τὰς πλα-
 στὰς λόγους τῆς γυναικός σου, ἢ ὅποια ἀφ' ἑ
 ἰωανδροβίτῃ μαζὺ σου, ἄλλο δὲν προσμένει
 παρὰ νὰ ἀπαιθάνῃς διὰ νὰ σὲ κληρονομήσῃ,
 κὶ νὰ λάβῃ ἄλλον ἄνδρα. (a) πῶς νὰ γλυ-
 νηθῇ ἀνάμετον' σας ἐκείνη ἢ θεία ἀλλε-
 πάλληλος κλήσις, κὶ φιλία, ὅπῃ σφαιεῖ
 τὴν ὀτυχείαν τῷ γάμῳ, εἰς καιρὸν ὅπῃ αὐ
 ἐσὺ ἀρρώσῃς σὲ παρατεῖ εἰς τὸ κρεβάτι,
 κὶ αὐτὴ πηγίνοι εἰς τὸ θέατρον; ἀλλὰ πῶ,
 πῶ τάχατες σὲ παρακινεῖ νὰ λάβῃς διὰ γυ-
 ναῖκα μίαν ἀλλοθῆν; ὑπερεῖται ἡ Ἑλλάς
 ἴσως ἀπὸ Κοράσια, ἔφυγῃ ἴσως ἡ Ἀφροδίτη,

(a) ὅσαι ἀλλοθῆντες γυναῖκες ἔλαβον Ἑλληνας
 δι' ἄδρας. ὅλαι τὸ ἔκαμαν εἰς ἀνάγκης, εἰπειδὴ ἢ
 δὲν εἶχαν ὁμογενῆ σπον, ἢ δὲν εἶχον ποῦ ἕ
 κεραλὴν κλεῖται.

ἀπὸ τῶν πρῶτων τῆς Ναιῶν; πὶ σὲ δατύφλωσε
 πόσον ὅπῃ σὺ φαίνονται ὠραϊόπρα, τὰ ζω-
 γραφισμένα ἀναιδέστατα πρόσωπα τῶν κακοη-
 δεσάτων ἀλλογλυῶν, (α) ὡς ἀναίχουντι, κὶ ὄντως
 γιδοκέφαλε δόξασα τῆς Πατρῆδος: νομίζεις
 ἴσως νὰ σὲ ἐπαινέσῃν οἱ ἄλλοι ἀλλογλυεῖς;
 ἀπατάσαι δύσυχε πάλιν, εἰς τὴν ἰδίαν σε
 ἀπάτης: αὐτοὶ σὲ μισῶν, σὲ καταφρονῶν,
 κὶ σὲ περιγελῶν παντοπινᾶ. κάθ' εἰς ἀπὸ
 αὐτὸς λέγει, Ἴδὲ τὸν χοῖρον, τὸν χειδαῖον
 Ἑλληνα, διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν ἐπιδανότητά
 τε ἠθέλητε καὶ λάβῃ σύζυγον ἀπὸ τὸ γέ-
 νος μας: ἀλλ' αὐτὸς εἶναι πάντοτε ὁ ἴδιος,
 τὰ βάρβαρα ἦθη τῆς Πατρῆδος τε δὲν τὰ
 ἄλλαξεν. (β) πὶ σοχάζεσαι ὡς ἀληθῆ κακό-
 τυχε πῶς σὲ ἀγαπᾷ ἢ γυναικᾶ σὺ; μὴ
 ἀπατάσαι σὺ τὸ ξαναλέγω, αὐτὴ σὲ περι-

(α) παρκαλῶ ἢ ἀνιγνώσκει καὶ μὴ νομίσῃ πε-
 λεχθέντα γενικῶς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῶ πλείστων, ἵκειδῆ
 ἀνιμεταξὺ εἰς ἀσπίς βρισκονται μερικαὶ φαμελίαι,
 ὅπου κατοικεῖ ἡ ἰδία σπῆ, ἔσ σωροσύνη.

(β) ὅπως ὀνομάζουσιν οἱ ἀλλογενεῖς τῶν Ἑλλη-
 νων τὰ ἦθη, κὶ μάλιστα τὴν ἀριστοχρησίαν καὶ τὴν
 ἀνιδεικίαν τῆς τιμῆς αὐτῶν.

γελαῖ, σὲ ἀπμάζει, σὲ κλέπτει, κὲ πολλαί-
 κισ σὺ ἐτοιμάζει τὸν θάνατον παράκαιρα.
 ἀλλὰ πὶ δ' ἀποκρίνονται μερικοὶ δ' ἀπὸ αὐτῆς τῆς
 ὄντως ἀνοήτης. ὁ ἔρως μ' ἐπλήγωσε, τὰ θέλ-
 γητὰ τῆς μ' ἐσκλάβωσαν, ἢ ἐθαντικὴ μὲν
 καρδία δὲν ἠμπόρεσε πλέον νὰ ἀντισταθῇ.
 ὦ ἀνάγκηνοι, κὲ ὄντως μωροὶ! ὄγῳ ὅπῃ περὶ
 Πατρῆδ[Ⓞ], κὲ περὶ τῆς ἐλβθερόσεως τῆς σή-
 μερον γράφω, ἔπλεπε νὰ σᾶς ἀποκηθῶ ὅτι
 τὴν σήμερον εἰς τῆς Ἑλλήνας ὅπῃ δ' εἰσκον-
 ται ἔξω δ' ἀπὸ τὴν Πατρῆδα τῆς, ὁ ἔρως εἶναι
 τὸ μεγαλύτερον τῆς ἀμάρτημα. ὄγῳ ἔπλεπε
 νὰ σᾶς ἀποκηθῶ, ὅτι νὰ μὴν ἀγαπᾶτε πα-
 ρὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἀγαπήσητε ὅτι
 τυχαίνει: ὄγῳ τέλ[Ⓞ] πάντων ἔπλεπε πρῶτον
 νὰ ζητήσω τὴν ὠφέλειαν ὅπῃ ἐκάματε, εἰς
 τὴν Πατρῆδά σας, κὲ νὰ σᾶς ἀποδείξω ἔπειτα
 εἰς πὶ θέλει σᾶς φέρει ὁ ἔρως σας: ἀλλὰ
 τοιαῦτα λόγια δὲν εἶναι διὰ τὰς ἀκοὰς σας,
 ἔπει ὄγῳ θέλω κοπιᾶσαι ματαίως νὰ σᾶς τὰ
 εἰπῶ, κὲ μόνον σᾶς λέγω ὅτι ὁ ἔρως γημᾶ-
 ται δ' ἀπὸ ἀμοιβαίαν κλίσιν, κὲ δ' ἀπὸ μίαν συμ-
 πᾶθειαν, κὲ συμφωνίαν εἰς τὰς ἰδέας ἀμφο-
 τέρων: ὅθεν ὁ ἐδικός σας δὲν εἶναι ἔρως, ἀλ-
 λά μία ἀλογ[Ⓞ] ἐπιθυμία, ὡσαν ὅπῃ τό-
 σον δύσκολον εἶναι νὰ συμφωνήσῃν τὰ ἦθη

πῶν Ἑλλήνων, μὲν κείνα πῶν ἀλλογῶν, ὅσον
 φανερόν ἐστι ὅτι ἔσοι ἀλλογμῆς συζύγης
 ἔχουσι, ἐξ ἀνάγκης χάνουσι τὰ ἡττητῶν, καὶ
 δὲν τὰς μένει ἄλλο ἴσθι τὰς Ἑλληνας, εἴμῃ
 ἢ ὀνομασία. ἐσὺ λοιπὸν τυφλὸς, νομίζεις
 ἔρωτα, τὴν ὄρεξιν ὅτι σὺ ἐξυπνᾷ τὸ χλω-
 ματισμένον πρόσωπον μιᾶς παλακίδος; δὲν
 ἰξόρεις πῶς ὁ ἔρως εἶναι ὁ πρῶτος ἐχθρὸς
 τῆς ἀσώπιας, καὶ ἐξακολούθως εἰς τὰς νῦν βί-
 γμῆς πῶν ἀλλογῶν δὲν βέβαια εἴμῃ
 ἢ εἰκὼν τὰς; ἀγνοεῖς ὅτι ὁ γάμος ὅτι ἴσθι
 καταστῆ ἐντελῶς βίτην τὸν ἄνθρωπον, εἰς
 ἄλλο δὲν συνίπει εἴμῃ εἰς τὸ ναὶ ἐκδώσῃ τό-
 σης πολίτας εἰς τὴν Πατρίδα καὶ διαυθεντό-
 τας; ἀλλ' ἐσὺ ἀναίσιχτοι πὶ δίδετε εἰς τὴν
 Πατρίδα σας; φεῖ! τῶσθι ἐχθρῆς. Οἱ ἕρῃ
 σας σᾶς ἀναθεματίζουσι, καὶ σᾶς νομίζουσι ὡς
 μίαν τὰς ἐνθεοπνῆ. (1) ὡς Θανατηφόρος ἔλ-
 λειψις τῆς Πατρίδος! τῶσθι, καὶ πόσθι διαυ-
 θεντότῃς τῆς, καὶ ὑπερασπιστῆς τῆς, ἢ ἀσω-
 πία καὶ κακοήθεια τῶν ἀλλογῶν τῆς κλέπτει,

(1) μερικὰ γεννήματα ποικίλων μίγματος, λαμβάνουσι τὸ ἐπίκλην τῆς μητρὸς τῆς, τῶσθι δὲν καὶ ἐξ-
 χωρεῖται τὰ κράζουσι ἕ.ε. Ἑλλήνων.

πόσων ποτίζει τὸ βρομερὸν ὕδωρ τῆς λήθης!
 ἀλοίμονον, ἀλοίμονον ὦ Ἕλληγές με ἀκρι-
 βοί, ἀν' οἱ ξενιτῶμένοι δὲν ἀλλάξεν γνώ-
 μην, κὶ δὲν ἐνθυμηθῆν ὅτι ὅπῃ εἶναι ἡ Πα-
 τεῖς, ἐκεῖ κὶ ἡ Ὀτυχία, κὶ νὰ ὑποδειχθῆν
 ἀληθεῖς ὑοί τῆς Ἑλλάδος. ἀλλὰ τί! . . .
 πρέπει νὰ ἀπελπιθῶ ἴσως! πρέπει ἴσως νὰ
 νομίσω ὅλας τὰς ξενιτῶμένες τόσοσ ἀναξίως
 τῆ ὀνόματὸς των! ἀ μὴ γένοιτο. ὄγῳ σᾶς
 γνωρίζω ἀγαπητοί με, δὲν εἶοθε ὀλίγοι
 ἐσεῖς ὅπῃ εἶξ ἀνάγκης, διὰ νὰ κερδίσητε
 τὴν ζωοτροφίαν τῶν φαμελίων σας ἔξενιτῶ-
 θητε, κὶ ὅσα κερδίζετε πέμπετε εἰς τὴν Πα-
 τεῖδα σας, δὲν εἶοθε ὀλίγοι ἐσεῖς ὅπῃ ἀφ'
 ἔ με τὰς ὕδρωτάς σας κὶ ἀγχίνειαν σας
 ἐκερδίσατε κὶ περαιοτέρα, ὑποφύγοντες δὲ
 τὸ βρομερὸν παράδειγμα τῶν φυλαργύρων,
 δαψηλῶς ἀεργετήσατε τὴν Ἑλλάδα, κὶ τὴν
 ἐπαρηγορήσατε με τὰ φιλόνηρωπα ἔργα σας.
 ὅλοι σας λοιπὸν οἱ φιλοπάτριδες, κὶ ἐσεῖς
 ἀκόμι ὅπῃ μέλει τῆς σήμερον ἐφανήκατε
 ἀχάριτοι εἰς τὴν Πατεῖδα, ἀκῆσατε δι' ἀγά-
 πην τῆς, κὶ διὰ πμὴν τῆ ἑαυτῆς σας, ἀκῆ-
 σατε προσεκτικῶς, τὴν γλυκεῖαν Φωνὴν τῆς,
 ἀνοίξατε τὰ ὄττα τῆ νοὸς σας, κὶ προσέξετε
 εἰς τὰς λόγους τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὀπρῖα ἀοθε-

νῆς, κὶ γεμάτη δ' ἀπὸ πληγῶν, μὲ θλιβεραὺν
 φωνὴν σᾶς ὀμιλεῖ λέγουσα: ὦ Ἕλληνες! ὦ
 τέκνα μὲ! πῦ μὲ ἀφῆσετε, πῶς δὲν σᾶς
 ποιεῖ δι' ἐμέ, διαπὶ μὲ ἐπαρατήσατε, διαπὶ
 φύγετε κὶ δὲν ἐπιστρέφετε πλέον: τί σᾶς
 ἔκαμα κὶ δὲν μὲ ἐνθυμῆσθε: εἰς τί σᾶς ἔβλα-
 ψα κὶ δὲν μὲ ἀγαπᾶτε: ποῖα μήτηρ ἐσά-
 ρτη δυσυχεςτέρα δ' ἀπὸ ἐμένα. τί ἔν ἀγαπη-
 τοῖ; τί σοχάζεσθε, τί δ' ἀποφασίζετε; εἶναι ἢ
 Πατεῖς ὅπῃ φονάζει εἰς τέτοιον τρόπον, αὐτὴ
 εἶναι ὅπῃ κλέει, κὶ ὀδέιρεται. ἢ ἀπυσία σας
 ποτέ δὲν τὴν ὠφέλισεν, τώρα ὅμως τὴν ἀφα-
 νίζει. ποῖ δ' ἀπὸ ἐσᾶς δὲν γνωρίζει καλῶτατα,
 εἰς πῶν χειρᾶν βρῖσκεται ἢ οἰκονομία τῆς
 κάθε πόλεως κατὰ μέρ^{ος} εἰς τὴν Ἑλλάδα
 τὴν σήμερον; ὅποι^{ος} ἔχει περισσότερα χη-
 ματα, ἢ περισσότερα μέσα εἰς τὸν τύραννον
 ἐκεῖν^{ου} οἰκονομεῖ κὶ διοικεῖ τῆς λοιπῆς: ἀλλ'
 οἱ τοῖστοι εἶναι τὸσον βάρβαροι κὶ ἀνάξιοι
 ὅπῃ μόλις ἰξούρην νὰ ζήσῃν αὐτοῖ, ὄχι δὲ
 νὰ βίωσῃν τὴν ζωὴν τῶν λοιπῶν. μὴν
 σοχάζεσθε λοιπὸν, πάλιν σᾶς τὸ ξαναλέγω,
 ἵπ ἐκπλεῖτε τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα σας χρέος,
 ὅταν πέμπετε μερικὰ χημάτα τῶν συμπα-
 τριότων σας. ἢ ἀρετὴ σας εἶναι καλὴ, ἀλλ' οἱ
 Ἕλληνες ἔχουσιν χρεῖαν δ' ἀπὸ τὴν παρυσίαν σας,

μὴν δίδετε κακὸν παράδειγμα καὶ τῶν ἄλλων, δι' ἀγάπην τῆς Πατρῆδος, καὶ νὰ φθάσητε ὑσερον νὰ ἰδῆτε, ὃ μὴ γένοιτο Θεὸς μῶν, τὴν Ἑλλάδα ἔρημον. ἐνθιμηθῆτε ὅτι τὸ καλὸν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ. ἀλλ' ἡ ἀληθῆς ἀξιότης μόνον, διδάσκει νὰ γίνεταί καθὼς πρέπει: Αἱ ἐυεργεσίαι σας εἶναι ἔργον χρηστότατον, ἀλλὰ πὶ ἄλλο κάμνησι, εἰμὴ νὰ παρηγορῶσι μόνον τὰς δυσυχεῖς Ἑλληνας ὅποσῦν, καὶ νὰ τὰς φυλάττωσιν ὀλίγον ξέμακρὰ ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν ἢ ὅποια ἤθελεν σαθῆ ἀληθῶς βιαία, ἀλλὰ ἀφοκτικῶς καὶ βεβαία ὁδὸς τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος. εὐχαρίστε μὴπως καὶ δὲν κερδίζετε εἰς τὴν Πατρίδα, ὅσα κερδίζετε μακρὰ ἀπ' αὐτὴν; ἀλλ' ὅσα αὐτὴν κερδίσητε εἰς τὴν σᾶς ὠφελῶσι, αὐτὴν εἶθε ὀρφανοὶ ἀπὸ Πατρίδα. (α) μὴπως δὲν ἠθέλητε ἀποκτήσῃ καὶ εἰς τὴν Πα-

---

(α) εἶναι μετριοὶ τοῦ νομίζον πῶς ἴσως ὅτι δὲν πῶς μίλησεν ἔξω τῆς Πατρῆδος, ἀλλὰ μακαίως προσπαθεῖν νὰ ἀπατήσῃ τὴν φύσιν. μία μικρὴ δέξερμα, μία ἄσφοδρα μὴ ἄλλον τιμὰ, καὶ μία ἀνάμνησις τῆς Συγγενείας, ἀρκεῖται: ἀποδεικνύει εἰς ἀσπὴν τὴν ἐδύσασκα, ἢ ἀνάγκην μιᾶς Πατρῆδος.

τρεῖς δ' αὖτε πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἀν' ὅ-
 πως ἢ θέλατε προσαθήσῃ διὰ τὸ καλὸν τῆς
 κ' διὰ τὸ καλὸν σας; διαπὶ λοιπὸν τόσας
 ἀποικίας, κ' αἰωνίης ξεχωρισμῆς ἀπὸ τῆς συγ-
 γενεῆς σας κ' φίλης σας. (α) ἴσως δὲν σας
 καλοφαίνεται νὰ τυρανείσθε ὡς ἀδελφοὶ μὲν,
 κ' καταδέχεσθε νὰ τυρανῶνται οἱ συγγενεῖς
 σας, κ' ἐσεῖς νὰ τηυφῆτε κ' νὰ σπαταλᾶτε
 μακρὰ ἀπὸ αὐτῆς; πῶς ἤμπορεῖτε νὰ σφα-
 λίζετε τῆς ὀφθαλμῆς σας, χωρὶς νὰ σας
 πτομάζῃ κάθε σιγμῆν ἢ θλιβεράν εἰκὼν τῆς
 Ἑλλάδος μετὰ τὸ μέσον τῶν ὀνήρων. ἴσως νο-
 μίζετε πῶς ἀπὸ μακρόθεν ὠφελεῖτε περισσό-
 προν, παρὰ ἀν' εἶδαν παρόντες; ὡ πόσον
 λανθάνετε ἀγαπητοὶ μὲν! δὲν ἰξούρετε ὅτι
 μία συμβολή, μία μόνη λέξις πολλάκις
 ἐκφραζομένη ἀπὸ ἀνδρῶν πεπαιδευμένων, ἐνε-
 ργῆ περισσόπρον, παρὰ δέκα διδαχαὶ γε-
 γραμμέναι; ἢ κατὰ πεισὶς γινᾶται βέβαια

(α) εἶναι μερικὸι Ἕλληες ὅπου δὲν γινώσκου-
 σὶς ἀδελφούς των, ἔσθ' οἱ Πατέρας των, ἔσθ' οἱ πε-
 ρισσότεροι ξενιτῶμένοι λαῖτοι αὐτοὶ τῶν Πατρίδων
 των, ἢ τριάσκα, ἢ εἴκοσι, ἢ δέκα χιλίους τὸ
 ὀλιγότερον.

ὑπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, πρέπει πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἐν καρῷ τῷ δέοντι, καὶ πρὸς ἐκείνους ὅτε περισσοτέραν χεῖραν ἔχουσι. (1) καὶ ποῖτε ναὶ ἐκπέλεσθαι αὐτὸ τὸ χηρὸν ἔργον, ὅταν ἐσεῖς λείπετε; ποῖτε ναὶ ὁμιλήσῃ εἰς τὰς συνελεύσεις ὅτε τὴν σήμερον συνηθίζου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ναὶ κάμνησιν οἱ προεστοὶ τῆς κατὰ πολιτείας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Μητροπολιν, καὶ ναὶ διορθώτῃ ὅποσῃν τὰς πόσας καὶ πόσας ἀδικίας ὅτε κάμνησιν; ποῖτε λέγω ναὶ ὑποκρηθῆ τῆ Μητροπολίτι, ὅταν δεκαπλημίντε εἰς τὴν κορυφὴν τῆ οἰκίσκου, καὶ χαϊδύωντας τὸ γένιον τῆ, ἐκφωνεῖ κἀνέναν Ἀρχιεπισκόπικον παραλογισμόν, καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοφώνως λέγουσι ὅτι τὸ ναὶ, ἀν' ἐσεῖς λείπετε; ὦ Ἀγαπητοὶ διαπὶ δὲν τὸ σοχαζοθε; Ἀν' λοιπὸν ἕως τὴν σήμερον, ὦ ἀκριβοὶ με Ἑλληνας, ἢ ὑπὸ ἀγνοίαν σας, ἢ ἀπὸ ἀδιαφορίαν σας ἢ πέλε πάντων ὑπὸ μόνην

---

(1) φα. ρεν' εἰκεῖ ὅτι ὅσοι περισσοτέραν χεῖραν ἔχουσι ἀπὸ διδασχὴν δευ' ἐξώρουσι γράμματα, ὅθεν ἀπαρακατὰ εἶναι ἢ παρουσία τῆ ὁμιλοῦντε ὅτε ναὶ καὶ πείσῃ πρὸς πεπλανημένους εἰς τὸ ψεῦδος.

ἀποχασίαν σας ἐμείνατε ἔξω ἄπο τὴν Πατρῆ-
 δά σας, μὴ μένετε περισσότερον, ἀν' θέλετε,
 ὅπῃ αἱ μέγχι τῆ νῦν ὄεργεσίαι σας πρὸς αὐ-
 τὴν, νὰ μὴ κατασαθῶσι σημεῖα κατακρή-
 σεως σας. μὴ καυχᾶσθε πρὸς τέτοις διὰ τὰς
 ὄεργεσίας ὅπῃ τῆς ἐκάματε, ἐπειδὴ τὸ χέρος
 σας ζητεῖ περισσότερον, παρὰ τὰ περισώμα-
 τα πῶν πλῆτων σας: τὴν παρυσίαν σας, τὴν
 συνέργιάν σας ζητεῖ ὡς Ἕλληνες, κὶ ὄχι ἄλλην
 βοήθειαν. μὴ ἀμφιβάλετε δὲ διὰ τὸ κα-
 λὸν πέλῃ, ἐπάγετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, κὶ εἰς
 ὀλίγον καιρὸν θέλετε αἰσθάνθῃ τὴν διαφο-
 ρὰν ὅπῃ θέλει προξενήσῃ ἡ παρυσία σας εἰς
 τὴν κατάστασιν τῆς: αἱ ἐρμηνείαι σας, κὶ οἱ ὄρ-
 θοὶ σοχασμοὶ σας θέλῃν ξεμακρῖνει ἄπο τὰς
 κεφαλὰς πῶν Ἑλλήνων τὴν δεισιδαιμονίαν, αἱ
 συμβολαὶ σας θέλῃν ὄποδείξει εἰς τὰς συμ-
 πατριωτὰς μας τὸ εἶναι των, οἱ Ἕλληνες ἐσεῖς
 τὸ ἰξούρετε, δὲν εἶναι ἔτε σκῆθαι ἔτε βάρ-
 βαροι, ὅπῃ νὰ χρεασθῶν πολλὰς χρόνους διὰ
 νὰ καταλάβῃν τὸ εἶναι τῆς: ἀρκεῖ μόνον νὰ
 τὰς δείξῃ πινὰς τὸ χρέῃ των, κὶ ὄβθῦς τὸ
 ἐκπελῦσι. ἀλλ' ἔχῃν χρεῖαν ἄπο διδασκά-
 λης, ἀληθεῖς φιλέλληνας, ἄπο ἀνθρώπου
 προκομένους πέλῃ πάντων, κὶ ἐσεῖς μόνον
 εἶσθε ἐκεῖνοι. μήπως ἀδελφοὶ μὲ προσμένετε

να ἐλευθερωθῆ ἢ πρῶτον ἢ Ἑλλάς, κὶ ἔπειτα
 να ὑπάγητε ἐσεῖς; τότε εἶναι τὸ ἴδιον ὡσανὺ
 να ἐλέγετε ὅτι δὲν θέλομεν να ἐλευθερωθῆ
 ποτὲ. (α) θέλετε ἴσως να κτίσῃτε πύργον
 χωρὶς θεμέλια, κὶ ποῖτε θέλετε να σᾶς
 ἐλευθερώσῃ τὴν Πατριδα, κὶ ἐσεῖς να λεί-
 πητε; δὲν ἐντρέπεσθε καὶ δαπὸ τὰς ἀλλοθμῆς
 ὅπῃ σᾶς ἀκῆν να λέγητε τὰ τοιαῦτα. ἀλλ'
 ἀν' οἱ ἀλλοθμῆς ὑπερημένοι δαπὸ Πατριδῆ
 ἔρωτα δὲν σᾶς καταφρονῆν, ὅχι ὅμως οἱ
 ἴδιοι Ἑλληνας τὰς μιμῆνται, αὐτοὶ θέλει
 σᾶς ἀναθεματίζην δαπὸ τὸ νῦν κὶ εἰς τὸ ἐξῆς,
 κὶ θέλει σᾶς νομίζην μὲ κάθε δίκαιον τό-
 σης ἐχθρῆς τῆς Πατριδῆ. ὦ τῆς ἀναισχυν-
 τίας σας ἀχάριστα τέκνα τῆς Πατριδῆ! κὶ
 δαπὸ ποῖον προσμένετε παρακαλῶ σας τὴν
 Ἑλευθερίαν; να σᾶς ἔλθῃ ἴσως φορτωμένη
 δαπὸ τὸν ὠκαιανὸν μὲ κανένα ἐμπορικὸν
 πλοῖον, κὶ να τὴν ἐκτραδύσῃτε εἰς τὴν Ἑλ-

(π) οἱ περισοτεροι χειρὸν ἀπὸ τοῦ ἐκκεντρωμέ-
 νου, ἔχουσιν αὐτὸν ἢ ἀλογον σχασμόν, κὶ χωρὶς
 ἄντροπῆς λέγουσι, ὅτι ὅταν ἐλευθερωθῆ ἢ Ἑλλάς
 ἀθῶς θέλομεν μισᾶται δι' ἐκεῖ, τόσον ἐχαληνέθη-
 σαι ἀπὸ τῆ ψάδῶταχίαι ὅρ' ἀλλοθμῆν.

λάδα, ἢ προσμένετε νὰ ἐλθῆτε μόνον
 τῆς, κὶ ἐπειτα νὰ ἰσπύγητε ἐσεῖς νὰ δῶρθε
 ἔτοιμα τὰ ἀγαθὰ, κὶ νὰ χαρῆτε πάλιν κατὰ
 τὸ συνηθισμένον σας εἰς τὴν ὑδρῶτας τῶν ἄλ-
 λων. φῶ! τὸ πρῶτον εἶναι ἀδύνατον, κὶ αὐ-
 τὸ πάλιν κατὰ τὸν δόλπον σοχασμὸν σας δὲν
 συνεργήσετε κὶ ἐσεῖς εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆ
 γένους μας. Θέλεσιν ἔκχυθεῖ ποταμοὶ αἵμα-
 τος περιστόπρον, παρὰ αὐτῶν εἶδαν παρόντες,
 ἢ ἐλπίδα σας ὅμως εἶναι ματαία, ἐσεῖς δὲν
 θέλετε ἀπολάυσει βέβαια τὴν Πατρίδα σας
 ἐλθῆτε, καθὼς τῶρα δέλην τὴν ἀληθινο-
 νήσατε, ἀλλ' ἐξορισμένοι διὰ παντὸς εἰς
 βαρβάρους γαῖας, δὲν θέλετε ἀναπνοῆσαι
 πλέον, τὸν ζωηρότατον Ἑλληνικὸν ζέφυρον,
 κὶ τὰ ὀνόματά σας θέλεσιν κατασαθεῖ, λέξεις
 ἀπηνίας κὶ μίσους εἰς τὰς ἀκοὰς, κὶ σώματα
 τῶν ἐλθῆτε Ἑλλήνων. ἴσως τέλῃ πάντων
 προσμένετε νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐλθῆτε κα-
 νένας ἀπὸ τῆς ἀλλοθῆτε δυνάσεως; ὦ Θεὸ
 μου! ἕως πότε ὦ Ἑλληνες νὰ πλανόμεθα
 τὸσον ἀσοχάσεως; διαπὶ νὰ μὴν σρέψωμεν
 κὶ μίαν φορὰν τῆς ὀφθαλμῆτε μας εἰς τὰ
 ἀπελθόντα, διὰ νὰ καταλάβωμεν ἄκολό-
 τερα κὶ τὰ μέλλοντα. ποῖος ἀγνοεῖ ὅτι ὁ
 κύριος σοχασμὸς τῶν ἀλλοθῆτε δυνάσεως

είναι εἰς τὸ νὰ προσπαθήσῃ νὰ κάμῃ τὸ
 ἴδιον τῶν ὄφελος, μὲ τὴν ζημίαν τῶν ἄλ-
 λων. κὶ ποῖος σοχαστικὸς ἄνθρωπος ἤμπορεῖ
 νὰ πισύσῃ, ὅτι ὅποιος ἀπὸ τῆς ἀλλοθμείας
 Δυναίας ἤθελε κατατροπώσῃ τὸν Ω΄ρομα-
 νοί, ἤθελε μᾶς ἀφήσῃ ἐλόθερος; ὦ ἀπάτη
 ἐπιζήμιος! μὴν εἴσθε ἀδελφοὶ μὴ τόσο
 δύκολόπιστοι, ἀναγνώστετε τὴν Ἱστορίαν κὶ
 μάθετε, ὅτι οἱ Ρῶμαῖοι ἔταξαν τῶν Εἰλλή-
 νων κὶ διαυθέντοσιν, κὶ ἐλόθερίαν, ἀλλ’
 ἀφ’ ἧ ἐμβῆκαν εἰς τὴν Εἰλλάδα ὄθους τὴν
 ἐκύρηξαν Ἐπαρχίαν τῆς. ἴδετε κὶ τὰ πωρινὰ
 παραδείγματα ὅπῃ ἡ πολυποίκιλος σφοδρὴ
 τῆς Γαλλικῆς σάσεως μᾶς παρασάινει: ὁ δυ-
 νάσης τῶν με ταξήματα μεγάλα, κὶ με τοιαῦ-
 τα μέσα ἀπόκτησεν ὅσα κατὰ τὸ παρὸν
 ἔχει, κὶ πῶς ἐσεῖς νομίζετε νὰ σᾶς δωθῇ
 ἡ Εἰλόθερία ἀπὸ ἀλλοθμείας; πῶς νὰ μὴ
 εἴπῃ πνᾶς ὅτι ὄνειρόεσθε ἔξυπνοι: κὶ εἰς τὴ
 παρακαλῶ σας θεμελιόνετε τὰς ἐλπίδας σας;
 εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ἀλλοθμῶν Δυναίων ἴσακ;
 ἐλπίζετε νὰ κινήθῃν εἰς ἀπλάγχχνος ἐκεί-
 νοι, διὰ τὰς δυσυχίας τὰς ἐδικὰς μας; δὲν
 ἰξόρετε ὡς Εἰλληνας ὅτι ἡ ἀρετὴ τὴν σήμε-
 ρον δὲν δέσκεται εἰς τὰς θρόνας; δὲν ἰξό-
 ρετε ὅτι οἱ Εἰλληνας μισῶνται δῦλοι, εἴπα-

δὴ ἤθελε τὰς φθονήσῃ ἐλδοθέρας καὶ με-
 γάλῃ δυνασίᾳ, ἀπὸ τὰς παρῆσας τῶν Ἀλ-
 λοξῶν; ἀλλὰ τέλος πάντων ἐποθέτωντας
 κανένα ἀπὸ αὐτὰς τὰς δυνάσας ὅποσῃν φι-
 λέλληνα, δὲν ἰξόβρετε, ὅτι μόνος τὸ δὲν
 ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ ἕδεν, κὶ ὅτι οἱ Ἐπί-
 πτοκοὶ τὸ, ἢ εἶναι ἐχθροὶ μας, ἢ εἶναι ἀδιά-
 φοροι, ἢ τέλος πάντων ἄσωτοι κὶ διεφθαρ-
 μένοι τὰ ἤθη. τί σοχάζεσθε τέλος πάντων,
 ἀν' ἡ Ἑλλάς ἐλδοθερωθῇ ἀπὸ τὸν Ὀθωμα-
 νικὸν ζυγὸν διὰ χειρὸς ἄλλης δυνάσε, νὰ
 γίνῃ ἀληθῶς ὀτυχῆς; ὦ ἀλήθεια, ἀλήθεια!
 διαπὶ δὲν ἀπομακρύνεισ τοιαύτην ἀπάτην
 ἀπὸ τὰς Ἑλληνας, διαπὶ δὲν τὰς μανθάνεισ
 ὅτι ὅσοι πατῶσιν εἰς θρόνον εἶναι ὅλοι τύρα-
 νοὶ. διαπὶ ἀδελφοὶ μὲ νὰ θέλωμε νὰ ἀλ-
 λάξωμε κύριον, ὅταν μόνου μας ἠμπορῶμε
 νὰ ἐλδοθερωθῶμε; νομίζετε νὰ εἶναι ἐλα-
 φρότερος ὁ ζυγὸς μιᾶς ξένης δυνασίας; δὲν
 σοχάζεσθε ὅτι πάλιν ζυγὸς εἶναι. σρέψατε
 τὰ ὠττά σας κὶ τὰς ὀφθαλμῆσ σας εἰς τὴν
 Ἰταλίαν, κὶ ἀκῆσατε τὰς γογκισμῆσ τῆσ, κὶ
 ἴδατε τὰ δάκρυά τῆσ, διὰ νὰ καταλάβητε
 τί θέλει νὰ εἴπῃ ἐλδοθερωσίσ ἀπὸ ξένης.
 καταδέχεσθε ἐσεῖσ νὰ ὁμολογήσθε χεῖρῶσ
 ἀλλοξῶν τῆσ ἐλδοθερωσίσεσ σας, μὴ λοιπὸν,

μὴ ἀγαπητοὶ μὲ ἀδελφοὶ, μὴ δακνύεσθε
 τόντον παράφρονες εἰς τὸν ἀναγκαϊότερον συλ-
 λογισμόν, ἐσεῖς ὅπῃ τόντον ἀψύδως προ-
 βλέπετε εἰς τὰς ἐμπορικὰς σας ἐπιχειρήσεις
 τὸ μέλλον, καὶ ἀναγκάζονται οἱ ἴδιοι ἀλλο-
 γηαῖς ὅπῃ μᾶς μισῶσι νὰ σας θαυμάζωσι.
 μὴν ἀπαταῶσθε, καὶ μὴν τρέφετε καμμίαν
 ἀπὸ τὰς εἰρημένας ἐλπίδας, ἀλλὰ προβλέ-
 ψετε, τὸ πλέον φανερόν ἀπὸ κάθε μέλ-
 λον, τὴν ἀναγκαϊάν λέγω ἐπανόρθωσιν τῆ
 γένους μας ἀφ' ἑαυτῆ τῆ, καὶ μὴν ἀργοπορεῖτε
 αὐτήν μετὰ τὴν ἀπιστίαν σας: Ἐσεῖς δὲ φί-
 λοι μὲ καὶ σύγχρονοι νέοι, Ἀγαπητοὶ μὲ
 Ἕλληνας, ὅπῃ μετὰ τὸς κόπης, καὶ ἀρε-
 πνίας, διδάσκεσθε τὰς ἐπισημας εἰς τὰς
 ἀκαδημίας τῶν ἀλλογῶν, καὶ ὅπῃ ὄξ ἀνάγ-
 κης ὀγνωρίσατε πὲ εἰς Πατεῖς, τῆς ὁποίας
 ὁ ἔργε σας ἐνθουσιάζει, καὶ ἤδη ἀρχίσατε
 πικρῶν πρὸς τὸς νὰ ξαναδόσητε εἰς τὸ Ἕλ-
 ληνικὸν ὄνομα, τὸ παλαιὸν σέβρα; ὅπῃ εἶχεν
 καὶ ἔχασεν. ἐσεῖς λέγω ὅπῃ μετὰ τὴν φυσι-
 κὴν σας ἀγχίνειαν ἀποδακνύετε φανερῶς τῶν
 ἀλλογῶν συμαθητῶν σας τὸ Ἕλληνικὸν
 πνῶμα, ὁποῖον εἶναι: μὴν βραδύνετε πλέον
 τὸν μισθμόν σας διὰ τὴν Ἑλλάδα. ἐπαί-
 γετε νὰ προητοιμάσητε τὴν ἐπανόρθωσιν

πῶν συμπατριῶτων μας. Ἡ δόξα σᾶς προσμέ-
 νει μὲ τὰς σεφάνους τῆς νίκης εἰς τὰς χεῖρας,
 καὶ μὲ τὰς ἀγκάλας ἀνοικτὰς, μὴν ξεχῆσετε
 ὅτι ἡ ἀρετὴ, καὶ ἡ ἀληθὴς φιλοσοφία εἶναι
 τὸ ναὶ ζῆ πινὰς εἰς πολλὰς, καὶ αὐτὸ ἀποκ-
 τᾶται ὠφελῶντὰς τῆς, σπυδάσατε μὲ ταχύ-
 τητα, ὅσοι μέχρι τῆ νῦν δὲν τὸ ἐπράξατε
 τὴν πολεμικὴν τέχνην, καὶ μεταχείρησιν πῶν
 ἀρμάτων. ἔσεἰς ἔχετε τὴν διάθεσιν ἰσχαίρετον.
 ἄς διόξωμεν μίαν φοράν τὸν Ὀθωμανὸν εἰς
 τὴν Ἀφρικὴν ὡς Ἕλληνας μὲ, καὶ ἔπειτα θέλε-
 τε ἰδεῖ εἰς πόσον ὀλίγης χρόνου ἡ Ἑλλάς θέ-
 λει ξαναλάβει τὴν προτέραν τῆς λάμψιν. ἄς
 θυγάλωμεν ἀδελφοὶ μὲ τὴν βρωμὰν διὰ τὸ ναὶ
 αἰσθανθῶμεν τὴν μυραδίαν πῶν ἀνδρῶν, τὰ
 μέσα τὴν σήμερον εἶναι ἀρκετὰ, ἡ μηχανὴ
 τέλος πάντων εἶναι τελειωμένη, ἄλλο δὲν
 λαίπη παρὰ τὸ ναὶ τὴν κινήσῃ πινὰς, καὶ ἔπει-
 τα μόνη τῆς θέλει θυλόσει. Ἴδὲ λοιπὸν ὡς
 Ἕλληνας ἀρκετῶς ἀποδεδειγμένη, καὶ ἡ δού-
 τερα αἰτία τῆς μέχρι τῆ νῦν ἐπιμονῆς τῆς Ἑλ-
 λάδος ὑπὸ τῆς Τυρανίας: ἄλλο δὲν μὲ μέ-
 νει τώρα, παρὰ τὸ ναὶ ἀποδείξω τὴν δύκολίαν
 τῆς ἐλευθερώσεως τῆς διὰ τὸ ναὶ τελειόσω τὸν
 λόγον μὲ. καὶ ἄμποτες ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ
 ἀνάγκη ναὶ σᾶς καταπέισῃ καθὼς τὸ ἐλπίζω.

διὰ τὰ ἀποδείξωμεν ἐμπράκτως τὰ ὅσα μέ-
 χρι τῶδε εἶπον: πρὶν ὁμως νὰ ἔμβω εἰς τὰς
 ἐπαρτημύσεις πῶν μέσων, κὶ των πτόπων διὰ
 ποιῆτην ἐπιχείρημα, θέλω νὰ ἐκβάλλω τὰς
 ἀκανθὰς ἀπὸ τῶν ῥόδα, λέγω ἐκείνης ὅπῃ
 διὰ περισσότεράν δυσυχίαν τῆ γένους μας, ἢ
 κακὴ τύχη ἔκαμψεν Ἑλληνας, κὶ μόνον ὄγε-
 νήθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, ὅχι δι' ἄλ-
 λο εἰμὴ διὰ νὰ βασιλεύσῃ περισσότερο και-
 ρὸν τὴν Πατρίδα μας ὑπὸ τῆς δουλείας, αὐτοὶ
 εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ κατὰ τύχην ἐκληρο-
 νόμησαν ἀρκετὰ χτήματα, κὶ περισσότερα
 ἐλαττώματα, κὶ ζῶσιν δίχαρισημένοι, χωρὶς
 ποτὲ νὰ σοχάζωνται πὶ διὰ τὰς ἄλλης, ἐκεῖ-
 νοὶ οἱ αὐτόματοι κὶ ὑπιδανοὶ ἄρχοντες, οἱ φι-
 λάργυροι κὶ ἀμαθεῖς Ἀρχιεπίσκοποι, ἐκεῖ-
 νοὶ οἱ αὐθάδεις κὶ ὄντως βάρβαροι Πρεστοὶ,
 ἐκεῖνοι οἱ ἀμαθεῖς ὅπῃ θέλῃσι νὰ ἀποκρί-
 νωνται πάντοτε, κὶ εἰς καθὲ πρόβλημα, ἐκεῖ-
 νοὶ ὅπῃ ἀναζητήτως δίδῃσι συμβουλὰς πάν-
 τοτε κὶ εἰς ὅλης, ἐκεῖνοι τέλος πάντων ὅπῃ
 μὲ ἄκραν ὑπιδανότητα ψυχῆς, ἀφ' ἧ πω-
 λήσῃν ἐκασίω: τῷ Τυράντῳ κὶ τὴν ζωὴν, κὶ
 τὸ ἔχεν τῆς, κὶ τὴν πμηνὴ τῆς, καυχῶνται
 εἰς τὸ νὰ διαφέρωσιν ἀπὸ τῆς ἄλλης ὅπῃ
 εἶναι ἀκέτιοι σιλήβου. Οἱ ποιῆτοι ὦ ἀδελ-

Φοῖμῃ, μὴν ἔχοντες ἀρετὴν καὶ μίαν, καὶ
 γνωρίζοντες τὸν ἑαυτοῦ τῆς ἀναξιότατον, κεί-
 νην τὸ ἴδιον καὶ διὰ τῆς ἄλλης, πρὸς τέτοις
 ἢ ἀπαιδουσία των, δὲν τῆς ἀφῆνει νὰ κα-
 ταλάβωσι, τῆς τόσης καὶ τόσης τρόπος ὅπῃ
 οἱ σημεῖνοι Ἕλληνας ἠμπορῶσι νὰ μεταχει-
 ρισθῶσι διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς, καὶ ἔμπο-
 δίζοντες τῆς ἐν ταυτῷ ὅσῳ τὸ νὰ καταλά-
 βην τὰς αἰτίας ὅπῃ βιάζην διὰ νὰ εἰπῶ
 ἔπος, τὴν σήμερον τὸ γένος μας νὰ ἐπανορ-
 θωθῆ ἕξ ἀποφάσεως, τῆς ἀποκαταστῶσι εἰς
 τὰς κεφαλὰς των τὴν ἐσώθῃσι τὸσον δύσκο-
 λον, ὅσον ἀδύνατον πισθῶσι τὸ νὰ συνεργή-
 σωσι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι: τὸ δὲ προσωρινὸν καλῶς
 ἔχεν τῆς, τῆς χαληνῶν καὶ τῆς συνδάνει με-
 τὰ τὴν δουλείαν, ὅπῃ ἔπε καὶ τὴν αἰσθάνονται,
 μάλιστα δὲ ἔπε τῆς δυσαρῆσαι, καὶ χεδὸν χε-
 δὸν μερικοὶ ἀπὸ αὐτῆς τὴν ἀγαπῶσι: ὡταὶ
 ὅπῃ, ἀφ' ἧ ζῶσιν αὐτοὶ ἀσύδωτοι, ὡς προῆ-
 πον, καὶ τρόπον πινὰ δὲ χαρησιμένοι, διὰ τῆς
 λοιπῆς δὲν τῆς μέλλει ἴποσι. πὲ λέγῃσι
 λοιπὸν αὐτοὶ οἱ βρομεροὶ καὶ χερδαῖοι
 ἄνθρωποι; ,, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ νικηθῆ
 ,, ἐν τὸσον μεγάλῳ βασιλείῳ: ἡμεῖς δὲν
 ,, ἠμπορῶμεν νὰ κηβερῆθῶμεν μόνοι μας.
 ,, πῆ νὰ δῶμεν ἕνα ἄλλον Βασιλέα τὸσον

„ Ὀσπλαγχρον, κὶ πόσον καλόν; πὶ εἶναι
 „ αὐτὴ ἢ Ἐλδθερία; ἢ Ἐλδθερία ἔπε
 „ ἐσάθη, ἔπε θέλε σαθεῖ: πῦ νὰ χύσω
 „ μῆν τόσον αἶμα. οἱ Ὀθομανοὶ δὲθὺς ὀπῆ
 „ καταλάβην ὅτι ἔχομεν τοιῦτον σκοπόν',
 „ θέλῃσι μᾶς ἀποκεφαλίσῃ ὄλης, ὡς τόσα
 „ πρόβατα, κὶ ἔσο ἢ ἐχάτη πλάνη, χεί-
 „ ρων τῆς κρώτης. „ κὶ ἄλλα παρόμοια, τὰ
 „ ὁποῖα εἰς ἓνα σοχαστικὸν κὶ φρόνιμον ἄνθρω-
 „ πον, φαίνονται καθὼς εἶναι τόσοι μῦθοι,
 „ ἀλλ' εἰς τῆς ἀπλῆς κὶ δὺκολοπίστῃς εἶναι τό-
 „ σοι χηισμοὶ, κὶ ὡς ἀλάμθασοι κλορήσεις, κὶ
 „ ἐνταυτῶ ὀπῆ δηλοποιῖσι τὴν ἀνανδρῶν, κὶ
 „ ὄντως ἐβραϊκὴν τῶν καρδίαν, ἀπομορόνησι κὶ
 „ πολλῆς ἄλλῃς. μήπως εἶναι ἱκανοὶ νὰ κα-
 „ ταλάβην τὸ δίκαιον, διὰ νὰ τῆς τὸ εἰπῆ
 „ πινὰς. (a) ὦ ἀδελφοὶ μῆ! αὐτοὶ εἶναι τόσοι
 „ ἀνόητοι, κὶ δειχιρογνόμονες, ὀπῆ ὄλοι οἱ

(a) οἱ τοιοῦτοι ἠμποροῦν νὰ παρομοιαθῶν εἰς πᾶς
 γρίας γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐπὶ πᾶ πλείστον θέ-
 λουσι νὰ ἔχωσι πάντοτε τὸ δίκαιον, κὶ ὅταν πινὰς
 ὄψ ἀποδείξῃ τὸ ἀδικὸν αὐτῶν, αὐταὶ δὲθὺς ἀλλάξουσι
 ὀμιλίαν, κὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἠμπορέσῃ πινὰς νὰ
 πᾶς καπιτεῖσῃ.

Δημοσθένειος τῷ Κόσμῳ, δὲν ἤθελεν ἠμπορέσει
 νὰ τὲς καταπέισιν: νὰ ὁμιλήσῃ πινὰς μὲ
 αὐτὲς εἶναι τὸ ἴδιον ὡσανὺ νὰ ἤθελεν νὰ
 ἀκροάζεται, κὲ νὰ τὲς ἀποκρίνεται πάντοτε
 τὸ ναί, μάλιστα ἐκεῖνοι οἱ βρομοάρχοντες τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως, ὅπῃ ὅσον τῷ φῶ κὲ ἀλ-
 λαζονίαν ἔχουσι, ἄλλην τὴν αἰμάθειαν κὲ
 δυσχιρογνωμίαν φυλάττουσιν ἐπάνω πιν, κὲ
 ἄλλο δὲν ἰξούρουσιν νὰ εἰπῶσι, εἰμὴ δυσκο-
 λίας, ἀπορίας, κὲ ἀμφιβολλίας πλῆθῃ.
 ἡ ψυχὴ πιν εἶναι τὸσον μικρὴ κὲ ἐπιδανή,
 ὅπῃ οἱ ψύλοι εἰς τὰ ὄμματά πιν φαίνονται
 τὸσοι ἀνδριάντες. πὶ λοιπὸν ἠμπορῶ νὰ τὲς
 εἰπῶ διὰ νὰ τὲς καταπέισω, ὅταν δὲν κα-
 ταλαμβάνῃν πὶ ἐς τὸ δίκαιον; νὰ τὲς κράξω
 ἴσως ἀπέμης; ἀλλ' αὐτοὶ τὸ ἔχουσι διὰ προ-
 πῆμα: νὰ τὲς ἐνθυμίσω τὸσον εἶναι ἀνά-
 ξιοι εἰς τὸ νὰ ὠφελήσῃν τὴν Πατριδα, κὲ
 τὸσον ἐπιτήδιοι εἰς τὸ νὰ τὴν ζημιώσῃν;
 ἀλλ' αὐτοὶ καυχῶνται εἰς αὐτὸ. νὰ τὲς ὀνει-
 δίσω πῆλῃ πάντων ὡς ἀνελεήμονας, ἀδίκους,
 κὲ σκληροὺς; ἀλλὰ ποῖ ἀπὸ ἐσῆς δὲν τὲς
 γνωρίζῃ. κὲ δὲν τὸ ἰξούρουσι. Αὐτοὶ ἀγαπη-
 τοὶ μὲ εἶναι, ἐπειδὴ πρέπει νὰ εἶναι, ὡσανὺ
 ὅπῃ καθὼς ἡ ἐλευθερία ἔχει τὲς διαυθεν-
 τολτὰς τῆς, ἔτω κὲ ἡ Τυρανία ἔχει τὲς ἐδικὰς

της, κὶ θέλων χρησιμώσει διὰ παραδείγματι
 ἐντροπῆς εἰς τὰς μεταγενεσέρας. ἔτος ὁ πολ-
 λὰ ἐνοχλητικὸς κὶ βραχὺς πρόλογος ἦτον
 πολλὰ ἀναγκαῖος διὰ τὴν ἰσόθεσιν τὴν
 πλεόν μεγάλην δι' ἡμᾶς ὡς Ἕλληνες, ὅτῃ
 τώρα ἀρχίζω νὰ ἐρβλήσω, λέγω τὰς αἰτίας
 ὅτῃ βιάζουσι διὰ νὰ εἰπῶ ἔτζι, τὴν ἐλθ-
 θέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Ὀθωμανι-
 κοῦ ζυγοῦ, κὶ τὰ δίκολιπτα μέσα μιᾶς
 ἀναμφιβόλῃ ἐπιτόξεως. Ἀναγνώσα ἀγα-
 πητὲ ὅποιος κὶ ἀν' εἶσαι σὲ παρακαλῶ νὰ
 σοχαοθῆς ἀρκετὰ πρῶτον μόνος τὴν ἰσό-
 θεσιν, κὶ ἔπειτα νὰ ἀναγνώσης τῆτα τὰ ὑπε-
 ρινὰ καταιβατὰ τῆς πονήματος μου, νὰ σοχα-
 οθῆς λέγω ὅτι τὸ πᾶγμα εἶναι κοινόν, ὅπ
 ἢ πμῆ σου, ἢ δὴ τυχεῖα σου, κὶ ἢ ζωὴ σου,
 κρέμανται ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ σοχασμοῦ σου:
 πρόσσεχε ἔν νὰ μὴν ἀπατηθῆς ἀπὸ δυκυ-
 ρογνωμίαν σου, κὶ προδόσεις εἰς χεῖρας ἐχθρῶν,
 κὶ Πατρειδᾶ κὶ Συγγενεῖς, κὶ δὴ τυχεῖαν, κὶ π-
 μνὴν κὶ ζωὴν. ὡ πόσον τὸ πλῆθος τῶν ἰδεῶν
 ὅτῃ εἰς ἐτέτην τὴν εἰγμὴν μὲ παρρησιάζω-
 ται εἰς τὸν νῦν, μ' ἐμποδίζουσαν σχεδὸν ἀπὸ τὸ
 νὰ τὰς ἐκθέσω καθὼς τυχαίνει, κὶ θέλωντας
 νὰ γράψω εἰς ὀλίγα λόγια ὅσα εἶναι ἀναγ-
 καῖα, κὶ ὅσα ὁ ἔρος τῆς Πατρειδος μὲ διδά-

σκει, δὲν θέλω δυναθεῖ ἴσως. νὰ εἰπῶ τὸ
 ὀλιγότερον μέρος εἰς πολλὰ καταβατὰ. ἀλλ'
 ὁ σοχασμὸς μὲ πάλιν σὰς τὸ ξαναλέγω,
 δεῦ εἶναι νὰ γράψω δι' ἐκείνης, οἱ ὁποῖοι
 ἔχουσι χρεῖαν νὰ ἀκῆσωσι ἕξ ἄλλων ὄλα,
 ὅσοι δὲ ἔχουσι τὸ πνῶμα ἔξυπνον, ἀρκῆσιν
 εἰς αὐτὰς κὶ τὰ ὀλίγα. Ἀς ἀναφέρομεν λοι-
 πὸν πρῶτον τὰς αἰτίας ὅπῃ καταστάνουσιν
 ἀφολκτον τὴν ἐπανόρθωσιν τῆ γένης μας, κὶ
 ἔπειτα ἐν συντόμῳ νὰ ἐκθέσωμεν τὰ μέσα
 κὶ τρόπος διὰ τοῦτον ἔργον. Πρώτη ἐν κὶ
 κυριότερα αἰτία εἶναι τὸ γῆρας τῆς Ὀθτομα-
 νικῆς Τυρανίας: ἀλλὰ πὶ λέγω ὄγῳ περὶ αὐτῆ!
 αὐτὴ εἶναι κὶ πρώτη, κὶ ὑψηλὴ, ἔτε ἄλλη
 ἢμπορεῖ νὰ ἔχη τόπον ὅταν εἶναι αὐτὴ. ἄς
 ἐνθυμηθῆ ὁ Ἀναγνώστης τὰ προλεχθέντα
 περὶ τῶν διαφόρων διοικήσεων, κὶ διὰ νὰ
 εἰπῶ ἔτι τῶν πολιτικῶν σωμάτων, ὅπὶ δηλ:
 γλυῶνται, αὐξάνουσι, γηράζουσι, κὶ πέλ-
 πάντων θνήσκουσι. τὸ Ὀθτομανικὸν κράτος
 τὴν σήμερον βρεῖσκεται εἰς τὰ ὀλύθια τῆ
 θανάτου, κὶ ἢμπορεῖ νὰ παρομοιαθῆ εἰς ἐν
 σῶμα ἀνθρώπινον κατακρατημένον ἀπὸ ἀπο-
 πληξίαν, κὶ μὴ ἔχον ἐλβεθέραν εἰμὴ τὴν
 κεφαλὴν, ἢ ὁποῖα μὴν λαμβάνουσα τὴν
 ἀναγκαῖαν δύναμιν ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν

τῆ αἵματος κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἀδυνατίζει καὶ
 πᾶσι πάντων θνήσκει: ἔτι καὶ ἡ Τυρανία
 τῶν Ὀθωμανῶν τὴν σήμερον, εἰς ἄλλα δὲν
 γνωρίζεται ὅτι ἰσπάρχει, εἰμὴ εἰς τὴν βα-
 σιλύσαν. ἔσο εἰς παράδειγμα ὁ πρῶτος τζε-
 ζαὶ Κυβερνητὴς εἰς τὸ Ἄκρι, ὁ ὁποῖος ὄχι
 μόνον δὲν ἰσπάρχει εἰς τὸν Βασιλέα τῆ, ἀλ-
 λά καὶ ἀντιπαύεται εἰς ὅλας τῆ τὰς προσαγὰς,
 καὶ πολλάκις φανερὰ τὸν ὑβρίζει, καὶ δια-
 γραμμάτων πάντοτε τὸν ἐπειγελᾷ. ἔσο
 εἰς παράδειγμα ὁ Πασβάνογλης, ὁ ὁποῖος
 ἐκύρηξεν πόλεμον ἐναντίον τῆ Βασιλέως τῆ,
 καὶ ἐνίκησε πάντοτε. ἔσο πρὸς τῆτοις δια-
 παράδειγμα ὁ τῶν Ἰωαννίνων Τύρανός, ὁ
 ὁποῖός ἀγκαλιὰ καὶ νὰ μὴν τὸ φανερώνη,
 ὅλοι ὅμως ἀρκετῶς τὸ ἰξόρυσσι ὅτι δὲν φο-
 βεῖται, ἔτε ποτὲ ἰσπάρχει εἰς τὰς προσαγὰς
 τῆ Βασιλέως τῆ. ποῖός δ' ἔσο ἀδελφοί
 μὲ ἀγνοῖ ἴσως, ὅτι τὰ ἐντάγματα αὐτῆ τῆ
 τυράνης, τέσσαρας ὥρας ἔξω δ' ἔσο τὴν Βασιλύ-
 σαν δὲν ἀξίζον τίποτις; ποῖός δὲν ἰξόρει
 τὸ πλῆθος τῶν δ' ἔσο τῶν ὁποῖος ἀφανίζον τὰ
 χωρεῖα, καὶ τὰς ὁδηπύρας, μὲ ἀκαταπαύτως
 κλοπὰς, καὶ συνεχῆς φόνους, χωρεῖ νὰ ἡμ-
 πορῇ αὐτὸς ποτὲ νὰ τὰς καταδαμάσῃ μὲ τὰ
 στρατεύματα τῆ; ἀλλὰ πὶ λέγω στρατεύματα!

αὐτὰ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ μία συνάφροισις
 τύπων βαρβάρων, χωρὶς τάξιν, κὶ χωρὶς τέ-
 χνην, ἔτε διφέρουσιν ὑπὸ τὰς ἀγέρας τῆ Κα-
 ναδά εἰς ἄλλο, εἰμὴ μόνον εἰς τὰ φορέμα-
 τα. (α) πρῶτες κὶ τὸ ἀνεξάλειπτον μῖσθ
 ὅπῃ δέικνεται ἀναμεταξύτων. μία δυσι-
 σία, μία ἀμάθεια ὅπῃ τὰς ὑποκαταστῆ χει-
 ροπέρας ὑπὸ τὰ ἴδια ἄλογα ζῶα. εἰς τὴν βα-
 σιλεύσαν ὀρίζην περιοσόπερον οἱ μάγυρες
 τῶν Πρέσβρων, κὶ Ἐπιτρόπων τῶν ξένων Βα-
 σιλειῶν, παρὰ οἱ σύγκλητοι τῆς Ὀθτομανι-
 κῆς αὐλῆς. Ὁ Ἀντβασιλεύς προσάζει κὶ τὰς
 περιοσοτέρας φορὰς δὲν ὑπακῆεται. τὴ ἄλλο
 λοιπὸν φανερώμεν αὐτὰ εἰμὴ τὸ γῆρας τῆς
 Τυρανίας, κὶ τὸ ἀφάκτον κὶ ὀγλύγυρον παί-
 σιμον τῆς; ποῖθ δὲν βλέπει ὅτι ὁ πρῶτος
 ὅπῃ παρρησιασθεῖ θέλει εἶναι ὁ Νικητῆς; (β)

(α) ἵνας ἰχθῆρος τῆ Ἐλλάδθ, ἵνας βρομοῦρχων
 τῆ Φιναιρία, ἔκυσσ ὅπῃ ἐμοιτάσσε ἔ ἑαροσπᾶθητε
 τὰ ἀρχήσῃ τὰ βάλῃ. σέξιν εἰς τὰ Ὀθτομανικὰ στρα-
 τῆμασε, ἔ ἤρχισε σὲ τὰς διδάξῃ τῆ σικκιπνῆ. ὅ
 τῆ ἀναιχιουτάσ π, κὶ τῆ κακίας σπ!

(β) δέϊσκονται μισκοὶ Ὀθτομανεῖ, ἢ δὲ
 τὰ εἰπῶ κκλητέρα ὅσοι ἀπὸ αὐτῆς εἶναι ὀποσῶν

Ἄς ἐξετάσωμεν τώρα τὰς αἰτίας ὅτῃ δαπαν-
 τασῶσιν ὄκλον τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν Ἑλ-
 λήνων: Πρώτη λοιπὸν εἶναι ἡ προχώρησις τῆ
 γένους μας εἰς τὰ μαθήματα. ὡ πόση δια-
 φορὰ οὐρίσκειται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ δέκα
 χρόνους ἕως τὴν σήμερον! μεγάλη ὡ ἀδελφοί
 μας, μεγαλοτάτη, καθεκάστην πρὸς τὸ κρεῖτ-
 τον φέρεται. τώρα ἀρχισαν αἱ Μῆσαι νὰ ἀνα-
 λάβω, καὶ πάλιν νὰ ἐπανορθωθῶσιν εἰς τὰ
 χρυσόχλωα ὄρη τῆς Ἑλλάδος. ὁ Ἀπόλλων
 πάλιν ἐμφανίσθη εἰς τὸ ἀρχαῖον τὸ παλά-
 τιον, δευ' οὐρίσκειται πόλις τὴν σήμερον ὅτῃ
 νὰ μὴν ἔχη δύο καὶ τρεῖς χολεῖα, ἐξεκλήφθη
 εἰς τὰ περισσότερα μέρη ἡ δεισηδαιμονία τῶν
 Γραμματικῶν, καὶ οἱ νέοι ἤρχισαν νὰ μετα-
 χειρίζωνται τὸν ἀξιοτιμιότερον καιρὸν τῆς ζωῆς
 τῶν εἰς γνώσεις ὠφελήμας, καὶ ὄχι νὰ τὸν
 ἐξοδύων εἰς τὸ νὰ ἐκσηθίζωσι λέξεις. Ἡ
 λογικὴ καὶ φυσικὴ ἀνοιξαν τὰς ὀφθαλμοὺς τῶν

ἄ, θρωτοί, ὅτῃ δὲν παύω ἀπὸ τὸ νὰ λέγωσι ὅ
 παρήντια ὅπ ἐρθασεν τὸ Βασιλεῖον πῶν εἰς τὸ τέ-
 λος, οἱ ἴδιοι ἀλογουῖς, τὸ βλέπουσιν, καὶ ἄλλοι-
 μὲν χαίρουνται ὅσοι πρὸς Ἑλλήνας δὲν μισῶσι, οἱ
 περισσότεροι ὅμως λυπῶνται.

πρωτοτέρων: ἔπε οἱ Διδάσκαλοι τὴν σήμερον ἔχουσι ἐκείνην τὴν ἐνοχλητικὴν, καὶ βραδεῖαν μέθοδον τῆς παραδόσεως, ἔπε οἱ μαθηταὶ φυλάττουσι τὴν ὀκνηθεῖαν καὶ ἀμέλειαν ὅπῃ εἶχον, ἀλλ' ἀμφοτέροι μετ' ἀκραν δ' ἔχουσι ἐπιμέλειαν ἀντλίζουσι δὲ ἀπὸ τῆς ἀνεξάντλητον πηγῆς τῆς μαθήσεως, ἐκείνα τὰ φῶτα ὅπῃ σολίζουσιν τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, καὶ τὸ ἀποδεικνύουσιν ἀξίον τῆς πλάσεως. (α) ἡ πολυμαθεῖα τέλει πάντων ἀπέ-

---

(α) ὅ πόσον παχύτερα καὶ ἀκολότερα ἦθιλε στυγνῶν οἱ παῖδες τῆς Ἑλλάδος, ἀν' αἱ παραδόσεις τῆς Ἐπιστημῶν ἐγίνοντο εἰς τὴν ἀπλήν μας διαλέκτον! ἄμποτες λοιπὸν νέοι Συγγραφεῖς νὰ πλεῖστωσι, καὶ τιμήσωσι, τὴν γλῶσσαν μας μετ' ἀπὸ κωνήματα πᾶν, ἔπε ἡ Ἑλληνικὴ νὰ μείνη μία μάθησις ξεχωριστή, ἔπε νὰ νομιζῆται ὡς ἕνας σολισμὸς καὶ μέρους εἰς μαθητῶν, καὶ ἔχει ποτὲ, ἀναγκαῖον μῖσον καθὼς ἔχοντες εἰς τὸ σήμερον, εἰς τὸ νὰ ἀπουδάσῃ τινὰς πᾶς Ἐπιστήμας. ἔπε διατὶ νὰ χάσῃ ὁ παλαιῶν νέος φρεῖς ἔπε τέσσαρας χρόνους εἰς τὴν ἀπουδὴν μιᾶς γλώσσης (ἔπε χερδὸν νὰ μὴν τὴν μάθη) εἰς καιρὸν ὅπῃ ἠμποροῦσε μετ' ὀλιγοτέρους κόπους, (οὐσα ἡ ἀπουδὴ μιᾶς γλώσσης ἢ πλεον ἐνοχλητικὴ) ἔπε εἰς ὀλιγοτέρον κα-

ρον να σπουδάση & να μάθη άντελώς πές αναγκαιο-
 τήρας ἢ Ἐπιστημῶν; ἄς ἀποδόσωμεν λοιπόν αὐτῆν
 ἢ τυολόγησά μας μαζὺ μὲ τίσας ἄλλας εἰς τὴν Τυ-
 ρανίαν, ἢ ὅποια εἶναι ὁ ὄλεθρος πῶ ὀρθῶς νοεῖν,
 & ἄς ἐλπίσωμεν εἰς τὸ ἐξῆς ἀντὶ τῆ δειρῶσιν ἀπὸ
 ἐκεῖνα πᾶ ἄξια ὑποκείμενα ὅπου ἡμποροῦν ἀφ' οὗ
 τὸ εἰπῶσι, νὰ τὸ κάμωσιν ὡπαυτῶ, ἐγὼ δὲ σὺν
 πῶ ἕξ αἰτίας τῆ συντομίας ὅπου εἶμαι γενοχωρη-
 μίνθ νὰ φυλάξω. τὸ κοινὸν ὄφελθ φέρεται νὰ φρε-
 κένηται ἀπὸ τὸ μερικόν, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία
 δὲν φέρεται νὰ ὑποφέρη πλέον σιαύσθη ἀνάστων συ-
 νέθειαν ὅπου νὰ ζητῆ πᾶ ἀφανῆ δὲ ἢ ἀφανῶν,
 οὗτε μερικοὶ Διδασκαλοὶ νὰ καυχῶνται παραπολλῶ
 δὲ τὸ ὅτι ἰξάδρουν τὴ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, οἱ ὅποιοι
 τῆ ἀληθεία ἡμποροῦν νὰ παρομοιαδοῦν μὲ τινὰς
 εἰτινες ὄντες γυμνοὶ εἰς τὸ σῶμα, φέρουνσι πολύτιμα
 καλύματα εἰς τὴ κεφαλὴν. ἐγὼ ἐγνώρισα ἕνα νέον
 ὅπου εἶχε σπουδάση δέκα ἐξ χρόνους εἰς τὸ χολεῖον
 τὸ Πάτμου, & ἦσαν εἴκοσι ἐξ χρόνων ὅταν ἀγῆκεν
 μὲ τὴ τίτλον πῶ λογιωπάσθ, μ' ὅλον πῶσο δὲν ἰξάδρῃ
 νὰ παρασῆση πῶς γίνεται ἡ ἐκλειψις τῆ Σελήνης.
 ἰξάδρῃ ὁμυς ἐκ σῆθους ὅλον χεῖρον τὸ τρεῖον πῶ Γαζῆ.

πέρας, κὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἔπαυσεν ἐκείνη ἢ
 ἀδιαφορία ὅπῃ πρότερον τόσον ἐδειλίαζεν τὰς
 παλαιπώρους νέας, οἵπνες ἐποθύσαν νὰ παύ-
 σωσι τὴν δίψαν των μὲ τὰ καθαρὰ νάματα
 τῆς ἀσθεῖας, κὶ σχεδὸν δὲν ἐτολμῆσαν. τὴν
 σήμερον οἱ ἀσθεῖοι ἀν' κατὰ χρέος ἀκόμη
 δὲν ὀλαβῶνται, κὶ δὲν τιμῶνται, δὲν κατε-
 φρονῶνται ὅμως, ἔτε περιπέζονται: κὶ κατ'
 εἰς ἄπο τῆς προεσθῆς, ἀντὶς νὰ σφαλίσῃ
 τὸν ὕον τῆ εἰς τὸ ὀσμήπον τῆ, κὶ νὰ τὸν
 ἀφίση ἀμαθέστατον, μετὰ πάσης τῆς ἐπι-
 μελείας τὸν πέμπει εἰς τὰ χολεῖα, διὰ νὰ
 φωποθῇ: εἰς αὐτὰ κράζω διὰ μάρτυρας ὄλης
 σας ὡς Ἕλληνες, κὶ μάρισα ὅσους ἔχουσιν
 ὕος. (a) Τὰ χολεῖα δὲν εἶναι πλέον ἔρημα

(a) Ἡ Ἑλὰς χρεωστὴ ἀυτὴν τὴ χάρις, ἐκείνων
 τῶν ὀλίγων φιλοπᾶτρων, οἱ ὅποιοι ἐθυσίασαν μὲ-
 ρος τὴ προνομίας των, κὶ ἐκτίσαν χολεῖα, πληρο-
 νοντες ὄχι μόνον τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ ἔτι τῆς ἰδίης
 μαθησίας ὅταν εἶναι πτωχοί. ἐπλύτταν τὰ χολεῖα
 μὲ τὰ ἀναγκαϊότερα βιβλία τόσον ἐπιστημονικὰ,
 καθὼς ἔτι Ἡθικὰ, ὅπου ἐκδῶσαν εἰς τύσον, με-
 τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα τὴ μαθηματικῆς, ἔτι φυσικῆς,
 κὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα ἐφόβλησαν.

ὡς κὲ πρότερον, ἀλλὰ τὸ κατ' ἐν περιέχει
 πενήντα, κὲ ἑκατὸν μαθητὰς, οἵτινες ἀφ' ἧ
 ἀνέγνωσαν τὸν ἠδύτατον Ξενοφόντα, τὸν νη-
 νεχῆ Πλάτωνα, κὲ τὰς λοιπὰς Ἴσοκριτῆς
 φιλοσόφους τῶν προγόνων μας, ὄγνωσαν τὸν
 βόρβορον τῆς τυρανίας, κὲ κλέσσι πικρῶς διὰ
 τὴν δυσυχίαν τῆς Πατριδὸς μας, δὲν προ-
 φέρουσι πλέον τὸ ὄνομα τῆς ἐλύθειας μὲ
 φόβον, μήπως κὲ τὰς ἀκέρωσιν οἱ προεσοί,
 ἢ οἱ Ἀρχιερεῖς, κὲ τὰς κυρίωσιν ἀθέως ὡς
 πρότερον ἔκαμνον, ἀλλὰ τὸ προφέρουσι μὲ
 ἐκείνο τὸ θάρρος, ὅπῃ οἱ δῦλοι δὲν ἡμ-
 πορῶν νὰ ἔχωσι, δὲν πάουσιν ἅπὸ τὸ νὰ
 νηθεπῶσι τὰς ἀμαθεῖς φίλους των, κὲ μὲ τὸ
 παράδειγμα των ἐπαρακίνησαν ὅλης νὰ σο-
 χαθῶσι μίαν φορὰν καθὼς πρέπει, ὅπῃ
 μέλει τῆς σήμερον δὲν τὸ ἔκαμνον: ἐν ἐνὶ
 λόγῳ διὰ νὰ λάβῃ τὸ πᾶν τὸ ποθῆμενον
 πέλ, ἄλλο δὲν τὰς λείπει, εἰμὴ ἡ ἐλύ-
 θεια. Ἡ ἀγχίνοια των εἶναι ἀμίμητος, οἱ
 Ἕλληνες ὡς ἀδελφοὶ μᾶ ἔχωσι μίαν φυσικὴν
 διάθεσιν ὅχι μόνον εἰς τὸ νὰ μιμῶν-
 ται, (ὁμιλῶντας γλυκῶς) ἀλλὰ κὲ εἰς τὸ νὰ
 ἐφοβέσκωσι. οἱ νόες των εἶναι γλυπηροὶ εἰς
 τὸ ἄκρον, εἰς τρόπον ὅπῃ μετὰ τὴν ἐπανόρ-
 θωσιν τῆ γένους μας, δύο χρόνων διαίτημα

εἶναι ἀρκετότατον νὰ ξαναδώσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς
 προτέρας μας ἀρετὰς. πῶς νὰ παραιτήσω τὴν
 ἐπαίνους ὅπῃ τυχαίην ἐκείνων τῶν Ἡρώων τῆς
 Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι μὴν ἐποφέρουντες τὰς
 φοβεράς Τυρανίας τῶν Ὀθωμανῶν, ἐκλέγυ-
 σιν ἐκείνης ὅπῃ γινεῖσθαι ἀξιοτέρως, καὶ
 φύγῃσιν εἰς τὰ δάσθη διὰ νὰ διαυθεντῶ-
 σιν τὴν ἐλδθερίαν των. πῶς ἐσπῆδαξαν ἐκεῖ-
 νοι τακτικῆν, διὰ νὰ ἀντισταθῶσι εἰς τὸ πλῆ-
 θος τῶν ἐχθρῶν των, καὶ νὰ τὴν νικῶσι πάν-
 τοτε; (α) δὲν δαποδεικνύουσιν αὐτοὶ φανερά
 καὶ τὴν ἀφύκτον πτώσιν τῆς Ὀθωμανικῆς
 δυνασίας, καὶ τὴν ἀκολίαν τῆς ἐπανορθό-
 σεώς μας; ἢ μήπως εἶναι ὀλίγοι! τὴν σή-
 μερον εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα δρέσκονται βέ-
 βαια δαπὸ αὐτὴς περιοσόπεροι δαπὸ δέκα χιλ-
 λιάδας, τῶν ὁποίων ἡ ἀνδρεία εἶναι ἀδιή-
 γητος, καὶ ἡ ἀγάπη διὰ τὴν ἐλδθερίαν τῆς
 ἀπερίγραπτος. Αὐτοὶ οἱ Ἡῤοες πολλάκις
 μὴν ἀπαντόντες ἐχθρὸς διὰ νὰ λάβωσι μὲ

(α) εἶναι ἀξίον θαυμασμοῦ ὅπου ἔχεις ἀπὸ αὐ-
 τῶν τῶν Ἡῤοας μὲ μόνον δέκα ἔξ συντρόφους ἐφου-
 λάχθη πολλοὺς χεῖρους ἐλδθερῶν εἰς τὰ μέρη τῆς
 ξηρομεθῶν, καὶ συγκρότησαν μεθῶν πελέμετας ἀνι-
 στήν πολλῶν ἐκατοντάδων ἐχθρῶν.

την νίκην τὰ ὅσα τὲς εἶναι ἀναγκαῖα, ζῶσι
 δύο κ' τρεῖς ἡμέρας μὲ νερόν, κ' χόρτα, κ' ἔ
 ἔπως δὲν ἐνοχλήσῃ τὲς χωρεῖταις εἰς τὸ ἕδεν.
 κάθ' εἰς ἄπο αὐτὲς ἀξίζα δέκα ἀρχηστρα-
 τήγης ἀλλοθρεῖς διὰ τὴν ἰσχυρότητα τῆ
 νοῦς, κ' διὰ τὰς πολεμικὰς ἐφιδρέσεις, διὰ
 δὲ τὴν ἀγάπην τῆς Ἑλλάδος, κ' τὴν
 μεγαλοψυχίαν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὲς
 παρομοιάσῃ πινὰς μὲ κανένα ἄπο τὲς πα-
 ρινὲς Ἀρχηστρατήγης. (α) τὰ ἦθη πᾶν Ἑλ-
 λήνων πρὸς τέτοις εἶναι ἄλλη μεγαλητέρα
 αἰτία, ὅτι ἄπο εἶναι ἡ ἐπανόρθωσις των.
 ὅλοι οἱ Ἑλλήνες κ' μάλιστα οἱ χωρικοὶ ἔχου-
 σι μεγαλοτάτην κλήσιν εἰς τὰ ἄρματα. (β)

(α) οἱ νῦν Ἀρχηστράτηγοι τῆς Ἀποικισμῶν ἀφ'
 οὗ καὶ συνήθως φροσᾶξωσιν ὅσα ἔμαθον νὰ λέγωσι,
 τότε ἐπιτρέφουσιν εἰς τὰ ὀπίθεν μὲ φρόσασιν ἵνα
 νὰ μὴν βάλουν εἰς κίνδυνον τὰ στρατεύματα μὲ τ'
 χαμὸν τῆς ζωῆς των, ἔ οὕτως πολλὰ κ' κλέπτουσι
 τ' τιμὴν μιᾶς νίκης, εἰς τ' ὅποσαν αὐτοὶ δὲν ἔλα-
 βον ἴσως τὸ παραμικρὸν μέρϑ, ἔ πάντοτε μὲ τ'
 ἀπουσίαν τῆς προξενούσι τ' σύγχησιν ὅπου εἶναι
 ἀφιδρομῶ τ' ἔτασ.

(β) τὸ μικρὸν παιδάριον ἐνὸς Ἡρωῶ Σουλίστου,
 ἰπὸν ἡ Τύρανῶ Ἀλῆς ἕως ἐχμηλῶτον ἐφύλαττε εἰς

σχεδὸν καὶ εἰς ἄπο' αὐτὰς ἔχει δύο καὶ τρία
 ἄρματα, καὶ εἶναι ἀξιοθαύματος κληρονομοί. (α)
 εἶναι δὲ γηινῶς πεπροικισμένοι ἄπο' τὴν
 φύσιν μὲν ἐν πνέσμα, γηνητικὸν καὶ ὄρθον·
 ἀνάμεσα δὲ εἰς τὰς φυσικὰς τῶν ἀρετῶν δια-
 νὰ εἰπῶ ἔττι, ἡ φιλοξενία εἶναι εἰς αὐτὰς
 γηινὴ, τέλος πάντων φιλόφρηστοι, καὶ εἰς
 τὸ ἄκρον ἑναντιοὶ τῶν Ὀθωμανῶν. Ἡ ἀν-
 τοιδιότης τῆς τροφῆς τῶν, καὶ τὰ καθαρὰ ἀνα-
 βρυζικὰ νερὰ ὅπου πύσσι, τὸς βασιᾶ ἀδια-
 κόπως εἰς μίαν ὄρωσίαν καὶ δύναμιν ἰσχύ-

ἢ Μητρόπολιν ἢ Ἰωαννίνων, μαζὺ μὲν ἢ Μητέρα
 πῶ, καὶ Ἀδελφὰς πῶ, δευ' ὑπέφερε ποιάουτην φυλα-
 κὴν, καὶ ἀλλῶς δευ' ἠμπόρεσαν νὰ τὸ ἡμερώσουσι,
 ὡς δὲ δίδωνται πῶ καὶ πολεμικὰ ἄρματα, μὲν καὶ
 ἑποῖα παίζωιτας ἠσύχασεν.

(α) πολλοὶ χωριστῶς, μέγιστα δὲ οἱ Σουλιῶτες
 τέσον εἶναι ἐπιπιδίει εἰς τὸ νὰ σημαδῶουσιν μὲ
 τὸ βόλι, ὅπου πολλάκις τὸ περιούσι ἀπὸ ἐν θακ-
 τιλίδι. ἔχουσι δὲ ἔ ἢ ὄρασιν τέσον ὀξύαν ἔ κα-
 θαρὰν, ὅπου βλέπουσι ἢ εὐκατα περιουσίτερην ἀπ'
 ὅτι βλέπουσιν οἱ Ἀκαδημικοὶ ἢ Κρυῦσκαρ ἢ ἡμι-
 ραν.

σιον. (α) Ἡ εὐλιχρινότης, καὶ β' φύτης των εἶναι βέβαια ἀξίαι τῶ χρυτῶ αἰῶν^Θ: τὸ σέβας των πρὸς τὴν γέροντας, καὶ ἡ ἀγάπη των διὰ τὴν δόξαν, εἶναι ὁμοίαι μὲ τῶν Σπαρτιάτων. εἶναι λίαν β' σφοδοί, ἀγαπῶσι καταπολλὰ νὰ ἐπιχειρῶνται κάθε δύσκολον ἰσώθεισιν, καὶ εἶναι περισσότερον ῥιψοκύνδυνοι, παρὰ δειλοί. (β) Ἡ διαγωγή των εἶναι ἐνάρετος,

(α) χερσὶν εἰς ὅλα πὰ χωρία τῆ Ἑλλάδος^Θ δευ^Θ δέρεται Ἰατρὸς. ἢ δευ^Θ νὰ εἰπῶ καλήτερα δευ^Θ δέρεται ἀφ' ἑαυ^Θ.

(β) ὅποι^Θ παρατηρήσῃ πὰ παιγνῆδια πῶν παιδων καὶ νέων εἰς τῆ Ἑλλάδα, ἀκόλουσ ἤμπορεῖ νὰ ἀνοήσῃ τὸ ἡρωϊκὸν πνεῦμα των, ὡσανὸν ὅπου ἡ τύχη δευ^Θ ἔχει τὸ παραμικρὸν μέρ^Θ εἰς αὐσά, ἀλλὰ μόνον ἡ ἀνδρεία, ἢ μᾶλλον ἡ ἀγχίνεια. ἀφ' ὅσων πὰ παιδάσια συγκροτῶν πολέμους ἀναμεταξὺ των, τόσον εἰς ὅλα πὰ χωρία χερσὶν, καθὼς ἔ εἰς δευ^Θ πόλεις. (εἰς τὰς ὁποίας τῆ Ὀθωμανῶν τὰ παιδία εἶναι δευ^Θ παρεπλήρωσιν, ἢ φάγουσ τὰ ἀφ' ἑαυ^Θ εἰς τῆ παραμικρὰν συνοχωρίαν.) τὰ ἀφ' ἑαυ^Θ εἶναι τόσα ξυλασ^Θ ἢ πολλὰς μεταχειρίζονται ἔ πῆτας: τόσον σαρκικὰ καὶ σπυρσικὰ δευ^Θ

κὴ μὲ τὴσιν ξαθερότητα ἰσοφέρουσι τὰ βᾶσ-
 σανα τῆς Ω'θομανικῆς Τυρανίας, ὅπῃ Φανε-
 ρὰ δαποδεικνύεται ἡ ἀνότις τῆς ψυχῆς των:
 καταφρονῶσι δὲ εἰς τὸ ἄκρον τῆς Τυρανίας
 των, κὴ ἡ προθυμία των εἰς τὸ νὰ ἐλάβου-
 ροθῶσι εἶναι ἄκρα. ἄλλο δὲν προσμένον πα-
 ρὰ μόνον ἓνα ἀρχιπράτηγον, διὰ νὰ τῷ γίνον
 ὅλοι ὀπαδοὶ κὴ νὰ ξαναποκτήσῃ τὴν Ἐλβι-
 θερίαν τῆς. Ἴσως καίνοις ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως,

θευτῶνται, ἔ πολεμῶσι, ὅπου εἶναι ὄντως ἀξία
 θαυμασμοῦ. πολλάκις ὁ πόλεμος ἔ ἡ ἀδιάκοπος
 συγκρόσις βασὰ ἔως τρεῖς ὄρας: φυλάττουσι μὲ
 πᾶσαν ἀκριβίαν τῆς πολεμικοῦσιν νόμους, κὴ ἀν
 κανίνας δευ ὑπακούουσι, ὡθὺς οἱ λοιποὶ ἢ ἐκβάλλον
 ἀπὸ τῆς καπέλογον τῆς πολεμούντων. ὑποδέχονται τῆς
 ἰχμαλώτους μὲ κάθε καλοσύνην, ἀγκαλὰ ἔ νὰ τῆς
 παρηγοροῦσιν εἰρωνικῶς: αὐταὶ αἱ γυμνάσεις ἀκο-
 λουθοῦν εἰς αἰς ἰορσῆς, ἔ πάνποτε κρυφίως, ἔπει-
 θῆ ὁ Ω'θομανὸς Κυβερνητῆς δευ τῆς τὸ συγχωρεῖ,
 ἢ ἀπὸ ἀμάθειαν, ἢ ἀπὸ φθόνου. πολλάκις ἀκολου-
 θεῖ ἔ θάνατος εἰς αὐτὰς τὰς γυμνάσεις, μ' ὅλον
 τὸπο ἡ φυσικὴ κλίσις τῆς νέων εἰς τὰ ἄρματα δευ
 ψιφεῖ οὔτε φοβερισμοῦς, οὔτε κύνδουον, κὴ χεδον
 εἰς ὅλην τῆ Ἐλλάδα ἀφίσκεται ἀσπὴ ἡ συνήθεια.

μάλισα δὲ αὐτὴ εἶναι ἀλλοτριῆς (διὰ τὰς
 ὁποίας ἐγὼ δὲν γράφω) ἤθελε μὲ κατα-
 κρίνη διὰ κόλακα πρὸς τὰς ὁμογενεῖς μὲν, τὰς
 ὁποίας τρόπον πινὰ φαίνεται νὰ ἐπαινῶ πολ-
 λὰ: διὰ τὸ λοιπὸν θέλωντας νὰ θιγάσω
 ὑπὸ αὐτὰς τοιαύτην ἀμφιβολλίαν, θέλω προ-
 σπαθήσει νὰ ἀποδείξω ἐν συντόμῳ τὰς αἰτίας
 τοιαύτης χαρακτῆρⓄ. Τὸ νὰ διαφέρωσιν οἱ
 ἀνθρώποι ἀναμεταξύ των, τόσον κατὰ τὸ σῶ-
 μα, καθὼς κὲ κατὰ τὸ πνεῦμα ἕδεις βέβαια
 ἀμφιβάλλει: τοιαῦτα εἶναι λοιπὸν αἱ αἰτιαί τοιαύ-
 τες ἀποπέσματος. Ἡ θέσις μιᾶς Ἐπαρχίας
 ὡς πρὸς τὴν γήινην σφαῖραν, τὸ Κλίμα, κὲ
 αἱ Περιβάσεις. Ἡ μὲν πρώτη προξενεῖ τὴν δια-
 φορανὴν εἰς τὰ γένη, ὡς ἐπὶ παρ: ὁ ΡῶσⓄ,
 διαφέρει ὑπὸ τὸν Ἀφρικάνον. Ἡ δὲ δεύτερα
 ἐκπελεῖ τὸ αὐτὸ ὑπὸ πολίτην, εἰς πολίτην,
 κὲ ἔτι ὁ ἈθηναῖⓄ διαφέρει ὑπὸ τὸν Λα-
 κκαδέμωνα. Καὶ ἡ τρίτη πέλⓄ πάντων εἰς τὴν
 ὁποίαν αἱ δύο πρῶται πολλὰ συνισφέρουσι,
 ἀποκαταξεῖ μεγαλητέραν τὴν διαφορὰν ἀνά-
 μεσαίς τὰς ἀνθρώπων, κὲ διὰ τὸτο ὁ εἰς δια-
 φέρι τῶ ἄλλων. Ἡ διοίκησις, ἡ φησικεία, ὁ
 ἀρχηγμός των κατοίκων, τὰ ἤθη, κὲ πέλⓄ
 πάντων ἢ ἑξακολούθησις ἀγνόων αἰτιῶν, ἢτοι
 τὸ συμβεβηκός, συνδέετῃσι ταύτην τὴν τρι-

τὴν αἰτίαν λέγω τῶν περιστάσεων, ὅθεν κ̄
 εἰς τὴν διαφοράν τῆ χαρακτήρ⊕ τῆ καθε-
 νόσ ἔχει τὸ μεγαλήτερον μέρ⊕. Ἀδύνατον
 εἶναι πῶρα νὰ ἐπαριθμήσῃ πῶς ὅλα ἐκείνα
 εἰς τὰ ὁποῖα συνίσταται ἡ διαφορά τῶν ἀν-
 θρώπων, φθάνει ἐν συντόμῳ νὰ ἰξούρωμεν
 ὅτι ἡμεῖς θεοῖς κατὰ μοῖρας, ὡσαύτως κ̄ τὸ
 κλήμα, κατακατασῶσι τὴς ἀνθρώπων, ἢ μιᾶς
 κράσεως ὑγιαεισάτης, ἢ ἀδονάτης, ἐκ τῶν πε-
 ριστάσεων δὲ ἡμεῖς ΝΟΜΑΡΧΙΑ κατασεί
 τὸν ἀνθρώπον ἄφοβον, εἰλικρινῆ, κ̄ ἐνά-
 ρητον, ἢ Τυρανία δὲ δηλὸν, πονηρὸν, κ̄
 ἰσοκρητὴν: ἢ θρησκεία ὡσαύτως, τὸ δὲ ἀγ-
 γέλιον τῆ Χρῆστ̄ παρ: χαρ̄ κατασάίνει τὴς
 ὁπαδὸς τῆ φιλοσπλάγχθους, φιλοξένους, κ̄
 συμπραθητικῆς. ἢ ἑβραϊκὴ θρησκεία κάμνει
 τὸν λαὸν μισάνθρωπον, ἢ Ὀθωμανικὴ πέ-
 λ⊕ πάντων τὸν κάμνει αὐτόματον, κ̄ ἕτως
 διὰ τὰς λοιπὰς. πρὸς τέτοις τὸ συμβεβηκὸς
 ἔχει δύναμιν πολλάκις νὰ χαρακτηρίσῃ ἕνα
 λαὸν: τυχαίνωντας παρ: χάρ: ἐν γέν⊕ εἰς
 πόλεμον, μὲ διαφορά ἄλλα γένη, κ̄ νικῶν-
 τας ταῦ δύο κ̄ τρεῖς φορές, λαμβάνει βαθ-
 μίδον ἐν θάρρ⊕ τοσῦτον, ὡς ὅπῃ μὲ τὸν
 καιρὸν τῆ μένει ξεχωριστὸν τῆ κτήμα. ἕτως
 ἠκολούθησεν εἰς τὴς Σπαρτιατὰς, κ̄ τὸ ἴδιον

μᾶς τὸ βεβαιῶσιν, οἱ Σπαρτιάτες τῆ νῦν
 αἰῶνⓄ, λέγω οἱ θαυμαστοὶ Σελῖωτες, οἱ
 ὅποιοι ποτὲ δὲν ἑκαταδέχθησαν νὰ πολε-
 μήσῃν τὰς ἐχθρὰς των, ἀν' πρότερον δὲν τὰς
 ἔβλεπον δεκαπλασίως περισσοτέρως των. Τὸ
 κλῆμα τῆς ἙλλάδⓄ, κ' ἡ κατὰ μοῖρας
 θέσις αὐτῆς εἶναι ἑξαιρέτα, ὅλη σχεδὸν ἡ Ἑλ-
 λὰς εἶναι σολισμένη μὲ λόφους, κ' παιδιά-
 δας θαυμασίας, τὰ περισσοῦτα χωρῖα δέρι-
 σκονται εἰς ὑψⓄ, ἡ γῆ εἶναι καταπολλὰ
 καρποφόρⓄ, τὰ νερὰ καθαρότατα, ὁ ἀῆρ
 δ' ἄκρατος, ὅθεν κ' γλυκῶς οἱ Ἕλληνας εἶναι
 ὑγιεῖς, κ' δόφουεῖς. αἱ περιβάσεις δὲ ὅπῃ
 εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν κατέστησαν τὰς Ἑλ-
 λήνας τόσον ἀξιοτέρως δαπὸ τὰ ἄλλα γένη,
 τὰς ἐχαρακτήρισαν διὰ φιλοξένους, μεγαλο-
 ψύχους, ζηλωτὰς τῆς Πατρίδος των, κ' λα-
 τρεῖσιν τῆς Ἑλδοθερίας: οἱ Ῥωμαῖοι μετὰ τὸν
 Φίλιππον ὀλιγίσθισαν ὅποσῃν τὴν πρῶτην
 των καθαρότητα. οἱ Ὀθωμανοὶ δὲ φυλάτ-
 τουντὲς τὰς ἰσὺς τῆς βαρβάρου Τυρανίας των,
 δὲν ἠμπόρεσαν ποσῶς ἔπι νὰ τὰς φθῆρῃν τὰ
 ἦθη, ἔπι νὰ τὰς ἀλλάξῃν τὸν παλαιὸν χα-
 ρακτῆρὰ τὰς, κ' τῆτο διὰ δύο αἴτια, πρῶτον
 μὲν ἔπειδὴ οἱ Ὀθωμανοὶ εἶναι ἐπρόφρησκοι,
 κ' δεύτερον ὅπῃ οἱ Ἕλληνας μὴν ἔχοντες εἰς

χεῖρας τῶν τὴν διοίκησιν πάντοτε εμειναν οἱ
 ἴδιοι, αὐτοὶ νομίζοντες τὰς Ὀθωμανὸς πόσας
 ξένης Τυρανίας τῶν, ἔτε εἰς τὰ ἤθη τῶν τὰς
 ἐμιμήθησαν, ἔτε εἰς τὸν χαρακτήρα τῶν: καὶ
 ἀν' ἡ Τυρανία τῶν Ὀθωμανῶν ἠφάνισεν τὴν
 Ἑλλάδα κατ' ἄλλα μέρη, βέβαια δὲν ἔδυ-
 νήθη νὰ διαφθεῖρη τὰ ἤθη τῶν κατοίκων
 τῆς, ὅπῃ ἴσως ἓνας Μονάρχης, ἦτοι Τύρα-
 νος τῆς αὐτῆς φησκείας καὶ γένους ἤθελεν
 κάμῃ. Τὰ ἤθη λοιπὸν καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν
 Ἑλλήνων προδεικνύει τὴν βυκολίαν τῆς ἐλευ-
 θερόσεως τῶν: ἀλλὰ ἄς σρέψωμεν τέλει
 πάντων τὰ ὄμματά μας εἰς τὰ παραδείγματα
 διὰ νὰ καταπειθῶμεν βυκολότερα. Ἐγὼ ἠμ-
 πορῆσα νὰ σὰς ἀναφέρω χίλλια παραδείγ-
 ματα γηϊκῶν Ἐπαναστάσεων, παλεῶν τε καὶ
 νέων εἰς διάφορα μέρη τῆς Γῆς, διὰ νὰ σὰς
 ἀποδείξω ὅτι ὅταν μία ἐπαναστάσις ἔχει διὰ
 ὄρον, καὶ τελῶσιν τὴν ἐλευθερίαν, ὅταν δηλ.:
 ἡ ὑπόθεσις ἐγγίζει τὰς περισσοτέρας, πάν-
 τοτε βυδοκιμεῖ: ἀλλ' ἡ διήγησις τῶν ἠθελε
 φαθῆ πολλὰ διεξοδική, ὡσαν ὅπῃ ἔπρεπε
 νὰ ἀναφέρω καὶ τὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπί-
 λοιπα: δόξα ἂν τῇ Ἑλευθερίᾳ ἔχομεν ἐν
 τὰς ἀδείγματα καὶ μεγάλων, καὶ νέων, τὸ ὅποῖον
 εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ σὰς καταπέσει, χω-

εἰς τὰ ἔχω χεῖραν νὰ ἀντιγράψω τῆς Ἰσο-
 ρικῆς. τοιοῦτον παράδειγμα τόσον εἶναι ἀξιο-
 θαύμασον εἰς τὴν ἰδιότητά τε, ὅσον μεγα-
 λητέρα ἤθελε εἶναι ἡ ἀνοησία ἐκείνων ὅπῃ
 δὲν ἤθελον καταπειοῦν. Οἱ Σέρβοι μᾶς δι-
 δὲν αὐτὸ τὸ μέγαλον παράδειγμα ὡς Ἕλλη-
 νες: αὐτοὶ ἦτον ὁ λαὸς ὁ πλέον ἀπλήστα-
 τος, καὶ βέβαια καθ' εἰς ἐσοχάζετο ὅτι ἀρ-
 γόπρᾳ ἤθελε λάμψη ἡ Ἐλευθερία εἰς ἐκεῖνα
 τὰ μέρη, παρὰ εἰς τὰ ἄλλα: μὲν ὅλον τῆτο
 ὁ θαυμαστὸς στρατηγὸς τῶν, καὶ ἐλευθερωτῆς
 τῶν Γεώργιου, ἐσάθη ἱκανὸς νὰ ἐπανα-
 στήσῃ ὅλης τῆς Συμπατριωτικῆς τε, καὶ εἰς τὸ
 βραχύπατον διάστημα ἕξ μηνῶν νὰ ἐλευθε-
 ρώτῃ τὴν Πατριδα τε ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς
 Ὀθωμανικῆς Τυρανίας. ὡς πόσα μαθήματα
 ἔδωκεν, καὶ πόσας ἀμφιβολίας διέλυσε με-
 τὰ ἔργα τε ὁ ἀξιάγαθος Γεώργιος εἰς με-
 ταχείρησιν τῶν Ἑλλήνων! ὡς πόσον ἀποσό-
 μοσε, τῆς ἀνοήτης καὶ φλυαρῆς κατὰ τῶν
 Ἑλλήνων, μετὰ τὰ κατορθώματά τε, καὶ ἐπρό-
 μαξεν τῆς ἀχρείας Ὀθωμανῆς μετὰ τὰ ἄρμα-
 τα τῆς νίκης καὶ τῆς ἐκδικήσεως! ὦ Ἕλλη-
 νες, μάθετε τὸ διὰ πάντοτε, τὰ ἄρματα
 τῆς δικαιοσύνης εἶναι ἀνίκητα, καὶ οἱ Ὀθω-
 μανοὶ θέλουσιν φύγει ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν ἀρ-

ματομένων Ἑλλήνων. Μην' ἀληθμονήσῃτε
 πρὸς τέτοις παρακαλῶ τὸ παντοπινὸν παρα-
 δαγμα τῶν θαυμασῶν Μανιᾶτων. ἴδετε ὅτι
 οἱ Ὀθωμανοὶ ποτὲ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὲς
 καταδαμάσῃν, ἕτε καὶ νὰ πλησιάσωσι τολ-
 μῆσι πλέον εἰς τὰ σύνορα των. ἐνθυμηθῆτε
 τέλος πάντων, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς νίκης εἶναι
 ἡ ἀντίστασις, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι
 ἕτε ἄγριοι, ἕτε ὑπιδανῆς ψυχῆς καθὼς οἱ
 ἐχθροὶ των Ὀθωμανοὶ. Ἐγὼ δὲν ἰξούρω πὶ
 νὰ σᾶς εἰπῶ περὶότερα, χωρὶς νὰ σᾶς ξα-
 ναειπῶ τὰ ἴδια: ἡ ὑπόθεσις εἶναι τὸσον φα-
 νερά, ὅτι μὴ κακοφαίνεται τῇ ἀληθείᾳ νὰ
 ἠθέλησα νὰ σᾶς τὴν ἀποδείξω, ἀλλ' ἐπει-
 δὴ ἀνάμεσα εἰς ἐκείνης ὅτι ἀμφιβάλλῃν
 ἀπὸ δυχυρογνωμίαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν κα-
 κογνωμίαν, κρίσκονται πνές οἱ ὁποῖοι ἀμ-
 φιβάλλουσιν ἀπὸ ἀμάθειαν, διὰ τῆτο καὶ
 μόνον ἀπεφάσισα νὰ παραστήσω τὰς αἰτίας
 ὅτι βιάζουσιν ἐν ταυτῷ καὶ δὲκλύουν τὴν
 ἐπανόρθωσιν τῆ γένους μας. ὕστερα λοιπὸν
 ἀπὸ τὰς προειρημένας αἰτίας ὅτι ἀνέφερον-
 μέναι ἀκόμι μία, ἡ ὁποῖα τὸσον εἶναι μεγά-
 λη καὶ δὲκλονοῦντος, ὅτι πρέπει νὰ κατατεί-
 σῃ καὶ τὲς πλέον δυχυρογνωμόνας: ποῖος ἀμ-
 φιβάλλει ἐπὶ παρ: ὅτι τὸ μέρος εἶναι μικρῶ-

περον ὑπὸ τὸ ὄλον; ποῖος πρὸς τέτοις ἀμ-
 φοιβάλλει ὅτι μία δύναμις ὡς πέντε νικᾷ
 μίαν ἄλλην ὡς δύο; βέβαια ἔδειξεν. οἱ Ἕλ-
 ληνες λοιπὸν πρὸς τῆς Ὀθωμανῆς, εἶναι ὡς
 τὰ ἑπτὰ πρὸς τὸ εἶν, καθὼς ἀνωτέρω ἀπε-
 δείχθη: καὶ ποῖος παρακαλῶ σας τώρα δὲν
 θέλει καταπεισθεῖτε ὑπὸ αὐτὴν τὴν δεῖξιν, ὅτι
 οἱ Ἕλληνες πρέπει εἰς ἀνάγκης νὰ νικήσωσι
 τῆς Ὀθωμανῆς; ποῖος εἶναι ἐκείνος ὅστις νὰ
 ἀμφοιβάλλη, καὶ νὰ μὴν εἶναι ὀλοτελῶς ἀνά-
 σθητος; ἐγὼ θέλω νὰ ἐλπίσω ὅτι δὲν θέλει
 ἀρεθεῖτε κανεὶς τόσο δύσνης καὶ ἀνόητος. Ὁ
 Ἕλληνες! ὦ Ἀγαπητοὶ μὲ ἀδελφοὶ! καὶ ὀλι-
 γότεροι ἀν' ἑμεῖς ἀπὸ τῆς Ὀθωμανῆς,
 ἀφύκτως ἠθέλαμεν τῆς νικῆσθαι διὰ τὰς τό-
 σας αἰτίας ὅτις ἀνωτέρω εἶπον, πόσω μάλ-
 λον ὄντες ἑπτάκις ἀνώτεροι εἰς τὴν ποσότη-
 τα. οἱ ἐχθροὶ μας δὲ ὄχι κατὰ τὸν ἀριθ-
 μὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἡθῆ, κατὰ τὴν
 ἀνδρείαν, καὶ κατὰ τὴν μεγαλοψυχίαν, εἶναι
 ἑκατὸν φορὰς ὑποδεέστεροι μας. πῶς λοιπὸν
 εἶναι δυνατόν νὰ μὴν νικήσωμεν τῆς ἐχθρῆς
 μας; ἴσως πάλιν κανέναν ἀπὸ ἐκείνων ὅστις
 συνηθίζον νὰ ἐροῦσι χωρὶς νὰ καταλαμ-
 βάνωσι. ἠθέλεν ἀποκριθῆ: ἀν' ἕτως ἔχει
 τὸ πρᾶγμα, διαπὶ λοιπὸν μέλει τῆς σήμε-

ρον δὲν τὸς ἐνίκησαν; κὴ πότε ἐπολέμησαν
 ἀνόμῃτε ἀνθρώπε κὴ δὲν τὸς ἐνίκησαν: αὐτοὶ
 οἱ ὀλίγοι Φόβγατοι εἰς τὰ δάοση, ὅπῃ κα-
 θημερινῶς πολεμῆσι κὴ νικῆσι, δὲν εἶναι
 ἱκανοὶ ἴσως νὰ σῆ δασδεῖξεν τὴν ἀλήθειαν;
 τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, κὴ μάλις τῶν Ἰδριό-
 των, ὅπῃ καθημερινῶς μετὰ τὸς ἀλλοχθεῖς πε-
 ράτας ἐχθρὸς των πολεμῆσι, δὲν τὸς νικῆσιν
 ἴσως πάντοτε, ἀγκαλὰ κὴ ἀσυγκρίτως με-
 γαλητέρως των; Οἱ ΓεώργιⓈ δὲν ἐλάβθερω-
 σεν ἴσως τὸς Σέρβους; κὴ ποιⓈ ἀμφιβάλει
 ὅπ ὁ Ρίγας ἤθελεν ἐλάβθερώση τὴν Ἑλλά-
 δα, ἀν ἡ φθονερὰ τύχη μας δὲν ἤθελεν δα-
 νίση τῆς προδοσίας τὸ μυαρον ξιφⓈ, εἰς
 τὰς χεῖρας τῆ σκληρῆ Οἰκονόμη; Ἀλλ' ἰδὲ
 πάλιν ἀλλⓈ, ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ κείνεν τὰ
 πλάγματα καθὼς τὰ βλέπεν, κὴ ὄχι κα-
 θὼς εἶναι, νὰ λέγη. αἰ! ἕνας ἦτον ὁ Ρίγας,
 κὴ ἀλλⓈ δὲν οὐρείσκειται ὡ πόσον λανθά-
 νεται, ὅποιος ἔτзи σοχάζεται. Ἐγὼ δὲν θέ-
 λω νὰ κάμω τοιαύτην ἀπριάν τῆς Ἀνθρώπο-
 τητⓈ, κὴ μάλις τῆ γένους μας, πισθίαν-
 τὰς το: κὴ ἀν' μέχρι τῆ νῦν δὲν ἐφάνη, ὄχι
 διὰ τῆτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμφανιοθῆ ἐντὸς
 ὀλίγου: μόνον οἱ ἀκατάπειστοι ἄς προσμείνεν
 νὰ ἰδῶν εἰς τον ἴδιον καιρον τὴν Ἑλάβθε-

εἶαν τῆς Ἑλλάδος, κὶ τὴν ἐντροπὴν τῆς.
 ἐσεῖς δὲ ὧ μμηταὶ τῆ μεγάλα ΡΙΓΑ ἀκῆ-
 σατε μερικὰς ἐνθυμήσεις, ὅπῃ πῶρα θέλω
 σᾶς καταγράψαι, διὰ τὰ δόσω τέλῃ τῆ λό-
 γῃ μῆ, κὶ ἐνταυτῷ τὰ ἀποδείξω τὰ μέσα
 μιᾶς ἐπαναστάσεως, κὶ ἐπανορθώσεως τῆ γέ-
 νης μας: ὅγῳ δὲν νομίζω μ' ἐπὶ τὸ τὰ σᾶς
 συμβυλῶν ὧ Ἀγαπητοὶ μῆ, ἐπειδὴ ἰξόβρω
 ὅπ ὁ μεγκλήτερ Διδάσκαλῃ εἶναι ὁ ἔρωσ
 τῆς Πατρίδῃ, κὶ ἐσεῖς τὸν αἰσθάνεσθε ὅσον
 χρειάζεται: τὸ θέμα ὅμως τὸ καλεῖ, κὶ διὰ
 τῆτο σᾶς λέγω ὅπ ἡ Ἀρετὴ πρέπει τὰ εἶναι
 ὁ ὁδηγὸς τῶν ἐπιχειρημάτων σας: ὁ σκοπὸς
 σας πρὸς τὸ καλὸν τὸ χηρικὸν κὶ ὄχι τὸ με-
 ρικὸν τὰ ἀποβλέπη πάντοτε: ἡ Φρόνησίς σας
 θέλει σᾶς διδάξει πῶς τὰ φυλάξῃτε τὸ μυ-
 ρικὸν, ὅγῳ σᾶς ἐνθυμῶ μόνον, ὅπ οἱ προ-
 δόται δέσονται πανταχόθεν: ἡ ἐμπειρία
 σας θέλει σᾶς δείξει τὰ δὲ κολοφύλακτα χω-
 ρία, κὶ τῆς Φιλοπάτειδας κὶ ἐναρέτης ἀν-
 δρας, ὅγῳ δὲ σᾶς ἐνθυμῶ πόσον συμφέρων
 εἰς τὴν ἐπιχείρησιν σας. ἐσεῖς δὲν εἶθε χη-
 σολάτῃαι, ὅγῳ δὲ σᾶς ἐνθυμῶ ὅπόσον ἐπι-
 δανώνει ἡ Φιλαργυρία μίαν ἡρώικὴν ψυχὴν.
 ἐσεῖς τέλῃ πάντων ἰξόβρετε πῶς τὰ νικήση-
 τε, ὅγῳ δὲ σᾶς λέγω τὰ καλομεταχειροθῃτε

τὰς νίκας σας. μὴν ἀλησμονήσητε τὴν ταχύ-
 τητά τῷ καιρῷ, διὰ νὰ μὴν ἀπερνᾶ ἕτε μία
 στιγμή ὅπῃ νὰ μὴν εἶναι εὐφρανομένη ἀπὸ
 τὰ χηρὰ κατορθώματά σας. εἶδε προβλε-
 πτικοί: βραβύσατε τὴν ἀξιοσύνην εἰς ὅποιον
 ἰσοκείμενον τὴν δέρετε, τοιμορήσετε τὰ ἀμαρ-
 τήματα ὁμοίως: κὶ τέλος πάντων κρέξατε
 πρὸς τὸς συναδελφούς μας Ἑλληνας, κὶ εἶπατε
 αὐτῶν. Ἰδὲ Ἀδελφοί, καιρὸς σωτηρίας, μὴν
 σᾶς λυπήσῃ ὀλίγον αἶμα, διὰ τὴν ἐλπίθε-
 ρίαν σας κὶ δότυχείαν σας: ποῖⓄ δὲν κόπτει
 τὸν δάκτυλον διὰ νὰ ἰατρῶσῃ τὴν χεῖρά τῆ;
 λάβετε τὰ σπαθία τῆς δικαιοσύνης, κὶ ἄς
 ὀρμήσωμεν κατὰ πᾶν δειλῶν Ὀθωμανῶν, διὰ
 νὰ συνθλάσωμεν τὰς ἀλύουσαι μας. ἄς ἴχα-
 ρισήσωμεν τὸν Θεὸν ὅπῃ δὲν ὀγεννήθημεν
 ἕνα αἰῶνα προτιότερα, ἀλλ' ὀγεννήθημεν εἰς
 καιρὸν ἐπιτηδιότατον εἰς τὸ νὰ ἐλπίθερώσω-
 μεν τὴν Πατρίδα μας. ποῖα μεγαλιτέρα
 ἴχαιρησις διὰ ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ αὐτὴν!
 μὴν βραδύνετε λοιπὸν ὡ ἀγαπητοὶ τὴν ἰσό-
 θεσιν, ἄς ξεσπαθώσωμεν μίαν ὄροαν, κὶ τὸ
 πᾶγμα θέλει ἔλθει μόνον τῆ εἰς πέλⓄ. τὸ
 Ὀθωμανικὸν κράτος, πάλιν σᾶς τὸ ξαναλέ-
 γω. κέπει νὰ παῖσῃ ἐξ ἀποφάσεως, ἢ ἕτως,
 ἢ ἕτως, ἀλοῖμονον λοιπὸν εἰς τὸ γένⓄ μας

ἀν' κυριότητῃ ὑπὸ ἑπεροχμῆς Βασιλείου, τότε
 οἱ Ἕλληνας δὲν θέλουν μείνει πλέον Ἕλλη-
 νες, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον ὀλίγον, θέλουν δια-
 φταρεῖ τὰ ἡθῶν των, καὶ θέλομεν μείνει πάλιν
 δῆλοι, καὶ δῆλοι ἴσως πάλιν ἀλόθερω-
 τοι διὰ πολλὰς αἰῶνας: διὰ τὴν ἀγάπην
 τῆς πατρῆς μας σοχαοτῆτὸ το με προσοχὴν,
 μὴν σὰς πλανήσων τὰ ταξήματα τῶν ἐπιτρό-
 πων, καὶ Ἀποσόλων, τῶν ξένων Βασιλείων,
 αὐτοὶ εἶναι τόσοι σκλάβοι, καὶ διὰ τὰ με-
 τηάσων τὴν ἐντροπὴν των, προσπαθῶν νὰ
 αὐξήσων τὸν ἀρεθμὸν των. Αὐτοὶ δὲν προ-
 σκυνῶσι εἰμὴ τὸν Βασιλέα των καὶ τὸν χρυ-
 σὸν. μὴν σοχάζεσθε ὡς Ἀδελφοὶ μου, ὅτι κά-
 νεις ὑπὸ αὐτὴς θέλει θυσιάσει καὶ χρυσὸν,
 καὶ σρατηῶτας, διὰ τὰ διώξῃ τὸν Ὀθωμανὸν,
 καὶ τὰ μᾶς ἀφήσῃ ἔπειτα ἐλόθερης. ὡς κάλ-
 λιον ἕνας σεισμὸς, ἢ ἕνας κατακλεισμὸς νὰ
 μᾶς ἀφανίσῃ ὅλης τῆς Ἑλληνίας, παρὰ τὰ
 ἐποκείψωμεν πλέον εἰς ξένον σκῆπτρον. διαπὶ
 ὡς Ἕλληνας ἀγαπητοὶ μὴ νὰ προσμείνωμεν
 νὰ μᾶς δανίσῃ ἄλλος, ἐκείνο ὅπῃ ἡμεῖς
 ἔχουμεν χίλλιας φορὰς περιστότερον αἶμα
 ἢ θέλουν ἐκχυθῆ ἀν' ἡθέλεν εἰσελθῆ ξένον
 στρατὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρὰ ἀν' ἡθέλα-
 μεν ἐλόθερωθῆ μόνοι μας. μὴν σὰς δειλιά-

ση πρὸς τούτοις ἢ ἀπερία μας, ἀλλ' ἴδατε
 τὰς Σέρβους. (α) ἴδατε ἐνταυτῷ τὰς νῦν Νάυ-
 τας τῆ γένους μας, πῶς ἀγκαλὰ κ' ἀγχαίμ-
 μμποι ταξιδόουν μὲ μεγαλοτάτην δ'κολίαν
 εἰς ὅλας τὰς θαλάσας, μάλιστα δὲ κάμνῃσι
 μόνοι τὰς τὰ πλέον ὠραιότατα κ' ταχύτρα
 Καραβία: μὴν' εὐχαίξεσθε λοιπόν ὅτι χραά-
 ζονται αἰῶνες διὰ νὰ καλοπιότηῃ τὸ γέν-
 μας καθὼς πρέπει. ἔχι ὡ Ε'λληνας: τὸ νὰ
 ἐλδ'φερωθῇ, κ' νὰ καλλοπιότηῃ εἶναι τὸ αὐτὸ,
 κ' θέλει ἀκολυθῆσαι εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν.
 μὴν' σὰς φοβίστην τὰ μέσα ὅτι λογιῆς κ'
 αὐ' εἶναι, ἀποβλέψατε μόνον εἰς τὸ χριστὸν
 πέλθ. ὁ καλὸς Νάυτης ταξιδόει μὲ ὅλης
 τῆς ἀνέμῃς, ἔπως κ' ὁ ἐλδ'φερωτῆς τῆς Ε'λ-

(β) ὁ Ἀγαλμασποιοὺς ἀριπυῖ ἐν μάρμαρον
 ἀχαίρον κ' ἀδύλδτον, οὐδ' ἐν μισοδουλόμενον,
 ἐπὶ δὴ μὲ πὸ ἀρώτον ἤμπορεῖ νὰ κάμη ὅτι λογιῆς
 ἄγαλμα θελήσῃ, ἀλλὰ μὲ τὸ δώπερον ἀρέτω νὰ κά-
 μη ὅχι ἐκεῖνο ὅπῃ θέλη. ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπῃ ἤμπορεῖ
 νὰ γίνῃ. ἔπω ἔ οἱ νῦν Ε'λληνας, μὴν' ὄντις γυνικῶς
 πεπαιδωμένοι, εἶναι δ'κολότερον νὰ κελοπαιδωθῶ-
 σι, οὐδ' αὐ' ἔπν κταῶς πεπαιδωμένοι. ἢ Ε'λδ-
 θερία εἶναι χολεῖον ὄρυχερότατον, ἔ ἢ θελήσῃς ὁ
 πλέον ἐπιστῆδ. Διδάσκαλ.

λάδ⊙ εἰς καθ'ε περίστασιν ὅπῃ τὸ τυχόν
 διορίσῃ, ἢμπορᾶ πάντοτε νὰ διοικήσῃ κα-
 λῶς, ὡσανὺ ὅπῃ ὁ σκοπὸς τῆς εἶναι ἕνας, ἐν
 τὸ πέλ⊙ τῆς, λέγω τὸ κοινὸν ὄφελ⊙. Ἡ
 Τυρανία τῶν Ὀθωμανῶν ἠύξησεν τόσον ὅπῃ
 μόνῃ τῆς προδεικνύει τὸν ἀφανισμόν τῆς. Ἡ
 Εὐλαθερία ἐπλησίασεν εἰς τὴν προπύργον τῆς
 κατοικίαν, ὁ ἦχ⊙ τῆς Σάλπιγγ⊙ τῆς
 Ἀῤῥεως ὄξυπνισεν ὑπὸ τῆς τάφου των, τῶν
 προγόνων μας τῆς Ἡρώας. Ἴδῃ ὁ Διμοθένης
 ὑπὸ τὸ ἐν' μέρ⊙ θεωρεῖ δούπερον Θίλλιπον
 εἰς τὸν Τύραννον τῆς Εἰπήρης. Ἴδῃ ὁ Λυκῆρ-
 γ⊙ βλέπει ἄλλοις Σπαρτιάταις εἰς τῆς Σπ-
 λιῶτας, κὶ Μανιάταις: ὁ Μέγας Λεονείδας
 ἀκῆει τὰ τύμπανα τῆς νίκης κὶ δὲφραίνεται.
 ὁ Τύραν⊙ τῆς Συρακῆζης Διονῆσι⊙ βλέ-
 πει κὶ αὐτὸς μακρόθεν τὸν τύραννον τῶν Ὀθω-
 μανῶν, κὶ πρὸ βλέπει τὸ πέλ⊙ τῆς. ἠγκηκεν
 ἡ ὥρα ὃ Εὐλληνας τῆς Εὐλαθερόσεως τῆς Πα-
 τριδός μας, τὸ πέλ⊙ τῶν Τυράνων εἶναι
 ἀδελφοὶ μὲ πασιδηλον, ὅλοι ὑπὸ τὸν θρό-
 νον μετέρχονται εἰς τὸν Ἀῤῥην μὲ βίαιον θά-
 νατον, κὶ δὲν μένει ὑπὸ αὐτῆς ἄλλο εἰμὴ
 τὸ βρομερὸν ὄνομάτων διὰ κατάραν, εἰς τὰ
 σώματα τῶν μεταγλυφεζέρων. ὦ Εὐλληνας! οἱ
 ποταμοὶ αἵματος τῶν συγγενῶν μας κὶ Φί-
 λων μας ὅπῃ ἐχύθισαν ὑπὸ τὸ Ὀθωμανικόν

παρὰ τὴν ζήτησιν ἐκδίκησιν, τόσοι ἄλλοι ὅπῃ
 μέλλουσι νὰ χυθῆ ζήτην βοήθειαν; ἀλοί-
 μονον λοιπὸν εἰς τὰ ἀπρόσεκτα πνύματα,
 καὶ μακάριοι οἱ συνδρομιταὶ. νὰ ἀγαπητοί-
 μη ἀδελφοὶ, ἀκόμη μίαν φοράν διὰ πάντα
 σὰς τὸ ἐνθυμῶ, ὅτι ὁ καιρὸς τῆς δόξης ἔφθα-
 σεν, καὶ κάθε μικρὰ ἀναβολὴ εἶναι ἐπιζη-
 μιος καταπολλὰ εἰς ἡμᾶς, ἄς θέξωμεν λοι-
 πὸν ὅλοι μας, νὰ ὅλοι μας πρὸς κοινὴν ὠφέ-
 λειαν, καὶ ἄμποτε καὶ γὼ συν' τοῖς λοιποῖς
 φιλοχρυσέσι μη νὰ ἀξιοθῶ ὀγλύγωρε νὰ
 χύσω τὸ αἷμα μη διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς γλυ-
 κυτάτης μη Πατρίδος, καὶ νὰ αἰδοθανθῶμεν
 ὅλοι μας ἢ τὴν χαρὰν τῆς Θεμισοκλέους, ἢ
 τῆς Ἐπαμηνόντα. Αἱ πόσον γλυκὺ πᾶγμα
 εἶναι νὰ ὀμιλῆ πνὰς τὴν ἀλήθειαν, γλυκύ-
 προν ὅμως καταπολλὰ εἶναι νὰ ἐμφέρῃ εἰς
 φῶς ἀληθείας ἐπωφελεῖς, αὐτὸ ὅγῳ ἐπλο-
 σπάθησα ἀγαπητοὶ μη νὰ ἐκτελέσω, καὶ ἐλ-
 πίζω νὰ ἐπέτυχον τῆ σκοπῆ μη. ἀχρηστον
 ἤθελεν εἶναι εἰς ἓνα ἄρρωστον, ἀν' ὃ Ἰατρὸς
 ἀφίνωντας κατὰ μέρ' τὸ πάθος τῆ, ἤθε-
 λε τῆ ὀμιλήσῃ περὶ ἄλλων παθῶν, διὰ τῆτο
 καὶ γὼ γνωρίζωντας τὴν ἀληθῆ ἀδένειαν τῆς
 Ἑλλάδος, περὶ αὐτῆς μόνον ἀπεφάσισα καὶ
 ὀμήλησα τῶν ἀδελφῶν μη Ἑλλήνων. Ἀπέ-
 δεῖξα πὶ ἐς τὴν Ἑλπίδα, ἔπατα ἐφανέρωσα

πόσον ἀναγκαῖον ἀπόκτημα εἶναι εἰς τὸν
 ἄνθρωπον, ὅπ' μόνον αὕτη τὸν ἀποκαταεῖ
 ἄξιον τῆ ὀνόματός τε, ὄντας ὁ δῆλος ποτα-
 πόπερος κ' ἀπὸ τὰ ἴδια ἄλογα ζῶα, τὰ ὀλί-
 γα παραδείγματα ὅπῃ ἀνέφερα, ἀπὸ τὴν
 ἀναρίθμητον ποσότητα ὅπῃ ἡ Ἴσοθία μᾶς
 διηγῆται, ἀπέδειξαν ὅπόσων μεγάλων κα-
 τορθομαίτων εἶναι πρόξενος ἡ Ἐλδοθερία. δὲν
 ἔλειψα ἀπὸ τὸ νὰ σᾶς ἐνθυμήσω τὸ χέρος
 ὅπῃ ὁ ἄνθρωπος ἔχει νὰ διαυθεντοῦσῃ τὴν
 Πατρῆδά τε, κ' τὴν Ἐλδοθερίαν τε. τέλος
 πάντων ἀγαπητοὶ μὴ ἐπροσπάθησα νὰ σᾶς
 ἀποδείξω πόσον ὀκλος εἶναι ἡ Ἐπανόρθω-
 σις τῆς Ἑλλάδος: ὁ χαρακτήρ μας, ἡ ποσό-
 της μας, τὰ ἦθη μας, τὸ γῆρας τῆς Τυρα-
 νίας, τὸ πλῆθος πῶν συνδρομιτῶν, κ' ἡ Φυ-
 γὴ τῆς ἀμαθείας, ἐσάθησαν τὰ ἀναντήρη-
 τα δικαιολογήματά μὴ. ἐν ἐνὶ λόγῳ ἔδειξα
 τῆ καθενὸς πῆ δέσκεται ἡ ὀτυχεία τε,
 ἄμποτες λοιπὸν ὄλοι μας νὰ κινήσωμεν πρὸς
 ἀπάντησιν τῆς κ' νὰ ἀξιοθῶμεν ταχέως νὰ
 δοξάσωμεν τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος, κ' σκηρ-
 πίζοντες νὰ ἀλλαλάξωμεν ζήτω ἡ Ἐλδοθε-
 ρία πῶν Ἑλλήνων εἰς αἰῶνας, αἰῶνων. γένοι-
 το. γένοιτο.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ἀναμπεξυ

Τῷ Συζευφείω, κὶ πῶν δύο φίλων τῶ Σ. κὶ Κ.

ὁ Συγ. Ἀδελφοί μου χαίρετε. (τὶς ἀποξίπει.)

ὁ Σ. Δεν ἰξούρω πότε θέλει ἀλλάξεις ἰδιώματα: αὐτὰ τὰ Φιλιά σου . . . .

ὁ Κ. Τῇ ἀληθείᾳ εἶναι παράξενος, (λέγει πρὸς ἢ Σ.) εἰς ὅποιον μέρος μὲ ἀπαντήση, ὄφθυσ ὀρμῆ νὰ μὲ Φιλήση: ἐγὼ ὅμως δὲν τὸν ἀφίνω, κὶ πολλάκις . . . .

ὁ Συγ. Διαπὲ ἀδελφοί μου σὰς κακοφαίνεται; ἐσεῖς γνωρίζετε τὴν καρδίαν μου πόσον εἶναι καταπιεσμένη ὑπὸ τῆς καταδρομῆς τῆς τύχης, κὶ θέλετε νὰ μὲ ὑπερήσητε ἀκόμι ὑπὸ αὐτὸ τὸ μόνον καλὸν ὅτῃ μὴ ἔμεινε! ἐγὼ σὰς βεβαιῶ ὅτι ὅταν σὰς Φιλῶ αἰσθάνομαι μίαν ἠδύτητα ἀνέκφραστον, κὶ . . . ἀλλ' εἰς ἀφήσω-

μὴ τὰ τοιαῦτα: εἰπέτε μοι παρακαλῶ,
ἀναγνώσατε τὸ βιβλίον ὅπῃ πρὸ ἡμε-
ρῶν σαῶ εἶδωσα;

ὁ Σ. Τὸ θαυμασὸν πόνημά σε; }
ὁ Κ. Τὴν Ἑλληνικὴν Νομαρχίαν; } (εἰρωνικῶς)

ὁ Συγ. Ναί.

ὁ Σ. } Τὸ ἀναγνώσαμεν.
ὁ Κ. }

ὁ Σ. Τί λωλαμάδα! ἠθέλησες κὶ σὺ νὰ δεί-
ξης τὴν ἀξιότητά σε, κὶ διὰ νὰ εἰπῶ
ἔττι ἢ ὑπερηφάνιά σε σ' ἐτύφλωσε τό-
σον, ὅπῃ μὲ τὲς ἰδίους σε κόπης, κὶ
μὲ ἔξοδά σε ἠθέλησες νὰ δαυκτῆσης
βάατανα, κὶ ἐνθυμήσῃ τὲς λόγους μου.

ὁ Κ. Τῆ ἀληθείᾳ ἀν' κἀνέναν ἀπὸ ἐκείνου
ὅπῃ ὀνειδίζεις κατὰ δυσυχίαν γνωρίσει
ὅποιος εἶσαι, ἢ μπορεῖ νὰ σὲ βλάψῃ,
κὶ ἴσως περιοσώτερον ἀπ' ὅπ φοβεῖσαι.

ὁ Σ. Καὶ ποῖον ἄφησε ἄβρυζον! Βασιλεῖς, Ἀρ-
χηπεπισκόπης, Εὐχρηεῖς, Πλασίης, . . .

ὁ Κ. ἠθέλησες πρὸς τετοῖς φίλε μου, νὰ ὀμι-
λήσης διὰ πολλὰ πλάγματα: κὶ εἰς τό-
σον μικρὸν βιβλίον βέβαια δὲν ἢ μπορεῖ
πνὰς νὰ εἰπῆ ἴσα χηιάζονται.

ὁ Σ. Αἱ κάψε τα, κάψε τα ἀγαπητὲ μου
ὅσα σώματα κὶ ἀν' ἐπίπασες, κάψε

κὴ τὸ χερὸν ἔκρυψον διὰ τὸ μὴν ἄρῃς
βιάσασθαι.

ὁ Συγ. Ναὶ τὰ καίψω! (μετ' ἄσπαστον, ἔμι-
γλοφόνως) ὦ Πατέρες! ὦ Ἑλλὰς! ὦ Ἑλ-
ληνες! ὦ Φίλοι μου γλυκύτετατοι! (πίπτει
λειποθυμημένος.)

ὁ Σ. Πῶς ἔμεινεν ἄλαλος! (λέγει πρὸς τὸν Κ.)

ὁ Κ. Πῶς ἐκυθύνισε;

ὁ Σ. Μοι φαίνεται νὰ δακρύζῃ: (ὁ Κ. ἢ ἀν-
σπκύνει, κὴ μετ' ὀλίγα ἀναλαμβάνων ὁ Συγ.
λέγει)

ὁ Συγ. ὦ Θεὲ μὲν! εἶθε ἐσᾶς ὅπῃ μὲν λέ-
γετε τοιαῦτα λόγια; αἱ ἀδελφοί μου,
ἐσᾶς βέβαια δὲν δέρισκεσθε εἰς τὰς
ἰδίας περιπέτειαι; ὅπῃ δέρισκεμαι ἐγὼ,
ἔπε αἰσθάνεσθε ὅλον τὸ βῆρος τῆς Τυ-
ραννίας κὴ ὅλα: τὰς δυστυχίας τῆς Ἑλ-
λάδος, ἅσπον ἐγὼ τὰς αἰσθάνομαι. ἐγὼ,
ναί: ἐγὼ δὲν ζῶ εἰμὴ ὦ; Ἑλληνας: ἔπε
ἄλλο πὶ ἢ ἢμπορεῖ νὰ μὲ καταστήτη πα-
θητὴν τὴν ζωὴν μου, εἰμὴ ἢ Ἑλλὰς:
ἢ καρδία μου δὲθὺ: ἀρχίζῃ νὰ ταρατ-
τεται βίαιως, ὅταν ἀκούω τὸ ὄνομα τῆς
Πατρῴδος μου. αἱ Φίλοι μου, εἶναι ἀδύ-
νατον νὰ σᾶς παρατήρω τὴν ταλαιπω-
ρεῖαν τῆς Γένους μου, ἔπε ὅλοι ἰσχυροί.

σιν ἔξισθ, διὰ νὰ ἡμπορέσθην νὰ αἰσθαι-
 θῶσι μὲ τὴν ἰδίαν δύναμιν ὅλοι οἱ
 Ἕλληνες τὰ ἀνυπόφορα κεντήματα τῆς
 ἀγανακτήσεως, ἐναντίον τῶν Τυράνων
 τῆς Ἑλλάδος. διὰ τῆτο . . . (οἱ φίλοι πε-
 θέλουσι νὰ ἔ ἀνακόψωσι ἀπὸ τῆ ὀμιλίαν, καὶ ὁ
 Συγγραφεὺς ἐξεκολληθεῖ ἔσως) ἔγω πρόβλε-
 πω πὶ θέλετε νὰ μὲ ἐρωτήσητε ὡ ἀγα-
 πητοὶ μου, καὶ ἰδὲ ὅπῃ σᾶς προλαμ-
 βάνω. ἀκήσατε λοιπὸν μὲ πᾶσαν εἰλι-
 κείναιαν, τὸ πῶς, καὶ διαπὶ ἐσύνθεσα
 αὐτὸν τὸν λόγον μου, καὶ ἐλπίζω νὰ
 ἀπολαύσω τὴν συγνώμην σας εἰς τὰ
 ἀκήσια σφάλματά μου, καὶ τὴν ἄχα-
 εῖτησίν σας εἰς τὸ Ἐπιχείρημά μου. πε-
 ριττὸν μὲ φαίνεται νὰ σᾶς παραξήσω
 τὸν χαρακτήρά μου, ἐπειδὴ ἔδειξ ἄλλος
 καλιόπερα ἀπὸ ἐσᾶς μὲ γνωρίζει: δὲν
 ἀγνοεῖτε πρὸς τέτοις ὅπ οἱ δυσυχεῖαι
 τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἡ
 καταδρομὴ τῆς τύχης ἀπὸ τὰ ἄλλον,
 ἠύξησαν τὰς κατὰ μέρος ἐδικὰς μου δυ-
 συχεῖας εἰς τὸ ἄπερον: δι ἀρκετὸς χρό-
 νος λοιπὸν ἔζησα τυραννιμένος ἀπὸ μίαν
 ἀδιάκοπον ἀμφιβολίαν, ἡ ὁποῖα μὲ ἐ-
 φύλαττε παντοπνὰ καταβεβυθισμένοι

εἰς θλιβερὰς σοχασμῶς, τὰ ψυχικὰ
 πάθη μὲν χεδὸν εἶχον νενεκρωθῆ, κὶ εἰς
 ἄλλο δὲν ἐπελείωνε κάθε σοχασμὸς μὲν,
 παρὰ εἰς τὸ ἀδιακόπως παρ' ἐμῷ μελε-
 τημένον τέλος, ἔτε δι' ἄλλο πὶ ποτὲ
 ἐσοχάσθην εἰμὴ δια τὸ πῶς νὰ ἤμπο-
 ρέσθην νὰ πάυσθην αἱ γήρικαὶ δυσυχεῖαι
 τῆ Γένους μας, ὅπῃ νὰ πάυσθην ἔξακο-
 λήθως κὶ αἱ ἐδικαί μὲν: ἔσαι τόσων ἐνο-
 μέναι ἀλλήλων των, ὥσε ἀδύνατον εἶναι
 νὰ ἀναπαυθῆ ὁ φίλος σας ἐν ὄσω σώ-
 ζεται ἡ Τυρανία τῆς Ελλάδος: ὅθεν
 μόνον ὁ ἔρωσ τῆς Πατρῆδος, μόνον κὶ
 μόνον αὐτὸς ἐκυρίβλεν τὴν ψυχὴν μὲν,
 ἔτε ἄλλη ἐπιθυμία ἤμπορῆσε πλέον νὰ
 ἔχη χώραν, αὐτῆ ὄντος, εἰμὴ τὸ θεῖον
 δῶρον τῆς φιλίας, κὶ ἔπως ἡ γλυκεῖα
 συναναστροφῆ σας, κὶ ἡ ἀνάγνωσις πινῶν
 Συγραφέων, μ' ἐπαρηγορῆσαν ὅποσῃν.
 ἀλλὰ φῶ! ὅταν εἰς τὴν ἐνθύμησιν μὲν
 ἤρχετο ὁ σημερινὸς ὄλεθρος τῆς Εὐ-
 λάδος, κὶ τὰ ἀνήκεστα, κὶ χεδὸν ἀπί-
 σβλτα βῆοτανα τῆς Πατρῆδος μὲν, ὄθως
 ἕνας παράξενος κρόμος ἀγανακτήσεως
 μ' ἐκυρίβλεν ὅλον, ὅπῃ σας βεβαιῶ ὡ
 φίλοι μὲν, δὲν ἤμπορῆσα ἔτε νὰ γρά-

ψω, ἔπε νὰ ἀναγκασθῶ, ἔπε καὶ νὰ ὀμι-
 λήσω, καὶ μόνος ἔλεγον εἰς τοῦ ἑαυτοῦ
 μου. αἱ διαπὸ οἱ Ἕλληνας νὰ εἶναι δῦλοι!
 διαπὸ νὰ μὴν ἐλόβωτο ἄν μεχρὶ τῆς
 σήμερον! εἶναι δυνατὸν, εἶναι βῦκολον,
 ἢ ὄχι; καὶ αὐτὸ εἶναι δυνατὸν, ὅποια εἰσὶν
 αἱ αἰτίαι ὅτι τὸ ἐμποδίζουσι; καὶ ἀνάμε-
 σα εἰς τὸν λαβύρινθον τοσούτοι Φλι-
 βερῶν σοχημάτων, ὅλος ἐνθουσιασμένος
 ἐλάμβανεν τὸ κονδῆλι, καὶ ὀλίγον χαρ-
 τᾶκι, καὶ ἔρχετο ὅπου ἐνθουσιασμός μου,
 καὶ ἡ ἀλήθεια τῆ πράγματός μου ἐπαγό-
 ρουεν εἰς ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἀφ' ἧ δὲ
 τὸ ἐπελείωνα, ἔφαττον εἰς ἐν κοιβώπον,
 τὸ γεγενημένον χαρπῶν, καὶ ἔπειτα ἀνα-
 πύετα ὅποσῶν ἡ ψυχὴ μου. τοιοῦτο-
 τῶς ὡς ἀγαπήτοι ἠκολούθητα διὰ
 πολὺν καιρὸν, ὅταν τέλος πάντων ἡ
 πιστότης τῶν αὐτῶν χαρπῶν μὲ κατέ-
 σταν περίεργον καὶ τὴ ἀναγκασῶ: ἤρ-
 χισα λοιπὸν νὰ ἀναγκασθῶ, καὶ νὰ τὰ
 βῶκω εἰς τάξιν, ἐπαθῆ, καθὼς βῦκολος
 ἢ μπορεῖτε νὰ καταλάβητε, δὲν εἶχον
 τὴν παραμικρὰν βεβαίαν: ἀλλὰ βῦρῆ-
 κε γεγενημένα Ἰταλλισί, ἀλλὰ Γαλ-
 λιτί, ἀλλὰ εἰς τὴν γλώσσάν μου, καὶ

ὅλα τάσιν κινῶς γεγενημένα ὅπερ μόλις ἠμπορήσα να τὰ ἀναγνώσω, ἐνθυμῶμαι ὅπερ εἰς ἐν καταβιβαστὸν ὀλοκαίρον δὲν ἦτον ἄλλο τι γεγενημένον, εἰμὴ, κακὴ ἀνθρώπου, καὶ σκληροτέρας Τύραννε. τέλος πάντων ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀξιωματικὸν ὄλον, ἐσύναξα καὶ ἐσύνθεσα αὐτὸν τὸν λόγον, καὶ ἰδὲ τὸ πῶς ἠκολούθησεν ἡ σύνθεσις ταύτη.

ὁ Σ. Διὰ ταῦτα δὲν δύρεται πικρὰς ἐκείνην τὴν ἀναγκάσιν ἵξαι ἀκολούθησιν πῶν νοσημάτων.

Συγ. Βέβαια δὲν εἶμαι καθὼς ἔπρεπε να ἦτον.

ὁ Κ. Ἡ συντομία δὲν συμφωνεῖ πρὸς μετὰ μεγάλα θέματα.

ὁ Συγ. Ἡ αὐτὴ συντομία με ἐπαρξέωτε να βάλω εἰς ἐπισημασθεῖς, πολλὰ πράγματα, ὅπερ ἔπρεπε να ὀμιλήσῃ πικρὰ εἰς διάφορα ξεχωριστὰ κεφάλαια δι' αὐτὰ. καὶ ἡ συντομία τέλος πάντων ἐπαρξέοντάς με να ἐπιόσω βραχέως διάφορα θέματα εἰς ἐν, ἔδωκεν εἰς μερικὰ καταβιβαστὰ μεγάλην ἐνέργειαν, καὶ εἰς ἄλλα ἄκρον ξηρότητα. Ἀφ' ἧ λοιπὸν ὦ Ἀγαπητοὶ με ταῖ ἐσύνθεσιν, ἀκύνετε τὸ διαπὴ ἠθέλησα να τὸν τυ-

πόσω. πῶτον μὲν διὰ τὰ ὠφελήθησιν με-
 ρικοὶ ὅπῃ ἤθελε τὸν ἀναγνώσῃν με ἐ-
 κείνην τὴν ἰδίαν ἀγάπην κὶ διάθεσιν τῆς
 ψυχῆς. μετὴν ὁποῖαν ὀγὼ τὸν ἐσύμφε-
 σα; δὲπειρον δὲ διὰ τὰ παρακινήσω τὲς
 πλοκομένους τῷ γένει μας τὰ συνδέσῃν
 εἰς τὸ ἴδιον θέμα ἀξιόπρα ποιήματα.

ὁ Κ. Τῆ ἀληθείᾳ εἶναι ἀξιὸν θαυμασμῷ,
 πῶς μερικοὶ ὅπῃ διάφορα ποιήματα
 τῶν ἑξέδωκαν εἰς φῶς, κἀνεὶς σχεδὸν
 δὲν ὀμήλησε καθὼς κέπει περὶ τῆς
 Ἐλδοθερόσεως τῆς Ἑλλάδος.

ὁ Συγ. Ἐλπίζω ὡ Ἀδελφε μὲ εἰς τὸ ἑξῆς,
 κὶ μάλις ἀγλύγῳρα τὰ πληρωθῆ ἡ
 ἐπιθυμία μας.

ὁ Σ. Εἶπε μας ὡ φίλε, μόνον δύο αἶπα
 σ' ἐπαρακίνησαν τὰ τυπώσης τὸ πόνη-
 μά σου, ἡ ἔχεις κὶ κἀνένα ἄλλο;

ὁ Συγ. Ναὶ ὡ φίλοι, ἔχω κὶ τὸ τρίτον κὶ
 ὑπερον αἶπον, τὸ . . .

ὁ Σ. Τὸ ὁποῖον εἶναι διὰ τὰ ἠθέλησες τὰ
 δείξης κὶ σὺ τὴν ἀξιότητά σου;

ὁ Συγ. Οὐχὶ ἀδελφε; διότι ἤθελα ἀποδείξῃ
 τῆνανπῶν τὴν ἀναξιότητά μου. μάλις
 βλέπεις ὅπ δὲν ἔβαλα ἔπε τὸ ὄνομα
 μου εἰς τὸν πῆτλον.

ὁ Κ. Μερικοὶ δὲν βάζην τὸ ὄνομα τῆς δια-
να δροφύγην τὰς κατακρήσεις ὅπῃ τὰς
τυχαίνην.

ὁ Σ. Οὐχὶ ὦ Κ. ὁ Φίλος μας δὲν τὸ ἔβα-
λεν δια τὰς αἰτίας ὅπῃ ἰξόρωμεν.

ὁ Συγ. Σὰς βεβαιῶ ὡς ἀδελφός, ὅτι κὴ αἱ
αἰτίαι ὅπῃ λέγεις αὐτὸ δὲν ἤθελε ἦτον,
μ' ὅλον τῆτο δὲν ἤθελα τὸ βάλῃ, ὡς
μὴ ἀναγκαῖον. αὐτὸ ὅμως ἤθελε γράψῃ
τὸς ἐναντῖον . . .

ὁ Σ. Αἱ δὲν ἐλπίζω νὰ ὄρεθῇ Ἑλλην πὶς,
νὰ γράψῃ ἐναντῖον τῆς Ἑλλάδος. εἰπέ-
μας τώρα τὸ τρίτον αἶπον.

ὁ Συγ. Τὸ τρίτον εἶναι ὡς ἀδελφοί, ὅπῃ αὐτὸ ὁ
θάνατος κατὰ δυσυχίαν ἤθελεν μ' ἐμ-
ποδίσει δὲν τὸ νὰ ὠφελήσω εἰς τὴν
Ἑλλάδα, κὰν οἱ λόγοι μὴ νὰ δροδείξην
τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγνωμοσύνην μὴ. κὴ
διὰ τῆτο σὰς παρακαλῶ μὴν . . .

ὁ Κ. Εἰπέ μοι, εἰπέ μοι σε παρακαλῶ, δια
νὰ μὴν τὸ ἀλισμοιήσω. διαπὲ ἔβαλες
εἰς τὸν Τίτλον, Ἑλληνικὴ Νομαρχία,
ὅταν καθ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ
ἕνας λόγος . . .

ὁ Σ. Αὐτὸ τῆ ἀληθείας εἶναι σφάλμα ἀσυγ-
χώρητον, ὅγῳ ἀναγιγνόςκωντας τὸν π-

τλον, ἐνόμιζα νὰ βῶ τὸν τρόπον τῆς
 συζητήσεως αὐτῆς τῆς διοικήσεως, κὶ τρι-
 ναντῶν βῆκα ἄλλα.

ὁ Συγ. Ἐχετε δίκαιον εἰς αὐτὸ ὡς Ἀδελ-
 φοί μου, κὶ ἐγὼ γνωρίζω τὸ σφάλμα μου,
 τὸ ἔβαλα ὅμως διὰ...

ὁ Κ. Σηωπὴ πλησιάζει ὁ...

ὁ Σ. Αἰ νὰ τὸν πάρῃ ἢ κατάρῃ!

ὁ Συγ. Ἰπομονή, αὐθιγὸν ἐτοιμασθῆτε νὰ
 μὲ δώσητε τὴν γνώμην σας εἰς πολλὰ
 ζητήματά μου. Ἐῤῥώσθε.

Τ Ε Λ Ο Σ .